በዓሉ፡ ግርማ፡

ከአድማስ ባሻገር

ክፍል አንድ

፩

ቤቱን የዝምታ አዘቅት ውጦታል ። ከዚያ ዝምታ በዝምታ የሚመነጨው የሙዚቃ ቃና መጨረሻ የለውም ። ነፍስን በሀሴት ሊያወራጭ አእምሮን ኮርኩሮ ሀሳብን በስልት ሊያስደንስ ይችላል ።

አበራ ወርቁ፤ በዚያ መጨረሻ በሌለው ዝምታ ተውጦ ሙሉ የሌሊት ልብሱን ለብሶ እንደልማዱ የጣት ጥፍሩን በጥርሱ እየከረከመ ወዲህና ወዲያ በመንጐራደድ ለገላው ያሞቀው ውሀ ወደ ገንዳው እስኪወርድለት ድረስ የወትሮው ባልሆነ ትእግስት ይጠባበቃል ።

ቧንቧው እንፋሎት ብቻ ስለሚተፋ ወደገንዳው የሚ ወርደው ውሀ ዝናብ ዘንቦ ካባራ በኋላ ከሰንበሌጥ ላይ ኮለል ኮለል እያለ እንደሚወርድ ጠፈጠፍ ስልት እየጠበቀ አንድ ፣ንድ ይንጠባጠባል ።

«ትኩስ የህይወት ጠብታ፤ ትኩስ፤ ወፍራም የህይወት ጡጎታ!» የሚል ሀሳብ ላንዳፍታ አእምሮው ውስጥ እንደ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

መብረቅ ብልጭ ብሎ መልስ ድርግም አለ ። የአበራ አእምሮ ካንድ ሀሳብ ወደሌላ ሀሳብ ስለሚጋልብ አንድ ነገር በተለይ ወስዶ እስከ መጨረሻው ድረስ ሊያስብበት አይችልም ፤ ለዚህ ነበር ግለቅኔ ፤ ወይም ዱራሲ ፤ ወይም ስእሊ የመሆን ተስፋውን ውስጡ ቀብሮ ያስቀረው ። ነፍሱ ግን ራሷን ባንድ ነገር ለመግለጥ ዘለአለም እንደዋተተች ፤ እንደቃተተች ትኖራለች ። አእምሮው ወዲያና ወዲህ እንደሚባክን ስለሚያውቅ አዘውትሮ ፤ «ሀሳብ መጨረሻ የለውም ፤ ቁም ነገሩ መኖር ነው ፤ የኑሮን ጣእም ማወቅ ፤ ሀሳብ የፈጠረው ግብ ካልደረሰ ውጤቱ ያው ነው ፤ ምሬትና ብስጭት ። እምን ፤ ሌላ ምናለና!» ይላል ።

አንድ ትልቅ ወፍራም ጥቁር ዝንብ ከየት መጣ ሳይባል እንግዳ ቤት ገብቶ ጥዝዝ — እያለ እንዴ ከኮርኒሱ ጋር ፤ አብዛኛውን ጊዜ ከመስኮቱ መስተዋት ጋር ፤ እንዳንዴ ደግሞ ከተንጠለጠሉት ባለአራት ጡት መብራቶች ጋር እየተጋጨ ክፍሉን ውጦት የነበረውን ከባድ ዝምታ ባንዳፍታ አደፈረሰው ። የዝምታው ሙዚቃ ስልቱን አጣ ። አበራ መንጉራደዱን ትቶ ዝንቡን ለመግደል ይሯሯጥ ጀመር ። የጧት ካቦርቱን አውልቆ ፤ ዝንቡ መስኮትና ኮርኒሱ ላይ ሲያርፍ ለመግደል አንድ ሁለት ጊዜ ከሞከረ በኋላ ጥዝዝ ... እያለ ሄዶ መብራቱ ላይ በማረፉ የሚያደርገው ነገር ጠፍቶት ወደላይ እንጋጦ ለጥቂት ጊዜ ተመለከተውና ተስፋ እንደመቁረጥ ብሎ ራሱን ነቅንቆ ። «እህ !» አለና ሄዶ መስኮቱን ከፍቶ ይጠብቀው ጀመር ። እሱም እንዳሰበው ፤ ዝንቡም በበኩሉ ይጠብቅ የነበረውን መውጫ ቀዳዳ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ያገኙ ይመስል ጥዝዝ ...... እያለ ዥልክ ብሎ ወጣ ። ከውጭ የሚመጣው ሁካታ ተወርውሮ ጆሮውን መታው ። የመኪና ጋጋታ ፤ ጡሩምባ ፤ የበጎች ጩኸትና የሰዎች ድምጽ ባንድ ነት ሲሰማ የአማኑኤል ሆስፒታል እብዶች ተሰብስበው ያቋቋሙት የሙዚቃ ጓድ ይመስል ጆሮ ይጠልዛል ። ቶሎ መስኮቱን ዘጋ ። «እኔ ግን መውጫ ቀዳዳ የለኝም !» አለ ዝንቡን እያስታወሰ ።

አበራ ለጊዜው የሚኖርበት ሰፈር በየበአላቱ ቀን የበግ ገበያ ሆኖ ይውላል ። የሚኖረው በመስፍን ሀረር መንገድ ከሸላው በላይ ተብሶዬ ቀጀላ ቤት ፊትለፊት ሲሆን ፤ ይሄኛው ቤት በአምስት አመት ውስጥ ዘጠነኛ ቤቱ መሆኑ ነው ። ከወንድሙ ምክር መሀል አበራ ልብ ውስጥ በመጠኑ የሚገባው የቤት መስራት ጉዳይ ነው ። አበራ ወርቁ ቤት አጠገብ ወይም ፊትለፊት የሚባልበት ጊዜ ይመጣ ይሆን ? ጊዜው ሩቅ መስሎ ታየው ።

ለመጀመሪያ ጊዜ በኪራት አይን የቤቱን እቃ አንድ ባንድ ይመለከት ገባ ። ውጭ የደመቀ የጸሀይ ብርሀን ቢኖርም የገዛምታው እዘቅትና ጽጓሎት በስውር መንገድ ተዋህደው የእንግዳ ቤቱን ብርሀን ደበብ አድርገውታል ። በብርሀን እይን የሚያሞቀው የምንጣፉና የስፋዎቹ ደማቅ ቀይ ቀለም እሩን የረጋ ደም መስሏል ። ወርቅማ ሆነው በጥቁር ጥላት ያጌጡት የመስኮት መጋረጃዎች በብርሀን ያላቸውን ድምቀት አጥተው ፈዝዘዋል ። ከውጭ ወደ ውስጥ ሲገቡ በስተቀኝ ካለው ግድግዳ ላይ የተሰቀለው በህብረ ቀለማት ስለቀለማት የተሰራው ስእል ብርሀን በማጣቱ ሃቅ ነው ውበት ጠፍቷል ። ትኩር ብሎ ተመለከተው ። ፍዝዝ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ብሎ በተመሰጠ አእምሮ አየው ። ስእሉን ሳይሆን በስእሉ ውስጥ አልፎ የሚመለከተው ራሱን ነበር ። በከንቱ ያሳለፈውን ህይወቱን ነበር—ያለፈውንና ወደፊትም ቢሆን ሊያገኘው የሚችለው መስሎት የማይታየውን ህይወት ፣ «ማን ነኝ ? ምንስ ነኝ ? እቃ ። ለዚያውም ዋጋ የሌለው የበሰበሰ እቃ ። እቃ ሆኜ እንድቀር ያደረገኝ ማነው ፤ እኔው ራሴ ? ወይስ ያፈራኝ ህብረተ ሰብ ? ወይስ አልፌው የመጣሁት የትምህርት አቋም ? የምን የትምህርት አቋም ፤ የአቋሙ አላማስ ምን ይሆን ? ሳይ ሳዩን የሸምጥ ለማስጋለብ ፤ ለምን አላማ ! የትምህርት አላማው እያንዳንዱ ሰው ራሱን ፣ ማንነቱን ፤ የተፈጥሮ ችሎታውን እንዲያውቅ ማድረግ ነበር ። እኔ ግን ማንነኝ ?» እያለ ፤ አይኖቹን ስእሉ ላይ ተክሎ ሲያስብ ፍዝዝ ብሎ ቀርቶ ነበር ። ደንዝዞ ነበር ።

በስተግራ ያለው ግድግዳ ጽላሎቱን አሳርፎበት ተንጣሎ የሚታየው ራዲዮ ግራም የሬሳ ሳጥን መስሏል ። ሱዛን ሮስ የተባለችው የሰላም ጓድ ልኡካን ባልደረባ ህይወቱ ውስጥ በድንገት ለጥቂት ወራት ባትገባ ኖሮ እቤቱ ይህን ራዲዮ ግራም ለመግዛት ሀሳብ አልነበረውም ። ነገር ግን ፤ ከገዛ ሳይቀር የሚገዛው ነገር ሁሉ ከባድና ዋጋ ያለው መሆን አለበት ። «የምቀጥለው ለነገ የሚሆነኝ መሆኑን ወይም አለመሆኑን በርግጥ ስለማላውቅ ለምን ርካሽ ነገር እገዛለሁ ? በርግጥ የማውቀው ዛሬን ብቻ ነው ፤» በማለት ሁል ጊዜ ውድ እቃዎችን ይገዛል ። ቤቱ ርካሽ እቃ አይገኝም ።

ሱዛን ሮስ ፤ «ብልጫ ያለውን ነገር የሚመርጡ ወንዶች ደስ ይሉኛል ፤ ምክንያቱም ለውድና ለከፍተኛ ነገሮች የሚ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ጣጣሩ ወንዶች ሲያጋጥሙኝ እኔ በሰራቤ ያለኝ አስተያየት ውሀ እንዳገኘ ጽጌረዳ ይለመልማል ›› እያለች ደጋግማ ትነግረው ነበር ። ሆኖም አልጋ ውስጥ ገብታ ያለሙዚቃ መንቀሳቀስ ፈጽሞ እንደማትችል አስታወሰ ። ያለሙዚቃ ሰውነቷ አይፍታታም ። ያለሙዚቃ ፍቅር ሰጥታ ፍቅር መውሰድ ጨርሶ አይሆንላትም ። ከስንት ማግባባት በኋላ ቤቱ የወሰዳትን ወንድ አስቀድማ የምትሰጠው ምርጫ ፤ «ሙዚቃ ስጠኝና ፍቅር ልስጥህ ›› የሚል ነበር ። ታዲያ ፤ አበራ ቤቱ ባመጣት ምሽት እንደዚያ ያለውን ምርጫ ስታቀርብለት አላመናትም ። ውርጭ ውስጥ እንዳደረ ብረት የሚቀዘቅዘውን ጭኗን እየደባበሰ ፤ ረጅም ጠጉሯ ስር ውስጥ እንደዝሆን ጥርስ የነጣውን ማጅራቷን እንዴ በጥፍሩ እየቧጠጠ ፤ እንዴ በጥርሱ እየነከሰ ፤ ከንፈሯን አሁንም አሁንም እየሳመ ፤ ካሁን አሁን ተሸነፈችልኝ በማለት ልቡ ድው ድው ፤ የደም ስሮቹ ትር ትር እያሉ ሲጠብቅ ከላዩዋ ላይ ገፍትራው ተነሳች ።

የታጠፈውን ቀሚሷን እያስተካከለች ፤ «ሙዚቃ ስጠኝ ነው የምልህ! » አለችው በቁጣ ቃል ፤ ሲቃ በያዘው ድምጽ ። ጉንጮቿ ላይ የነበረው ደም ቁልቁል ወረደ ። ባንዳፍታ ጸሀይ ያልነካው በሽተኛ ይመስል ገረጣች ። ከሩቅ ሲመለከቱት ነጭ ፤ ከቅርብ ሲያዩት ሽሮ የሚመስለውን ጥርሷን ታፋጭ ጀመር ።

«ስለግዜር ብለሽ አሁን ሙዚቃ ምን ያደርግልሻል ? ልባችንን አንድ ብናደርገው እኛው ራሳችን ውብ ሙዚቃ ልንፈጥር እንችላለን — የተፈጥሮ ዳንኪራ እየረገጥን ›› «እውር ነህ ፤ ለማየት አትችልም! » አለችው ፤ በረጅሙ

ተንፍሳ ። ረጅም ጠጉሯን በሁለት እጆቿ ጭምድድ አድርጋ ይዛለች ። እጆቿ ላይ ያሉት የደም ስሮች እንደሽምጥ አጥር ተገትረዋል ። እና ከቀሉት ትናንሽ ውብ አይኖቿ እንባ እየፈለቀ የገረጡትን ጉንጮቿን ያርሰው ነበር ።

«ምን! »

«ያለሙዚቃ አይሆንልኝም ፤ ፍጹም አይሆንልኝም ፣ ፍቅሬን ለወንድ አሳልፌ ከመስጠቴ በፊት ነፍሴ ወደ ሙዚቃ አለም መግባት አለባት ። ከዚያ በኋላ ነጻነት ይሰማኛል ። ውስጤ እንደጽጌረዳ እምቡጥ ይከፈታል ፤ ለመስጠትም ሆነ ለመቀበል ዝግጁ እሆናለሁ ።»

«እሱን ተይው ፤ ፍቅርሽን ለመስጠት ነፍስሽን አስቀድመሽ ለሙዚቃ መለወጥ የምትፈልጊው ለጥቁሮች ብቻ ነው ? ወይስ ከብጤዎችሽም ጋር እንዲሁ ነሽ ?»
«አበራ ፤ ለምን እንዲህ ትላለህ? ለቀለም ደንታ እንደሌለኝ እዚህ መምጣቴ ሊያረጋግጥልህ አይችልም ?»

አበራ ጊዜ አላጠፋም ። በሚቀጥለው ቀን ሂዶ ሬዲዮ ግራም ገዛ። ከዚያ በኋላ ሱዛን የየሙዚቃውን ስልት በግለት፤ በስሜት እስከተለየችው ቀን ድረስ ትጠብቅ ነበር ። ጸሀይ እንዳየች የጽጌረዳ እምቡጥ ወከክ ፤ ትርክክ ትልለት ነበር ።

ከኒው ዮርክ ፤ ከሱዛን ዘንድ ትናንት የደረሰው ካርድ «መልካም ፋሲካ ፤ ለኔር ወለላዬ ፤ የትም ብሆን አብረን የሰማናቸው ጥኡም ሙዚቃዎች ትዝ ይሉኛል ። የማዝነው ግን አብረን ባናዳምጥ በጥቂት ጊዜ ውስጥ በመለያየታችን ነው ። ሆኖም ቅሬታ የለኝም ፤ እያንዳንዷ ደቂቃ ትዝ ትለ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ኛለች ፡፡ የሚል ነበር ። ራዲዮ ግራሙ ላይ አስቀምጦታል ። ፌሊሲቴ እልፍ ረመጥ ፤ ረመጡ በርዶ አመድ የሆነ ትዝታ ነው ፡፡ ሲል አሰበና የጧት ካቦርታውን ትከሻው ላይ ጣል አድርጎ ወደ መታጠቢያ ቤት ሄደ ።

መታጠቢያ ቤቱን ያጥለቀለቀው እንፋሎት ያፍናል ። የፊት መስተዋቱም ፤ የመስኮት መስተዋቱም ፤ ግድግዳውን ያለበሱት ነጭ ሸክላዎችም በሙሉ በላብ ደፍቀው ወርዝተዋል ። ገንዳው ውስጥ የወረደው ውሀ ግን ይህን ያህል አይፋጅም ። እንደፍላጉቱ ቢሆን ውሀው መፋጀት አለበት ። አበራ ገላውን አሸቶ ለመታጠብ ስለሚሰንፍ ገንዳው ውስጥ በጀርባው ተንጋሎ መቀቀልን ይወዳል ። በተለይ የጀርባው ነገር ጭንቁ ነው ። ጀርባውን አሸቶ የሚታጠብበት ዘዴ ሲገባው አልቻለም ። ለሌላ ሳይሆን ለዚህ ብቻ ሚስት ቢያገኝ አይጠላም ።

የሌሊት ልብሱን አውልቆ እርቃኑን ሰጋውን አንድ ሁለት ጊዜ ከተንጉራደደ በኋላ በእንፋሎት ወርዝቶ የጧት ጭጋግ የመሰለውን የፊት መስተዋት በፎጣው ወለወለና ላንዳፍታ ፊቱን ተመለከተ ። የቀይ ዳማ ቢሆንም ጸሀይ ያልመታው ፊቱ ገርጥቷል ። የአበራ መልክ ቁንጅና ትላልቅ አይኖቹ ላይ ነው ። ትርችም ያሉት ቅንድቦቹ ከኮፈናቸው ወጣ ወጣ ላሉት አይኖቹ ልዩ ውበት ይለግሷቸዋል ። ሽፋሎቹ በምላጭ የተስተካከሉ ይመስላሉ ። በራው በመጠኑ ገለጥ ባያደርገው ኖሮ የግንባሩ ማጠር ጉልቶ በታየ ነበር ። አፍንጫው ሰልከክ ብሎ ወርዶ ቀዳዳዎቹ በመጠኑ ሰፋ ሰፋ ያሉ ናቸው ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

መቀስ አንስቶ ካፍንጫው ውስጥ እንደ ራዲዮ አንቴና ረዘም ብለው የወጡትን አንዳንድ ጠጉር ከርክሞ ሲያበቃ፤ አፉን በመክፈት ምላሱን ወደ ውስጥ ቀልሶ ፤ ተዋጊ በሬ ይመስል ያንገት ስሮቹ እስኪያብጡ ድረስ ወደታች አቀ ርቅሮ ፤ የታችኞዎቹ ጥርሶቹን ከውስጥ በኩል ሲሻራ ምን ያህል እንዳበለዛቸው ተመለከተ ። የዛገ ቆርቆሮ መስለ ዋል ። ሽንት እንዳሸተተ በግ ስስ ከንፈሮቹን ብልጥጥ አድርጎ ተመለከተ ። ጥርሶቹ እንደወተት ባይነጡም ጸአዳ ናቸው ።

ጢሙ አድጐ እንደሆን ለማየት በሁለት እጆቹ ጉንጮ ቹን ከታች ወደላይ መላልሶ ደባበሰ ። ጢሙ አላደገም ፣ ጉንጮቹ እንደህጻን ልጅ ገላ ለስልሰዋል ። ብብቶቹ ውስጥና ጉያው መካከል ያለው ጠጉር ግን እንደባህታዊ ጠጉር አድጎ ተገማምዷል ። የእግሩ ጥፍሮች አድገው ገሚሶቹ ተጣጥፈው ገሚሶቹ ደግሞ ተሰባብረዋል ። ሱዛን የብብቱንና የጉያውን ጠጉርም ሆነ የእግር ጥፍሮቹን በየጊዜው ታስተካክልለት ነበር ። እርሱ ለራሱ ሲያደርግ የማይችለውን ስታደርግ ለት ላዩ ደስታ ይሰማት ነበር ።

«ወንዶችን ማሞላቀቅ ደስ ይለኛል ። አንዳንት ያሉ የእግር ጥፍራቸውን መቁረጥና የብብት ጠጉራቸውን መላ ጨት የማይችሉ ሳገኝ ደግሞ የበለጠ ደስታ ይሰማኛል » የምትለው ሁሉ ትዝ አለውና፤ «ምንነው አሁን በተገኘሽ!» ብሎ በመመኘት ገንዳው ውስጥ ገብቶ በጀርባው እንደ ልማዱ ተንጋለለ ።

የገንዳው ርዝመት ለአበራ መካከለኛ ቁመት ይህን ያህል አበቻጋሪ ሁኖ አልተገኘም ። የስፖርትን ነገር እርግፍ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

አድርጐ የተወው ከሰባት አመት በፊት ካዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ኮሌጅ እንደወጣ ቢሆንም ፣ የትከሻው ስፋት ፣ የወገቡ ቅጥነትና የዳሌው ስልክክ ማለት ከስፖርት አለያም ተለይቶ የኖረ ሰው አያስመስሉትም ።

ሰውነቱን በስንፍና ለማሸት ሲሞክር ደረቱ ላይ በቀኝ በኩል ያለውን ለሀያ አምስት አመታት አብሮት የኖረውን ትልቅ ጠባሳ ነካ ። ትርንጐ ትዝ አለችው ። በነፍስ ትኖር ይሆን ? ሞታ ይሆን ? አያውቅም ። የሚያውቀው አንድ ነገር ብቻ ነው ።

እድሜዋ ከእርሱ እድሜ ገፋ ያለ ነበር ። ፊቷ እንደ ውድቅት ጨለማ ጠቁር በወዝ የተንጨፈጨፈ ነበር ። ጠጉሯ አንገቷ ባንድ የሚቋጠር ፣ ፍርጥምጥም ያለች ጉጭማ ነበረች ። እናቱ ወይዘሮ ባፈና ሞልቶት ቡና ለመጠጣት የግል ሲኒአቸውን ይዘው መንደር ሲሄዱ ፣ ትርንጐ አበራን ትጠራውና መደብ ላይ ተጋድማ ፣ «ና እንጫወት» ትለው ነበር ።

«ምን አይነት ጨዋታ?»

«ና ምን ችግረህ ፣ እኔ አሳይሀለሁ ።»

ታጫውተዋለች። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ከጨዋታው የሚያገኘው ደስታ እየጣመው ስለሄደ የእናቱን ከቤት መውጣት በናፍቆት ይጠባበቅ ነበር ። እንዲያውም አንዳንዴ ትርንጐ ስራ ይዛ አላማረችህም ስትለው ምርር እያለ ያለቅስ ነበር ። በተለይ ከባይበዳኝ ጋር ስትዳራ ያየ እንደሆነ ትንሿ ልቡ እርር ፣ ድብን ትል ነበር ። ቆየት ብለው እሱን አስወጥተው በር ሲዘጉበትማ አይጣል — ትርንጐን ለይቶ የሚያውቀው

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ስሜት በስራ አካላቱ እየተሰራጨ ያብከነከነው ነበር… ያብሰለሰለው ነበር ።

ታዲያ አንድ ቀን ጧት እናቱ ቡና ለመጠጣት ከቤት እንደ ወጡ አበራና ትርንጐ መደብ ላይ ወጥተው ጨዋታ ቸውን ቀጠሉ ። ወይዘሮ ባፈና እንደ ከቤት ከወጡ በየቤቱ ቡና አክትመው ቤት እስኪመለሱ ድረስ ጥላው ቤት ስር ከትት እንደሚል ያውቃሉ ። ነገር ግን ፣ ያን ቀን ለካ ሰኒአቸውን ረስተው ሄደው ኖሮ ወዲያውኑ ተመልሰው መጥተው የአጥረ ግቢውን በር «ትርንጐ ፣ ትርንጐ» እያሉ ሲያንኳኩ ፣ ትርንጐ ደንግጣ እንደ ከላዩዋ ላይ ስትወረውረው ጊዜ ሽንኩርት ለመክተፍ ያስቀመጠችው ቢላዋ ላይ ሄዶ በደረቱ ወደቀ ። ጠባሳው አብሮት ይኖራል—ማስታ ወሻ ሆኖ ። አሁን የት ትሆን ?

የትርንጐ ትዝታና የውሀው ሙቀት ሰውነቱን አዝና ንቶት ኖሮ ፍትወት አደረበት ። አበራ አንድ ስሜት ከደረ በት ያንን ስሜት ሳያረካ ለመቆየት አይችልም…ከዚያ በኋላ ራሱን እየጠላ አይኖቹን ከድኖ ከህሊናው ጋር ሲሟገት የመታጠቢያው ቤት በር ተንኳኳ ።

«ማንነው !» ሲል ጠየቀ ፣ በጐረና ድምጽ ። አድሮበት የነበረው ምትሀት ከመቅጽበት አለፈ ። በፍትወት ስሜት አብጦ የነበረው ሰውነቱ ባንዳፍታ ሙሽሽ አለ ።

«ከእቁባቶችህ አንዷ መሰልኩህ ደንገጥክ እንዴ?» ሲል ውጭ የቆመው ሰው መልሶ ጠየቀው ። ከፍ ዝቅም ሳይል አንድ አቅጣጫ ይዞ የሚሄድ ፣ ለአበራ ጆሮ እንግዳ ያልሆነ ወፍራም ድምጽ ነበር ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«ሀይሌ ፤ አንተ ነህ ? ከእቁባቶቼ አሁን እንዷ ብትገኝ ከሰ
ማይ እንደወረደችልኝ መና እቆጥራት ነበር ፤ ኧረ ለመሆኑ
ትናንት ማታ ምን ጉድጓድ ውስጥ ነበርክ?» ገንዳው ውስጥ
ያለው ውሀ ይንቦራጨቃል ። አበራ ቶሎ ለመውጣት የተ
ጣደፈ ይመስላል ።

«ለለውጥ ያህል ትናንት ከሸርሙጣ ጋር አላደርኩም ፤
ጠረናቸው እየሰለቸኝ ሄዷል ። ካንዲት የጣሊያን ገረድ ጋር
ነበር ያደርኩት ። ይግረምሀና የፍቅር ሙያ ባለቤቷ ናት
ለማለት ይቻላል ፤» አለ ሀይለማርያም ካሳ በተለመደው
ግልጽ አንደበቱ ። ስለራሱ የሚደብቀው ነገር የለም ።
ስለሰው ሲናገርም ፊትለፊት ነው ። ታዲያ የሚያውቁት
ኢትዮጵያውያን ከሩቅ ይሸሹታል ። ሌሎች ባጋጣሚ ምክ
ንያት የተዋወቁት ደግሞ ይህ ሰው እብድ ነው እንዴ ፤
በማለት ይዘባበቱበታል ። ከቂል የሚቆጥሩትም አሉ ።
ጥቂቶች ናቸው ሀይለማርያም ግልጽ ሰው መሆኑን በማወቅ
የሚያደንቁት ።

አበራ ከውስጥ ገላውን የሚታጠብበትን ውሀ እያንቦ
ራጨቀ ፤ «ብለህ ብለህ ገረድ ተራ ገባህ ?» ሲል ተሳለቀበት ።
«አጉል ሀሊያ ባይታከልበት ኖሮ አንድ ወንድ ካንዲት
እመቤት ሆነ ከደንገጡር የሚያገኘው ደስታ ልዩነት ባል
ኖረው ነበር ፤ የሚለውን አባባል አታውቅም ? ለማንኛውም
ነገር በገንዘብ አላመጣኋትም ፤ የመጣችው ለመደሰትና
ለማስደሰት ብቻ ነበር ። አልቻልኳትም ። ድካምና እንቅልፍ
ተደምረው ስለተሸነፍኩ ይቅርታ እንድታደርግልኝ ለመ
ንኳት ። እየተንሰፈሰፈች ስታለቅስ አደረች ። ጧት ስትሄድ
ምን አለችኝ መሰለህ?»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«ምን አለችህ?»

«ብስብስ የወንድ አልጫ ብላኝ ወጣች ። ሁለተኛ የምትመጣ አይመስለኝም ። ቤት እውላ ባለመሆኔ አዝናለሁ ። ሆኖም ወርቅ ነበረች ።»

«አንተን የሚያጋጥሙህ ሁሉ ወርቅ ናቸው ። ለምን ማእድን ሚኒስቴር ስራ አትጠይቅም? ብዙ ወርቅ ታስገኝላቸው ነበር ።» በማለት አፌዘበት ። ሀይለማርያም አብሮ ያደራትን ሴት ሁሉ «ወርቅ ነበረች» እያለ ማሞገስ ያዘወትራል ። «ቃላትን የሚጠመዝዙ ሰዎች እንደሚያስጠሉኝ ነግሬህ ነበር፤ የአእምሮ መሀንነት ምልክት ነው ። እንግዳ ቤት እጠብቅሀለሁ ።» ብሎት ሄደ ። ከላይ ከባድ ጭነት የተሸከመ ሰው ይመስል ሀይለማርያም ሲሄድ በተረከዙ መሬቱን ይሞርዳል ። በዚህ የትንሳ ሙሉ ተረከዝ ያለው አንድም ጫማ የለውም ። የሚያደርጋቸው ጫማዎች ሁሉ ከኋላ ስለሚንጋደዱ ባንድ በኩል ጥርሱ የረገፈበት ሰካራም ሰው ይመስላሉ ። አበራ ሀይለማርያምን አንድ ነገር ለምኖት አልፈጽምም ብሎት ሲያስቸግረው ፤ «እንግዲህ እንደጫማህ መጣመም አትጀምር» ይለዋል ።

ሀይለማርያም ብርሀን የሌለበት ቤት ደስ ስለማይለው እንግዳ ቤት ውስጥ የነበሩትን መብራቶች ሁሉ አብርቷል ። ግድግዳው ላይ ያለው ስእልም ሆነ ምንጣፉ፤ ሶፋዎቹና የመስኮት መጋረጃዎቹ በብርሀን አማካይነት ህያው ሆነዋል ። መብራቶቹ የእርሱንም ሁኔታ ጭምር አጉልተው ያሳያሉ ።

ጽልመት የመሰለው ጠጉሩ አድጎ ጉፍሯል ፤ የሶስት ወይም የአራት ቀን እድሜ ያለው ጢሙ ጉንጮቹና አራት

ማእዘን አገጩ ላይ ሲታይ እጥንት ላይ የሚተራመስ ጉንዳን ይመስላል ። ጠይም ፊቱ ላይ ስጋ አይታይም ። ጉንጮቹ ላይ ያሉት አጥንቶች እንደ እለት ቆመው ሰው ላይ ያፈጣሉ ።

ድፍጥጥ ብሎ ወርዶ ቀዳዳዎቹ ሰፋፊ የሆኑትን አፍንጫውን እንደወናፍ ከፍ ዝቅ እያደረገ ፤ ወፍራም ከንፈሮቹን ገጥሞ ፤ ከማንበብ ብዛት የተነሳ ደካክመው የቀሉትን መካከለኛ አይኖቹን ውልብ ውልብ እያደረገ ያነብባል ። መጽሀፍ ከእጁ ወይም ከኪሱ አይገኝም ማለት ዘበት ነው ። ከመጽሀፍ ጋር አብሮ ውሎ አድሮ አብሮ ከእንቅልፉ ይነሳል ።

የተጋጠሙትን ከንፈሮቹን ሳንዳፍታ የሚያላቅቃቸው ሲጋራ ሲምግ ብቻ ነው ። ካፍንጫው እየተጎርመለመለ የሚወጣው ጢስ መሬት ይዞ የሚሳብ የክረምት ጉም ይመስላል ። በቀኝ እጁ መጽሀፍ ይዞ እንደሆን ፤ ከግራ እጁ የተቀጣጠለ ሲጃራ ይታጣል ብሎ የሚወራረድ የለም ። «የተቀጣጠለ ሲጃራ ፤ የተዘረጋ መጽሀፍና አንድ ብርጭቆ ውስኪ የልብ ጓደኞቼ ናቸው ፤ ከነርሱ ጋር ስሆን እዝናናለሁ ፤ » ይላል አዘውትሮ ። ሰስቱንም ይዟል ። ተዝናንቷል ።

የሚያነብበው ጐር ቪዳል ስለቄሳር ጁሊያን የጻፈውን ታሪካዊ ልብ ወለድ መጽሀፍ ነው ። መጽሀፉን አንብቦ ለመጨረስ ምንም አልቀረውም ። ከመጽሀፉ ላይ ቀና አለ ። አንገቱ ረጅም ነው ። ማንቁርቱ ብርኩማ መስላ ትታያለች ። በረጅሙ ተነፈሰና አልቃ ጣቱን ለማቃጠል የደረሰችውን ሲጃራ ልምጥጥ አድርጐ ከሳባት በኋላ መኮስተሪያው ላይ አወደማት ። የደካከሙትን አይኖቹን እምሀበ እልቦ ላይ አሳርፎ ፤ «ጁሊያን ክርስቲያንነትን ከእለም ገጽ አጥፍቶ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

የግሪኮችንና የሮማውያንን በብዙሀን አምልኮት ላይ የተመሰረተ ስልጣኔ እንደገና ለማቋቋም ያደረገው ታላቅ ጥረት ቢሳካለት ኖሮ —» በማለት ሰፊ የሀሳብ ጎዳና ከመጀመሩ ፤ ከውጭ ወደ እንግዳ ቤት የሚያስገባው በር ተንኳኳ ። ሀይለማርያም የሚጠላው ነገር ቢኖር ሀሳቡን የሚገታ ደንቃራ ሲመጣበት በመሆኑ የአበራ ታላቅ ወንድም ፤ አቶ አባተ ወርቁ ሲገቡ በፈገግታ አልተቀበላቸውም ።

«አበራ የለም እንዴ?» ብለው ኮስተር ባለ ድምጽ ጠየቁት ። ጉሪጥ አይኖቻቸው ያረፉት በውስኪው ብርጭቆ ላይ ነው ። እድሜ ቢያበልዛቸውና ቅንድቦቻቸው ባይረግፉ አይኖቻቸው የአበራን ውብ አይኖች ይመስላሉ ። የኑሮ ትግል ባያከስላቸው እንደ ወንድማቸው የቀይ ዳማ ናቸው ። ከቦርጫቸው ይሁን ወይም ካለባበሳቸው አጭር መስለው ይታያሉ ። የለበሱት ከታች ካኪ ሱሪ ፤ ከላይ ጥቁር የሱፍ ኮት ነው ። በዚያ ላይ ቀጭን በጥቁር ጥለት የታጠረች ኩታ ደርበዋል ። ነጭ ኩታዋና ጥቁር ጥለቱ ፤ ሽበት ጣል ጣል ካለበት ጠጉራቸው ጋር ባንድነት ሲታዩ አንድ አይነት ህብረቀለም ይፈጥራሉ ። ፊታቸው ላይ ጎልተው በሚታዩት መስመሮች ላይ ከእድሜ የቀሰሙት እውቀት ተጽፎ ይነበባል ፤ እንደ አበራ ፊት ወጣትነት ብቻ ያበበበት ባዶ ፊት አይደለም ። እነዚያ መስመሮችና እነዚያ እሳታቸው ጠፍቶ ረመጣቸው ብቻ የቀረው አይኖች ስላሳለፉት ደስታም ሆነ ሀዘን በዝምታ ያንጎራጉራሉ ።

ሀይለማርያም ትኩር ብሎ ፊትለፊት ሰው የመመልከት ልማድ አለው ። ሰው ፊት ላይ ብልጭ ድርግም የሚለው

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ፈገግታ ፤ ከውስጥ መንጭቶ ወጥቶ የሚነበበው ሀዘንና ደስታ ፤ ዘመን እያለፈ ሲሄድ ተጽፈው የሚቀሩት መስመሮች እንደ ጥሩ መጽሀፍ ያስደስቱታል ። አንዳንድ ጊዜ የሰዎችን ፊት ትኩር ብሎ በተመሰጠ አእምሮ ሲመለከት የሚሉትን ሳይሰማ የሚቀርበት ጊዜ አለ ። ባገኙት ቁጥር በቁጣ ደማቸው የሚለወጥበት ምክንያት ሊገባው አልቻለም ።

አቶ አባተ ፤ «አበራ የሰም እንደ ? » ብለው ሲጠይቁት በሙሉ ልቡ አልሰማቸውም ነበር ። አበራ መታጠቢያ ቤት መሆኑን ነገሩቸውና ውስኪ ቀድተው ሰጣቸው ። ኩታቸውን ትከሻቸው ላይ አስተካክለው ተገናንተው ተቀመጡ ።

ዝምታ ቤቱን ዋጠው ። የአቶ አባተ ዝምታ ይሁን ወይም የአየሩ ቅዝቃዜ ፤ ሀይለማርያም ብርድ ተሰማው ። ረጃጅም ትልልቆቹን ሰብስቦ እንደ ገበሬ ዝንጀሮ እጆች ከጉልበት በታች የሚውሉትን እጆቹን አጣምሮ ቁጭ ካለበት ሶፋ ላይ ተመቻችቶ ተቀመጠ ። ሀይለማርያም የሚለውን ነገር ለመፈለግ የአእምሮውን ጓዳ ሲፈትሽ ፤ አቶ አባተ ውስኪአቸውን ፉት ብለው ካጣጣሙ በኋላ ቀድመውት ፤ «ከአበራ ጋር ከተዋወቃችሁ ስንት ዘመን ይሆናል ?» ብለው ጉሪጥ አይናቸቸውን ጣራው ላይ እሳርፈው ኮስተር ባለ ድምጽ ጠየቁት ።

ዱብ እዳ ነበር ። ለምን ይህን ጥያቄ እንዳቀረቡለት ፤ ወይም ጥያቄው ምን አቅጣጫ እንደሚይዝ ባይገባውም ፤ ዘመኑን ለማስታወስ ሲያሰላስል ፤ አበራ ከዚህ ቀደም ፤ «ወንድሜ በእና ባንተ ጓደኝነት በጣም ይቀናል ፤ አጥፊቱ አንተ ነህ ብሎ ስለሚያምን ሁለተኛ አንተን እንዳላይህ ባገኘኝ ቁጥር ይመክረኛል ፤» ብሎ የነገረው ትዝ አለው ። ጠይም ፤

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ረጅም ፊቱ ላይ ፈገግታ ብልጭ አለ ። አምስቱንም ጣቶቹን የጉፈረ ጠጉሩ ውስጥ ከትቶ ወደኋላ ካበጠረ በኋላ ሲጃራ አውጥቶ አቀጣጠለ ። ጉሮሮውን አሳላና ፤ «በግምት ሀያ አመት ይሆናል ፤ » አላቸው ።

ግምቱ ትክክል ነበር ። በአስፋው ወሰን ትምህርት ቤት ለአምስት አመት ፤ በጄኔራል ዊንጌት ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ለአራት አመት ፤ በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ኮሌጅ እንደገና ለአራት አመት ፤ በካሊፎርኒያ ዩኒቨርሲቲ ለሁለት አመት አብረው ቆይተዋል ። ይህን ዘመን ሁሉ ክፍል ጐን ለጐን ነበር የሚቀመጡት ፤ የሚያጠኑት ባንድ ላይ ነበር ። የሚበሉትና የሚውሉት አብረው ነበር ። በዚህ የተነሳ አንዱ ያመጣትን ወዳጅ ሌላው ሲወስድ «አንተ ሌባ» ከመባባል በስተቀር መቀያየምና ቂም መያዝ በመካከላቸው ተፈጥሮ አያውቅም ። በተለይ አሜሪካን ሀገር ካሊፎርኒያ በነበሩበት ወቅት አብራ ለራሱ እንደምንም አግባብቶ ያመጣትን ሴት አሳልፎ ለሀይለማርያም ይሰጥ ነበር ፤ ምክንያቱም ሀይለማርያም ሴቶችን የሚያግባባበት ዘዴ የለውም ። ከነሱ ጋር ሲሆን ምላሱ ይተሳሰርና የሚያደርገው ነገር መላ ቅጡ ይጠፋዋል ።

ሳክራሜንቶ ከምትባል ከተማ ሄደው ካንዲት ጥቁር አሜሪካን ጋር ያሳለፉትን ሌሊት እንኳን ሳይቀር አስታወሰ ። ጊዜው ደግሞ እንዴት ይከንፋል ! ሁለቱም በፖለቲካ ትምህርት ተመርቀው ከአሜሪካ ሀገር ከተመለሱ እንኳን አምስት አመት አልፏቸዋል ።

ሀይለማርያም ፤ አቶ አባቱን ከመቃብሮ ብዙ ዘመን ሆኖታል ። አስፋው ወሰን ትምህርት ቤትም ፤ ጄኔራል

ዊንጌትም ፣ ዩኒቨርሲቲ ኮሌጅም በነበረበት ዘመን ከአበራ ጋር እየተመላለሰ ብዙ ጊዜ ቤታቸው ተጋብዟል ። ቤታቸው በሄደ ቁጥር አዲስ ሚስት አግብተው ስለሚያዩት ይገርመው ነበር ። እንደሰማው ከሆነ ካባታቸው የወረሱትን ርስት ሸጠው የጨረሱት ለጥሎሽና ለድግስ ነው ። ካለልጃገረድ ደግሞ አያገቡም ። የእርጅናቸውን መጠን የሚለኩበት ዘዴ ሳይሆን አይቀርም ።

«ታዲያ ጓደኝነት ለመቼ ነው፣ ሌላው ቀርቶ ራሱን እንዲችል በምክር ብትረዳው ምናለበት፣ ለምንት መቶ ብር ደሞዝ እየበላ የሚኖረው በኪራይ ቤት ነው ። እኔ ቤት ሰርቼ ራሴን ችዬ የምኖረው በሁለት መቶ ብር ደሞዝ ነው ። በዚሁ አቅም ወላጅ እናታችንን የምረዳው እኔ ነኝ ፣ አበራ እንደሆን ዞር ብሎ እንኳን አያያትም ። ይህ እንኳን ቀርቶ ራሱን ቢችልና ሰው ቢሆን ግድ የለኝም ... ችኩል ነው ፣ በጣም ችኩል ነው ። ካንድ ስራ ላይ አይረጋም ፣ ምክር ሲሰጡት እሺ ብሎ አይቀበልም ፣ በችሎታው የማያደንቀው የለም ። ያጣው ትእግስት ብቻ ነው ። ትእግስት ይኑርህ ብዬ ብመክረው ምን እንዳለኝ ታውቃለህ፣
«ምን አለዎት? »

«ትእግስት ይኑርህ ብሎ ምክር አይገባኝም ፣ የረጋ ውሀ ይገማል ፣ ይበሰብሳል ፣» ብሎኝ ተቆጥቶ ሄደ ። ትእግስት ቢኖረው የቀሩት ጓደኞቹ በእድገት መቼ አልፈውት ይሄዱ ነበር ። ስንቶቹ ቅርስ አኑረው ፣ ሚስት አግብተው ፣ ልጅ ወልደው ፣ ዘመዶቻቸውን እየረዱ ፣ ባመት በአል እየጠየቁ ፣ በወላጅና በዘመድ ምርቃት እየለመለሙ ይኖራሉ ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

እነሱን ላይ እተናለሁ ። ብትመከረው ምናለበት? » በማ
ለት ራሳቸውን በሀዘን ነቅንቀው በረጅሙ ተነፈሱ ።

ሀይለማርያም ፈገግ ብሉ ባፍንጫው የሲጃራ ጢስ
እየለቀቀ፣ «ከወንድም ምክር ሌላ ምን የተሻለ ነገር ይመጣል
ብለው ነው? » አላቸው ። የተናገረውን በጥብቅ ያሰበበት
አይመስልም ። አቶ አባተ የሚሉትን በግማሽ ልቡ ነበር
የሚያዳምጠው ። ሙሉ ልቡ ያረፈው ፊታቸው ላይ በሚመ
ላለሱ ፡ ስሜቶች ላይ ነበር ።

«ካንድ ማህጸን የወጣን አይመስለኝም ፤ አያውቀኝም ፤
አላውቀውም ። ካንድ ማህጸን እንዳልወጣን ሰዎች ተራር
ቀናል ። በመካከላችን የተፈጠረው ጋኔን ምን እንደሆነ አይ
ገባኝም ። አባታችን ሲሞቱ የተውልንን መሬት ጠላት
እንዳይቀማን ጧት ማታ እየተሟገትኩና፣ ሲቸግረው፣ ያባቴ
አጥንት እየወቀሰኝ፣ ያባቴ ሎሌዎች እየታዘቡኝ፣ መሬቷን
ቆርጬ እየሸጥኩ ያስተማርኩት እኔ ነበርኩ ። ወንድምነቴን
ቢንቅ እንዴት የዋልኩለትን ውለታ ሊረሳ ይችላል ? ለዚህ
ያደረሰው ማን ሆነና ነው ? ይህም ይቅር ፤ ለሱ ይብላኝ
እንጂ የኔን ውለታና ልፋት እግዜር ይቆጥርልኛል ። የማዝ
ነው የወላድ መሀን ለሆነችው እናቴ ነው ፤» አሉና ሲያበቁ፣
በመጨረሻ ከውስጥ በፈለቀ ወፍራም ድምጽ፣ «እኔም ብሆን
እግዜር ለወንድምና ለልጅ አላደለኝም ፤ ወንድሜም ልጄም
እሱ ነበር ። ፈጣሪዬን ምን እንደበደልኩት አላውቅም ፤
ሀይማኖቴን ጠብቄ ጧት ማታ እማልደዋለሁ ፤ መሀን አድ
ርጐ እንዴት በዚህ ላይ የወንድም ባዳ ይሰጠኛል ?» በማለት
ደፍርሰው ደም በለበሱት አይኖቻቸው ሀይለማርያምን
ለመጀመሪያ ጊዜ ትኩር ብለው ተመለከቱት ። አይኖቻቸው

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ተጋው ። ቀጠሉና ፣ «ከኔ ይልቅ አንተ ስለምትቀርበው ብትመክረው ጥሩ ነበር ። ከኔ ወንድምነት ያንተ ጓደኛነት እንደሚበልጥበት አውቃለሁ — መቼስ ምን ይሆናል ። ትዳር ቢይዝ ሰው ይሆን ነበር ፣ ችኩልነቱም ምናልባት ሳይቀዘቅዝ አይቀርም ። ለኔም ቢሆን በሱ አማካይነት ያባቴ ዝርያ መቀጠሉን አይቼ ብሞት ትንሽ ነገር አይደለም ፣» አሉት ።

ሀይለማርያም እንደልማዱ አምስት ጣቱን የጉፈረው ጠጉሩ ውስጥ ጨምሮ ትንሽ ካሰበ በኋላ ፣ «አንድ ሰው ራሱን ችሎ ወገኖቹን ለመርዳት አስቀድሞ ማንነቱን ማወቅ አለበት ። ማንነቱን ፍለጋ ላይ ያለ ሰው ራሱን ወዳድ መስሎ ሊታይ ይችላል ። ይህም በመሆኑ ለራሱም ደስታ አጥቶ ፣ የስጋ ዘመዶቹንም ያበሳጫል ። እንዲህ ያለው ሰው ማንነቱን አውቆ የተቀሰቀሰው መንፈሱ እስኪረጋጋ ድረስ ቢተውት የተሻለ ሳይሆን አይቀርም ። አጉል ምክር ከሰድብ ይቆጥረዋልና ... » በማለት የጀመረውን ሀሳብ በመጠኑ ገልጾ ዝርዝር ጉዳይ ውስጥ ሊገባ ሲቃጣ ፣ አቶ አባተ አቋረጡትና ፣ «የምትለው ነገር አይገባኝም ። ማንነቱን እንዴት አያውቅም ! የጀግናው የፊታውራሪ ወርቁ ባንትይርጉ ልጅ ነው ። ዘራቸው እንደወርቅ የጠራ ፣ በለጋስነታቸውና በሀይማኖታቸው ጽኑነት ሀገር ያወቃቸው ታላቅ ሰው ነበሩ ። ማንነቱን አያውቅም ብሎ ነገር አይገባኝም ። ማንነታቸው ጠፍቶ እንዳይቀርኮ ነው ትዳር ይዞ ፍሬ እንዲያገኝ የምጥረው ። በወንድሜና በኔ መሀል የተፈጠረው ጋኔን እንዲያውም አንተ ሳትሆን አትቀርም ! » በማለት ፊታቸው ላይ የተጻፉት መስመሮች ነፍስ ዘርተው መደ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ንፋት እንደጀመሩ ፤ አበራ በቀኝ እጁ ጠጉሩን ወደ ኋላ እየዳመጠ መጣ ። ነጭ ሸሚዝና የሚያብለጨልጭ ጥቁር ሱሪ ለብሷል ። ቀይ ሆኖ ጥቁር ፤ ክብ ነጥቦች ጣል ጣል ያሉበት ፤ ገና ያልታሰረ ክራቫት ትከሻው ላይ ይታያል ።

አቶ አባተ ከተቀመጡበት ሶፋ ላይ ሆነው በንዴት እየተንቆራጠጡ ደጋግመው ፤ «ወቸ ጉድ ! ኧረ የፈረሰኛው ጊዮርጊስ ያለህ ! ጆሮ ምን ያስማል ! ወቸ ጉድ ! አጉል ምክር ከስድብ ይቆጠራል ይበለኝ !» እያሉ ሲያጉረመርሙ ፤ አበራና ሀይለማርያም ተያይተው ፈገግታ ተለዋወጡ ።

ሁለቱ ስለሱ ያወሩ እንደነበረ አበራ ገብቶታል ፤ ስለምን ያወሩ እንደነበረም ባይሰማቸውም ያውቃል ። አቶ አባተ አበራን የሚያውቅ ሰው ባገኙ ቁጥር ለወንድማቸው የዋሉለትን ውለታ አንድ ባንድ ከዘረዘሩ በኋላ እግረ መንገዳ ቸውን መሀንነታቸውን ገልጸው ምከሩልኝ ሳይሉ አያልፉም።

እድሜአቸው ከሀምሳ አመት በላይ ይሆናል ። ልጅ ወልደው ለመሳምና ያባታቸው ዝርያ እንዲቀጥል ለማድ ረግ የነበራቸው ተስፋ አመት አልፎ ዘመን ሲተካ እየሞተ ስለሚሄድ ፤ ከሶስት አመታት በፊት ጀምረው ሙሉ ተስፋ ቸውን የጣሉት በአበራ ላይ ነው ። የአበራ ግድየለሽነት ናላቸውን ከማስከሩም በላይ ከጊዜ ወደ ጊዜ እንደልክፍት እየሆነባቸው ይሄዳል ፤ መንፈሳቸው ይረበሻል ፤ ከመሬት ተነስተው ቁጡ ይሆናሉ ። ፋታ የሚያገኙት የመጠጥ ብርጭቆ ሲጨብጡ ብቻ ስለሆነ ዘወትር ሳይጠጡ ቤት አይገቡም ።

አበራ የወንድሙን ብርጭቆ ሞላና ለራሱም ውስኪ ቀድቶ ሲጋራውን አቀጣጥሎ ቁጭ አለ ። ሀይለማርያም

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ክትክሻው ላይ ከባድ ሸክም የወረደለት ሰው ይመስል በረጅሙ ተንፍሶ ተዝናና ። አቶ አባተ ለወንድማቸው ሊነግሩት የፈለጉት ነገር እንዳለ ስለገባው ልሂድ ልቆይ እያለ ከራሱ ጋር ሲሟገት ፣ አቶ አባተ ወደ አበራ ዞረው ፣«የመ ጣሁት ነገ ፋሲካ መሆኑን ላስታውስህ ነበር ፣ እናንተ እንደ ሆን ረስታችሁታል ። ቤተ ክርስቲያን ፣ ጾም ፣ ጸሎት ፣ ንስሀ የሚባል ነገር በናንተ ዘንድ ቀርቷል ። ዘመድ መጠየቅና ምክር መስማት ነውራችሁ ነው ። ይህ ሁሉ ግዝት ነው ። ከምን ላይ እንደበቀላችሁ እግዜር ይወቅ ፣ ልባችሁን የሞላው ትእቢት ብቻ ነው ... እዬ ትምህርት ! እዬ የኛ አዋቂ ዎች ! » ብለው ስሜታቸው እየገነፈለ ሂዶ ስድብ ላይ ከመድረሳቸው በፊት ፣ አበራ አቋረጣቸውና ፣ «ነገ ፋሲካ መሆኑን አውቃለሁ ። እናታችንን እንድንጠይቅ ከፈለግህ ነገ በሰባት ሰአት መጥቼ ልውሰድህ ፣ » አላቸው ።

«በፋሲካ እለት እናት ቤት እንዴት ባዶ እጅ ይኬ ዳል ? እኔ በግ አሰናድቻለሁ ፣ » አሉት ።

«እኔም በግ እንዳልወሰድላት የበግ ላት አገላብጦ መግዛት አልችልም ። ነጋዴዎቹም ቢሆኑ ገና ሲያዩኝ በዋጋ ይሸቅ ቡኛል ። መጠጥ እወስድላታለሁ ፣ » ከማለቱ እምና አንድ የበግ ነጋዴ እንዴት እንዳበሳጨው ትዝ አለው ።

«ይህ በግ ዋጋው ስንት ነው?»
«ሀምሣ ብር።»
«ይሄኛውስ?»
«ስድሳ ብር ።»
«ልዩነታቸው ከምን ላይ ነው ?»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«መግንታቸው ላይ።»
«ቀልጁን ተወውና እርግጡን ተናገር ።»
«ቀልቡን ተወውና እይነቅስም።»
«ከስድስት ባውንድ እይነቅስም።»
«እንዴ ! ምን መጣ ?»
«ፋሲካ ።»
«በዛሬ እለት በሬ መግዛት አይቀልም እንዴ ?»
«ታዲያ በግ ተራ ለምን መጡ !»

ከዚያ ሁሉ ጣጣና የራስ ምታት በኋላ የተገዛው በግ ጻለቻ ባለመሆኑ ፤ ቤት ከመግባቱ በፊት ወይዘሮ ባፈና ፤ «አሬ የተከልዬ ያለህ ! ምኑን አመጣህብኝ !» በማለት ወዲያውኑ በርካሽ ዋጋ መልሰው ሸጡት ። ውታቢአቸው ጥቁር በግ አይወድም ። ይሁንና ፤ በሌላ በኩል ደግሞ ውጭ በወጡ ቁጥር ጃንጥላ ይዛ የምትከተላቸው ጥቁር ሴት ልጅ ከኋላቸው ካጡ ውታቢ የራታቸው ይመስላቸዋል ። «ጥላ ቢስ… ቀትረ ቀላል የሆንኩ ይመስለኛል …» ይላሉ ዘመኑን እየረገሙ — የጥንቱን እያስታወሱ ።

፪

አቶ አባተ ውስኪውን ደጋግመው ከጉዱ ቀይተዋል ። አሁኗም የአለት ጥቿን ለጥመት ቁልቁል ወርዶ እድማስ ላይ የእሳት ፍም መስላ በመተኛቷ ደጁ መጨለም ጀምሯል ። ጉሞሻ በእሳት የጋዩ ይመስላሉ ። ንፋስ ስለሌለ በመስኮት

የሚታዩት ባህርዛፎች አይወዛወዙም ። ህይወት ያላቸው አይመስሉም ። አረንጓዴ ቀለማቸው ወደ ጥቁረት ሲለወጥ ምንም አልቀረውም ።

የጸሀዩዋ ቁልቁል መውረድ እንግዳ ቤቱ ውስጥ ላሉት የኤሌክትሪክ መብራቶች ድምቀት ሰጥቶ ነፍስ ዘርቶባቸዋል ። እንግዳ ቤቱ በሲጃራ ጢስ ታፍኗል ።

«እንደማማህ መጣመሙን ተወውና ገነት ሆቴል ሄደን ብናመሽ ይሻላል ። በዛሬ ሌሊት ክርስቶስ ከመቃብር ሲነሳ ተኝቼ ላንብብ ማለት መናፍቅ ያሰኛል ። ሀጢአት ነው ። ለውግዘት የሚያበቃ ሀጢአት ነው ፤ » አለው አበራ ። አብረው እንዲሄዱ ሀይለማርያምን ሲለምነው አራተኛው ጊዜ መሆኑ ነበር ። አበራ በሚያብለጨልጭ ጥቁር ልብስና ተወልውሎ በሚያንጸባርቅ ጥቁር ጫማ ተሽሞንሙኗል ። የነጭ ሸሚዙ ኮሌታ እንደውብ ጥርስ ከሩቅ ይጣራል ። ቀይ ሆኖ ጥቁር ክብ ነጥቦች ያሉበት ክራቫቱና ተመሳሳይ የደረት መሀረቡ በግሩም አኳሆን ከልብሱ ጋር ተዋህደዋል ።

ሀይለማርያም ከሚያነብበው መጽሀፍ ላይ ቀና ብሎ ጉሮሮውን አሳላና፤ «አሁን ገነት ሆቴል እንሂድ ብለህ ባትጨቅጭቀኝ ምናለበት ? ጥሩምባ ሲያናፋ ለመስማት ነው ? ወይስ ጭፈራ ለማየት ? አይን ከማስቀየምና ጆሮ ከማስጠለዝ ሌላ ትርፋ ምንድንነው ? ከሄድኩ ላይቀር የሚያስደስት የሰው ፊት የማይበት ቦታ ብሄድ ደስ ይለኛል… ለነፍስ ምግብ የሚሆን…» አለና አፉን እንደጉማሬ ከፍቶ አዛጋ ። መጽሀፉንና ሲጃራውን እንደያዘ ረጃጅም እጆቹን ወደላይ ዘርግቶ ተንጠራራ ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«ለነፍስ ምግብ የሚሆን እንደማያጋጥምህ አስቀድመህ እንዴት ልታውቅ ትችላለህ? መጽሀፉም ቢሆን እሹ ታገኛላችሁ ፤ በር ምቱ ይከፈትላችኋል ነው ያለው ። ይልቅ እንሂድ ፤ ከመሄዳችን በፊት ግን ልብስህን መለወጥ አለብህ — ዛሬ እንኳን !»

የሀይለማርያም ቡናማ ኮትና ሱሪ ተጨማደዋል ። ለሶስትና ላራት ቀኖች፤ቀንም ሆነ ሌሊት ተለይተውት የሚያውቁ አይመስሉም ። ካንዱ በኩል ያለው የሸሚዙ ኮሌታ ወደላይ ተቀልሶ ከጆሮ ግንዱ ጋር ይሟገታል ። ከእርጅናው የተነሳ ቀለሙ የደበዘዘው ቀይ ክራቫት ወደጐን አዘንብሏል ። ሽምቀቆው ተፈትቶ የሚያውቅ አይመስልም ። የለበሰውን ልብስም ሆነ ያደረገውን ጫማ ከሸሚዙና ከእግር ሹራቡ በስተቀር ፤ የሚለውጠው ምናልባት በሶስት ወር አንድ ጊዜ ቢሆን ነው ። ልብሱን በለወጠበት እለት ቅንቅን እንደ ያዘው ሰው ሰውነቱ ሲወራጭ ይውላል ፤ ቀኑ ሁሉ ይቀፈዋል ። «እንሂድ ካልክ ተነስ ። መቼም አንተ ፈቃድህ ካልሞላ እንደህጻን ልጅ ሰው አትለቅም ። ለልብሴ እንደሆነ የጠላኝ ከፊቴ ዞር ሊል ይችላል ፤» አለና ተነስቶ ቆመ ።

ጨለማው አይን ያዝ ማድረግ ጀምሮአል ። ባህርዛፎቹ ከሩቅ ሲታዩ አየር ላይ የተንሳፈፈ ጥላ ይመስላሉ ። እንደውቅያኖስ ባህር በተንጣለለው ሰማይላይ የብር ሰባሪ መስላ በባህርዛፎች መካከል የምትታየው ጨረቃ ከእንቅልፉ ነቅቶ እንደሚያዛጋ ህጻን ትማርካለች ። ቀዝቃዛ የሆነውና ድምቀት ያለው ፈገግታዋ ልብ ያሞቃል ። ጥቁር ብርድልብስ የመሰለ ጉም ውስጥ ስትገባ የአበራ ልብ አብሮአት ሰመጠ ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«ጨረቃዋ !»

«ጨረቃዋ ምን ሆነች ?»

«የጨረቃ ውበት አይገርምህም ፤ ድምቀት ከቅዝቃዜ ጋር… ልዩ ምትሀት አለው…… ድምቀቷና ቅዝቃዜዋ እየሳበኝ አንዳንዴ ፈዝዤ የምቀርበት ጊዜ አለ……»

«የሰአሊ ስሜትክን እየማረከችው ይሆናል ። ተፈጥሮ ሁልጊዜ ሰአሊዎችን እንደማረከች ነው ፤ ግን እንደ ሸር ሙጣ ምስጢሯን አታካፍላቸውም ።»

«ዱሮ ቀረ ፤ ጊዜው አልፏል ። ራሴን በምፈልገው መንገድ ለመግለጽ ሳልችል የህይወትን ጉዳና አቋርጬ እንደምሄድ አንዳንዴ ትዝ ሲለኝ መፈጠሬን እጠላለሁ ። የታፈነችው ነፍሴ ውስጤ ስትቃትት ይሰማኛል ፤» አለና ሀሳቡን ከአእምሮው ውስጥ አራግፎ ለማውጣት ያህል ራሱን ነቀነቀ ።

የቀን ሙያተኞች የቁርቆሮ አገልግላቸውን ይዘው ወደ የቤታቸው ይሮጣሉ ። በዝግታ የሚሄድ ሰው አይታይም ። ከመርሀ ቤቴ ቡና ቤት አጠገብ ወደታችና ከሾላው ወደ ላይ የሚመጡት ቁጥር የሌላቸው በጐች መንገዱ ላይ ይተራመሳሉ ።

በዚያ ጨለማ ገና የበግ ላት ደባብሰው ለመግዛት የሚጣደፉም ነበሩ ።

ከያንዳንዱ ቤት የሚመነጨው የቅመም መአዛና የሚነጠር ቅቤ ቀዝቃዛውን አየር መመረዝ ጀምሯል — ብዙ መሰዋእት የሚደረግበት ሌሊት ነው ። የህይወት እርምጃ ፍጥነቷን ጨምሯል ። አበራና ሀይለማርያም የፍጥነቱን ስልት ለመጠበቅ ተነሳሱ ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

፫

የብርጭቆውና የጠርሙሱ ቻቻታ ፤ የጡሩምባው ኡኡታ ፤ የህዝቡ ጋጋታና ግፊያ ፤ ከመጠጥ ሽታና ጉም ከመሰለው የሲጃራ ጢስ ጋር ተደባልቀው የገነት ሆቴልን የዳንስ አዳራሽ ምድራዊ ገሀነም አስመስለውታል ።

የሴቶቹ ጉትቻ ፤ ሀብል ፤ የደረትና የጠጉር ጌጣጌጦች እንዲሁም ያንዳንድ ወንዶች ሸሚዝ እጅጌ ቁልፎች፤ የሻማ ምቹን ብርሀን እየወሰዱ መልሰው ይወረውራሉ ። ሁሉም የሚተነፍሰው በዳንሱ አዳራሽ ውስጥ የሚጋጨውን ትኩስ አየር ነው ። ወበቁም ሆነ በሴቶች ሽቶና በወንዶች ላብ የተመረዘው ትኩስ አየር እንደእሳት ወላፈን ከሩቅ የሰው ፊት ይገርፋል ። ወላፈኑ የሚሰማው አዲስ ለመጡት እንጂ እዚያው የቆዩትን ተዋህዷቸዋል ።

የመጠጥ ሀይል ይሉኝታቸውን የገፈፋቸው፤ወይም አው ቀው ለመታየት አንዳንድ ሴቶች ሲያስካኩ፤ አንዳንድ ወንዶች የጾም ስሮቻቸውን አግተርትረው ሙዚቃው እንዲያ ገምላቸው ድምጻቸውን ከጣራው በላይ አሳልፈው ሲጮሁ፤ የጡሩምባው ኡኡታና የታምቡሩ እሩምታ ሳንቃው እስኪ ሰነጠቅ ከሚጮኸው ድምጻዊ ተጫዋች ጋር ሲወዳደሩ ፣ አንዱ ሌላው የሚለውን ለመስማት ዘበት ከመሆኑም ሌላ፣

******ebook converter DEMO Watermarks*******

የተወሳሰበው የህይወት ድር አንድ ትልቅ ትኩስ ነኮርኳር ሆኖአል ። በዚህ ነኮርኳር ውስጥ ውሳጣዊ ሀኬትና ምኔት ቦታ አልነበራቸውም ፤ ነገ ትርጉም አልነበረውም ። ዛሬ በትኩስ የህይወት አየር ተሞልቶ አብጦአል ።

«ከዚህ የበለጠ ምን የነፍስ ምግብ አለ ?» ሲል አበራ ሀይለማርያምን ጠየቀው ። ወጣት ፊቱ ላይ አንድ አይነት ሀሴት ይጫወታል ። የጣት ጥፍሮቹን በጥርሱ መከርከም ጀምሯል ። ሀይለማርያም እንኳን ወፍራም ፈገግታ አሳየ ። ፈገግ ሲል የሀዘን ብርድልብስ ለብሶ የሚታየው ረጅም ፊቱ ህይወት ያገኛል ።

ያልተያዘ ጠረጴዛ እንዳለ በደካከሙት አይኖቹ እያማተረ ሲፈልግ ትንሽ ከቆየ በኋላ ትክክለኛውን ነቅንቆ «ባዶ ጠረጴዛ ቢገኝ ምሽቱ የተሻለ ይሆን ነበር ...» ከማለቱ አንድ ወንድና ሴት የተቀመጡበትን ጠረጴዛ በድንገት ለቀው ወደበር ሲያመሩ ተመለከተ ። መጀመሪያ ቦርሳዋን አንጠልጥላ የተነሳችው ሴቷ ነበረች ። ወንድዬው እሷን ይዞ ሊያስቀምጣት ሲሞክር በንዴት መንጭቃው እየተንደረደረች ወደበሩ ስታመራ ወንድዬው እየሮጠ ተከተላት ።

አይኖቿ እሳት ጉርሰዋል ። ከንፈሮቿ ብርድ እንደያዘው ሰው ይንቀጠቀጣሉ ። «ሁሉ አማረሽን ገበያ አታውጪት» ስትል ሀይለማርያም ሰማትና የጸባቸው መነሻ ገባው ።

እጁዋን ለማስለቀቅ ስትመነጭቀው ጠረጴዛቸው ላይ የነበረው መጠጥ ሁሉ በመደፋቱ ሲወጡ ብዙ ሰው ሳያያቸው አልቀረም ። ውጭ ወጥተው ቢታረቁም እንኳ ይሉኝታ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

አይመልሳቸውም ። የቀረው ጠረጴዛ በሙሉ በህዝበ ክርስ ቲያን ተይዟል ። መፈናፈኛ ቦታ የለም ።

አበራና ሀይለማርያም ተያዩና ሂደው ጠረጴዛውን ያዙ ። እኩለ ሌሊት ሆኗል ። ክርስቶስ ከመቃብር የሚነሳበት ጊዜ በመሆኑ ሙዚቃውም ሆነ ዳንኪራው እጅግ ደርቷል ። መጠጡ እንደውሃ ይንቆረቆራል ። የሲጃራ ጢስ ጨርሶ የዳንስ አዳራሹን አፍኖታል ።

የሁሉም አይን በመጠጥ፣በጢስና በወበቅ ሀይል ቀልቶ ደም ከመምሰሉም በላይ ፣ የወንዶቹ ደም ስሮች ተገትረው ማበጥ ጀምረዋል ። ስንት ብር የፈሰሰበት የሴቶቹ ጠጉር በላብ ተጨማዶ እንዳልነበረ ለመሆን ምንም አልቀረውም ።

የሻማው መብራት ተወርውሮ አበራ ፊትና ሸሚዙ ላይ ልዩ ልዩ ጥላ እየፈጠረ ይጫወታል ። ሁለቱም ክንዶ ቻቸውን ጠረጴዛው ላይ አስደግፈው በተመሰጠ መንፈስ አፍ ለአፍ ገጥመው ያወራሉ ። መካከላቸው በጣም ያልጐ ደለ የውስኪ ጠርሙስ ቆሟል ።

«አበራ ስንት ጊዜ ልንገርህ! አሁንም በድጋሚ እነግርሀለሁ። አንተም ብትሆን እኔ የፖለቲካ ሰዎች አይደለንም ። ይህን አንተ ከኔ የበለጠ ታውቃለህ ። ጊዜአችንና ህይወታችንን ነው የምናባክነው — በከንቱ ።»

«አውቃለሁ ሀይሌ ፣ ህይወት የተሳሳተ መንገድ ላይ አው ጥታ ጥላናለች ... ግን ምን ይሁን ?»

«የጣለችን ህይወት አይደለችም ፣ እኛው ነን ራሳችንን የጣልነው ። ፊቴን መስተዋት ውስጥ ስመለከተው ጉልቶ [illegible]ሚታየኝ ፍርሀቴና ወኔ ቢስነቴ ነው ፣ ሌላ ነገር አይታ

የኛም ። በምግባራችን የራሳችንን ደህንነት ልንፈጥር እን ችላለን ። ይህን ለማድረግ አስቀድመን በትንሹ መሞት ያሻናል ... በልጅነት ወላጆች ማጉቻ ላይ ፤ ከዚያም በኋላ ለትምህርትም ሆነ ለሥራ መንግሥት ትከሻ ላይ ተንጠ ልጥለን እስከመቼ ድረስ ! እስካሁን ድረስ ከመውሰድ በስተቀር መልሰን የተካነው ምን ነገር አለ ? ምንም ! ምንም !»

«ምን ልናደርግ እንችላለን ብለህ ነው ? ይልቅ አንጠጣ !»

«ከህይወት ጽዋ እስካሁን እሬት ስንጠጣ ቆይተናል ። አቅጣጫችንን መለወጥ ያለብን አሁን ነው ። በራሳችን ላይ ከመዝመት የበለጠ ንቅናቄ (ሬቮሉሽን) የለም ። የህ ይወቴ ምክንያት ድርሰት ነው ፤ ያንተም የስእል ሙያ ነው ። ታውቀዋለህ ፤ አውቀዋለሁ ። የህይወት ጥሪያቸውን አውቀው ነፍሳቸውን ባላቸው ችሎታ የሚገልጹ ሰዎች እግልከት ናቸው ፤ ሸክም አይደሉም ፤ መሻገር አይደሉም ፤ እግልከት ናቸው ...እና የሰው መጨረሻ አላማው ራሱ እምላክ ለመሆን ነው ፤ ጽድቅና ገነት የዚህ ምሳሌ ናቸው ...ህይማኖት የሚሉት ፈሊጥ መጥቶ ከመቃብር ባሻገር ባያደርጋቸው ኖሮ! »

«ግን ምን ልናደርግ እንችላለን ነው የምልህ ! ጊዜው አልፎአል ። እስካሁን ድረስ ለራሴ እንግዳ ሆኖ የኖረው የህይወቴ ጥሪ የተዳፈነ እሳት መሆን አለበት ። እንደገና ጀማሪ ለመሆን አልችልም ። ጊዜው አልፎአል ።»

«ጊዜው አላለፈም ። የህይወትህን ጥሪ ካወቅህ ዘንድ ላንድ ቀን እንኳን ራስህን ብትገልጽ ይበቃል ...እና

ጥሪውንና አላማውን የማያውቅ ሰው ሆኖ ብዙ ዘመን ከመኖር ሳንድ ቀን አምላክ መሆን ይበልጣል ። ጣይ ምህ መጥተው ባይበጠብጡኝ ኖሮ ቅድም ቤትህ የመጣሁት ምን ልናደርግ እንደምንችል ልነግርህ ነበር ። በማለት ህይወትን መንጋጋው መሀል ጨምሮ ያላመጣ ይመስል አፉን አጣጣመ ። የደካከሙት አይኖቹ ነፍስ ዘሩ፣ አፍንጫውን ነፍቶ ትኩስ አየር ወደ ውስጥ ሳበ ። ፊቱ በላብ ደፍቋል ።

«ይልቅ እንጠጣ……ለጤናችን…»

ሀይለማርያም የተጉነጨውን ውስኪ አጣጥሞ ሲያበቃ ወደፊት ምን ለማድረግ እንደሚችሉ ሲነግረው ሲቃጣ፣ «ጽዋችሁን የምታነሱት ለራሳችሁ ጤንነት ነው ! ወይስ ለክርስቶስ ከሙታን መነሳት ? » የሚል ስለታም ድምጽ ሰማ ። ከጣራው አልፎ ያለቅጥ የሚያናፋው ጡሩምባ፣ በወለሉ ላይ የሚቀልጠው ዳንኪራ ፣ የብርጭቆውና የጠርሙሱ ቻቻታ ፣ ሁለቱም ከሩቅ እንጂ ከቅርብ አይሰሙም ነበር ። ልቦናቸው በሀሳባቸው ተመስጦ ነበር ። ሁለቱም ደንብረው ቀና አሉ ። ገድሉ በዛብህ ነበር ።

«ፈቃዳችሁ ቢሆን……» አለና ከመጥረቢያ መሳይ ረጅም ፊቱ ላይ የማይለየውን እንደቀላህ ባዶ የሆነ ፈገግታ እያሳየ ወንበር ስቦ ቁጭ አለ ። ጥርሶቹ እንደአጠና አጥር ቸርችም ብለው ነጣጭ በመሆናቸው ከንፈሮቹን አይከድኑም ።

ስለ ከንፈሮቹ ፣ የማንገባሩን ውሀ ልክ ይዞ የወረደው አፍንጫው ፣ ሰዉን እንደሽንኩርት የሚልጡት ቡናማ አይ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ኖቹ ከመጥረቢያ መሳይ ፊቷ ጋር ባንድነት እንደጉራጁ ያሽሟጥጣሉ ።

ሀይለማርያም የጉን እያየው ፤ «ከኛ የምትፈልገው አንድ ነገር መኖር አለበት እንጂ እኛን ብለህ እንዳልመጣህ ይገባኛል ፤ ምን ኖሯል ?» ሲል እንደማንጓጠጥ አድርጐ ጠየቀው ። አንድ ነገር ለመጀመር ስንሳ ለምን እንከን አያጣኝም ? የሚል ጥያቄ ሀይለማርያም ፊት ላይ ጉልቶ ይታያል ።

«አንተኮ ስትናገር መቸም ለነገ አትልም !» አለውና እንደ ወስፌ የሾለውን የራስ ቅሉን በቁጭት ነቀነቀ ።

«ታዲያስ ጃል !» አለ ሀይለማርያም ፤ ቀጠለና ፤ «ስሞኑን እነማንን አጋጠህ ?»

ገድሉ ባንዳንድ አካባቢ «ማኪያቬሊ» የሚል ቅጽል ስም አግኝቷል ። ዩኒቨርሲቲ ኮሌጅ በነበረበት ዘመን የወል ስሙ «ካርኒጂ» ነበር ። ስስ ከንፈሮቹን እንደወትሮው እሞጠሞጠና ፤ «ሰዉን ማጋጠትኮ ራሱ አንድ ትልቅ ሙያ ነው ። ማንም ከመሬት ተነስቶ ሊያደርገው አይችልም ። የያንዳንዱን ሰው መሰረተ ባህርይ መርምሮ የማወቅን ችሎታ ይጠይቃል ... እና የጥቂቶች ተሰጥኦ ነው ...» ከማለቱ ፤ ሀይለማርያም አቋረጠውና ፤ «በዚህ ተሰጥኦ ነዋ እንደ ቀስት ወደላይ የተወረወርከው ?» አለው ። ጉቶ ላይ ግን ባሯን እንደምታከ ላም ጉንበስ ቀና እያለ ጠረጴዛው ላይ ያስደገፈውን እጁን ሳያነቃንቅ ባምስት ጣቶቹ ጠጉሩን ማበጠር ጀምሯል ።

«መቼም አፍህ ለከት የለውም ፤ ቢኖረውና ትንሽ ይሉኝታን ብታውቅ እንተም ወደላይ የመወርወር እድል

ይገጥምህ ነበር ። የሚሰማህንና የምታስበውን ሁሉ እንደ ንፍጥ አውጥተህ መዝርፈጥ ብልግና አይመስልህም ፤ ከባህላችን ውጭ ነው ።»

«ይገባኛል ፤» አለ ሀይለማርያም፤«እኔም ከዚህ አይነቱ ባህል ውጭ ነኝ ። የማስበውንና የሚሰማኝን ከመግለጥ ልቆጠብ አልችልም ። ይህን ለማድረግ ደግሞ ወኔ ያስፈልጋል ።»

ገድሉ ትእግስቱን ሊጨርስ ምንም አልቀረውም ፣ ነገር ግን ከመጥረቢያ መሳይ ፊቱ ላይ የማይለየው ፈገግታ አልጠፋም። አፉ ይናገር እንጂ አይኖቹ ሌላ ቦታ ሄደዋል ፣ የወዳጅነት ጭውውት የያዙ ለማስመሰል ፈገግታውን ፊቱ ላይ እያስፋው ይሄድ ነበር ። አበራ በአይኑ የገድሉን አይኖች ተከተለ ። ወደ ጠረጴዛቸው የመጣበት ምክንያት ገባው ፣

«ቅድም ስለተናገርኩት ተሰጥኦ እንደገና ካነሳህ ላይቀር ልንገርህ፤ ከምትኖርበት የፈጠራ አለም እንድትወጣ ምናልባት ይረዳህ ይሆናል ። እናንተ የምትኖሩት ከአድማስ ባሻገር ነው ። በዚህ አለም፤ አንዱ የሌላው መሰላል ነው... እና ላይ ለመድረስ የሚችሉት ልዩ ተሰጥኦ እንዲኖራቸው ያስፈልጋል ... እንደኔ ... አንዳንድ ያሉት ጧትና ማታ ሀሊና ! ሀሊና ! እያሉ በመጮህ ራሳቸውን የሚያታልሉት ግን እርካብ ሆነው ነው የሚቀሩት ። ጥንትም እንዲህ ነበር ፣ አሁንም ተፈጥሮ ህጓን አልለወጠችም ፤» ብሎት ፈገግ ታውን እያሳየ ተነሳ ። ገና ትናንት ኮከብ እንደጫነ ምክትል መቶ አለቃ ትከሻውን ወደፊት አስቀድሞ ሲውዘገዘግ ረጅም፤ ቀጭን ቁመናው እየተጠማዘዘ የወጣ የማረቆ ቃሪያ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ይመስላል ። ገድሉ ሲሄድም ፣ ሲቀመጥም ፣ ሲናገርም የሰውን አይን ወደሱ ለመሳብ ፣ መኖሩን ለማስታወቅ ከመሞከር ወርሶ የሚቦዝንበት ጊዜ የለም ። በየስርጉ ቤትም ፀን በየግብዣው ስሙ እንዲጠራ ብቻ መኪናውን ወስዶ ያለቦታ ያቆማል ። ህዝብ በተሰበሰበበት ፣ በተለይ የድምጽ ማጉያ መሳሪያ ካለ ፣ ምክንያት ፈልጎ ስሙን ከነማእረጉ ማስጠራት አለበት ።

«ምንነው እንዲህ ጨከንክበት?» አለው አበራ ፣ በግማሽ ልብ ። ትላልቅ አይኖቹ ሌላ ቦታ ሂደው ተተክለዋል ። ከተተከሉበት ነቅሎ ወደ ሀይለማርያም ሲመልሳቸው አልቻለም ። በአይኖቹ የተራቆተውን ደረቷን ፣ ረጅም አንገቷን ፣ ክብ ትከሻዋን ፣ የጽጌረዳ እምቡጥ የመሰለውን ከንፈሯን ይዳስሳል ።

ስጠረጴዛው ጎኗን ሰጥታ እግሮቿን አነባብራ ተቀምጣለች ። ክንዷን ጠረጴዛው ላይ አስደግፋ መዳፏ ላይ ጋደም ብላለች ። አውራ ጣቷ ክብ አገጯ ስር ገብቶ በሌባ ጣቷ ጉንጯን እንደማከክ እያለች ትተክዛለች —ሀሳብ የያዘው ወይም የተገረመ ሰው ይመስል ።

ጥቁር ፣ የሚያብለጨልጭ ቀሚሷ የሻማውን መብራት ሲስብ፣እንደ አልማዝ የሚያበራው ጉትቻዋ መልሶ ይወረውረዋል ። በተለይ የወርቅ ቀለም ካለው ነጠላ ጫማዋ ውስጥ ለብቻው ሾልኮ ወጥቶ የሚታየው አውራ ጣቷ የባለጌ ልጅ ምላስ ይመስል ሰው ላይ ያሾፋል ፣ ይቀልዳል ። እሷ ስታየው አበራ ያቅረቅራል ። እሷ ዞር ስትል ያያታል ። አንዳንዴም አይኖቻቸው ይጋጣሉ ። ሲጋጩ ሁለቱም

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ከመቅደቡበት ቦር ይላሉ ፤ ይጋጫሉ ፤ ይመለሳለ ፡፡ ትን ብልጭታ ፤ ትልቅ ብልጭታ ፡፡

ይህ ሁሉ ሲሆን ሀይለማርያም ልብ አላደረገም ነበር። አቀርቅሮ ገድሉ የተናገረውን ነገር ያሰላስል ነበር ፡፡ ኑሮውን አሳላና ፤ «…ልጨክንኩበትም ፡፡ የምጨክነው በሬሳ ላይ ነው እንጂ በሰው ላይ አይደለም ፡፡ መጥረቢያን መጥረቢያ ማለት ጭካኔ ሊሆን አይችልም ፡፡ ዝም ከማለት የቀለለ ነገር የለም ፡፡ የሚያስቸግረው የሚያስቡትንና የሚያምኑበትን ሳይፈሩ መናገር ነው ፡፡ እና ለኔም ሆነ ለማንም ከዚህ የበለጠ ፍትህ ላደርግ አልችልም ፡፡ ግን የገድሉ ነገር ይገርማል ፤ የስልጣን ነገር ናላው ውስጥ ገብቶ አሳብዶታል ፤ እውር ሆኗል ፤» አለ ፤ እያዘነ ፤ እየተከዘ ፡፡

«መቼም…ምናልባት እሱ ከደረሰበት ባለመድረሳችን ቀንተን ይሆናል ፡፡ ቢሆንም ተሰጥኦውን አውቆ ስራ ላይ በማዋሉ ከኛ ሳይሻል አይቀርም ፤»

«እንዲህ ያለውን ተሰጥኦ አልከው ? እኔ እሱን ብሆን ሀሊናዬ እንደ አባጨጓሬ ይኮሰኩሰኝ ነበር …» በማለት ቅድም ገድሉ ከመምጣቱ በፊት የጀመረውን ሁለቱን የሚመለከት ሀሳብ ሊያመጣ ሲቃጣው ፤ «ዳሩ አንተ እሱ አይደለህም ፤» ብሎት ፤ አበራ ፤ የተቀመጠበት ወንበር የወረወረው ይመስል ፤ እንደወስፈንጥር በሮ ሄደ ፡፡ ሀይለማርያም አልገረመውም—አበራን ያውቀዋልና ፡፡ አሁን መደረግ ያለበት ነገር ቅድሚያ ማግኘት አለበት ፡፡ «ዋጋ ያለው እጅ ውስጥ ያለ ጊዜ ነው…ነገ ነገ ነው…እና በሁለቱ መካከል ያለው ድልድይ አያስተማምንም ፡፡» ብአይናቹ ተከተለው ፡፡

እሷ ቀድማው እሱ እየተከተላት የዳንስ ወለሉ ላይ ከተሰበሰበው ህዝብ መሀል ገብተው ጠፉ ። የሲጃራ ጉም አዳራሹን እንደጭጋግ አፍኖታል ። አየር በማጣት ሳይውለበለቡ ከሚነዱት ሻማዎች የሚመጣ ብርሀን በስተቀር ሌላ የለም። ለለውጥ ያህል ሙዚቀኞቹ እምባሰል የሚባለውን ዘፈን እንደ መስከረም ምንጭ ማንቆርቆር ጀምረዋል ።

ከፊትለፊቱ ያለችው ሻማ እንባዋ ወርዶ ወርዶ እግሯ ስር ረግቷል ። ነድዳ እየሟሸሸች… ነድዳ ነድዳ እያነሰች እስክታልቅ ድረስ አልጠበቃትም ። አጠፋት ። የመጨረሻ ትንፋሿ አፍንጫው ውስጥ ገባ ። ለምን እንደሆነ አላወቀም ። አበራን ትቶ ስለ ገድሉ ያሰላስል ጀመር ፣ እያወጣ ፣ እያወረደ ፣ እያስታወሰ ።

እነሱ ዘንድ ለምን እንደመጣ አውቋል ፣ አበራ ለዳንስ የወሰዳትን ሴት ከቅርብ ሆኖ ለማየት ነበር ። ከዚህ በፊት የማይተዋወቁ መስለው አልታዩትም ። ነገር ግን፣ ስታየው ለምን ጀርባዋን ሰጠችው ? የሱ ነገር ሳይሆን የሷ ጀርባ ነበር እሱን ያባረረው ። በሰፈሩት ቁና መሰፈር አይቀርም እንደሚባለው ዋጋውን አግኝቷል ። እሱስ ቢሆን ኮሌጅ ያኔ ተማሪ በነበረበት ዘመን በችግር እየማቀቀች ፣ ትምህርቱን ሲጨርስ አልፎለት ያሳልፍልኛል በማለት በተስፋ ስትጠብቀው የኖረችውን የልጃገረድ ሚስቱን ድግሪ ባገኘ በሳምንቱ አይንሽን አልይ ብሎ ጀርባውን ሰጥቷት የለም ? አሁን ሴትኛ አዳሪ ሁና ቀርታለች ፣ ያልታደለች ! «አንዱ የሌላው መሰላል ነው ፣ ጥንትም እንዲሁ ነበር ፣ አሁንም ተፈጥሮ ህግን አልለወጠችም ።»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

አበራ የሚወዛወዘው የሙዚቃውን ሳይሆን የሷን ስልት እየተከተለ ነው ። ተስፋ አሳሳጣችውም ፤ በመካከላቸው ንፋስ እንኳን የሚያስገባ ቦታ የለም ። ነገር ግን ከራሱ ሰውነት ግለት በስተቀር የሷ አይሰማውም ። እንደ በረዶ ቀዝቅዛለች ። እቅፍ የማይሞላውን ወገቧን ጭምቅ ፤ ጥብቅ ፤ እምቅ አድርጐ ያዘ ፤ ግድ አልነበራትም ። እቅፉ ውስጥ ብትሆንም እንደእውነቱ ከሆነ ግን በጣም ርቃ ዋለች ። የሷ ቅዝቃዜ ሳይሆን የሱ ትኩሳት አበሳጨው ። ቅዝቃዜዋ የሚያሟሽሸው መስሎት ተሰማው ። ቅርብ ሆና ሩቅ ፤ ቢሆንም ስልቷን ይከተላል ። ምን አይነት ቀዝቃዛ የህይወት ስልት !

አንዱ ዘፈን አልቆ ሌላው ቀጠለ ፤ ሌላ ዘፈን ፤ ሌላ ስልት… ትዝታ ። ለሶስተኛ ጊዜ፤«ስምሽን ብትነግሪኝ ምናለበት ?» አላት እየተለማመጠ ።

እሷም ለሶስተኛ ጊዜ ፤ «ስሜ ምን ያደርግልሀል ? ይልቅ እንደንስ!» አለችው፤ የሙዚቃ ቃና ባለው ድምጽ፤ እያሾፈች ። ሲሰሟት የምትዘፍን እንጂ የምትናገር አይመስልም ። ድምጿ ስልት እየጠበቀ ይነሳና ይወድቃል— እንደ ባህር ሞገድ ።

አበራ ወገቧን ሸርቦ እንደያዘ ዳንሱን ትቶ ቆሞ ነበር ። በዚያ ጨለማ ውስጥ ትላልቅ አይኖቿ እንደፈርጥ ይንቦገቦጋሉ — ለመሳብ ። ሆኖም የውበት ድባብ የምትባል አይደለችም ። ግን ታስደነግጣለች ። ግንባሯ አጭር ሆኖ በመጠኑ ስልክክ ብሎ የወረደው አፍንጫዋ ስር ሲደርስ ወደላይ ይገለበጣል — ሰጯ ላይ ለማረፍ ። ከንፈሮቿ ሲፈነዳ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

የደረሰ የጽጌረዳ እምቡጥ ይመስል አብጠው ይታያሉ—ለማጓጓት ። ዳንሱን ቀጠሉ...

አበራ ለጥቂት ጊዜ ስልቷን በታላቅ ትእግስት ሲጠብቅ ቆየና በድንገት ሳታስበው፣«ከነስምሽ ገደል ልትገቢ ትችያለሽ !» ብሏት ወለሉ ላይ እንደ ቆመች ትቷት ሊሄድ ሲል እጁን ይዛ አስቀረችው ፤ አልተነቃነቀም ።

እጅዋ ሲንቀጠቀጥ ይሰማዋል ። በጨለማ ካፎቴ እንደተመዘዘ ጐራዴ ጥርሶቿ ብልጭ አሉ ። አይኖቿ በዚያ ጨለማ እንደቀለጠ ብር ሲንከባለሉ ይታዩታል ። የደረቁትን ከንፈሮቿን በመላስ አለሰለሰችና ፤ «ማንም ወንድ ሉሲትን ተራምዷት ሊሄድ አይችልም !» አለችው ፤ የቀድሞውን ስልት ባጣ ድምጽ ።

«አንቺ ማነሽና !»
«ሉሲት ታደሰ ።»

«ታዲያ ምን ይሁን ?» ብሏት እጁን ለማስለቀቅ ሲል ፤ ጠበቅ አድርጋ ያዘችው ። እንዴት እንደተረዳው ባያውቅም በዋዛ እንደማትለቀው እያያዟ ነገረው ። ለማምለጥ እንደገና አልሞከረም ። ሳይታወቀው ይዟት ይደንስ ጀመር ፤ ስልቷን እየጠበቀ ። ንቅናቄዋ እየሳበው...እየተጠጋት... ወገቧን እየሸረበ... በሚያልበው እጁ ።

«እንኳን አንተና ማንም ሉሪ የታጠቀ ወንድ ሜዳ ላይ ጥሎኝ ሊሄድ አይችልም !» ለመጀመሪያ ጊዜ የልቧን ትርታ ሰማ ። እጅዋና ጉንጯ ደም መርጨት ጀምረዋል ። ትንፋሿ በንዴት እየጨሰ ጆሮ ግንዱን ለበለበው ።
«እኔ ማን መስዬሽ ነው !»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«አንተ ማን እንደሆንክ አውቃለሁ ፤ ስላንተ ብዙ ነገር ሰምቻለሁ ። መጀመሪያ ትምህርት ሚኒስቴር ፤ ከዚያ ቀጥሎ ዩኒቨርስቲ ፤ ከዚያም በኋላ ማስታወቂያ ሚኒስቴር፤አሁን ደግሞ የምትሰራው አገር ግዛት ሚኒስቴር ውስጥ ነው ፤ አይደለም ? የሰናይት እደራ እሲቃ አይደለህም ? ስላንተ ብዙ ነገር አጫውታኛለች ።»

«ምን ብላ ?»

«ሴቶች ላይ ኩራትና ትእቢት ታበዛለህ ። በእምብርክክ መጥተው እስኪለምኑህ ድረስ ዞር ብለህ አታያቸውም አሉ ። ሰናይት ብቻ ሳትሆን በየመስሪያ ቤቱ የሚያውቁህ ሴቶች ሁሉ ነግረውኛል ። ማወቅ ያለብህ እኔም እንዳንተ ኩሩ መሆኔን ነው ።»

ድምጿ የቀድሞ ስልቱን አገኘ ። ቅርብ ሁና ሩቅ ቦታ የሄደች መምሰል ጀምራለች ። ቅዝቃዜ ሰውነቷን ወርሶት ነበር ።

«አንችም እንደኔ ከሆንሽ ልንቋቋም አንችልም ።» ካላት በኋላ ፤ ቅዝቃዜዋንና ርቀቷን እያስታወሰ ፤ የሰውነቱ ላብ ፤ የእጁ ላብ ፤ እያበሳጨው ፤ «ሆኖም አንቺ እንዳልሺው እኔ በከንቱ ኩራት አላምንም ። የማምነው ሰጥቶ በመቀበል ነው ።» አላት ። ወደሳንባው የሚስበው ትኩስ አየር ከረጅም እንገቷ ስር የሚመጣውን የሽቶ መአዛ ያዘለ ነው ። ድንገተኛ የሰውነት ስቃይ ተሰማው...ፋታ የማይሰጥ ስቃይ ... በፍጥነት መብረድ ያለበት ስቃይ ።

«ይናፍቃሉ» በማለት ተሳለቀችበት ።

«ዛሻውን ተቀብያለሁ !»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

አበራ መጥቶ ፣ «ዉስኪውን ምን ጨረሰው ገነህ ?» ሲለው ሀይለማርያም የተከናነበውን የሀሳብ ቡሉኮ ከራሱ ላይ አንስቶ ፣ ከእንቅልፉ እንደነቃ ሰው እንደመባነን ብሎ ፣ «ብቸኝነቴን እጠብኩበት ፣» አለውና ወፍራም ፈገግታ አሳየው ። የደካከሙት አይኖቹ የባሰውኑ ደክመዋል ፣ ቀልተዋል ። የኤሌክትሪክ ብርሀን አይኖቹን እየወጋ ስላ ስቸገረው ማየት ተስኖታል ።

አበራ እንደቆመ አንድ ብርጭቆ ጨስኪ ባንድ ትን ፋሽ ጨለጠና ፣ «እንሂድ ፣» አለው ። አንድ አይነት ጣር ፊቱ ላይ ይነበባል ።

«ይገባኛል ። ስቃይ ይዞሀል ፣ መተንፈስ አለብህ ። አይደለም ?» እያለ የዉስኪውን ጠርሙስ ይዞ ተነሳ ። አበራ እንደመገረም ብሎ ባይኑ ስላንገጠጠው ፣ «ጓደኛ ዬን ጥዬ አልሄድም ፣ ጠርሙሷ አብራኝ መምጣት አለባት ፣» አለው ።

«እንደፈለክዉ ፣ ብቻ ቶሎ እንሂድ !» ሀይለማርያም የዉስኪውን ጠርሙስ ባንድ እጁ ደረቱ ላይ ይዞ ፣ ሌላውን እጁን ኪሱ ከትቶ ፣ ትከሻው ላይ ከባድ ሸክም እንደያዘ ሰው እየተጉተተ ሲሄድ ፣ አንዳንድ ሰዎች ዘወር እያሉ ይመለ ከቱት ነበር ።

የመጡት በአበራ መኪና ነበር ። የሀይለማርያም ጥቁር ኦፔል መኪና አበራ ቤት ቀርታለች ። ከመከርከሷ የተነሳ በምሽት አታስተማምንም ።

አበራ እየታገለ በስንት መከራ መኪናውን ካቆመበት ስፍራ አወጣና በረጅም መብራት ጨለማውን እየቀደዱ

በአዲሱ ቄራ መንገድ ወደላይ ወጥተው ሜክሲኮ አደባባይን ወደግራ ትተው፤ የመኪናቸውን አፍንጫ ወደሰሜን በመደገን ወደ ቸርቺል ጎዳና አመሩ ። ክፍት የሆነው ሰፊው መንገድና በጥፊ የሚማታው ቀዝቃዛ አየር በጆሯቸው መታደስ ጀምረዋል ።

ጨረቃዋ ጉም ውስጥ ገብታ ተደብቃለች ። ከዋክብት ጌጣቸውን የነፈጉት ጥቁር ሰማይ በከባድ ዝምታ ተውጦ ተንጣሏል ።

ከዋቢ ሸበሌ ሆቴል የሚመነጨው ሙዚቃ ወደ መንገድ ይጎርፍ ነበር ። ደጅ ተደርድረው የሚታዩት መኪናዎች ቁጥር ገንት ሆቴል ደጅ ከነበሩት እያንስም ።

የአበራ መኪና የቸርቺል ጎዳናን አቀበት መያያዝ ስትጀምር አንዴ አጓራችና እንደቀስት መወርወር ጀመረች ።

አልፎ አልፎ አንዳንድ ሰካራሞች ወዲህና ወዲያ እየተላጉ ሲሄዱ ይታያሉ ። የቸርቺል ጎዳናን አቀበት ጨርሰው ወደ ካኒንግሀም መንገድ ሲታጠፉ ሲሉ፤ አንዱ የመብራት ምሰሶ ተደግፎ ጉንበስ ቀና እያለ ሲያስመልስ ተመለከቱና ሁሉቱም አዘኑ ። ያ ምሰሶውን ተደግፎ እንዲያ ሲታወክ፤ ጓደኛው ወደ ግንብ ዞሮ ፊኛውን እያቃለለ ያፏጭ ነበር ።

ያዲስ አበባ እምብርት ሁና የቆየችው ፒያሳ በውርጭ ተወርራለች ። ወደ አጼ ምኒልክ አደባባይ ሲያመሩ ከቅዳሴ የሚመለሱ ምእመናን ነጫጭ ጋቢና ቡሉኮ ተከናንበው ሲጓዙ አልፎ አልፎ ይታያሉ ። ሁኔታው ለአበራ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

አስቂኝ የህይወት ድራማ መስሎ ስለታየው ወደ ሀይለማር ያም ዞር ብሎ ፤ «አያስገርምም ?» አለው ።

«ምኑ?»

«በኛና በነዚህ ሰዎች መካከል ያለው ልዩነት ... አስቂኝ የሆነው ድራማ አይታይህም ?»

«ልዩነታችን ይገባኛል ፤ ድራማው ግን አልታየኝም ። እነሱም መንፈሳቸውን እኛም መንፈሳችንን እድሰን መመለሳችን ነው ። የነሱ ከኛ መሻሉን በማያጠራጥር መንገድ ሊነግርህ የሚችል የለም ። ይህን ለማብረ ገብ አስተማሪዎች እንተውና ይልቅ ስለአላማችን እንወያይ ......»

«እእ... አሁን አይደለም ፤ ኋላ ፤ አሁን የቅድሟ ልጅ የቀሰቀሰችብኝን ስሜት ከውስጤ ማውጣት አለብኝ ፤ ስቃይ እርግዝ መቆየት እንደማልችል አያውቅህ ምንነው ?»

አበራ የመስፍን ሀረርን መንገድ ለቆ ግራውን በመያዝ ወደ ዮሀንስ ቤተ ክርስቲያን በሚወስደው ቁልቁለት ትንሽ እንደተጓዘ እንደገና ወደ ግራ ታጥፎ ወደ ገዳም ሰፈር ገባ ። የውሀ ልኩ ከፍ ያለ ባለ አራት ደጃፍ ዛኒጋባ ቤት በር መኪናውን ወስዶ ሲያቆም ፤ ማን እንደመጣ ለማየት ወይም ለመታየት ሴተኛ አዳሪዎች ቀያይ መጋረጃዎቹን እየገለጡ ከየደጃፉ ብቅ ብቅ አሉ ፤ እየሳቁ ።
«እንቴ ዛሬ ደግሞ ጨሰከ ይዘው መጡ ጀመሩ እንዴ ?» አለች ከመካከላቸው አንዷ፤ ድምጿ ጠለማውንና ጸጥታውን ቀደደው ።

የዶሮ ወጥ ሽታ ያካባቢውን አየር አውዶታል ። ሀይለማርያም ረሀብ ተሰማው ። ባዘቦቱ ቀን በየሰፈሩ እፍ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ንጣ የሚወጋው የባህር ዛፍ ማገዶ ጢስ በቅመምና በቅቤ ተደምስሶ ወርሶ ጠፍቶአል ። አፍንጫ የሚወጋ ሌላ ነገር ቢኖር ከየሴቶቹ ቤት የሚመጣው የእጣንና የከርቤ ጢስ ነው ።

አበራ ጭር ያለውን ቤት መርጦ ወደ ውስጥ ዘው ሲል ሀይለማርያም የዉስኪውን ጠርሙስ እንጠልጥሎ ተከትሎት ገባ ።

አበራ እንዳሰበው ከአራት ሴቶች ሌላ ማንም አልነበረም ። በቀይ መብራት አንዷን ከሌላዋ መለየት አስቸጋሪ ነበር ። ሁለቱ ያገር ልብስ ፤ የተቀሩት ደግሞ አጫጭር ፤ ሰውነት ላይ ልክክ የሚሉ ቀሚሶች ለብሰዋል ። አበራ ፤ ዳሌዋ ሰፋ ብሎ የታየችውንና ሲገባ እንደሌሎቹ ወከክ ያላለችለትን ሴት መርጦ ፤ «ተጣደርዳሪ ጠም አዳሪ...» እያለ እጅዋን ይዞ እየጐተታት ወደ ውስጥ ገባ። ሌሎቹ በቅናት አይን ቆዳዋን ገፈፏት ። የቀሩት ሶስት ሴቶች ሀይለማርያምን ከበው ይዘው ፤ «ጋሼ ፤ አንቱ...ምን እንጋበዝ ታዲያ ?» ይሉት ጀመር ......

«አሁን ልትነግረኝ ትችላለህ ፤ ከራሴ ጋር እርቅ አድርጌ አለሁ ፤» አለው በነጭ መሀረብ ጉንጮቹንና ማጅራቱን እየጠረገ ። የተቀባችው ሽቶ የተስማማው አይመስልም ፤ የተሸበረው ሀሞቴ ኮስተር እንዲልለት ዉስኪ አዘዘ ።

ወለሉ ላይ ቄጠማ ተነስንሷል ። ስታይ አይናቸው፤ ሸፍኗቸው ልብ ባያደርገው ነበር እንጂ ቅድምም ነበር ። ሴቶቹ ፤ ባንኮኒው ኋላ ቆማ ሲጀራ ከምታጤሰው በስተቀር፤ የሽማኔ መወርወሪያ ይመስል ወዲህና ወዲያ ይሯሯጣሉ ፤ አንድ ዝግጅት ይዘዋል ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«በል ንገረኝኮ ፣ ለመስማት ዝግጁ ነኝ ፡» በማለት ደጋግሞ ወተወተው ። ሀይለማርያም ውሀ እንደምትጠጣ ዶሮ ወደላይ አንጋጦ አፉ ውስጥ የነበረውን የሲጃራ ጢስ ክብ ክብ በማድረግ ወደጣራው ከላካቸው በኋላ መልስ በማለት አበራን ትኩር ብሎ ተመለከተው ። ፊትለፊት ተያዩ ። የሀይለማርያም ፊት ፈገግ አለ ።

«ስራህን ለቅህ ሙሉ ጊዜህን የስእል ስራ ላይ እንድታውል እፈልጋለሁ ፣ ስራህን እንድትለቅ የምገፋፋህ ሁለት ነገር አጣምረህ ለመስራት እንደማትችል ስለማውቅ ነው ። ብትፈልግ ልታደርገው ትችላለህ ። ግን አትችልም ። ስነፍ ነህ ። ሁለት ፣ ሶስት ስራዎች ባንድነት ሲያጋጥሙህ ፣ የስራዎቹን ብዛት ምክንያት በማድረግ አንዱንም ሳትሰራ ቁጭ እንደምትል አውቃለሁ ። ነጻ ከሆንክ ምክንያት ሊኖርህ አይችልም ፡» ሲል ከውስጥ በመነጨና ትእዛዝ በተመላበት ድምጽ ነገረው ።

አበራ ደነገጠ ። ግራ ገባው ። ሳቅ አለ ። ኮስተር አለ ። ሲጃራውን ጉልቅ አደረገ ። ዉስኪውን ጨለጠና ፣ «ምን እየበላሁ ? የሶስት ሺህ ዘመን ስልጣኔ ቢኖረንም ቅሉ ፣ የማንኛውም ጥበብ ባለሙያዎች የሚበለጽጉበት ህብረተ ሰብ ውስጥ አይደለንም ። ምን እየበላሁ» ሲል ጠየቀው ።

«ስለሱ አታስብ ። የኔ ደመወዝ ለሁለታችን ይበቃል ። እርግጥ ነው ፣ እንዳሁኑ በምቾት ልንኖር አንችልም ይሆናል ። ቅንጦትን መሰናበት ይኖርብናል ። የመንግሥት ስራ ፣ የመንግሥት ደሞዝ ፣ የመንግሥት መኪና ፣ አበል ፣ ልዩ ወጭ ፣ ዳረጐት ፣ ዋስትና ያለው ስራ…ያለድካም ዋጋ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ይቀርብናል ። ቅድም እንዳልኩት ማንነታችንን ለማወቅ ትንሽ መሞት ያስፈልገናል ። የሚገርመው ነገር ፍልስፍናችንም ሆነ ፍርሀታችን ፣ ደስታና ሀዘናችን ከሆድ ርቆ አይሄድም ።»

«እኔስ እሺ ። አንተስ?»

«ስለኔ አታስብ ። እየሰራሁ ለመጻፍ እችላለሁ ። ትንሽ እንቅልፍ ይበቃኛል ። አንተ ግን ሰአሊ ለመሆን ሙሉ ጊዜ ያስፈልግሀል ። ይህን ላንተም ሆነ ለኔ ስትል ማድረግ አለብህ ፤ ያንተ ቆራጥነት ለኔ ብርታት ሊሆነኝ ይችላል ።»

«ያልሆንልን እንደሆንስ ?»

«አሁንም ቢሆን አይረባም እየተባልክ መታማትህ እንደሆን አልቀረልህም ። ግን ቁምነገሩ እሱ አይደለም ። ሙከራችን ይበቃል ። ከልጅነት ጀምረህ እስካሁን ድረስ ከሰው ትከሻ ወርደህ አታውቅም ። ፍርሀትህ ይገባኛል ። ድህነትና ችግር ምን እንደሆኑ አታውቅም ...... አልቀመስከውም ።

«አንተ ቀምሰሀል ?»

«አዎን ፣ ችግር ፣ ረሀብና ስቃይ ምን እንደሆኑ አውቃለሁ ። አባቴ የመንደር አድርተኞች ለፋፊ ነበር ። እሱ ደህና በነበረበት ጊዜ በቀን አንዴ እንኳ ቢሆን እንጀራ በዶኬ እንቀምስ ነበር ። ታሞ አልጋ ላይ ከዋለ በኋላ ግን ጥሬ እንኳ ካቅሙ ያርብን ነበር ። በሽታው ሳይሆን ችጋር በመጨረሻ ገደለው ። እናቴ ጸሎት ታደርግ ነበር ፣ የሰማት አምላክ አልነበረም ። እናቴ ቅጠል እየጠረገችና በየሰዉ ቤት እንጀራ እየጋገረች ስንኖር እሷም ያልጋ ቁራኛ ሆነች ። አይኖቿ በማገዶ ጢስ ሟሸሸው ጠፋ ። ጸሎት አደረገው ፣ የሰማኝ አምላክ አልነበረም ። ርቧት እህል ባይኖ እየዞሬ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ሞተች ፡፡ ከሰማይ የወረደልኝ መና እጦት እረሀብ ፤ ስቃ
ይና ብቸኝነት ብቻ ነበር— በሰባት አመቴ ፡፡ ያኔ ነው እግ
ዜር ቢኖርም ባይኖርም በሰው ጣጣ እንደማይገባ ትንሿ
ልቤ ያወቀችው ፡፡ ከጐረቤታችን አንዱ ሰው ረድቶኝ
አስፋው ወሰን ትምህርት ቤት አዳሪ ባልሆን ኖሮ እኔም
እንደወላጆቼ ችጋር ይገድለኝ ነበር ፡፡ ችግርና ብቸኝነት
ምን እንደሆኑ አውቃለሁ ፤» አለ የደካከሙትን አይና
ቹን እምሀበ አልቦ ላይ አሳርፎ በእጣን ጢስ የተበከለውን
አየር ወደ ውስጥ በረጅሙ እየሳበ ፡፡

አበራ ጥፍሩን በጥርሱ እየከረከመ በሀሳብ ይዋልል
ነበር ፡፡

«አንድ ቀን ስለችግርና ስለብቸኝነት ውብ የሆነ ድር
ሰት እንደምትጽፍ ተስፋ አለኝ ፤» አለው ፡፡ ሀይለማርያም
ላይ በደረሰው ሁሉ ልቡ ተነክቶ ነበር ፡፡ ባንድ በኩል ያደ
ረበት ሀሳብ ይሆን ዘመን ሁሉ አብረን ስንኖር ለምን
እስካሁን ድረስ ስለ ልጅነት ህይወቱ ሳይነግረኝ ቀረ ፤
የሚል ነበር ፡፡

«ስለችግርና ስለብቸኝነት ለመገዘፈን ፍላጐት የለኝም ፡፡
ማጻፍ የምፈልገው ስለ አለም ውበትና ስለሰው ተፈጥሮ
መሰረታዊ ጥሩነት ፤ እንዲሁም ሰው በራሱ የራሱን ደህን
ነት እንዳያገኝ ስለሚያደናቅፉት ሁኔታዎችና አካባቢዎች
ነው ፡፡ በዚህ ውጥን ውስጥ ችግርና ብቸኝነት አነስተኛውን
ስፍራ ይዘው ይገኛሉ ፡፡»

እጣን በገል ቀርቦ ይጨሳል ፡፡ ጢሱ ቀጥ ብሎ ወደ
ጣራው ይንሰራራል ፡፡ ቡና በጀበና ቀርቧል ፡፡ ከጀበናው

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ጢሱ ቱግ ቱግ እያለ ይደነፋል ። ሶስቱም ሴቶች ከጓዳ ተከታትለው ወጡ ። ከመካከላቸው አንዷ የያዘችውን መሶብ እምዋታ ሀይለማርያምና አበራ ፊት አኖረች ፤

አራቱም ሴቶች ቀረቡ ። ከባንኮኒው ኋላ ቆማ የነበረ ችው ሴት ፤ «ብሉ እንጂ አብረን እንፈስክ ፤ እንኳን መጦ ሉጋሙን ፈታላችሁ ፤» አለቻቸው ።

ህዝበ ክርስቲያን አብረው ቀረሱ ፤ ፋሲካም ሆነ ፣

፬

«የበግ ቆዳ ያለው ? ጠርሙስ ያለው? የፍግ ቆዳ ያለው?» አንዱ ሲያልፍ ሌላው ይተካል ። ያንዱን ድምጽ ከሌላው ለይቶ ለማወቅ አይቻልም ። ተመሳሳይ የሆነ ከጉሮሮ የማ ይወርድ የጉረና ድምጽ ነበር ። አበራ ግን በእንቅልፍ ልቡ የበር ኳኳታ ይሰማው ነበር ።

«የበግ ቆዳ ያለው ? ጠርሙስ ፤ ጠላ ያለው ?» በህልሙ የእንጀራ አባቱ አስከሬን መጥቶ፤«አንተ ወስላታ ተነስተህ በሩን አትከፍትም !» እያለ ይጮህበት ነበር ። አበራ ከእን ቅልፉ ነቃ... «የበግ ቆዳ ያለው?...» ሊራገም ምንም አል ቀረውም ፤ የሰአቱ መርፌድ እርግማኑን አስረሳው ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ሰውነቱ ዝሏል ። የራስ ምታት ይዞ ይፈልጠዋል ። ከንፈሮቹ በዉስኪና በሲጃራ ብዛት ተቃጥለው የተጠበሰ ጉበት መስለዋል ። እንቅልፍ ያልጠገቡት አይኖቹ ቀልተው አብጠዋል ። በእንቅልፍ ልቡ አንድ ነገር ሲሰማ ሁልጊዜ ስለእንጀራ አባቱ ያልማል ።

በመነሳትና በመተኛት መካከል እየዋለለ ፣ በመሄድና በመቅረት መካከል ነፍሱ እየተሟገተች ፣ የውዱን ሳይሆን የግዱን ተነሳ ። እበራን የሚያስቸግረው ነገር ቢኖር ካል ጋው መሳቀቅ ሳይሆን አይቀርም ። ለመኝታው ልዩ ፍቅር አለው ።

ይህ ፍቅር በአእምሮው ውስጥ የተጸነሰው ገና በልጅ ነቱ ነበር ። የራሱ የሆነ ሰፊ ፣ የሚሞቅ መኝታ እንዲኖረው ይመኝ ነበር ። አንዲት ሰሴንና ካሊም ጣል ያለባት ፣ የምት ቆረቁር መደብ ላይ ተጋድሞ እንቅልፍ እያንገላጀጀው ፣ ሽልብ ሲያደርገው ብንን እያለ ፣ የእንጀራ አባቱ መጠጥ ቤት አምሽተው ሲገቡ በር ለመክፈት በሚጠባበቅበት ጊዜ ፣ ትንሿ ልቡ የማይቆረቁርና የማይበርድ መኝታ ኖሮኝ ፣ ነጻነት አግኝቼ ፣ እፎይ ብዬ በተኛሁ እያለች ዘወትር ማታ ማታ ትመኝ ነበር ። ምኞቷ በከንቱ አልቀረም ። ሰፊ የሚ ሞቅ የሞዝቮልድ አልጋ አግኝታለች ። መንበረ ሰላም ይሰዋል ።

ለሶስት አመት ያህል አብራው የኖረችው ገረድ ፣ የልብ አውቃ ነች ። የሚፈልገውን ከመጠየቁ በፊት አስ ቀድማ ታቀርባለች ። አንድ ጠርሙስ አምቦ ውሀ ፣ ሁለት አስፕሪንና አንድ ወፍራም ፣ ጥቁር ቡና ከጠጣ በኋላ ሉሊት

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ታደሰ የሰጠችው የስልክ ቁጥርና አድራሻዋ ትዝ አሉት ፤ እምሳሏ ፊቱ መጥቶ ተደቀነበት ። ቀዝቃዛ እጇዋ ውስጥ ከጋለ ሰውነቱ ወርዶ የቀለጠውን ላብ አስታወሰ ። ዉሺንግ እንተና......ግንም ሜዳ ላይ ጥሎኝ ሊሄድ አይችልም ፤ ላንዳፍታ የገድሉ በዛብህ ክርላም አይኖች እንደ እሌኒ ተጣብቀውባት ቀዝቃዛ ውበቷን ሲመጥጡ ታዩት ። ግንኙነታቸው ምን ይሆን ?

ሀሳቡ ወደ ሀይለማርያም ዞረ ። የገባለት ቃል መቼ እንደመብረቅ መታው ። ክብደቱ ስር ትክሻው ሲሰምጥ ተሰማውና በረጅሙ ተነፈሰ ። ሁለት ወር!... ከዚያ በኋላ ስራውን ትቶ ጊዜውን በስእል ሙያ ላይ ማዋል አለበት ፣ በሁለት ወር ጊዜ ውስጥ የመኪናውን እዳ ከፍሎ መጨረስ አለበት ። የራዲዮ ግራሙን እዳ እንደሆን ትናንት የመጨረሻውን ክፍያ በማድረግ ተገላግሏል ።

የእጁ መዳፍ ላይ የተጻፉትን ሰንበሮች እንደሚያነብ ሰው ሁለቱንም እጆቹን በማጠጋጋት ለጥቂት ጊዜ ተመለከቶ ሲያበቃ ፤ ደሙ ተቆጥቶ ስሮቹ እስኪያብጡ ድረስ በጡጫ ጨበጠና ወደሰማይ አንጋጠጠ ። ሀይለማርያም በመጨረሻ የተናገራቸው ቃላት ጆሮ ግንዱ ውስጥ አስተጋቡ ፦ ለቶሎ ብትጀምር የተሻለ ነው ፤ ከዚህ ቀደም ካንዱ መስሪያ ቤት ወደሌላ እያልክ እንዳበደች ውሻ ስትክለፈለፍ የኖርከው ለምን ይመስልሀል ? ‹ችሎታ አለው ፤ ግን ምን ያደርጋል ፤ አንድ ቦታ ረግቶ መስራት አይችልም› ከመባል ሌላ ምን አተረፍክ ? ከራስህ ሮጠህ ልታመልጥ አትችልም ፤ መቼም ቢሆን ......እና ፤ እንዲሁ ከቀጠልክ አንድ ቀን

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ወሸመጥህ ይቆረጥና የት እንደሆን የምታርፈው ታውቃለህ ? አማኑኤል !»

አማኑኤል ? ሊሄድ የተነሳውም እዚያ ነበር ። እናቱ ወይዘሮ ባፈና ሞልቶት የሚኖሩት ሰባተኛ ወረዳ አማኑኤል ቤተ ክርስቲያን አካባቢ ነው ።

እስካሁን ድረስ ወንድሙ ትእግስታቸውን ጨርሰው ይሆናል ፡ ተጣድፎ ከቤት ሲወጣ በእንቅልፍ እጦትና በመጠጥ የበዙትን አይኖቹን ጠራራ ጸሀይ ያለርህራሄ መታቸው ።

እንዳሰበው ወንድሙና ባለቤታቸው ወይዘሮ እልፍነሽ ተሰማ ሲጠብቁት ውለው ተስፋ በመቁረጥ መንገዱን በእግር መያያዝ ሲጀምሩ ደረሰባቸው ። ነጭ ሙክት ፤ እንደ ጠረንገሎ ኩሊ አሸክመው ከሚኖሩበት ከአባ ኮራን ሰፈር ወጥተው ደጃዝማች ነሲቡ መንገድ ሲደርሱ ምንም አልቆረቻውም ። በቢስ ኩባንያ አድርጉ ባይመጣ ኖሮ ሊያገኛቸው ባልቻለም ነበር ።

«ምንነው አበርዬ !» አለችው ፤ እልፍነሽ በተለመደው አንጸባራቂ ፈገግታዋና በለሰለሰ አንደበቷ ። የለበሰችው ያገር ልብስ ትንቡሽቡሽ አድርጓት ግርማ ሞገስ ጨምሮላታል ። ወንድሙ ከግልምጫ ሌላ ምንም አላሉትም ።

«መጠጥ የምገዛበት ሱቅ አጥቼ ስፈልግ ነው ጊዜ የፈጀሁት !» አላት የፈገግታዋን አጸፋ እየመለሰ ። አቶ አባተ ካገቧቸው... አምስት... ስድስት... ሚስቶች ሁሉ አበራ እልፍነሽን ይወዳታል ። እግዜር ልጅ ቢሰጣት ምናለበት !

ፈገግታዋ እንደጧት ጸሀይ ደምቋል ። ልዝብ እንደ [illegible]ና ግልጽነቷ ደስ ይሉታል ። አጠያየሟ ፤ የቁመቷ አጥር

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ምጥን ማለትና አጭር ሆኖ ጉርድርድ ያለው አሻንጉሊት ፊቷ ላይ የሚተራመሰው ደም፤ሰው ላይ ልዩ ምትሀት ያሳድራሉ ። የሉሊት ፈገግታ ግን…እምን፤እንደጨረቃ ብርሀን ደማቅ ሆኖ የሚበርድ የራሱ የሆነ ምትሀት አለው ።

አቶ አባተ ፤ «እናንተን ያመነ ጉም የዘገነ…» እያሉ በማጉረምረም መኪናው ላይ ወጥተው ተሳፈሩ ። ኩሊው አበራን ከእግር እስከራሱ እንዳይሞት እንዳይሽር አድርጐ ገላመጠው ። ሀያ አምስት ሳንቲም ወረወረለት ።

በጉጄም በረንዳ ወደ ላይ ጥጥተው ቀኛቸውን በመያዝ ለጥቂት ጊዜ እንደተጓዙ ፤ የልኡል መኰንንን ትምህርት ቤትና የቀድሞ የቅዱስ ጳውሎስን ሆስፒታል አልፈው ወደ ግራ በመታጠፍ ወደ ሰባተኛ አመሩ ። ከዚያም ወደ እማኑኤል ቤተ ክርስቲያን የሚወስደውንና ዘለአለም እንደተጠገነ የሚኖረውን መንገድ ይዘው ቁልቁለቱን እንደወረዱ ዋናውን መንገድ ለቀው ወደግራ ታጠፉ ።

በመጡበት መንገድ ሁሉ ጃኖ የለበሰ መሶብና ገንቦ አሸከመው ፤ ወይም ነጭ ፤ አብዛኛውን ጊዜ ቀይ ጨርቅ ጣል ያለበት ድፎ ዳቦ የያዘ ሴሬድ አሸከመው ፤ ወይም በወረቀት የተጠቀለለ መጠጥ አንጠልጥለው ፤ ወይም እንደየዘመዶቻቸው ውቃቢ ዳለቻ ፤ ቡሀ ፤ ነጭ ፤ ድፍን ጥቁር በግ እስጉትተው የአክፋይ ለማድረስ የሚሄዱ ብዙ ሰዎች ይታዩ ነበር ።

የመጡበት መንገድ ሁሉ እንደሌላው ጊዜ ፊታቸው ተለይቶ በማይታወቅ ፤ እንደጉንዳን በሚተራመሱ ህዝብ፣ በዚያ ህዝብ መሀል እንደጥይት በሚበሩ ሴይቼንቶዎችና ኦሎ ቢባል መንገድ በማይለቁ ከባድ የጭነት መኪናዎች

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ባለማየቱ ፤ አበራ ፤ ጭንቅ አልያዘውም ነበር ። በዝተው የሚ
ታዩት የበግ ቆዳ ነጋዴዎች ብቻ ነበሩ ።

ለለውጥ ያህል ሁሉም የለበሰው የክት ልብስ ቢሆ
ንም ፤ አበራ የለበሰው ጥቁር እጀጉርድ ሸሚዝና የተሻሻ
ጥቁር ሱሪ ብቻ ነው ። አውደ አመት መሆኑን የዘነጋ አስ
መስሎታል ።

በህጻንነቱ ዘመን ፤ ለኢማማ ቡና ደርሷልና ኑ ትላለች፤
እያለ መልእክት በማድረስ ሲሯሯጥ ያደገባት መንደር ከፊቱ
ብቅ አለች ።

ጥንት ፤ በሰፈሩ የነበሩት ቤቶች ተራርቀው የቆሙ
ነበሩ ። እያንዳንዱ ቤት የራሱ የሆነ ትምክህትና ኩራት
ነበረው ። አሁን ግን እንደሰንሰለት ተያይዘዋል ። ያንዱ
ቤት ግድግዳ ለሌላው ድጋፍ ሲሆን…ካንዱ ቤት የሚመነ
ጨው ጢስ ሌላውን ሲያሞቅ… ለክፉም ሆነ ለደግ በች
ግር ገመድ ተቆራኝተው የቆሙ ይመስላሉ ።

የእናቱ ቤት ግን ብቻውን እንደቆመ አለ ። ኮባዎቹና
ቆጾቹ አርጅተው ወርካ መስለዋል ። ሰቀላ ቤቱ እንዳለ
ቢሆንም የተቀባው ቀለም ምን አይነት እንደሆነ ለማወቅ
ያዳግታል ።

በህጻንነቱ ፤ ሸርተቴ ሲጫወትባት የነበረችው ኮረብታ
አሁንም አለች ። እናቱ ቤት ፊትለፊት ያለችው መስክ
ስፋቷ ቀንሶ ታየው ። አጠና ሻጮች ሰፍረውባታል ። የህ
ጻንነቱ አለም ። ካሊፎርኒያ በነበረበት ጊዜ እነዚህ ሁሉ በአ
ይነ ህሊናው እየዞሩ እንዴት ይናፍቁት ነበር !

ግንባሩን ቋጥሮና ሀሞቱን ኮስተር አድርጎ በየቦታው
ጉች ጉች ብለው የሚታዩትን የልጆች አይነ ምድር እየዘለለ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ሲሄድ ፤ እናቴ ፤ ጐረቤት ሁሉ እንዲሰማቸው ድምጻቸውን ከፍ አድርገው ፤ «ማን አባቱ ነው ይህን ዶሮ አጥሬ ስር የጣለው ? ዘረቢስ ሁሉ ...» እያሉ የስድብ ዶፍ ሲያወርዱ ሰማቸው ፤ አልተለወጡም ። ቢያንስ በቀን አንድ ጊዜ መንደረተኞቹ ላይ መሮህ አለባቸው ። በሳቸው ዘንድ ሁሉም «ዘረቢስ» ነው ።

ወይዘሮ ባፈና ባፋቸው ቢናገሩም ብቻቸውን እህል አይቀርሱም ። የጣሳ ቤት ሴተኛ አዳሪዎች የሚልሱትን እጥተው ሲቸገሩ የሚመጡት እርሳቸው ዘንድ ነው ። በሰፈሩ እማማ የማይላቸው የለም ። መሮህ ሲጀምሩ መንደረተኞቹ ፤ «እንግዲህ ጀመሩ ፤» ብለው ወደየቤታቸው ከመግባት በስተቀር አይናገሯቸውም ። ታዲያ ዝምታቸው የባሰውኑ ያበሳጫቸዋል ። ውሀ አስመጥተው «የተከልፋን» ስም በመጥራት ዶሮው ላይ ካፈሰሱ በኋላ ፤ ልጆቻቸውን አስከትለው ፤ «ተመስገን ፤ ለዚሁም ተመስገን ፤ አሰይ እንኳን መጣችሁ ፤» እያሉ ወደቤት ገቡ ።

ቤቱ ውስጥ የነበሩት በርጩማዎች ፤ አግዳሚ ወንበርና ፤ በስተግራ በኩል ጥግ የነበረችው መደብ አሁንም አሉ ። አልተለወጡም ። እድሜአቸው ከአበራ እድሜ ይበልጥ እንጂ አያንስም ።

ወይዘሮ ባፈና ደፋ ደፋ ማለት ጀምረዋል ። እየፎከሩ ፤ እየደነፉ የሚቀርበው ወጣቸው አበራን ትዝ አለውና ምራቁን ዋጠ ። አርፈው ለመቀመጥ ቢፈልጉም የሰንበቴው ነገር ፤ የእድሩ ጣጣ ፤ የልቅሶውና የማስተዛዘኑ ፈሊጥ ፤ ጧትና ማታ ቤተ ክርስቲያን የመሳሙ ጉዳይ ጊዜ አይሰጣቸውም ፤ አርፈው መቀመጥ አይችሉም ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ባጭር ቁመታቸው ደፋ ደፋ እያሉ ፤ «የዘንድሮስ መከራም አይበለው ። የኔን ተክልዬ ለሰው አይስጠው ፤ ሁለን ተናዬን ይቆረጥመኛል ፤ ሰሞኑን የያዘኝ ውጋት ቅስፍ አድርጐ ይዞኝ በስቃይ ነው የከረምኩት ፤ ዛሬ ደሞ የያዘኝ የራስ ምታት ይዞ ይፈልጠኛል ፤» በማለት ማማረራቸው አልቀረም ። አምናም ፤ ካቻምናም ፤ ከጥንትም ጀምረው ስለህመማቸው ሳያወሩ ጀምበር ወጥታ የጠለቀችበት ቀን የለም ። በህመም ምክንያት ግን አልጋ ላይ ውለው አያውቁም—ለመሆኑ እንኳን ። ሀሞት መስሎ አንገታቸው ላይ ይታይ የነበረው ንቅሳት የቀድሞውን ድምቀቱን አጥቷል ። የተጨማደደው ያንገት ቆዳቸው ግማሹን ሸፍኖታል ። ዱሮ ከስር ኩል ጋር እንዲፈርጥ ይንበገበጉ የነበሩት አይኖቻቸው በመጠኑ መጨናበስ ጀምረዋል ። ቅላታቸው ወደ መገርጣት አዘነበለ እንጂ አልጠፉም ።

ምሳ ቀርቦ ትንሽ ከተበላ በኋላ ወይዘሮ ባፈና መብላታቸውን ትተው ጣታቸውን እንጀራው ላይ ጠራረጉና፤ «ፊታውራሪ በነበሩበት ጊዜ በዛሬ ቀን ይህች ደጅ በስንት መኳንንት ታሸበርቅ ነበር ፤ የበቅሎውና የጋሻጃግሬው ብዛት ያንን ሜዳ ሞልቶት ይተርፍ ነበር ። እኔም ፤ እን እመቴንና እን ትርንጉን አስከትዬ ብቅ ባልኩ ቁጥር ነጣላው ከፊቴ ቷ...ቷ እያለ ይጋረድልኝ ነበር ። እንደማይሆን የለም ፤ ያ ደጉ ዘመን ኋለፈ ። ፍሪዳው እዚያ ሲጣል ፤ ጮማው ሲቆረጥ ፤ አረቄ በያይነቱ ሲከፈት ፤ ጠጁ እንደዋዛ ሲቀዳ—አይ ዘመን... እንደማይሆን የለም ። የጨዋ ልጅ አልቆ ቀን ዘራሽ የበቀለባት ዘመን...አዲስ አበባ እንዲህ የዘረቢስ ጉሮኖ ሆና ትቅር ?» እያሉ እንባቸውን በተጨማደዱት ጉንጮቻቸው ላይ ያወርዱት ጀመር—እንደወትሮአቸው ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ቤታቸው መጥቶ ስለዱሮ ኑሮአቸው በማድነቅ ያነሳ ባቸው ሰው ሳይበላና ሳይጠጣ አይወጣም ። ሲነሽጣቸው የቋጠሩት ገንዘብም ቢኖር አውጥተው ይሰጣሉ ። የመን ደሩ ሰዎችም ሆኑ ከሩቅ ዝናቸውን የሰሙ መንገደኞች በተቸገሩ ቁጥር ጉራ ብለው ስለወይዘሮ ባፈና የቀድሞ እመቤትነት ማውራት ከጀመሩ የፈለጉትን ሳያገኙ አይ ሄዱም ። በዚህ የተነሳ ከቤታቸው እንግዳ አይጠፋም።

አቶ እባተ ስላባታቸው ስለ ፊታውራሪ ወርቁ ባንት ይርጉ ሲሰሙ ልዩ ትምክህት ፊታቸው ላይ ይቀረጻል ። እበራ ግን ይሰለቸዋል ። ከመሰልቸትም የተነሳ ይቅበዘበ ዛል ። ስለበሽታ አይነትና ስላለፈው ዘመን መስማት እጉል ዘበት መስሎ ስለሚሰማው ፤ እናቱ ሲያወሩ በሙሉ ልቡ አያዳምጣቸውም ።

እልፍነሽ ፤ አንዳንዴ ተነስታ ለባሏ ጠላ ፤ ለእበራ ደግሞ እሱ ካመጣው ዉስኪ ትቀዳ ነበር ። ለአበራ አንዳንዴ የምታጕርሰው ጉርሻ ላንድ ሰው ቁርስ ሊሆን ይችላል ።

አቶ እባተ ከንፈራቸውን በመምጠጥ ራሳቸውንና እና ታቸውን ካጽናኑ በኋላ ወደ እበራ መለስ ብለው ፤ «ያባትህ ክብርና ዝና ምን ያህል እንደነበረ ብታውቅና ቢገባህ ካንዱ መስሪያ ቤት ወደሌላ እያልክ ወደኋላ አትቀርም ነበር ። ገድሉ በዛብህ፤የትምህርት ቤት ጓደኛህ፤ዛሬ የትና የት ደር ሷል ። ጓደኝነትህ ከሱ ጋር ቢሆን እንዴት በበጀህ ፤ ሰው ማለት እሱ ነው ። ያ ከይሲ ፤ ዘረቢስ ጓደኛህ እንደሆን ለም ንም አይረባህም ፤ ሰው ትኩር ብሎ ሲመለከት ቡዳ ይመ ስላል ፤ አይን ሰበር ማድረግ እንኳን ያባት ነው ። ባያደርጉ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ነም እሺ ማለት የጨዋ ልጅ ተግባር ነው ። እንጉል ምክር ከስድብ ይቆጠራል ይበለኛ ፤» አሉት እየተገረሙ ።

ለከባቸው ባይገጥምና ባትጣጣሙ ነው እንጂ ፤ ሀይለማር ያም የኔና ያንተ ወንድምነት ተቀናቃኝ አይደለም...» ሰው እንጂ ፤ በኔና ባንተ መካከል ያለው ጋኔን እሱ ነው ። የሚገርመው ነገር ከኔ ይልቅ ለሱ ታደላለህ ። ካልጠፋ ጓደኛ ሰው እንዴት እንዲህ ያለውን ይመርጣል ባካችሁ — ሰውን ከስጋ የሚያለያይ ።»

አበራ ዝምታውን አጸና ። ከወንድሙ ጋር መከራከር አይወድም ። ታዲያ ወንድሙን በጣም አበሳጭቶ የሚያ ስቆጣቸው ዝምታው ነው ። «ትእቢት ነው ፤ ትእቢት ነው ። የተማራችሁት ሁሉ ትእቢተኛነትን ነው ፤ ሌላ አይ ደለም ፤» ይሉታል ። አንዳንዴ ብሶበት ሲከራከራቸው ደግሞ ፤ «አዋቂዎች ! እምን ፤ ከናንተ የበለጠ አዋቂ የለም !» በማለት ይሳለቁበታል ።

«እንደ ገድሉ ያለ ጓደኛ ብታገኝ ሰው ትሆን ነበር። » ጋሼ ፤ ብትተወኝ ምናለበት !»

«ምንነው ቢተሁት እቴ...ባለጉዳመት ምን ክርክር ያስፈልጋል !» አለች እልፍነሽ ። እነበራን ለማጉረስ ኩርማን እንጀራ ቆርሳ ስትጠቀልል ነበር ። «ይቺን ብቻ በሞቴ ፤ ሁለተኛ አልመለስም !» ካለች እምቢ ለማለት አይቻልም— መመለሷ አይቀርም ።

ወይዘሮ ባፈና የጕረሱት እንጀራ አልዋጥላቸው ብሎ ከጕሮሮአቸው ጋር ይታገል ነበር ። እንደምንም ታግለው የጡና ፤ «ልጄ ፤ እጥንቷ ጥሩ የሆነ ሚስት አግብተህ የልጅ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ልጇን ስሟ ፤ እያት ተብዬ እንድሞት ብታደርገኝ ምናለበት፤ አባቱን እንደሆን ተክልዬ ለልጅ አላደሉትም ፡» አሉት፡ ለጆሮው እንግዳ ያልሆነ ጥያቄ ነበር ። እልፍነሽ ድንገተኛ ጣር እንደያዘው ሰው ሲዘገንናትና ፊቷ ሲለወጥ ተመለከተ ። የጐረሰችውን ሳትውጥ እንባ እየተናነቃት ወደ ጓዳ ሮጠች ።

አበራ ተከትሏት ወደጓዳ ገባ ። ጉንጮቿን እቅርጢ እንደጐርፍ የሚወርደው እንባዋ ጸሀያማ ፊቷን በማጥፋ እያዘነ ፤ «ምን ነካሽ እልፍዬ? ለቅሶውን ተይና ንገሪኝ» አላት ።

የእናቷ አልጋ ቦታውን አልለቀቀም ። ከስንት ዘመን ጀምሮ የተጠራቀመ እቃ መኝታ ቤቱን ሞልቶታል ። መኝታ ቤት ብቻ አይደለም ። ሌማቱም ፤ ገንቦውም ፤ ጋኑም ፤ በርሜሉም ፤ ስልቻውም ፤ ጆኒያውም ፤ ምኑም ፤ ምናምኑም ክፍሉን ሞልቶታል ። የውሻ ቡችላ የሚያክሉ አይጦች በየስርቻው ይሯሯጣሉ ።

ጠጋ ብሎ አቀፋት ። እንባዋን በነጠላዋ ማፍ ጠራረገችና ቀና ብላ እያየችው ፤ «አበርዬ ምን ባደርግ ይሻለኛል? እግዜርን ምን ብበድለው ነው እንዲህ ያለው ጣጣ ውስጥ የጨመረኝ ?» አለችው ፤ በተለመደው ልዝብ አንደበቷ ።
«ምንድነው እሱ ?»
«እዚህ በመጣሁ ቁጥር እማማ በሆነው ባልሆነው ነገር እስታከው ልጅ ባለመውለዴ ይጸጸቱብኛል ። ጥፋቱ ከኔ አይደለም ። ወልጄ ብስም እኔም ደስ ይለኛል ። ማህጸኔ ልጅ እንደሚያፈራ አውቃለሁ ። ብቻ ምንላድርግ ? ዉርቱ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ዋቆ እንዳልሄድ መግቢያ የለኝም ። አልተማርኩም ። ድህ ወላጆቼ አልቀዋል ። የማዝነው ባርባ ቀን እድሌ ነው ፤ በለው አይደለም ። ግን እንዲህ እየተሰቃየሁ ከመኖር ብሄድ ይሻለኛል ፤ እግዜር እንደሆነ የከፈተውን ጉሮሮ ሳይዘጋ አያድርም ።»

«አይዞሽ አልፍዬ ፤ እማዬ እንደመጣላት ትናገራለች እንጂ ለከፋት ብላ አይደለም ፤» ብሏት እግሯን ይዞ ፊቷን ወደላይ ቀና እያደረገና ስቆ ሊያስቃት ሞከረ ። ፊቷ ዝናብ ካባራ በኋላ ጸሀይ ልትወጣ የቃጣችበት ሰማይ መምሰል ጀመረ ።

የእናቱን ድምጽ ሰማ ። ቀስ ብለው መናገር አይችሉም ። «ሰንቱን ብዬ ። እግሬ ከመሬት ተነስቶ ያብጣል ፤ ትንፋሽ ያነሰኛል ፤ ሰሞኑን ብርድ ብርድ ይለኛል...» እያሉ የበሽታውን አይነት ይዘረዝሩት ነበር ። ወዲያውኑ ደግሞ ስለ ጥንት መኳንንቶች ማውራት ይጀምሩና ትንሽ ቆይተው በዚያን ዘመን ስለነበራቸው ክብርና ድሎት፤ውበትና ጌጥ ማውራት ይጀምራሉ ። ከፊታውራሪ ወርቁ በኋላ ያገቧቸውን ሶስት ባሎች አበሳጭተውና ስካራም አድርገው ያባረሯቸው ጥንት ፊታውራሪ ቤት በነበሩበት ዘመን ስለነበራቸው ክብር ፤ ውበት ፤ ጌጥና ድሎት ወሬ ነበር ።

«አንተ ብትረዳኝ ይህ ሁሉ አይደርስብኝም ነበር ። እማማ ጸጸት ፤ የወንድምህ ንዝንዝና ብስጭት ሰውነቴን አይጨርሰውም ነበር ።»

«ምን አድርጌ ነው የምረዳሽ ?»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«ሚስት አግብተህ ። አንተ ልጅ ብታገኝልኝ እፎይ ብዬ እንቅልፍ ይወስደኝ ነበር ። አበርዬ ተሰቃየሁልህኮ ።»

«ታዲያ ሚስት ፈልጊልኝ ብዬሽ መቼ ሆነልሽ ?» አላት ፣ የቀልዱን ነበር ፣ ሊያጽናናት ። ፊቷ ፣ አሻንጉሊት መሳይ ፊቷ እንደ ጧት ጸሀይ የሚሞቀውን ፈገግታ ተጐናጸፈ ፤ «ሁላገርሽስ ?» አለችው ፣ ከዚህ ቀደም ያስተዋወቀችውን ልጃገረድ በማስታወስ ።

«እሷ እንደስሟ ሁሉም ያምራታል ።»

«አበስኩ ጌታዬ ፣ ጌጤነሽስ ?»

«ፈገግታዋ ጌጥ የለውም ፣ በዚያ ላይ ጅል ነች ።»

«ያቶ ጥሩነህ ልጅስ ? ማንነው ስሟ እቴ ? አዎን ፣ ቱቱ ፣ እሷ ቆንጆ ልጃገረድ አይደለችም ?»

«ልጃገረድ አይደለችም ።»

«አበስኩ ገበርኩ ጌታዬ ! ታዲያ ምን ይሻላል ?»

«የሚሻለውን ማን ያውቃል ? ማን ያውቃል ?» አለ በትካዜ ። ልቡ እንደደንጊያ ከበደው ። አዘነላት ። የእልፍኝሽ ስቃይ ተሰማው ። ለማንም እንዳላዘነ አድርጐ አዘነላት ። ሀሳናውን ፈተሸ ። ምን ባደርግላት እፎይ ብላ ለመተኛት ትችል ይሆን ? በማለት ራሱን ጠየቀ ። መልስ አልነበረውም ።

ሁለት ወር ፣ ሁለት ወር ፣ ከዚያ በኋላ—

******ebook converter DEMO Watermarks*******

፭

አበራ ማከሰኞ ጧት ወደ አራት ሰአት ገደማ ወደቢሮ ሲገባ ላየው ሰው ከቅዳሜ የፋሲካ ሰኡር ጀምሮ እረፍት ላይ የቆየ አይመስልም ። እንቅልፍ አጥተው የከረሙት አይኖቹ ቀልተው በዙሪያቸው ያለው ቆዳ ጠቁሯል ። እር ምጃው ሁሉ ንቃት የለውም ። እያንዳንዱን እርምጃ እየተጠራጠረ የሚወስድ ይመስላል ። በራሱ ላይ የነበ ረው ትምክህት ፤ ንቃትና እምነት የት ሄዱ ? የስራ ጓደ ኞቹ መስኮት ከፍተው እሱ ነው ? ወይስ እሱ አይደለም ? በማለት እየተጠራጠሩ ይመለከቱት ነበር ።

ሁለት ቀን የቆየ ጢም የቀይ ዳማ ፊቱ ላይ ከሩቅ እንደ ሚታይ ሁሉ ፤ ዞማ ጠጉሩ ላይ ተርከፍክፎ ያልደረቀው ውሀ ጤዛ ይመስል ያንጸባርቃል ። ሁለት ወር...... ሁለት ወር...... ማንነታችንን ለማወቅ አስቀድመን በመጠኑ መሞት ያሻናል...... እና እያንዳንዱ እርምጃ ወደ ግቡ ፤ ወደ መጨ ረሻ ግቡ ፤ ወደ ማንነቷ ትመራዋለች ። ‘ግን እንዴት እር ግጠኛ ልሆን እችላለሁ ?...’

ቢሮው ውስጥ ያለው አየር ሻግቷል ። የስናይት አደራ ሽቶ እንኳን ሊለውጠው አልቻለም ። ጥቁር የእጅ በርሳዋ ከጽህፈት መኪናው ጐን ጠረጴዛ ላይ ተቀምጧል ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

እንደለማዱ ሆዱ አብጧል ። እሷ ግን የለችም ። ሰማያዊ የወለል ምንጣፉ ላይ የተለጠፉት የጫማ ዱካዎች ጉልተው ይታያሉ ። ሁለቱን መስኮቶች ከፋፍቶ ቁሟ ሳይል ጥቁር ቡና አዘዘ ። ባለፉት ሁለት ቀኖች የልብ አውቃ ገረዱ ገሸሽ አድርጋዋለች ። ለምን እንደሆነ አውቋል ፤ ከዚህ ቀደም ሴት ቤቱ አሳድሮ አያውቅም ነበር ። ግን ባለፉት ሁለት ቀኖች ብቻውን ለማደር አልቻለም ። ሴት አጠገቡ መኖር ነበረባት ። ለመተኛት ፈጽሞ አልቻለም ነበር ። ሁለት ወር — ሁለት ወር ! የእንጀራ እባቱ አስከሬን እየመጣ ፤ «አንተ ወስላታ ፤ ተነስተህ በር አትከፍትም ፤» በማለት ከእንቅልፉ ያባንነው ነበር ።

«ከራሴ ጋር ፊትለፊት መጋተር አለብኝ ፤ ሌላ መውጫ መንገድ የለኝም ፤ » ብሎ የቀዘቀዘ ቡናውን ባንድ ትንፋሽ ጨለጠው ። ሲጋራውን አቀጣጠለና ከዚህ ቀደም በእርሳስ የነደፋቸውን ስእሎች ከጠረጴዛው መሳቢያ ውስጥ አውጥቶ እንደካርታ ፊቱ በመደርደር አንድባንድ በተኛ አይን ይመለከታቸው ጀመር ።

ያውራ ዶሮ ጥርስ የመሰለውን የሰናይትን ረጅም አፍ ንጫ ፤ የልብ ቅርጽ ያለውን ከንፈሯን ፤ ረጅም ፊቷንና የብር እንክብል የሚያካክሉትን አይኖቿን በወረቀት ላይ በሚ ገባ ለመግረክ ችሏል ። የሹራብ ስራ ይዛ የጽህፈት መኪና ጓላ አግሮቿን አጣምራ ቁጭ ብላለች ። ስእሉን «ስራ ብዙ» ሲል ሰይሞታል ። ሁለተኛው ስእል የሚያሳየው ዘወትር ቢሮው እየመጡ ቡና የሚጠጡትን ጓደኞቹን ሲሆን የሲ ጃራው ጢስ ፤ የቡና ሲኒዎች ፤ ጠረጴዛው ላይ ያለው ፋይል

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ክምር በየእሱቱ የሚደረገውን ሁኔታ ያሳያል ። «ትልቅ የሀሳቤትት ስሜትን» የሚል ስያሜ ሰጥቶታል ። «ትልቅ ስእል «የተጉሳቆለ አእምሮ» የሚል ሲሆን ፤ የስእሉ አቀማመጥ ከላይ የሚታይ ሆኖ ጠረጴዛው ላይ የተቀመጠው ሰው ጭንቅላቱ ብቻ ነው የሚታየው ፤ ትልቅ ጭንቅላት ። ራስቅሉ ክብ አራት ማእዘን መስሎ የሚታየው ጠረጴዛ ላይ ብዙ የመኖሪያ ቤት አርማ ያላቸው ወረቀቶች ተደርድረዋል ። የበላይ ፊርማ የሚጠባበቁ ይመስላሉ ። ወረቀቶቹ ላይ ተጽፈው የሚታዩት ግን እንደ ጠረጴዛው ክብ ፤ ሶስት ማእዘን ፤ አራት ማእዘን ሆነው የተጠላለፉ መስመሮች ናቸው ። ወንበሮቹም ሆኑ የስልክ መቀበያዎቹ ልዩ ልዩ ቅርጽ የያዙ ናቸው ። ይህ ሶስተኛው ስእል ፤ የተፈጥሮ ችሎታው ፤ የህይወቱ ጥሪ እንዴት እንደተቀሰቀሰበት አስታወሰው ። የእውነተኛ ችሎታውን ያገኘው ፤ ያወቀው ቢሮ ገብቶ ስራ በሌለው ቁጥር ትርጉም የሌላቸውን መስመሮች በሚሞነጫጭርበት ጊዜ ነበር ። ይህን ዘመን ሁሉ የት ነበርኩ? በማለት ሳምንት ሙሉ እየሰከረ ቤት ውስጥ ተዘግቶ የኖረበት ጊዜ ነበር ። የፈሰሰ ውሀ አይታፈስም በማለት ከቤት ወጣ ። ቢሆንም ከዚያ በኋላ ተመልሶ የዱሮው አበራ ለመሆን አልቻለም ። ትናንት አልነበረም ፤ ነገም የለም ፤ ከዛሬ ፤ ካሁን በስተቀር ....

ሶስቱም ስእሎች የጎደላቸው ነገር አለ ። ምን እንደሆነ ግን አበራ ሊያውቅ አልቻለም ።

መስመሮቹ ህይወት የላቸውም ። አይነጋገሩም ። የት እንደሚሄዱ ፤ ወዴት እንደሚያመሩ የሚያውቁ አይመ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ስሎም ። በየስእሉ ላይ የሚታየው ጥላና ብርሃን አብሮ ውን ጊዜ ዝናብ እንዳረገዘ ጉም ስለሚከብድ ፤ ሌላው ነገር ይማንና ለብቻው አምባገነን ይሆናል ። ነገር ግ በሰናይትና በጽህፈት መኪናው መካከል ሊኖር የሚገባው ግንኙነት በስዕሉ ላይ አይታይም ። ከጽህፈት መኪና ኋላ የተቀመጠች ማንም ሴት ልትሆን ትችላለች ። ሁለተኛውም ስእል ተመሳሳይ ጉድለት አለው ። ስእሉ ስለሀላፊነትም ሆነ ስለተጉሳቆለ ህሊና የሚናገረው አንዳችም ነገር የለውም ፡ ሰዎቹን ከከባቢያቸው ጋር አወሳስቦና አዋህዶ አያሳይም ፡ የጊዜውንና የሁኔታውን መንፈስ አይማርከም ። ዋጋ የለ ውም ። የስእሎቹ ጥልቀት .....«ወይጉድ ፤ ለምንድነው ሁል ጊዜ ከሩቅ የምጀምረው ? እና ለምንድነው ሁል ጊዜ ፊት ለፊት የሚያፈጡብኝ ? አፍጥጠው ሲመለከቱኝ ተጨማሪ ህይወት የሚለምኑ ይመስላሉ ። የፈጠርኳቸው ሳይሆን እንግዳ መስዬ እታያቸዋለሁ ። ከኔ ምንም የላቸውም ፡ እኔም ከነሱ ምንም የለኝም ። በነሱ ውስጥ ራሴን አላይም ፡ ገና ባእዳን ነን!» በማለት ቦጫጭቆ ከቆሻሻ ማጠራቀሚያው ውስጥ ጣላቸው ።

ከዚያ ፤ ስእሎቹን ቦጫጭቆ እንደጣላቸው ከአእምሮው ጓዳ ውስጥ አንድ ነገር ፈልፍሎ በአይኑ ህሊናው ይታየው ጀመር ። ሸርተቴ ከሚጫወትባት ኮረብታ ላይ ቁጭ ብሎ ፤ የኔታን ከነጥምጥማቸው የወርቅ አለንጋቸውን እንደያዙ ስእል ለመስራት ይታገላል ። ወንድሙ ፤ አቶ አባተ የ ሁለት አዲስ ደብተር በዚሁ ሙከራ ለማለቅ ደርሳለች ፡ «ምንድንነው የምትሰራው አንተ ?»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

መንድሙ ከበስተጀርባው ሲመጣ አልሰማም ። ልብ አላ ደረገም ። አእምሮው ፤ ስሜቱ ፤ ሀሳቡ በሙሉ በስራው ተመስጧል ።

«ምንም ።»

«እስቲ ወዲህ በለው ፤ በልኮ ! ወቸ ጉድ ፤ እንዲህ ልትጣ ወትበት ኖሯል ደብተር ፤ ደብተር ያልከው! አንተ ወስላታ! በል ሁለተኛ ይለምድህል !»

ጉያው በቁንጥጫ ሲደብን ፤ የጆሮ ግንዱ በጥፊ ሲናጋ ይሰማዋል ። «ሁለተኛ አይለምደኝም …ጋሼዬ …አይለም ደኝም ! አይለምደኝም ! አይለምደኝም !»

በሁለተኛው ቀን ዱኔታ በወርቅ አለንጋቸው ጀርባው ሰምበር እስኪያወጣ ድረስ ገረፉት ። ጥፋቱ ለሌሎቹም ምሳሌ ሆነ ። ዳግመኛ አልሞከረውም ።

ሀሳቡን ከራሱ ውስጥ አውጥቶ ሰናይትን ለመጥራት አሰቦ ነበር ። «ምንድነው ብቻህን እንደእብድ እየለፈለፍክ እንዲህ በንዴት የምትብጣጫቀው ባክህ ?»

ተሰማ ደጃኔ ነበር ። አጭር ቁመናው ሳይሆን ወፍራም ሰውነቱ በሩን ሞልቶታል ። እንደዘይት የሚሳብ ፈገግታው ፤ በጣም የበሰለ ዱባ የሚመስለው ክብ ፊቱ ላይ እንደሙጫ ተጣብቋል ።

«ህይወቴን !» ብሎ መለሰለት ።

ተሰማ ፤ የቀኝ እጁ ላይ ያሰረውን በልብና ፤ በፈረስ ኬቱ ያጌጠውን ከወርቅ የተሰራ ሰንሰለት እያንቃጨለ ገብቶ ቁጭ አለ ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«ምንነው ጃል ፤ እንኳን ጾመ ልጓሙን ፈታልህ እት ለኝም እንዴ ?!»

«ያንተ አፍ መቼ ታስሮ ያውቃልና !»

አበራ ከሰናይት በስተቀር ሌላ ሰው ለማነጋገር ፊቃደኛ አልነበረም ። ተሰማ አንዴ ከገባ እንደማይወጣ ስለሚያውቅ ተስፋ ቆርጦ ቁጭ አለ ።

«እሺ ደሚአለሁ ፤ እማማ በኩዳዴ አታስበላኝም !»

ከወፍራም ፣ አጭር ሰው እንደዚያ ያለው ቀጭን ድምጽ እንዴት ሊወጣ እንደሚችል አበራ ሁል ጊዜ ይገርመዋል ። ተሰማ ሲጃራ አውጥቶ ክብሪት ይጠብቅ ነበር ። ክብሪት ፈጽሞ አይዝም ። ከቢሮ ቢሮ እየሄደ ክብሪት ሲለምን ይውላል ። ለምን ክብሪት አትይዝም ? ብለው ሲጠይቁት የሚሰጠው መልስ ፤ ለሲጃራ የማወጣውን ወጭ ለመቀነስ ይረዳኛል ብዬ ነው ይላል ። ታዲያ አንድ የክብሪት እንጨት ሰጥተውት አንድ ሲጃራ ስለሚወስዱበት ወጭው አልቀነሰም፣ ግን ክብሪት ለምን እንደማይዝ ሁሉም ያውቃሉ ፤ በክብሪት አስታኮ ከቢሮ ቢሮ እየዞረ አብዛኛውን ጊዜ ስለሰው ፤ በተለይ ደግሞ ስለናቱ ማውራት አሪበት ። ሳያወራ የዋለ እንደሆን ይፈነዳል ! «ይህ ወሬ እንዲዛመት ትፈልጋላችሁ ?» ሲባል ፤ አዎንታ የተጨመረበት እንደሆነ ፤ መልሱ ፤ «ተሰማ ዘንድ ሂዱ» ነው ። በዚያ ላይ ባራት ግድግዳ ተከቦ ብቻውን ለመቀመጥ በጣም ያስፈራዋል ።

አበራ ክብሪት ጭሮ ሲጃራውን ለኮሰለት ። የማገውን የሲጃራ ጢስ ባፍንጫውም ባፉም እየተፋ ፤ «እማማ በቅርብ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ቶን ለህክምና ወደ እንግሊዝ አገር መሄዱ ነው ባክህ ፣ እኔም አብሬአት ሳልሄድ አልቀርም ፣» አለው ።

እንግሊዞች ከጋዜጣ በቀር ስራ ፈትው ሰው ማነጋገር አይወዱም ፣ ታዲያ ክብሪት መግዛት ሊኖርብህ ነዋ !» እንዳለው ባልቻ ዋቆ አራት ማእዘን ቅርጽ ያለውን ጭንቅላቱን ወደፊት አስቀድሞ ዘው ብሎ ገባ ። የብብቱና የጫማው ጠረን ቀደመው ። «ማንነው የቀደመኝ? ስርጥ የመጣሁት ለተሰማ ክብሪት ልሰጥ ነበር ።» ድምጹን ሲሰሙ በተዘጋ ጉሮሮ የሚናገር ይመስላል ። መጠጥ አሻክሮት ሳይሆን አይቀርም ። ጧት በማለዳ ሁለት ቀንዶ እግረ መንገዱን ሳያነሳ ወደቢሮ አይመጣም—ለመሀሳ ።

አበራ ፣ «ጥፋተኛው እኔ ነኝ !» ብሎ ሲጃራ አውጥቶ ጋበዘው ። ባልቻ የሚኖረው በሰው ሲጃራ ነው ። የሰጠውን ሲጃራ ጠጋ ብሎ ሲያቀጣጥልለት አራት ማእዘን ቅርጽ ፊቱ ጉልቶ ታየው ።

አፍንጫው ድፍጥጥ ብሎ ወርዶ ከስር ሰፋ ይሆንና ወደላይ ስለሚገለበጥ ቀዳዳዎቹ ውስጥ የበቀሉት ጠጉሮች እንደራዲዮ አንቴና ቆመው ይታያሉ ። ከንፈሮቹ የቡኒ ሙልሙል ያካክላሉ ። እግረ መንገዱን አንስቶ የመጣው ቀንዶ እንደ ስልጃ አፍንጫ ይሰንጋል ። የእጁ ላብ የያዘውን ሲጃራ ማራስ ጀምሯል ። ስላምታ የሰጠው ሁሉ እጁን በመሀረብ መጥረግ አለበት ።

ባልቻ ከቢሮ ቢሮ የሚዞርበት ሌላ ምክንያት አለው ። አራጣ ነጋዴዎች ፣ ፓሊሶች ፣ ቤት አከራዮች ፣ መጠጥ ቤቶችና ገንዘብ ያበደሩት አያሌ ሰዎች ቢሮው አያስቀም

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ጡትም ። ለነዚያ ሁሉ ልዩ ዘዴ ፈጥሯል ። ካንዱ ተበድሮ ለሌላው ይከፍላል ። ታዲያ ምንጩን አዳርሶ ሳይጨርስ አልቀረም ። የአበራ ሀምሳ ብር ቀልጣ ቀርታለች ።

እጁ ውስጥ በላብ የወረዛችውን ሲጃራ በስመመን እየሳበ ፤ «አበራ ፤ ምንነው ዛሬ የከፋህ ትመስላለህ ? ሀዘንንና ብስጭቱን ለኔ ተውና ይልቅ ቡና በለን ፤ ተሰማ እንደሆን ዛሬ እማማ የኪስ ገንዘብ አልሰጡትም መሰለኝ » ከማለቱ ፤ በቀለ ሮባ ረጅም ፤ ቀጭን ቁመናውን እንደ ሽመል እያውዘገዘገ መጥቶ ሲቀመጥ የተቀባው ሽቶ ክፍሉን በሙሉ አወደው ።

የባልቻ ብብትና ጫማ ጠረን ፤ የበቀለ ሽቶና የሲጃራው ጢስ ለቢሮው በዚህ አለም የሌለ ሽታ መስጠት ጀመሩ ። «ይህንን ልብስ በስንት ገዛሁት ? እስቲ ገምቱ ? አላማረብኝም ?»

በቀለ የሚናገረው በጥድፊያ ነው ። ሲናገር እንደሴት ይቅለሰለሳል ። ሲሄድም ይውዘገዘጋል ። የለበሰው ልብስ ዳለቻ ሆኖ ከሀር ጨርቅ የተሰራ ነው ። ቀይ ክራቫት አስሮአል ። የፈነዳ ጽጌ ረዳ ቅርጽ ያለው ከክራቫቱ ጋር ተመሳሳይ የሆነ መሀረብ የደረት ኪሱ ላይ ሰክቷል ። ረጅም ፤ ዞማ ጠጉሩ በቅባት ወደኋላ ተለጥጦ ተኝቷል ። የሸሚዙ እጀታ ቁልፎች ፤ የክራቫት መያዣው ፤ የእጅ ሰንሰለቱና የሰአት መያዣው ተመሳሳይ ናቸው ። ዘወትር ሙሽራ ፤ «ሽከታ» የሚል ቅጽል ስም ተሰጥቶታል ። «ኤምሮብሀል» አለው አበራ ፤ እንቅልፍ አጥተው በቀሉት አይኖቹ እያማተረው ፤ «ሰሞኑን የፈጸምከው ጀብዱ የለም እንዴ ?»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

የአበራ ጥያቄ ያስደሰተው መሆኑን ቤታ ቤት መልኩ ላይ የሚወራጨው ስሜት ይገልጻል ። ረጃጅም እርጩሚ መሳይ ጣቶቹን ተመለከተ ። «ፋሲካን ያሳለፍኩት ካንዲት አገር አሸነፈች ከምትባል ኮረዳ ጋር ነበር ፤ ታዲያ ምን ይሆናል ፤ እያለቀሰች ስቃዩዋ ደስታ ላይሆነኝ ።»

ሶስቱም ተያዩ ። የማያስለቅሳት ቤት የለችም ። ይህ ግን ጀብዱ ለማውራትና በየጊዜው የሚገዛውን ልብስ ለማ ለየት ከቢሮ ቢሮ መዞር ግዴታው ነው ። የበቀለ ተላላኪ ነው የተሰበሰበበትን ቢሮ ከመፈለግ በስተቀር ሌላ ስራ ፈጽሞ የለውም ።

ቡናው ቀርቧል ። ቢሮው በሲጃራ ጢስ ታፍኗል ። ሲጃራ ካፉ የማይለየው ባልቻ ዋቆ ብቻ ነው ። ባንድ የክ ብሪት እንጨት ሲጃራ ይመነዝራል ። በቀለ እዩኝ ሲል ፤ ተሰማ ስለእናቱ ለማውራት ሲሞክር ወሬው እጅግ ደርቶ አለ ። ቆይቶ ወደ ሀሜት ፤ ቀጥሎ ወደዚህ መንግስት አቋም ተራመደ…ሶስቱም የሚናገሩት ስለዚህ መንግስት ጉድለት በመሆኑ አበራ በመጨረሻ ትእግስቱን ጨረሰ ። ከዚህ ቀደም የማያውቀው ንዴት በራሱ ላይ በድንገት ገነፈለበት ።

ጠረጴዛውን በቡጢ መትቶ ሲያፈጥባቸው ሶስቱም ጸጥ ብለው ይመለከቱት ጀመር ። በረጅሙ ተነፈሰና እንዲህ ሲል ተናገረ ፤—

«እነሱ ፤ እነሱ የምትሉት ፤ እነሱ እነማን ናቸው ? እኛስ እነማን ነን ? እነሱ እነሱ ከማለት ራሳችንን ዞር ብለን እንመልከት ። ወደኛ ዞር ብንል የምናየው ምንድን ነው ? ወኔ ቢስ ፤ የምኞት እታሞዎች ሆነን እንገኛለን ። ከካስቴሊ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ወይም ከሉምባርዲያ ፤ ከራስ ወይም ከኢትዮጵያ ሆቴል ሰነ ወጣ ፤ ለማኞች ላይ እያገሳን የምናልፈው እኛው ነን ። ወገኖቻችን መሬት ቆፍረው ፤ ከመሬት ላይ ያገኙትን በሌተው እጦት ካፍንጫቸው ስር ሳንድ ቀን ሳትርቅ እዚያው መሬት ላይ ሞተው እንደሚቀበሩ እያወቅን ፤ በስምንትና በዘጠኝ መቶ ብር ላይ ደመወዝ ይጨመርልን በማለት ጧት ማታ ማመልከቻ የምናንጋጋው እኛው ነን...

«ለሀገር ልማት ይህን ያህል ከደሞዛችሁ ስጡ ብን ባል መጀመሪያ የምናለቅሰው እኛው ነን ። መንግስት ጀርባ ላይ እንደቴህን ዘለአለም ተጣብቀን የምንኖረው እኛው ነን። ከሞግዚት ጉያ ወጥተን ፤ በሁለት እግራችን መቆም ያስፈራናል ። በራሳችን ላይ እምነት የለንም ። ማንነታችንን አናውቅም ...

«እንደኛ ያሉት ሰዎች በየትኛውም መንግስት ስር ያው ናቸው ፤ ከማማረር አያልፉም ። ታዲያ ይህ ሁሉ የጎዳ ወሬ ፤ ይህ ሁሉ እሉባልታ ፤ ይህ ሁሉ የትችት መአት ፤ የራሳችንን ጉድለት ለመደበቅ ፤ ወኔ ቢስነታችንን ለመሸፈንና ያደፈውን ህሊናችንን ለመደለል ነው እንጂ ለሌላ አይደለም ። ግን እስከመቼ ድረስ ? እስከመቼ ድረስ ?»

እበራ እንደጨረሰ ተሰማ ቀደም ብሎ ፤ «እናጨብጭብ እንጂ ! እንዴት ያለች ንግግር ናት ባካችሁ...እናቴ ትሙት ግሩም ናት ፤» እለና ማጨብጨብ ጀመረ ።

«አርፌ ሲጃራ እንዳልቃርምበት ነው ይህ ሁሉ ! ደሞዝ ጭማሪ መጥታለች መሰለኝ !»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«አበሳ ነው እንጂ፤ ስላንጂ ቤት የሰባ ወሬ ነበረኝ ። ለሹመት ታጭተሀል እንዴ ?»

አበራ በዝምታ ሶስቱንም አንድባንድ ተመለከታቸው ። የሚሉትን አይሰማም ። የተናገረውን አእምሮው ውስጥ አንድ ባንድ እያገጣጠመ ያሰላስል ነበር ። ገፃ ባለ ድምጽ፤ «ኢትዮጵያ ተስፋዎች !» ካለ በኋላ ፤ «ማን ጥፋቱ የማን ነው ?» ሲል ራሱን በራሱ ጠየቀ ።

ሶስቱም እየተያዩ ጥለውት ወጡ ። አበራ የሀይለማርያምን ሀሳብ እንዳስተጋባ አወቀ ። ፊታችንን በመስተዋት ስንመለከት ምን ይታየናል? እምን፤ አበራ በገዛ አይኑ ራሱን ተመለከተ ። የተመለከተው ነገር አላስደሰተውም ። ራሱን በጣም ጠላው ። በፍጥነት ሰናይትን ካለችበት አስጠራት ።

የለበሰችው ያገር ልብስ ረጅም ቁመናዋን ደርበብ አድርጎታል ። ረጅም ሆና የተቀለመመው አፍንጫዋና እንደሳንቃ ሰጥ ያለው ግንባሯ ባለባበሷ ምክንያት እንደ ድሮ ጉልተው አይታዩም ። ትላልቅ ውብ አይኖቿ ከሽማዋ ንጣት ጋር ይወዳደራሉ ።

«እስካሁን የት ነበርሽ ?»

«እነአያልነሽ ቡና ጋብዘውኝ ነው... የቡና እድር አለን ።»

በተለይ «ቡና» ስትል የላይኛው ከንፈሯ ደንበኛ የልብ ቅርጽ ይወስዳል ። «እናቶቻችን የተውትን በየመንደሩ ቡና የመቃረም ልማድ እናንተ እንደገና በየቢሮው መጀመራችሁ ይገርማል !»

«ወንዶቹም ቢሆኑኮ...» ብላ የጀመረችውን ሳትጨርስ የሹራብ መስሪያ ክሮቼዋን ነክሳ እንደመቅለስለስ አለች ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«ትዳይ ነበረኝ ፤ በሩን ዝጊውና ነይ ፤» አላት ።

ስናይት በር የመዝጋት ልማድ የላትም ። ጠረጴዛውን ዞሮ መጥቶ አንዱ እንግዳ መቀበያ ሶፋ ላይ ቁጭ ካለ በኋላ ፊት ለፊቱ እንድትቀመጥ በእጁ አሳያት ።

በመስኮት የሚመለከታቸው ሰው እንዳለ በማለት ትላልቅ አይኖቿ ይቃኛሉ ። የመርበትበት መልክ ስፍ ኖባታል ። አበራ ሊጠይቃት የፈለገውን ሲያስብ የሰና ይትን መለወጥና መርበትበት አላስተዋለም ነበር ።

«ስለሉሊት ቃደስ የምታውቂው ነገር እንዳለ ልጠ ይቅሽ ነበር ።»

«ወንድ ሁሉ ስለሷ የሚጠይቀኝ ለምንድነው ? እኔ አላዋ ለድኳት ! ወይስ አቃጣሪዋ ነኝ ?»

ድንገተኛ ንዴቷ አበራን አስደነገጠው ። ምን እንዳ ናደዳት ግን አልገባውም ። የት ገባ ሳይባል ፊቷ ላይ ያዘኝ ልቀቁኝ እያለ ይንቆራጠጥ የነበረው ደሟ ባንዳፍታ ቁል ቁል ወርዶ ጠፋ ። አበራ ከመገረም አልፎ ግራ ገባው ።

«ምናጠፋሁ ? አጥፍቼ እንደሆን ይቅርታ አርጊልኝ ፤» አላት ። ከዚህ በኋላ የጀመሩት ንግግር ወዴት ሊያመራ እንደሚችል ለመገመት አልቻለም ነበር ። በዝምታ ተው ጠና አቀርቅሮ ይጠባበቃት ጀመር ። አሁንም ቢሆን የተሳ ሳተበት ቦታ ጨርሶ አልገባውም ። ምንነው ባልጀመርኩት ኖሮ በማለት ጸጸት አደረበት ።

«የለም ፤ አበራ አንተ ምንም አላጠፋህም ፤ ያጠፋሁት እኔ ነኝ ። ያናደደኝ የራሴ ሞኝነት ነበር ።» ጥለቱ አይን የሚማ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ርክውን ቀሚሷን ከስሯ ሳብ ሳብ አድርጋ ወንበሯ ላይ ተመቻቸችና ፤ «ስለሉሲት ለማወቅ የምትፈልገው ነገር እንዳለ ልትጠይቀኝ ትችላለህ ። በደስታ የማውቀውን ያህል እመልስልሀለሁ ። ግን ፤ ስለሷ ሁሉን ነገር አውቃለሁ የሚል በዚህ አለም ያለ አይመስለኝም ። ኑሮዋ በምስጢር የተዋጠ ነው ፤» አለችው ፤ በቀዘቀዘና እርጋታ ባለው መንፈስ ።

ይሄኛውን የጠባዪዋን ክፍል አበራ በሚገባ ያውቃል ። እንቷታውን ትታ እንተ እንድትለው ያስተማራት በስንት መከራ ነበር ። ሉሲት በዚያ ቀዝቃዛ በሆነውና ከሩቅ የሚሰማ በሚመስለው ድምጿ ፤ «ሴቶች ላይ ኩራትና ትእቢት ታበዛለህ ፤ በእምብርክክ መጥተው እስኪለምኑህ ድረስ ዞር ብለህ አታያቸውም አሉ......» ስትል የነገረችው ነገር ትዝ አለው ። የስናይት ድንገተኛ ቁጣ ተገለጸለት ። ይህም ሆኖ ስናይት እንደማትዋሸው ያውቃል ። ስትዋሽ ይዟት አያውቅም ። ስሜቷን እንኳን አልደበቀችውም ።

ስለሷ ግራና ቀኝ የሚሰማው ፤ ሳያናግሯት የማታናግር ፤ ከተናገረች ደግሞ ስሜቷን የማትደብቅና ሀሜተኛ አለመሆን ሲሆን ፤ የምትታማበት ነገር ቢኖር በቁመቷ ከመጠን በላይ መርዘም ብቻ ነው ። በዚህ ላይ ታዲያ ጡቶቿ ከመጠን በላይ ትልቅ ሆነው ስለሚታዩ «ሱቅ በደረቱ» የሚል ቅጽል ስም ተሰጥቷታል ።

የስናይትና የሀይለማርያም ጠባይ ባንዳንድ በኩል ስለሚመሳሰል አንድ ቀን እስተዋወቃቸውና እሷ ከሄደች በኋላ ! «ታዲያስ ?» ቢለው «ሆሆ ! ተንጠራርቼም አልደርስባት» ሲል አሹፎ በተራ ቀልድ መለሰለት ። ሀይለማርያም

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ሴቶች ላይ እንኳን አያጣም ።

አንድ ቀን ደግሞ ባልቻ ዋቁ ሰናይት የጋበዘችውን ቡና ካጣጣመ በኋላ ፣ «ለመሆኑ ሰርግሽን መቼ ነው የምንበላው ?» ብሎ ሲጠይቃት ጊዜ ፣ «በድንኮች መሀል ተፈጥሬ ምን ተስፋ አለኝ ብለህ ነው ?» ስትል መለሰችለት ። «ስለሱሲት የምታውቂውን ያህል ብትነግሪኝ ይበቃል ።» አላት ፣ ወደሌላ እያየ ።

ስለሱሲት ለማወቅ ለምን እንደፈለገ አልጠየቀችውም ። ትጠይቀኛለች በማለት መልሱን ያዘጋጅ ነበር ። ምክንያቷን ታውቀዋለች ። ሱሲትን አይቶ የማይመኛት የለም ። እድሏ ዕውነቷን ዝግንን አድርጐ ለጊዜው ቢያስቀናትም ፣ በግድ መንጭቃ ከአእምሮዋ ውስጥ አስወጣችው ። የልብ ቅርጽ ያለው ከንፈሯ ስለደረቀ በምላሷ ልሳ አራሰችው ።

«መቼም ፣» አለች ፣ «ስለሱሲት አውቃለሁ ማለት ዘበት ነው ። የሚያውቃት የለም ። ኑሮዋ ሁሉ በምስጢር የተዋጠ ፣ የተዘጋ መቃብር ናት ። ትዝ እንደሚለኝ ንግድ ትምህርት ቤት በነበርንበት ጊዜ አንድም የሴት ጓደኛ አልነበራትም...» «ለምን ይመስልሻል ?»

የምትለውን ለመስማት ጆሮዎቹን እንደጥንቼል ቀሰረ ። ትኩር ብሎ እየተመለከታት ጥፍሮቹን በጥርሱ ይከረክም ጀመር ።

«በውብቷ አልነበረም ። በቁንጅናም ቢሆን ከማንም አትበልጥም ነበር ። ግን ያያት ሁሉ ይመኛት ነበር ። ልሙትልሽ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ይላት ነበር ። ለሷ ሲሉ እጮኞቻቸውን አርግፍ አድርገው የተውም አይታጡም ።»

«ለሷስ ?»

«በመጀመሪያ ወንዶችን ፊት አትነፍግም ። እንዲያውም እየሳቀች በማግባባት እንዲቀርቧት ታደርግ ነበር ። ወንዱ የልብ ልብ ተሰምቶት ሲጠጋት ከጀመረ በኋላ ግን ዞር ብላ አታየውም ። አርግፍ አድርጋ ትተወዋለች ። እሷን ወዶ ፍዳውን የጨረሰ አንድ የባንክ ሰራተኛ ትዝ ይለኛል ። የሚያዝኑለትም ፤ የሚስቁበትም ነበሩ ። እንዲያውም አን ዳንድ አይናውጣዎች እንጠራልሀለን እያሉት ከአውሮራ ቡና ቤት አይስክሬም በጅምላ ያስገዙት ነበር ። ከክፍል ስትወጣ አይኗን ለማየት ስራውን ትቶ የትምህርት ቤቱ ግንብ ስር ተለጥፎ ይውል ነበር ። በጣም ስላሳዘነኝ አንድ ቀን ከክፍል ለእረፍት ስንወጣ ያዝኳትና ‘ሉልዬ ይህን ሰው ለምን እንዲህ ታሰቃይዋለሽ ? ባይሆን እንኳን ከስራው እንዲሆን ለምን አልፈልግህም ፤ አልወድህም አትይውም ፤ ቁርጡን ያወቀ ሰው ምርጫ ይኖረዋልና’ አልኳት ። የንን ቀዘቃዛ ፈገግታዋን አሳየችኝና ‘ወንዶች ሲሰቃዩ ማየት ደስ ይለኛል ፤ ባይገባሽ ነው እንጂ እነሱም ክፉ ጨካኞች ናቸው—አረመኔዎች!’ ብላኝ ጥላኝ ሄደች ። ሴቶቹ እንደሆኑ ገና ለገና ወዳጆቻችንን ትቀማናለች በማለት ፈርተው ይጠሏት ነበር እንጂ እሷ ለነሱ ክፉ አታስብም ነበር…»

የሉሊትን ቅዝቃዜ እያስታወሰ ፤ ቅርብ ሆና ሩቅ ያለች መምሰሏን እያሰበ ፤ «ይገርማል ! እውነትም እንዳልሽው ነገሩ ምስጢር ነው ፤» በማለት የሰናይትን አስተያየት አብሰ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ለስለና ፤ «ለመሆኑ ስለወላጆቿ የምታውቂው ነገር አለ ?» ሲል ጠየቃት ።

«ምንም የማውቀው ነገር የለም ። የሚያውቅም ሰው እስካሁን አላጋጠመኝም ። ብቻ ፤ እቴጌ መነን ትምህርት ቤት የሚያውቋት ልጆች እውነተኛ ስሟ ሱሲት እይደለም ሲሉ ሰምቻለሁ ። ማን ነበር የሚሏት ልጁ ?... ረሳሁት...»

አንድ ነገር ሊጠይቃት ሲያስብ ከመስሪያ ቤቱ የሚኒስትር ቢሮ ጋር ተጣብቆ የቆዩ ነባር ተላላኪ በሩን ብርግጽ አድርጉ ሲቆም ፤ ግዙፍ ሰውነቱ በሩን ሞላው ። ልዩ ስልጣን ያለው ስለሚመስለው በተላከ ቁጥር በር አያንኳኳም ። በዚያ ላይ ገንዘብ በአራጣ ስለሚያበድርና በየበአላቱ ሰንጋ እያረደ ቅርጫ ስለሚያስገባ አብዛኛዎቹ የመስሪያ ቤቱ ባልደረቦች ፤ በተለይ ባልቻ ዋቆ ፤ ባለ እዳዎቹ ናቸው ። «ሚኒስትሩ ባስቸኳይ ይፈልጉሀል ፤ » ብሎት ፤ ሁለቱ አፍ ላፍ ገጥመው ሲያወሩ በመድረሱ አፍሮ ፤ በሩን በፍጥነት ዘግቶ ወጣ ።

አበራ ሚኒስትሩ ቢሮ ሲደርስ ልዩ ጸሀፊው እንደሌላው ጊዜ አኩርፎና በበላይነት ስሜት ተኮፍሶ አላገኘውም ፤ ሰተት ብሎ ገባ ።

የቢሮው ስፋትና የጠረጴዛው ግዙፍነት ከውጭ የሚገባው ሰው ላይ የማነስ ስሜት ያሳድራል ። የቢሮውን አራት ማእዘን እየታከከ የሚዘረው ቀይ ፤ ወፍራም ምንጣፍ እያንዳንዱን እርምጃ እየቆጠሩ እንዲወስዱ ያደርጋል ። ቢሮውን የሞላው ግርማ ሞገስ ስለሚጫን ሳይወዱ በግድ ያሸደገድጋል ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«የነን ጥናት ምን አደረስከው ?» ብለው ጠየቋት ፣ በወፍራም ድምፅ ። ጥያቄአቸውን ከትእዛዝ ለይቶ ለማወቅ ያዳግታል ። ቀና ብለው ሰው አለማየት ልማድ አላቸው ። ዘሬ በፊት የቀረበውን ያሠራጃዎች የውስጥ አስተዳደር ደንብ ተመልክቶ አስተያየቱን በራፖር መልክ እንዲያቀርብላቸው ጠይቀውት ነበር ።

«ጥናቱ የተሟላ ስታቲስቲክስ ከሌለው...»

«የእምቧይ ካብ ይሆናል ለማለት ነው ? ችግሩ ሳይገባህ አልቀረም ። ብቻ ያስጠራሁህ ለዚህ አልነበረም ። ያባተ ወንድም አይደለህም ? አዎን ፣ ትመሳሰላላችሁ ። ጥሩ ችሎታ እንዳለህ ሰምቻለሁ ፣ እኔም ራሴ ደርሼበታለሁ ። ብቻ አንድ ቦታ ረግተህ ለመስራት አትችልም ። ስህተት ነው ። የረጋ ወተት ቅቤ ይወጣዋል ሲባል አልሰማህም ? ብቻ እናንተ ወጣቶች ሁሉንም ነገር ባንዴ ለማድረግ ትጣደፋላችሁ ። ሲሮጡ የታጠቁት ሱሪ ሲሮጡ ይፈታል የሚለውን ምሳሌስ አልሰማህም ? ብቻ ለማንኛውም ነገር ብዙ ታስበልሀል ። ልጅ እንደሆኑ ዘለአለም አይኖርም ። ረጋ ብለህ ስራ ። ለመሆኑ ስንት አመትህ ነው ?»

ሰው የሚያስበውን አስቀድመው የማወቅ ችሎታ ያላቸው ስለሚመስላቸው የለም ማለቱ ቀርቶ አዎን ለማለት እንኳን ጊዜ አይሰጡም ። «ሰላሳ ሁለት ።» አላቸው ፣ አቀርቅሮ ። ሁለት እጆቹን ወደኋላ አጣምሮ ቆሞ ነበር ። ሰው ቢሮአቸው ገብቶ አይቀመጥም ። ቁጭ በል ማለት አያውቁም ። «በጣም ልጅ ትመስላለህ ። ግን አርጅተሀል ። ለመሆኑ ሚስት አግብተሀል ?»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«አላገባሁም ።»

«ታዲያ ምን ትጠብቃለህ ? ሁሉም በልጅነት ሲሆን ያ
ራል ። ለእድገትም ሆነ ለማንኛውም ነገር የቤተሰብ ሀ
ፊነት ጥሩ ዋስትና አለው ። አባትህ ስመ ጥር ጀግ
ነበሩ ። ታዲያ እስብበት እንጂ ፤ ችሎታ ብቻውን መ
ይበቃልና ፤» አሉት ።

እሳቸው ሲናገሩ አበራ አቀርቅሮ የባህል ተጽእኖ እያ
ገደዳቸው ፤ የተጣላውን በማስታረቅ ፤ የተቸገረውን በ
ማለድ ፤ ለግል ጉዳዩ የመጣውን በማነጋገርና ካግባብ ው
የሆነ ደጅ ጥናት በመስማት ሚኒስትሮች ጊዜአቸውን ካጠ
ቀልጣፋ የሆነ ዘመናዊ አስተዳደር እንዴት ለመምራ
ይቻላል ? እያለ ያስብ ነበር ። ገዞም ካሉ ማስናበታቸ
መሆኑን ስለሚያውቀው አበራ እጅ ነስቶ ወንድሙን በልበ
እየረገመ ወጣ ።

፯

ያን ቀን ማታ አበራ ሀይለማርያም ቤት ሲደርስ የቤቱን
መብራት በሙሉ እያይዞ ሲጽፍ አገኘው ።

መታጠቢያ ቤቱ ብቻ ሲቀር የተቀሩት ሁለት ክፍሎች
ተጣብበው የሚታዩት በመጽሀፍ ነው ። ከላጠራ የተሰራ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

አራት መቀመጫዎችና አንድ መለስተኛ ጠረጴዛ ፤ ለእንግዳ መቀበያና ለምግብ ቤት የሚያገለግለውን ክፍል ሞልተውታል ። ወለሉ ላይ ያልጠፋ የሲጃራ ቁራጭ አራት ቦታ የበደሳት ዝንጉርጉር የደብረ ብርሀን ምንጣፍ ጣል ብላለች። በጣውላና በሸክላ ከተሰራ መደርደሪያ ላይ በደንብ ከተደረደሩት መጻህፍትና ውድ የሆኑ የግድግዳና የራስጌ መብራቶች በስተቀር ትርፍ ጌጥ በቤቱ ውስጥ አይታይም ።

ሀይለማርያም ባንድ ጊዜ ሶስት ወይም አራት መጻህፍት የማንበብ ልማድ ስላለው ፤ አንዱ ሲሰለቸው ወደሌላው ይዞራል ። ስለዚህ የተገለጡ መጻህፍት በየቦታው ይታያሉ ። በፍጥነት አንብቦ ለመጨረስ የፈለገውን መጽሀፍ ደግሞ በኪሱ ይዞ ይዞራል ።

ትንሽ የኮሬንቲ ምድጃ ላይ ከትንሽ ማንቆርቆሪያ ውስጥ የሚንተከተከው ቡና ፤ ቤቱ ውስጥ ያለውን አየር ባይበክለው ኖሮ ክፍሉ እና አና በሽተት ነበር ፤ ወይም ሰው ያልጐበኘው ቤተ መጽሀፍ ሽታ በወሰደ ነበር ።

«ምን ሆነህል .አበራ ? የደከምክ ትመስላለህ ። ለለውጥ ያህል ጢምህን አልተላጨህም ፤ ሸክ አላልክም ። ትንሽ መሞት እንደጀመርክ ይታየኛል» አለውና ፈልቶ ሊገነፍል የደረሰውን ቡና ለማውጣት ሄደ ። ቡናው እስኪሰክን ድረስ አልጠበቀም ። ሁለት ሲኒ ቡና ቀድቶ ሲያበቃ አንድ ለራሱ ፤ አንድ ለአበራ ሰጠና ቁጭ አለ ።

«ቡናዬ እንዴት ነው ?»

«ግሩም ነው ።»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ጥሩ አይደለም ያሉት እንደሆነ የቡናውን ጣእም ግ… ምንት ለማሳመን ሲል ጨት ድረስ ይከራከራል ። ሀይለማ… ርያም በጣም የሚመጻደቅበት ነገር ቢኖር በሚያፈላው… ቡና ጣእም ነው ።

አበራ እንቅልፍ ያጡትን አይኖቹን አሻሸና አፉን ከፍቶ አዛጋ ። የቀሉት ትላልቅ አይኖቹ እንባ አቀረሩ ። አበራ መሰልቸት ሲጀምር ምናልባት በደቂቃ ውስጥ አስር ጊዜ ያዛጋዋል ።

«የመጣኸው ልታዛጋብኝ ነው እንዴ !»

«ሁሉም ነገር በድንገት ይማታብኝ ጀመር ። ባለፉት ሶስት ቀኖች እንቅልፍ ባይኔ አልዞረም ። አንት ፤ የወንድሚ… ሚስት ፤ ወንድሚ ፤ ናላዬን ልታዞሩት ነው ። ብሎ ብሎ ዛሬ ወንድሜ ምን እንዳደረገኝ ታውቃለህ ?»

«ምናደረጉህ ?

«ትልቅ ወኔና ጅልነትን የሚጠይቅ ነገር ነው ያደረገኝ ። ሚኒስትራችንን አማላጅ ላከብኝ - ስራዬን ተቆናጥጨ… እንድኖር ፤ ሚስት እንዳገባ ። ከራሱ ፍላጎት በስተቀር የኔ ምንም አይታየውም ። የኔ ቀርቶ የሚስቱ ስቃይ አይገ… ባውም ። ችሎታዬን ለመሞከር በምዘጋጅበት ጊዜ እንዲህ ያለው ጥቃቅን ጣጣ ሲገጥመኝ የማደርገው ነገር መላ… ቅጡ ይጠፋኛል ፤ ይማታብኛል…»

«የትማታው ነገር ሊገባኝ አልቻለም ። ምናልባት አታው… ቀውም እንጂ እንደሴት በደመ-ነፍስ ብቻ ነው የምታስ… በው ። አንዳንድ ጊዜ ጭንቅላትህን ተጠቀምበት ። ምር… ማው ቀላል ነው—የወር ደሞዝህን ተቆናጥጠህ ፤ ሚስት…

******ebook converter DEMO Watermarks*******

አግብተህ ፤ ልጅ መፈልፈል ፤ ወይም ችሎታህን አውቀህ ፈጣሪ መሆን… ?»

«እያን ፤ ሁልጊዜ በአእምሮ የመጠቀም ችግሩ እዚህ ላይ ነው ። ማንኛውም ነገር ቀላል ሆኖ ይታያል ። ለወንድሜና ለምወዳት ሚስቴ ያለኝ ግዴታስ ? በኔ ምክንያት ሲሰቃዩ …»

«ይህንን ነውኮ የምልው ። የምታስበው በልብህ ነው ። ያለህን ምርጫ አቀረብኩልህ እንጂ አንዱን ትተህ ሌላውን ምረጥ አላልኩህም !»

ሀይለማርያም ቡናውን ጨርሶ ሌላ ለመቅዳት ተነሳ ። አንድ ስኒ ከቀዳ በኋላ ከማንቆርቆሪያዋ ውስጥ ወሀና የቡና ዱቄት ጨምሮባት እንደገና ጣዳት ። ቤት ከኖረ ማንቆርቆሪያዋ ከምድጃ አትወርድም ። የአበራ ቡና ቀዝቅዞ ነበር ። ሀይለማርያም ሳያየው ስኒውን አንስቶ ኮሶ እንደሚጠጣ ሰው ባንድ ትንፋሽ ጨለጠው ። ስለቡና ጣእም በመከራከር ምሽቱን ለማሳለፍ አልፈለገም ። ሀይለማርያም ቡናውን ቀድቶ ሲመለስ ወደ ጠረጴዛው ሂዶ ቅድም ሲጽፍ የነበረውን ነገር ላንዳፍታ ተመለከተውና አልፎ መጥቶ ከመቀመጫው ላይ ተመቻችቶ ተቀመጠ — ለመስማትም ሆነ ለመከራከር ዝግጁ መሆኑን እያሳየው ።

ምንነው እንደ ሀይለማርያም ብቸኛ ባደረገኝ ፤ በጥቃቅን የቤተሰብ ጣጣ ሳልቸገር …በስጋ ግዴታ ሳልታሰር … ነጻነት ኖሮኝ ፤ እያለ ያስብ ነበር ።

ሀይለማርያም የቤት አሽከር እንኳን የለውም ። ብቻውን ራሱን ችሎ ከራሱ ጋር መኖርን የቻለ ሰው ነው ። አሽከር ለመቅጠር አቅቶት ወይም ከሰው ጋር መኖሩን

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ጠልቶ ሳይሆን ማንም ሳያስቸግረው እየጻፈ ከመጻፍቱ ጋር መናርን ስለመረጠ ብቻ ነው ። ከአበራ ሌላ ቤተሰቦቹም ፣ ዘመዶቹም ፣ ጓደኞቹም መጻህፍቱ ናቸው ። «ኢሺ አበራ ፣ እንዳልኩህ ለሁሉም ምርጣው ያንተው ነው ። ቋንቋትህን ተጠቀምበት ። ስላንተ የማውቀው አንድ ነገር አለ ፣ ይህም ከውስጥህ ወጥቶ ብርሀን ለማየት የሚፈልግ አንድ ነገር እንዳለ ይገባኛል ።»

በድንገት አበራ ከመቀመጫው ተነስቶ ፣ ጥፍሩን በጥርሱ እየከፈከመ ጥቂት ከተንጐራደደ በኋላ ቆም ብሎ ፣ «እንግዲህ ቅርጣለሁ ። ገና ለገና ወንድሜ ልጅ ይፈልጋል ብዬ የበሰበሰ ጉመን ሆኜ ለመቅረት አልችልም ፤» ሲል ለሀይለማርያም የሚናገር ሳይሆን ከራሱ ጋር ክርክር የያዘ መስሎ ፣ መድረክ ላይ ከወጣ በኋላ የሚናገረው ነገር እንደ ጠፋበት ተዋናይ እጆቹን በከንቱ ያወናጭፍ ነበር ።

«ይህን ስትል በቋንቋላትህ እንደተጠቀምክ ትስፋ አደርጋለሁ ። ከልብህ መጥቶ እንደሆን ግን ዋጋ የለውም ፤ ቢሆንም ልገፋፋህ አልፈልግም ፤ የቤተሰብ ግዴታና ጣጣ ምን እንደሆኑ ከረሳሁ ዘመን የለኝም ። እኔ እንደሆንኩ ለወላጆቼ እንደ ክርስቶስ አንድ ነኝ ።»

«እድለኛ ነህ ።»

«አይመስለኝም ። ለሌላ ነገር እንኳን ባይሆን የወላጆችን ግእምና የቤተሰብን ፍቅር ማወቅ ላንድ ደራሲ ይጠቅማል» አለና ማንቁርቆሪያዋ እንደገና መንተክተክ ስለጀመረች ተነስቶ ሄደ ።

አበራ ወደ ጠረጴዛው ጢጋ ብሎ ሀይለማርያም ሲጽፍ የነበረውን ማንበብ እንደጀመረ ፣ ተንደርድሮ መጥቶ ለ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ጣለው ። ማንቆርቆሪያዋን ቸኩሎ በደንብ ሳያስቀምጣት
ቀርቶ ኖሮ ከምድጃዋ ላይ ተንሸራተተችና ተደፋች ።
«ግራም ቡና እስደፋሁኝ !» አለ እጆቼን አወናጭፎ ።
ሀይለማርያም ጽፎ ሳይጨርስ ድርሰቱን ለሰው ማሳየት
አይወድም ። የሰው ሀሳብና ትችት ሳይጨምርበት መጀመ
ሪያ ጽፎ መጨረስ አለበት ።
«አሁንስ ስለምንድንነው የምትጽፈው ?»
ሀይለማርያም ከዚያ ቀደም ስለአንድ ናላው በፍቅር
የሰከረ ሰው ጽፎ ነበር ። ያ ሰው የሚወዳትን ለማግኘት
ባለመቻሉ በእውንም ሆነ በእንቅልፉ ስለሷ ያልም ነበር ።
ግን ባል አላት ፤ አንድ ቀን የፈለገው ነገር ሆነ ። በህልሙ
ሲያገባት አየ ። ጫት ሲነቃ ካጠገቡ ስላጣት ፤ 'እንዴት
ጥላኝ ትሄዳለች !' ብሎ በመናደድ ወደቤቷ ገስግሶ ሂዶ ፤
'ለምንድንነው ጥለሽኝ የምትሄጂው ......ትናንት አግብቼሽ
ዬ ... ሳታስጨርሽኝ...' እያለ ግራ የገባትን ሴት ሲተ
ናነቃት ባሏ ደርሶ በጥይት ይመታዋል ። ጣር ሲተናነቀው
ህልም መሆኑ ይገለጽለታል ። ግን ምን ይሆናል !»
«እስከመጨረሻው ድረስ ብትቆይ ምናለበት ። ሶስት ወይም
አራት ወር ይፈጅብኛል ።»
ግን አበራ ለማድረግ ወይም ለማወቅ የፈለገውን ነገር
ወዲያውኑ ካላደረገ ወይም ካላወቀ እንደማይለቀው ስለ
ሚያውቅ ተስፋ ቆርጦ እጆቹን አወናጭፎ ሲያበቃ፤ «ቡና
ዬን ስላስደፋሁኝ ግና ይቅርታ አላረኩልሀም !» አለውና
ለሚጽፈው ድርሰት እንዲህ ብሎ አማወተው ፤—
«አንድ ሀብታም ገንዘብ ሞልቶት የተረፈው ሰው ነው ።
እድሜውን የፈጀው ገንዘብ በመሰብሰብ ነበር ። ሰው እያ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ምንም ። ሁሉንም ይጠራጠራል ። በዚህ የተነሳ ብቸኛ ሆኖ ሲኖር አንድ ቀን የልብ ጓደኛ ያገኛል ። ይህ ጓደኛው ፍጹም ሰው ነበር ። ታዲያ ሰዉዬው ጓደኛው የነገረውን ሁሉ ይሰማል ፤ይቀበላል ፤ ይፈጽማል ። ቀንም ሆነ ማታ ፤ ሌሊትም ሆነ ጧት አይለያዩም ፤ ፍጹም አይለያዩም…

«ከጊዜ በኋላ ያ ሰው ገንዘቡ ያልቅበትና እጦት አፋፍ ላይ ይደርሳል። ጓደኛው የሚሰጠውን ምክር መስማት ፤ መቀበል ፤ መፈጸም ያቆማል ። ቀስ በቀስ እየተራራቁ ይሄዱና ከናካቴው ይረሳሳሉ ። ጓደኛው ጨርሶ ይጠፋል ። ያ ሰው ይጸጸታል ። ጸጸቱ ግን ሊመልሰው አልቻለም …

«ወይኔ ጓዴ ! ወይኔ ጓዴ ! ጓዴን ገደልኩት ! በገዛ እጄ ገደልኩት !» እያለ ሲጮህ ሂዶ ለፖሊሶች እጁን ይሰጣል…

«ፖሊሶቹ ተጣድፈው 'ሬሳውን አሳየን ፤ ወንጀሉን የፈጸምክበትን ቦታ አሳየን' ሲሉት ፤ ደጋግሞ ፤'ይሄውና' እያለ ራሱን ያሳያቸው ነበር ። ምርመራው ይቀጥላል ፤ ይፋፋማል ። በየቀኑ ያንኑ ጥያቄ ይጠይቁታል ። እሱም ይሄውና እያለ ይመልሳል ። ከስንት ምርመራ በኋላ በመጨረሻ ህሊናውን የሳተ መሆኑን ይገነዘቡና ወደ አማኑኤል ይልኩታል ። ከጓደኛው ጋር እንደተለያዩ ይቀራሉ ።»

አበራ የድርሰቱ ፍሬ ነገር እንደገባው ለማሳየት እሺ እንደሚል ሰው ራሱን ነቀነቀና «ጓደኛው የሰውዬው ህሊና መሆኑ ነው ፤ አይደለም !» ሲል ለማረጋገጥ ጠየቀው ።

«ነው ።»

«ህሊናና ሰው የተራራቁበት ዘመን መሆኑን ለማስታወስ ነው?»

«ይሆን ይሆናል !»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

፮

አበራ ወርቁና ሉሊት ታደሰ በየቡና ቤቱ ደጅና በየዳ ንስ ቤቱ አብረው መታየት ከጀመሩ ሶስት ሳምንት አልፎ አቸዋል ። ለአበራ ጊዜው በድንገት ተነስቶ ክንፍ ያወጣ ይመስለው ነበር ።

ይሄት ሂዶ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ቲያትር ፊትለፊት ካለው ሊዮን ቡና ቤት ፤ ወይም ንግድ ትምህርት ቤት ፊት ለፊት ካለው አውሮራ ቡና ቤት፤ ወይም ሜክሲኮ አደባባይ ማጋዴዎች ምክር ቤት ህንጻ አጠገብ ካለው ቡና ቤት ሲቆም፤ ኑቅ በደረቴዎች ፤ ጋዜጣና ሎተሪ ቲኬት ሻጮች ፤ ማማ ጠራጊዎች ፤ ደላላዎችና ለማኞች የመኪናውን መስተዋት ስለሚተናነቁ እንዲያነጋግራት ፋታ አይሰጡትም ነበር ። ኑቅ በደረቴዎች ሴት ሲያዩማ ይብስባቸዋል ።

አበራ ከሉሲት ጋር ባመሻ ቁጥር ቤቷ ካደረሳት በኋላ ወደ ቤቱ ቤተኛ አዳሪዎች መንደር መሮጥ እንደልማድ ሆኖበት ነበር ። ቤተኛ አዳሪ አቅፎ ስቃዩን ካስታገሰ በኋላ «ሁለተኛ አይንህን አላይም» ይላል ። በሁለተኛው ቀን ፤ «መጥተህ ሥራ አድርሰኝ ፤» ወይም «መጥተህ ቤት ውሰደኝ ፤» ወይም «ጠ ጉር ስሪ ቤት አድርሰኝ» ስትለው ግን አይቀርም ፤ ይሄዳል ። አይኗን ለማየት ሲቸኩል ትናንት ምን ብዬ ነበር ? ብሎ በማስታወስ ራሱን ለመታዘብ ጊዜ የለውም ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

የትናንቱ ፃፉ ትዝ የሚለው በሴተኛ አዳሪ ሳብና ኸተ ሰውነቱ ከራሰ በኋላ ብመሆኑ ውሎ አድሮ በራሱ ላይ የመሳቅ ልማድ አመጣ ። እልፎ እልፎ «ምን የሚያስቅ ነገር አገኝ ብኝ አንቱ !» የሚሉት ሴተኛ አዳሪዎች አልጠፉም ።

አንድ ቀን እንዷ «ሄደው መሳቂያዎን ይፈልጉ !» በማለት ከላፎዋ ላይ ገፍትራው ተነሳች ።

«እረ ባንቺ አይደለም ።»

«ታዲያ በማንነው ?»

«በራሴ ነው የምስቀው ።»

«ኡኡ ቴ ! እርስዎ ከማን በለጡና !» ስትል አንገቷን እንደ እስክስታ ወራጅ እንክት አደረገችው ።

በምን ምክንያት በራሱ ላይ እንደሚስቅ ሊያስረዳት አልሞከረም ። ሌላ ቦታ ሌላ ቤት ፍለጋ ሄደ...

ሉሊት እንደሆነች አንድ ቀን እንኳን ተሳስታ ቤት ለምን አትገባም ? በማለት ጠይቃው አታውቅም ። እሱም ቢሆን ቤትሽ ልግባ ፤ ወይም ቤቱን ሳላይሽ ብኳት አያውቅም፥ ቤቷ ካደረሳት በኋላ ያንን ቀዝቃዛ ፈገግታዋን አሳይታው ትሸኘዋለች ።

እሱም ምንም ሳይላት ስለሚሄድ እያደረ ይገርማት ነበር ። በተለያዩ ቁጥር «ቆይ አንተ ትእቢተኛ ! የማንበረ ከክህ ጊዜ ይመጣል ፤ ባራት እግርህ እንደውሻ ሳላስኬድህ የቀረሁ እንደሆን እኔ ሉሊት አይደለሁም !» እያለች በልቧ ሳትዝትበት አታድርም ። ታዲያ ይህን ባለች ቁጥር ልቧ ይፈልገዋል ። በእንቅልፍ ልቧ አበራን ለመዳሰስ ትን ጠራራለች ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ቀዝቃዛ እቅፉ ውስጥ እስገብታው እየናቀችው ፤ እያስለ
ጣችው ፤ እዋርዳ ልታሰቃየው ትመኛለች ። ምኞቷ ጣር
የናባት እንቅልፍ አጥታ የምታድርበት ሌሊት አለ ።
ከአበራ ጋር መውጣት ከጀመረችበት ቀን አንስታ ትራሷን
ተንተርሳ ያደረችበት ሌሊት የለም ።

መጀመሪያ ጉያዋ ውስጥ አግብታ ትራሱን ታቅፈዋ
ለች ። ትራሱ የሰውነቷን ሙቀት መውሰድ ሲጀምር አው
ጥታ ትጥለዋለች ። ይህን ስታደርግ እልኳን የተወጣች
ይመስል ውሳጣዊ ደስታ ይሰማታል ።

ቤቷ የቱ እንደሆነ ለይቶ አያውቅም ። ኡራኤል ከአርሻ
ሚኒስቴር በስተጀርባ ሲያደርሳት ከመኪና ወርዳ ፤ በኮረ
ኮንች መንገድ ወደ መንደር ገብታ ትጠፋበታለች ። ተከት
ሏት የምትኖርበትን ቤት ለማየት ሞክሮም ፤ አስቦም አያ
ውቅም ። ጠይቋትም አያውቅም ። «ይህ የድብብቆሽ
ጨዋታ መጨረሻው ከምን ይሆን ?» እያለ ማሰቡ አልቀ
ረም ። እሷም በበኩሏ ከዛሬ ከነገ እንበረከከዋለሁ እያለች
መመኘቷ አላቋረጠም ።

አንድ ቀን ከእቴጌ ሆቴል በስተጀርባ ካለው ጠጉር
ስሪ ቤት ወስዷት በምሽት ከምትኖርበት ሰፈር አደረሳትና
እንደልማዱ ቀዝቃዛ ፊንግታዋን ሸልማኝ ትሄዳለች ብሎ
ሲጠብቃት ቁጭ ብላ ቀረች ። ያልታሰበ ነገር በመሆኑ የልቡ
ትርታ ጨመረ ። ወዲያውኑ ሰውነቷንና እጇን ያልበው
ጀመር ።

«አበራ ለምን ...» ብላ የጀመረችውን ሳትጨርስ ፤ ጉሮሮዋ
የታነቀ ይመስል ሀሳቧን ለጉመችና ከመኪናው ዘላ
ወረደች ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

በዚያ ጨለማና በዚያ ኮረኮንች መንገድ ሹል ጫማዋ እያደናቀፋት ስትሄድ ሁሉ «ሳላንበረክክህ የቀረሁ እንደሆን እኔ ሉሲት አይደለሁም ፤ አረመኔዎች ሁሉ መስገድ አለባቸው ፤ ያረመኔዎች ጣኦት መሆኔን ባታውቅ ነው...» እያለች የቤቷን በር ከፍታ ስትገባ ገድሎ በዛብህ ቁጭ ብሎ ጠበቃት ። መጥረቢያ መሳይ ፊቱ በትካዜ ደንዟል ። ያ ከፊቱ ላይ የማይጠፋውን ፈገግታ አልተጎናጸፈም ፤ ከንፈሮቹ ስላል ተላቀቁ ጥርሶቹ አይታዩም ። የእንግዳ ቤቱን ግድግዳ ባንድ በኩል ከዳር እስከ ዳር ያለበሱትን የሉሲትን ፎቶግራፎች አንድ ባንድ እየቆጠረ ሲመለከት ነበር የቆየው ።

እንዳለ አድርጋ አልቆጠረችውም ። በትላልቅ ውብ አይኖቿ ገርመም አድርጋው አለፈችና ከጠባብ እንግዳ ቤቱ ውስጥ ፤ ግድግዳ ላይ የተሰቀለውን ትልቅ የፊት መስተዋት እያየች ጠጉሯን ማስተካከል ስትጀምር «እስካሁን የት ነበርሽ ?» ሲል በስለታም ቀጭን ድምጽ ጠየቃት ።

ዞር ብላ እንኳን አላየችውም ። አዲስ የተሰራውን ጠጉሯን ካስተካከለች በኋላ ስስ ሰማያዊ ሻሽ ከእጅ ቦርሳዋ አውጥታ ዠርገድ አድርጋ አሰረች ።

«አንችን ነውኮ የማናግርሽ !»

«ሰምቻለሁ ። የት ብዬ ልንገርህ ?»

«የት እንደነበርሽ አውቃለሁ ። ከአበራ ጋር ነበርሽ !»

«ድምጽህን ዝቅ አድርገው ፤ ጆሮዬን ያመኛል ። ደግሞ ከአበራ ጋርም ሆነ ከማንም ፤ የትም ውዬ ባመሽ ልትቆጣጠረኝ አትችልም ። ሂድና ያቺ በቅናት እርር ድብን የምትልልህን አሮጊት ሚስትህን ተቆጣጠራት ።»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«ልቆጣጠርሽ መብት አለኝ ። የቤቱን ኪራይ የሚከፍልልሽ ማን ሆነና ነው ? በቀን ሶስቴ የምትቀያይሪውን ልብስና ጫማ የሚገዛልሽ ማን ሆነና ነው ? በየሱቁና በየጠጉር ሰሪዎች ቤት የምትበትኚው ገንዘብ የማን ሆነና ነው ? የአበራ አይደለም ፤ የኔ ነው ! የኔ !»

«ያንተ አይደለም !»

«ታዲያ የማንነው?»

«ገንዘቡ እንደሆን የዛች ያሮጊት ሚስትህ ነው ። ታውቀዋለህ ፤ አውቀዋለሁ ። ስለዚህ የኔ ነው ብለህ አትፎክርብኝ ። ይልቅ ከቤት እንዳታስወጣህ በጊዜ ብትሄድ ይሻልሃል !» አለችውና ወደመኝታ ቤት ገባች ።

ተከትሏት ገባ ። የመኝታ ቤቷም ግድግዳ ከልዩ ልዩ አቅጣጫ በተነሳችው ፎቶግራፎች ተሸፍኗል ። ሉሊት ልብሷን ስታወልቅ የገድሉ አይኖች የሰውነቷን ቅርጽ ይቆጥሩ ነበር ። እሷ እንደሆነች ደንታ አልነበራትም ። እንደእውነቱ ከሆነ ወንዶች ፊት ልብሷን በምታወልቅበት ጊዜ እየጐመጁ በስቃይ ሲቃጠሉ ስታይ ልዩ ስሜት ይሰጣታል ። «ይሄውልህ የምትፈልገው ገላ ፤ ግን ፍቅር የማይሰጥህ ገላ ...ከስቃይ በስተቀር ...» የምትል ትመስል ነበር ። ገድሉ በዛብህ ያ ገላ ከሚሰጠው ስቃይ የበለጠ የሚፈልገው ነገር በዚህ አለም የለም ። ልብሷን በምታወልቅበት ጊዜ የረጠቡት ከንፈሮቹ ተላቀቁ ። ፊቱ አዲስ እንደተሳለ መጥረቢያ ያበራ ጀመር ። ከንፈሮቹ ብቻ ሳይሆኑ ጉሮሮ አይየቹም እንባ አቅረው ረጠቡ ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

እንባ ባቀረሩት አይኖቹ ብዥ ብዥ ብላ ስትታየው ጣኦት የተመለከተ ይመስል ፤ ከተቀመጠበት ወንበር ላይ ተነስቶ እግሮቿ ስር ተንበረከከና ወደላይ ቀና ብሎ እያያት ፤ «ሉሲትዬ ፤ ውደጂኝ አላልኩሽም ። ናቂኝ ፤ አዋርጂኝ ፤ አሰቃይኝ ነው የምልሽ ። ባንቺ ገላ መሰቃየት ለኔ ገነት ነው ። እኔን ብቻ አሰቃይኝ ነው የምልሽ ። ያንቺ ትዝታዜ ለኔ መንግስተ ሰማያቱ ነው ። ስትንቂኝና ስታዋርጂኝ ህሊናዬ ፋታ ታገኛለች ፤» ሲላት ፤ ሉሲት በድል አድራጊነት ስሜት ናላዋ ዞሮ ፤ እንደሰከረ ሰው ትወዛወዝ ነበር ። የድል አድራጊነት መንፈሷ የሚያይልበት ወቅት ነው ። ወንድ እግሯ ስር ተንበርክኮ ሲለምናት ፤ ሲማለዳት ፤ ሲያመልካት ከማየት የበለጠ ደስታ የሚሰጣት ነገር የለም ።

ፊቷን ጠቆር አድርጎ የለበሰችውን ቀይ ፤ ስስ የሌሊት ልብስ አጉልቶ ፤ የተራቆተውን ደረቷን ወለል አድርጎ የሚያሳየው የራስጌ መብራት ጠይም ጣኦት አስመስሏታል ። ገድሉ እንደተንበረከከ ፤ «አሰቃይኝ ፤ አዋርጂኝ ፤ ለህሊናዬ ንስሀ የምትሰጭው አንቺ ነሽ ... ሉልዬ አንቺ ነሽ» እያለ አቀፋት ። ተጠጋት ። አልራቀችውም ። ልቧ በድል አድራጊነት ስሜት አብጦ በንቀት አይን ወደታች እየተመለከተችው ቀዝቃዛ ሰውነቷን ትመግበው ጀመር ...

በገድሉ ምትክ አበራ እግሯ ስር ተንበርክኮ ወደላይ አንጋጦ ሲማለዳት ፤ እንደጣኦት ሲያመልካት ላንዳፍታ ታያት ። የገድሉ ስሲታም ድምጽ አድሮባት የነበረውን ትምክህትና ኩራት አጠፋው ።

«ሉልዬ ፤ ካንቺ ተለይቼ ልኖር እንደማልችል ታውቂ የለም!»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«ካርጊት ሚስትህም ተለይተህ ልትኖር እንደማትችል አውቃለሁ ።»

«አዎን ፤ ግን ለሁለታችንም ስል ነው ። ገንዘብ ያስፈልግ ናል ። ገንዘብ አላት ። ግን ከሷ ገንዘብ ካንቺ የማገኘው ፍቅር ይበልጥብኛል ። ስታስቃይኝ የማገኘው የህሊና እረ ፍት እንዳይለየኝ ማናቸውንም ነገር ከማድረግ አልቆጠብም። የተፈጠርሺው ለኔ ነው ። አበራ ቀርቶ ማንም ከኔ ሊለይሽ አይችልም - ከሞት በስተቀር ።»

አዲስ ወንድ አግኝታ ለማሰቃየት በኮበለለች ቁጥር ፤ «ማንም ከኔ ሊለይሽ አይችልም - ከሞት በስተቀር» ይላት ነበር ። ፉክራውና ዛቻው ይዞላት ሶስት አመት ሙሉ ሳት ለየው ኖራለች ። ከገድሉ የምታመልጥበት መንገድ ወርሶ አልነበራትም ።

እምልኮቱ ትምክህቷ ነው ። ውቃቢዋን ያረካል ። ካርጊት ሚስቱ ወስዶ እንደዋዛ የሚያፈስላት ገንዘብ ወጥ መዷ ነው ። ፍላጐቷን ሁሉ ያረካል ። ግን ይህ ሁሉ ሰልች ቷታል ። እጅ እጅ ብሏታል ። መግቢያ አሳጥቷታል ። ከሱ አምልጣ የምትገባበት ጉድጓድ ግን አልነበራትም ።

ልታመልጠው በሞከረች ቁጥር እሷን መልሶ እጁ ውስጥ የሚያገባበት ዘዴ አለው ... ዘዴው ምን እንደሆነ አታውቅም ። ብቻ የመጡላት ወንዶች ቶሎ ይሸሿታል ። ትገን አይሆኗትም ።

የተሰፋ ጭላንጭል ታያት ። እና ቀዝቃዛ ፈገግታዋ ሙቀትና ድምቀት አገኘ ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

፰

ሆዱ ዝናም እንዳረገዘ ጉም እጉረመረመ ። የበላው ምግብም ሆነ የጠጣው ቡና አልተስማማውም ። የዱሮ ገረዱ ከተሰናበተች ሳምንት አልፎአታል ። ለሱዛን ሮበ ሲል የገዛው ራዲዮ ግራም አቧራ ለብሶ መልኩ ተለውጧል። ስለሱዛን ማሰብ ሲጀምር እናቱ ወይዘሮ ባፈና ፤ «አዬ ዛሬስ መሞቴ ነው ፤ ምንም ሰውነት የለኝም ....» እያሉ ሲጉ ተቱ ገቡ ።

ልጃቸውን ለማየት በመጡ ቁጥር ድቁስ በርበሬ ፤ አዋዜና ድልህ ፤ ቃሪያ ፤ ምጥን ሽሮና ሽንኩርት በዘንቢል ሞልተው ሳይዙ አይመጡም ። አዲሷን ገረድ ጠርተው ያመጡትን ሁሉ ከምክር ጋር አስረከቧት ። ምንም መልስ ሳትሰጣቸው እቃውን ይዛ ወደጓዳ ገባች ።

እንደጥንቱ ቢሆንማ ተናግረው መልስ የማይሰጣቸው አልነበረም ። ብቅ ባሉ ቁጥር ከመቀመጫው ተነስቶ ፤ ከቆመበት ፈቀቅ ብሎ ፤ ነጠላውን እያግድጉ እጅ የማይነ ሳቸው አልነበረም ። የተሽሞነሞነች ሰጋር በቅሎ ላይ ሊወጡ ሲሉ እርካቡን ለመያዝ የሚሽቀዳደመውና ነጠላውን ከት ከሻው አውርዶ ለመጋረድ የሚጋፋው የሰው ቁጥር መጠ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

አልነበረውም ። «የጨዋ ልጅ እንደከብት በእግሩ የኳተነበት ዘመን» ብለው ከንፈራቸውን መጠጡና ፤ «ሰሞኑን አንተን እያስታወስኩ ሳለቅስ ነበር የከረምኩት ፤» አሉት ።

«ለምን እማዬ ?»

«ምኑ ቅጡ ልጄ ፤ ስንቱን ነግሬህ እችላለሁ ። አንተ እንደ ሆንክ የነገሩህን አትሰማ ፤ የመከሩህን አትቀበል ። ምኑ ቅጡ ፤ ቤተክርስቲ፦ን ከመሄድ በየመጠጥ ቤቱ ዳንኪራ መርገጥን ይመርጣሉ ፤ ጾም ጸሎትን ረስተዋል ፤ ፊታቸውን ወደገሀነብ ጀርባቸውን ወደ ቤተክርስቲያን መልሰዋል … በደረቅ ሰበብ እርጥብ እንደሚነድ ሁሉ ፤ ጠፍተው ሊያጠፉን ነው እያሉ … አባ … ማናቸው ወንድሜ ?… ሲናገሩ ሰምቼ አንጀቴ ሲንገበገብ ነው የከረመው ። አይ ዘመን ! ያባትህ ማህተብ ጠንካራ ነበር እንኳ ። ምንነው ልጄ ፤ እሮ ጊቶች እንዲጠሩ ፤ ህጻናቱ እንዲያድጉ ፊታችሁን ወደ እምላካችሁ ብትመልሱ …»

እበራ ከእናቱ ጋር ለመከራከር አልፈለገም ። የተሰማውን ሳያገልጽላቸው ፤ «አይ እማዬ …ባጉል ፍርሀት አትጨነቂ ፤» ብሎ ዝም አለ ።

እበራ የበላው ሽሮ ወጥ ነበር ። ሽሮ ወጥ ይወዳል ። ወይዘሮ ባፈና ቀርበላቸው የነበረውን ምግብ እንደነገሩ ነካኩና ፤ «እህል በእህል እንዴት ይበላል ?» ብለው ተውት ። ጥርሳቸውን ያገዘ የሚያደርግ ነገር ካላገኙ ደስ አይላቸውም ። ትኩስ ቡና አልቀረበላቸውንም ቡና ቀምሰው መለሱት ። ትኩስ ቡና አልቀረበላቸውንም ቡና ቀምሰው መለሱት ። የሰው ቤት ምግብና ቡና ምንም ቢሆን አይጥማቸውም ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«እፎይ ! ተክልዬ እንዴት ታደርገኝ ?» ካሉ በኋላ አበራን በእናት አይን ትኩር ብለው እየተመለከቱ ፤ «የመጣሁት ስላየሁት ህልም ልነግርህ ነበር ፤» አሉት ።

«ይህን ሁሉ መንገድ ፡ በጠራራ ጸሀይ !»

«ተክልዬ ግልጽ አድርገው ያሳዩኛል ። እኔና አንተ ትልቅ ወንዝ ዳር የቆምን ይመስለኛል ። ወንዙን የሚያሻግረው ድልድይ ስላስፈራኝ እጄን ይዘህ ልታሻግረኝ ትመጣለህ ። አጠገቤ ስትደርስ ቄጠማ በጥስህ ትሰጠኛለህ ። ያቺን ቄጠማ ይዤ ስመለከት ወደ እባብ ትለወጥብኛለች ። ደንግጬ ብንን አልኩኝ ።»

«ታዲያ ትርጉሙ ምንድንነው እማዬ ?»

«ህልም እንደፈቺው ነው ልጄ ። ማለፊያ ህልም ነው ። ወንዝ መቸም ህይወት ነው ። ሳታሻግረኝ በመቅረትህ ... አዬ ... ተክልዬ ያውቃሉ ። የቄጠማዋም ወደእባብ መለወጥ ... ተክልዬ ከክፉ ይሰውሩህ ልጄ ፤ ብትጠነቀቅ አይከፋም ። ባለፈው ሰሞን በህልሜ አባተና እልፍነሽ የሚበሉት እንጀራ ሻግቶ አይቼ ነበር ። የፈራሁት ነገር ደርሶ ይሄውና ሊፋቱ ነው ...»

አበራ ደንግጦ ከተቀመጠበት ተወርውሮ ተነሳ ። ያን ቀን ከቀትር በኋላ ወንድሙንና እልፍነሽን ከአእምሮው ላንዳፍታ እንኳን ሊያወጣቸው አልቻለም ። «ምን ባደርግ ይሻለኛል ?» በማለት ራሱን ደጋግሞ ሲጠይቅ ዋለ ። መልስ አላገኘም ። መልስ በማጣቱ ህሊናው ከመጠን በላይ ተጨንቆ ዋለ ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ካንድ ሁለት ጊዜ ሉቅ በደረቴ «ለምንድንነው ይህን ሰዎን ስራ እንደሚለቅ ሰው ጠረጴዛህን የምታጸዳው ?» ብላ ጠይቃው ነበር ፤ በጠየቀችው ቁጥር ፤ «እንዲያው ነው ፤» ብሎ ይመልስላት ነበር ። አእምሮው በወንድሙና በእልፍኝ ነገር ሲጉላላ ፤ የአእምሮው ጓዳ ደግሞ ከሁለት ወር ውስጥ የቀረውን ጊዜ እየቆጠረ ይዘጋጅ ነበር ።

አበራ ከቢሮ ወጣ እንዳለ ሶስቱ ሰላሴዎች ፤ ማለት ተሰማ ደጀኔ ፤ ባልቻ ዋቆና በቀለ ሮባ ተያይዘው መጡ ።

«አበራ የለም እንዴ ?» ሲል ተሰማ ጠየቀ ።

«ለሱ ለራሱ ይህን ሰሞን የመንፈስ እረፍት አጥቷልና ብትተውት መልካም ነበር ፤» ብላ ሉቅ በደረቴ የሶስቱን ወሬ ለመንትወድ የሹራብ ስራዋን ይዛ ወጣች ።

ባልቻ ለተሰማ ክብሪት ሲሰጠው ፤ ተሰማ ሲጃራ ጋበዘው ። በቀለ በመስኮቱ መስተዋት የከራቫት አስተሳሰሩንና የጠጉሩን አበጣጠር እያየ መመጻደቅ ላይ ሳለ ፤ ወዲያውኑ ባልቻ ተጠርቶ ሄደ ። አንድ ፖሊስና ሶስት ሴቶች እሳት ጉርሰው ውጭ ይጠብቁት ነበር ።

«እናቴ ትሙት ፤ አበራ ሰሞን የመንፈስ እረፍት እንዳጣ አውቃለሁ ። ገድሉ በዛብህ አጫውቶኛል ። አንድ ሉሊት ታደሰ የምትባል ልጅ ወዶ ነው ፤» አለ ተሰማ ።

«ሉሊት ታደሰ ማን ናት ?»

«አላውቃትም ። ገድሉ እንደነገረኝ ከሆነ ግን አፍ ያለች ሸርሙጣ ናት ። በዚያ ላይ እልም ያለች ሌባ ናት ። ወንድ ከሷ ጋር አድሮ ሳይዘረፍ አይሄድም ። ሸርሙጣ የሆነችው በገንዘብ እጦት ሳይሆን ወንድ ስለማትጠግብ ብቻ ነው ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ገድሉ ፤ አበራን በጣም ስለሚወደው ፤ በጣም አዝኖ እንዳ ስጠነቀቀው ነግሮኝ ነበር ።»

ወንድሜ ያለው ወንድ ባያጋጥማት ነው ። ግን ማንነው ያል ከው ? አዎን ፤ ገድሉ የአበራ ጓደኛ ከሆነ አንተን ከመላክ እሱ ራሱ ለምን አይነግረውም ?» ከማለቱ ባልቻ ቀ እየሮጠ መጥቶ ፤ «እንዲያው ስለእግዚአብሄር ብላችሁ ሰላሳ ብር አበድሩኝ ?» ብሎ ይወተውታቸው ጀመር ። ፖሊስ በር ላይ ቆሞ ይጠብቀው ነባር ።

አበራ ሲመለስ ፤ ቢሮው በሲጃራ ጢስ ታፍኖ አገኘው ። የቢሮው ጠረን እነማን እዚያ እንደነበሩ አፍ አውጥቶ ይናገ ራል። ባልቻ በጣም እንዳልቆየ እንኳን ለማወቅ አላቃተውም። የበቀለ ሮባ ሽቶ ግን ክፍሉን አዳርሶታል ። የቢሮውን ጠረን እየጠባ ፤ ስለወንድሙና ስለአልፍነሽ እያሰበ ፤ የጠረ ጴዛውን መሳቢያዎች አንድባንድ እየከፈተና እያጸዳ ጥቂት ከቆየ በኋላ ፤ ሉሲት ስልክ ደውላ መጥቶ እንዲወስዳት ስታዝው የእጅ ሰአቱን ተመለከተ ። የቀኑ መምሸት ፈጽሞ አልታወቀውም ።

ያለወትሮዋ ሰአቷን አክብራ መንገድ ቆማ ጠበቀችው ። ሳያስገርመው አልቀረም ። በጣም ያስገረመው ግን ለመ ጀመሪያ ጊዜ ባገር ልብስ አጊጣ ማየቱ ነው ። የልብሷ ንጣት ጠይም ፊቷን ፈገግ አድርጎታል ። የማያስጠላ ቅርጽ ይዞ ወደላይ የሚገለበጠው አፍንጫዋ ሰው ላይ ማሾፉን ባይተውም ፤ ትላልቅ ውብ አይኖቿና አጭር ፊቷ ህይወት አግኝተዋል ። ፊቷ ላይ የሚታየው ህይወት ገላ ሱም ላይ ነፍስ ዘራበት ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ቀዝቃዛው አየር የተቀባችውን ሽቶ እየወሰደ ይበትናል ። እግረኞችም ሆኑ ባለመኪናዎች ሳይመለከቷት አያልፉም ። ሴቶች በግልምጫ እንደሸንኮሯት ዓይኖቻቸውን አይሰብሩም ። የተመለከታት ሰው ሁሉ ይላስ ለማታል ። ከኋላዋ ውበቷን በሚያደንቁ ወንዶችና ሴቶች ከላይዋ በከዋክብትና በጨረቃ የታጀበች ጠይም የጣኦት ስእል መስላለች ። የመብራት ምሰሶ ስር በመቆሟ የኤሌክትሪክ ብርሀን በቀጥታ በላይዋ ላይ ይዘንባል ። «ሰርግ ነው ወይስ ከስራ ነው የምትመጭው ?» ብሎ ጠየቃት ፤ የተርከፈከፈችውን ሽቶ ወደሳንባው እየሳበ ። «ላወቀበት ኑሮ ዘወትር ሰርግ ነው ፤» አለችው ።

ድምጿ ልዩ የሙዚቃ ቃና አግኝቶአል ።
«ዛሬ ምን እንደነካሽ አላውቅም ። ብቻ ልዩ ሁነሻል ፤» አላት። «ባታየኝ ነው እንጂ ሁሌም ልዩ ነኝ ፤» ስትል እንደበፊቱ አጭር መልስ ሰጠችው ። አእምሮዋ እንኳን ልዩ ስለት አግኝቶ ነበር ። እንደዚያ ሆና አይቷት ስለማያውቅ ግራ ገባው ። ቢሆንም በመካከላቸው የነበረው ርቀት ገና መል ኩን አልለወጠም ።

ጠጋ ብሎ ጉንጯን ለመሳም ያደረበትን ብርቱ ፍላጎት እንደምንም ታግሎ ተቆጣጠረና እመቤቱ ወዴት ለመሄድ እንደተነሳች አስቀድሞ እንደሚያውቅ ሹፌር ይዟት ወደ አውሮራ ቡና ቤት ከነፈ ። እሷ ሳትጠይቀው በወሰዳት ቁጥር ፤ «አንተኮ የልብ አውቃ ነህ ፤» ትለዋለች ። እራቷ አንድ ቡና በወተትና ለስላሳ ኬክ ነው ። የቡና ቤቱ ልጅ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

እሱን ከመልመዱ የተነሳ የሚፈልጉትን ነገር መጠየ
ቅቶም ብቻ ቢጸ አልፎታል ። «ሌላው የልብ እውቀ
ትዝብዬ ።

የልብ እውቀት ያልሆኑት ፤ ህጻን ልጅ ወይም ልጆቻ
እንደልተሰው ፤ ወይም ቁስላቸውንና ዱሻቸውን እያሳዩ
የሚለምኑት ምስኪኖች ፤ ወይም የያዝነውን ግብስብስ በት
ሮቹ አዛውንቶቻችን እያሉ የሚተናነቁት ሱቅ በደረቴዎች ፤
እንዲሁም ማለዳ ቤት ታትመው የወጡትን ከምር ጋዜ
ጠዋቶች አላጣፊን ብለው የሚሽቀዳደሙት ጋዜጣ ሻጮችና
ሎተሪ ቸርቻሪዎች ነበሩ ።

«ስለመድ አካላት ...» ሲል አንዱ ምስኪን የእጁንና የፊ
ቱን ቁስል እያሳየው ለመነው ።
«እግዜር ይስጥህ »

ሰዊት የለማኙን ቁስል በማየቷ ቡና በወተቷን ለመ
ጠጣት አልቻለችም ። የተጉነጠጠችው ልውጣ ልግባ እያለ
ተናነቃት ።

«ምን እግዜር ይስጥህ ትለኛለህ የኔ አበባ ... ነስቶኝ እያየሀ ፤
እሱ ቢሰጠኝማ መቼ የሰው ፊት እንደ እሳት ይጠብሰኝ
ነበር ? » ብሎት ወደሌላ መኪና ለሌላ ልመና ሲያልፍ
ሲል ፤ አቡራ አምስት ሳንቲም አውጥቶ ሰጠው ። ሀይ
ለማርያም አንድ ቀን ላንድ ለማኝ አምስት ሳንቲም ከሰጠ
በኋላ ፤ «ለሰመን ሁሉ አምስት ሳንቲም ከሰጡ በቀን
አምስት መቶ ብር አይበቃም ፤ አይን እያየና ጆሮ እየሰማ
ልብ ደንዳና መሆን ያሻል ፤» ሲል የተናገረው ትዝ አለው ፤

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«ስቃይ ነው… አበሳ ። ይህንን እያዩ እንዴት ለመኖር ይቻላል ? ቁስላቸውንና ዱሻቸውን እያሳዩ ሲለምኑ በገ ፊንታ ያቅለሸልሸኛል ፤ ያመኛል ። እየሸፈኑ ቢለምኑ ምናለበት !» አለች ሉሊት እየተበሳጨች ።

«እንደ ሀሊናችን ቁስል ማለት !» አላት በድንገት ።

ምን ማለቱ እንደሆነ አልገባትም ። እንዲያብራራላትም አልጠየቀችውም ። አበራ ግን እነ ተሰማ ደጀኔ ባሉበት አንድ ቀን ቢሮው ውስጥ የተናገረውን ነበር የሚያስበው ። «ግሳት ! ግሳት ብቻ ! የፖለቲካ ግሳት ! የማኪያቶ ግሳት !… የህሊና ቁስል ! የተሸፈነ የህሊና ቁስል !»

«ምንድነው እንዲህ አተኩረህ የምታስበው አበራ ?»

«ምንም ።»

የሙዚቃ ለዛ ባለው ድምጿ ስሙን ስትጠራ በመስማቱ ደስ አለው ። እስቲ ደግመሽ ስሜን ጥሪ ሊላት አሰበና ወኔው ስለከዳው ዝም ማለቱን መረጠ ።

«ለምን ዝምታ ታበዛለህ ?»

«አንቺ ለምን ኩራት ታበዢያለሽ ?»

«አንተ ነህ እንጂ የምትኩራው ። በዝምታህ ባህር ውስጥ ሰው የምታሰምጠው ። የኩራትህ ብዛት አንድ ቀን እንኳን ቤቴን ሳላይሽ ብለህኝ አታውቅም ። ወይስ ቤት የለህም !»

አበራ ጆሮውን ለማመን አልቻለም ። ሉሊት መሆኗን ተጠራጥሮ ትኩር ብሎ ላንዳፍታ ተመለከታት ። ከዚያ ቀደም የሚያውቃት ሉሊት አልመሰለችውም ። አይኑን ለመ

ሸሽ ፊቷን ዘወር አደረገች ። ቀዝቃዛ ጠይም ጣእት መስላ አልታየችውም ።

ረጅም አንገቷን በትኩስ ከንፈሮቹ መዳሰስ ቢያስኝ ውም ቅሉ ወኔው እንደገና ከዳው ። ግን ጊዜውን አላጠፋም። ወደቤቱ ይዟት ከነፈ ። ወደቤቱ ይዟት ሲበር በሀሳቡ እልጋ ውስጥ ገብተው ሲጫወቱ ፤ ሲስማት ፤ ስትስመው ፤ ሲያቅፋት፤ ስታቅፈው ፤ ገላው የቧን ገላ ጠረን ወስዶ በደስታ ሲረካ ይታየው ስለነበር ፤ ሲኒማ አዱዋ አጠገብ ያለውን ቀይ መብራት ጥሶ ሲያልፍ ፖሊስ እያበታተለ ፊሽካ ሲነፋበት ጩርሶ አልሰማም ። የልቡን ትርታ ብቻ ነበር የሚያዳ ምጠው፤የሰውነቱ ትኩሳት ነበር የሚሰማው ። በፍላጐቱ እሳት ይነድ ነበር ።

የደረቁትን ከንፈሮቹን በምላሱ እየላሰ ሲያርሳቸው አላቻለም ። የውሀ ጥም አቃጠለው ። ቤት እንደደረሱ ፤ ቁጭ በይ ሳይላት ፤ ጭላጭ ዊስኪ እንዳለ ፍለጋ ሮጠ ። እሷም ትፈልግ እንደሆን የጠየቃት ለራሱ አንዴ ከተጐነጩ በኋላ ነበር ። ምንም አልፈለገችም ። ቤቱን በአይኖቿ ታማትር ነበር ።

«ሚስት ለማግባት አስበሀል መሰለኝ ?»
«እንዴት ሊመስልሽ ቻለ ?»
«የቤትህን ድርጅት አይቼ ነው ።»
«የተሟላ ቤት ያለው ሁሉ ለማግባት አስቧል ማለት ነው ?»

ቀዝቃዛ ፈገግታዋን አሳየችው ። ሳይታወቀው ብብቱና ግንባሩ በላብ ረጠቡ ። እንግዳ ቤቱን ያጥለቀለቀው ብርሀን አጋልጠ ስለሰጠው አስጠላው ። እኛ እንዳይገቀጠ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ቀኖ ብርጭቆውን ጠበቅ አድርጐ ያዘው ። ሳንባውን እያቃ
ጠለው የሚወርደው ዉስኪ ሊያዝናናው አልቻለም ።
ሲጃራ ለማቀጣጠል አውጥቶ መለሰው ። አይኑን የጋረደው ፤
ናላውን ያዞረውና ብርክ ያስያዘው የሷ ሱስ ብቻ ነው ።
ግን ፈራት ። በጣም ፈራት ። ሴት ሲፈራ በህይወቱ የመ
ጀመሪያ ጊዜው ነው - እዚያ ቤት ባንድ ቀን ሁለት ሶስት
ሴት እንዳላመላለሰ ሁሉ !

ባንድ እጁ የዉስኪውን ብርጭቆ ጨብጦ ፤ የሌላ
እጁን ጥፍር በጥርሱ እየከረከመ ፤ አፉ እንደተለጐመ ሰው
በምልክት ወደ መኝታ ቤቱ መራት - ሊያስጐበኛት ።
«ሴት ቤትህ ጋብዘህ መኝታ ቤቱን ሳስጐበኛኸ ማለት
ያረጀ ዘዴ አይመስልህም ?» አላችው ፤ እየሳቀችበትና ከተ
ቀመጠችበት እየተነሳች ።

ደንግጦ ቆም አለ። ቢሆንም አልቀረችም። ተከተለችው።

እንደማስጐብኘት ሂዶ አልጋው ጫፍ ላይ ቁጭ አለ ።
ከውጭ በበሩ የሚገባው ቀዝቃዛ አየር የተቀባችውን ሽቶ
እየወሰደ መኝታ ቤቱ ውስጥ ያሰራጨዋል ።

ብርድ ጀርባዋን መቷት ስላስነጠሳት ፤ በሩን መለስ
አደረገችና ከቦርሳዋ ውስጥ መሀረብ አውጥታ ሰው ላይ
የሚያሾፈውን ትንሽ አፍንጫዋን እየጠራረገች ፤ በቁም
ሳጥን መስተዋት ጠይም ፊቷን ፤ የብር እንክብል የሚመ
ስሉትን አይኖቿን እያየች ፤ የጣእትነት ስሜቷ በመምጣት
ላይ ሳለ ፤ አበራ ምትሀት እንደ ያዘው ሰው በጭፍን እየ
ትሳበ ፤ እየተጐተተ ፤ እያደባ መጥቶ ፤ እንደአባት በሚያድ
ከንፈር ፤ ማጅራቷን በስመጠን ይስም ጀመር ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

አልጋው ጫፍ ላይ ቁጭ ብሎ ፣ እንደአገዳ ቀጥ ብለው የወጡትን እግሮቿንና ሳይወዱ የሚያናግረውን ዳሌዋን እያየ ፣ ልሂድ ልቅር እያለ ከራሱ ጋር ብዙ ተሟግቷል ። መመለሻ አልነበረውም ። ፊትለፊት ዞራ ፣ ጡቶቿ እንደ ሌባ ጣት እየጠቆሙት ፣ ከንፈሯን አላቅቃ ሰጠችው ። የጽጌ ረዳ እምቡጥ የሚመስለውን ከንፈሯን ፈልቅቆ የትንፋሿን መአዛ ፣ የከንፈሯን ማር እንደንብ ቀሰመ ።

እንደረመጥ የሚፋጁትን ከንፈሮቹን ከከንፈሮቿ ላይ ሳያነሳ ፣ የጋለውን ሰውነቱን ከሰውነቷ ሳያርቅ ፣ እቅፉን ሳያላላ ፣ በመካከላቸው የተፈጠረውን የምትሀት ሀይል ሳይቀንስ ፣ የትንፋሿን ሽቶ እየጠጣ ፣ ከዐለሳም ሰገነትዋ ላይ አብሮአት ወደቀ…

አድሮበት የነበረው ፍርሀት ሄደለት ። እንደተቀበለችው በማወቁ ባንድ በኩል ሲዝናና በሌላው በኩል ደግሞ ባላየው ድርጊት ትታዘበኝ ይሆን በማለት አፈረ ። ቢሆንም፣ ቢሆንም የኮራው ዳሌዋና እንደሌባ ጣት ሰው የሚጠቁሙት ጡቶቿ የትዝብቱን ጉዳይ አስረስተውት ፍላጎቱን ከመጠን በላይ ቀሰቀሱበት ። አይኖቹ የገላዋን ውበት እየተመገቡ ፣ ካንዱ የሰውነቷ ቅርጽ ወደሌላው እንደፈንጣ ይንጥራሉ ። ሳይታወቀው አመለካት ። እንደጣኦት ሰገደላት…

ገላው ገላዋን ሲነካ ተፈጥሮ ትርጉሟን ለውጣ ስሜት ሆነች ። ህሉናዋ ስልት ብቻ ሆነ…ውጭ የሚነፍሰው ንፋስ በመካከላቸው የተፈጠረውን ስልት አስተጋባ ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

አበራ ያረገዘውን ስሜት ሁሉ አራግፎ ስለሰጣት ፤ ከድካም የተነሳ ከባድ እንቅልፍ ወሰዳት ነበር ። ሉሊቱ ስለገሰገሰ ሉሊት ከእንቅልፏ ቀሰቀሰችው ። ሌላ ስሜት አርግዞ ፤ በፍላጐት ግሎ ነቃ ። ብብቷ ውስጥ ገብቶ ሳማት ። ትከሻዋን ፤ አንገቷን ፤ ጉንጯን ፤ አፍንጫዋን ፤ ከንፈሯን ፤ አንድ ባንድ ፤ ተራ በተራ ሳማቸው ። በትኩስ ስሜት ተይዞ ይቃትት ጀመር ።

«በቀላሉ ስላገኘሁኝ ጠላሁኝ ወይስ ወደድከኝ !»

«መቼ በቀላሉ ሆነና ። ...... ይህችን ሰአት ብዙ ጊዜ ተመኝቻታለሁ !» አላት ።

«እኔም ብዙ ሌሊት ናፍቄሀለሁ ። ግን እኔ ቤቷ ቤትህ ውስ ደኝ ብዬ በልመና በመምጣቴ ይገርመኛል ። ሁለተኛ ግን አይለምደኝም ። አንተው ትመጣታለህ !»

«ባራት እግሬ !» አላትና በሰመመን ይስማት ጀመር ። ያበጠ ውን ኩሩ ዳሌዋንና የተጋጠሙትን ጭኖቿን በጋለ እጁ ይደባብስ ጀመር ።

«አይ ! እንግዲህ ይበቃል ፥ መሽቷል ። እናንተ ወንዶች ፊት ከሰጧችሁ ሴቶችን አሻንጉሊት ለማድረግ ነው የምት ፈልጉት !» ብላው ለመነሳት ስትሞክር ፤ በግድ ይተናነቃት ጀመር ። «እንግዲህ እንስሳ አትሁን !» ፤ ስትል በቁጣ ተና ገረችውና ገፍትራው ተነሳች ። አበራ የእፍረት ቡሉኮውን ተከናንቦ ፤ በጀርባው ተንጋሎ አልጋው ላይ ብቻውን ቀረ ።

ልብሷን ለባብሳ ፤ የተንጨፈረረውን ጠጉሯን ካስተካከ ለች በኋላ ፤ «ይልቅ ተነስ ፤ የምነግርህ ጉዳይ አለኝ !» አለችው ። «ታዛዥ ነኝ !» ብሎ ተነሳ ።

አንዳንድ ብርጭቆ የአንቦ ውሀ ጨለጡ ። ቅዝቃዜው ገርገብ አደረጋቸው ። የአበራ ሳብ ማንባሩ ላይ መርጋት ከጀመረ ቆይቷል ። ከላቡ ጋር ተዋህዶ ገላው ላይ የቀረው የሉሊት ሽቶ ልዩ መውደድ አሳደረበት ። ሉሊት የአበራን ፊት ትኩር ብላ እየተመለከተች ስታጠናው ነበር ። አንድ ሀሳብ አእምሮዋ ውስጥ እንደሚገላበጥ ፊቷ ይናገራል ። ከራሷ ጋር መሟገት ይዛለች ። አበራ ሳያውቅባት አልቀረም ። «ታዲያ እነግርሀለሁ ያልሺኝ ጉዳይ ምንድንነው?»

«ብንጋባ ምን ይመስልሀል ?» ስትል ያልታሰበ ጥያቄ አቀረበችለት ።

የሉሊት አጭር ጥያቄ እንቅ ያደረገው ይመስል ፤ ድንገተኛ ዝምታ ቤቱን ባንዳፍታ ዋጠው ። አበራም የዝምታው አዘቅት ውስጥ ገብቶ ሰመጠ ። ግን የሚያስበውን ለይቶ ለማወቅ አልቻለም ።

«ታዲያስ ምንነው ዝም አልክ?»

«እንዴት ሊሆን ይችላል?»

«እንሰሀለሁ ?...»

«እንደሱ ማለቴ ሳይሆን ...»

«ወይስ ልጃገረድ ባለመሆኔ ነው ?»

አይኖቿ እንባ አቀረሩ ። የደም ስሮቿ እንደሽምቅ አጥር ተገተሩ ። የማንባሯ ቆዳ ተሸበሸበ ። የታችኛውን ከንፈሯን እየነከሰች ልታደማው ደርሳለች ። ጥርሶቿን አፏጩ ። ባንዳፍታ የቆሰለ የዱር አውሬ መሰለች ። ‹

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ጣር በተመሳበት ድምጽ ፤ «ልጃገረድ ባለመሆኔ ነው እንጂ ! እናንተ አረመኔዎች ደም ካላፈሰሳችሁ መቼ ይሆ ንላችኋል !» አለችው ። እንባዋ እንደበጋ ዝናብ በወፍራሙ እየተንጠባጠበ ይወርድ ጀመር ።

«ለሱ አይደለም ። እንዴት ሊሆን ይችላል ? ያልኩት ገና በቅጡ አልተዋወቅንም ለማለት ነበር ። ጋብቻ ጸጸትንና ሀዘንን ማስከተል የለበትም ። በኋላ ላስቀይምሽ አልፈልግም ። ይህ አንዱ ምክንያት ሲሆን ፤ ሌላው ደግሞ ፤ በቅርብ ጊዜ ውስጥ ስራዬን ለመልቀቅና ያለኝን ዝንባሌ ለመከተል አስቤአለሁ ። ይህን ለማድረግ ብዙ ዘመን ስለሚፈጅብኝ ፤ እንኳን ሚስትና ራሴንም ችዬ ለማስተዳደር ይቸግረኛ ይሆናል ...»

«ለመሆኑ ያለህ ዝንባሌ ምንድነው ?» ብላ እንባዋን እየጠ ራረገች ጠየቀችው ።

«የሰአሊ ዝንባሌ ።»

«ብስተርጅና ?»

«ምንም ቢሆን እድሜ የተፈጥሮን ዝንባሌ አፍኖ ሊያስቀ ረው አይችልም ። ቀብሬ ላስቀርህ ቢሉትም ራሱ በገዛ እጁ ከውስጥ ገንፍሎ ለመውጣት ስለሚታገል ያንቀዠ ቅዣል ። ቀዣ.ቃዣ ያደርጋል ። እረፍትና እላማ ያሳጣል ። ፋታ አይሰጥም ። ይህንን ስል ለማለት የፈለግሁት በእ ሳም ላይ ቦታውን ፤ መድረሻውንና ማንነቱን ገና ያላወቀ ሰው ማግባት ትርፉ ጸጸት ፤ ሀዘንና ብስጭት ይሆናል ለማ ለት ነው ።» ሲል በግልጽ እንደበት ሊያስረዳት ሞከረ ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

አእምሮውን እየጨመቀ ፤ ስሜቷን በማይጐዳ መንገድ ብቻው ሊሆን ለምን እንደማይችል ሊያስረዳት በሚሞክርበት ጊዜ ፤ እሷ እንደሆነች ጆሮዋ ቢያዳምጠውም ቅሉ ፤ በሀሳቧ እሩቅ ደርሳ ነበር ። ያንን ጊዜ ሁሉ ከገድሉ በሣብዩ የምታመልጥበትን መንገድ ነበር የምታሰላስለው ። ያለኝ እድል አበራ ብቻ ነው ፤ በማለት በሀሳቧ ቆረጠች ።

«ስአሊ ደስ ይለኛል ። ለሞዴል እንደሆን እኔ እሰሁልሀ ። አንተ በምትማርበት ጊዜ ደሞ እኔ እየሰራሁ ያለ ችግር ልንኖር እንችላለን ። አራት መቶ ብር አይበቃንም ?» ብላ ትንሽ ቆየችና ፈገግታ በተመላበት ፊት ፤ «ለመተዋወቁ እንደሆን እንደ ሀገራችን ባህል እያደርን እንተዋወቃለን ። ምሳሌነቱ የወንድ ፊንታ ነው ። ከዚህ የበለጠ ደሞ እንዴት ልታውቀኝ ትችላለህ ? አንድ ሴት ከራሷ የበለጠ ምን ልትሰጥህ ትችላለች ? ወይስ ፍቅር ካለቀ በኋላ ስለጋብቻ እናስብ ማለትህ ነው ?» አለችው ፤ ሁኔታውን እያጤነች ።

አበራም በተራው እሷ የምትለውን በጆሮው እያዳመጠ፤ በልቡ የሕልፍነሽን እንባና ምሬት ፤ የወንድሙን ሀዘንና ብስጭት ፤ የእናቱን እድሜና ጉጉት ያስብ ነበር ። «ሀይለ ማርያም ላይ ሸክም ሁኜ ከመኖር፤እሱን ከማስቸገር ...ግን ሀይለማርያም ይህን ሲሰማ ምን ይለኝ ይሆን ? ለመሆኑ ሉሊት ከሰማይ የተላከችልኝ ስጦታ ናት ? ወይስ የሰይጣን ተንኮል ?»

«ታዲያ ምን ታስባለህ ?»

ከእንቅልፉ እንደባነነ ሰው ደነበረና ፤ «በውነቱ የማስበውን አላውቅም ። ሁሉም ነገር ለጊዜው ተወናብዶ ብ ቻል ፤» አላት ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ክፍል ሁለት

፩

ከባድ ዝናብ ያረገዘው የሀምሌ ሰማይ አጣዳፊ ምጥ ይዞት በጣር ያጉረመርማል ። አዲስ አበባ ጥቁር የጉም ብርድ ልብስ ለብሳለች ። በጥፊ የሚማታ ቀዝቃዛ ፤ ስለታም ንፋስ እያፏጨ የሽምጥ ክንፍ አውጥቶ ይበራል ። ዛፎችና ቅጠሎች የዛር ዳንኪራ እየረገጡ ይወዛወዛሉ ።

ጠብ ያለህ በዳቦ እያለ ሲፎክር ከመጣው ፤ አህያ ከማይችለው ዝናብ ለማምለጥ እግረኞች ወደየቤታቸው ወይም መጠለያ ካለው ሱቅ ለመጠጋት ይሮጣሉ ፤ ወፎች ጫጫታቸውንና እልልታቸውን ትተው ወደየጎጆአቸው ይበራሉ ። ሁሉም ወደሰማይ እያየ ሲሮጥ ፤ ሽብር የመጣ ይመስል ነበር ።

ያለርህራሄ በጥፊ የሚማታው ንፋስ አቧራ አንስቶ ሰዉ አይን ውስጥ እየሞጀረ ፤ የሴቶችን ቀሚስ ወደላይ እየገለበና ጃንጥላቸውን ከእጃቸው ለመንጠቅ እየታገለ መንገደኞችን ይተናኮላል ። ንፋሱ ከራሱ ላይ የነጠቀውን ባርኔጣ የሚያባርር አንድ መላጣ ሰው አይቶ አበራ ፈገግ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

አለ ። ከታች የሚመጣ አንድ ሰው ባርኔጣውን ባይዝለት
ኖሮ ሰውዬው መቆሚያ አልነበረውም ።

የንፋሱን ተንኮልና ሀይል ፤ የሰማዩን ጥቁረትና ጣር ፤
መብረቁ ሰማዩን እንደዶሬ ፍልጥ ሲተረክከውና ንፋሱ
ዛፎቹን የዛር ዳንኪራ ሲያስረግጣቸው ፤ የሴቶቹ ቀሚስ
ተገልቦ ጃንጥላው ከንፋሱ ጋር ልብረር ሲል ፤ መላጣው
ሰው ቁልቁል እየሮጠ ባርኔጣውን ሲያባርር—ይህንና ይህን
ሁሉ አበራ ቤቱ በረንዳ ላይ ቆሞ እየተመለከተ በአእም
ሮው ሰሌዳ ቀረጻቸው ። ካፊያው መሬቱን ማራስ ስለጀ
መረ ፤ ትኩስ የአፈር ሽታ አፍንጫውን ወጋው ። በረጅሙ
ተንፍሶ የአፈሩን መአዛ በደስታ ወደ ውስጥ ሳበው ።

«ቡናማ አፈር ፤ ጣር የያዘው ጥቁር ሰማይ ፤ የማይታይ
የንፋስ ሽውታ ... ምን አይነት ውበት ? ምን አይነት የተ
ፈጥሮ ስልት ዳንኪራ ... አፈሩ በካፊያ ሽቶ ርሶ አየሩን
ያውዳል ፤ ይጣራል ። ተፈጥሮ ተፈጥሮን ሲያረካ...ግን
ለምን ? ሳር ቅጠሎቹ አንገታቸውን ደፍተው በሀዘን የሚተ
ክዙት ? እንባ ይወርዳቸዋል !»

የውጭው በር ከመጠን በላይ ተንኳኳ ። ማን እንደመጣ
ያውቃል ። አበራ ወንድሙን ሲጠባበቅ ነበር የቆየው ።

አቶ አባተ ገብተው የዝናቡን ካፊያ ከጠጉራቸውና
ከቅንድባቸው ላይ በቆሸሸች ነጭ መሀረብ ጠራርገው ሲያ
በቁ ፤ እንግዳ ቤቱን በጉሪጥ አይኖቻቸው ዙሪያውን ጉብ
ኙና ወደ አበራ መለስ ብለው ፤ «ሉሲት የለችም እንዴ?»
አሉና ፈገግ ብለው ጠየቁት ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

እንግዳ ቤቱ የሴት ጠረን ይዟል ። ያለቦታው የተቀመጠ እቃ አይታይም ። የወለሉ ሳንቃ እንደመስተዋት ያበራል ። ቤቱ ሁሉ ደመቅ ደመቅ ብሏል ። ህይወት አግኝቷል ። አይን የሚስበው እንደፈርጥ ከሚንቦገቦግ ትልቅ የአበባ ማስቀመጫ ውስጥ ተንጠራርቶ ወጥቶ በየአቅጣጫው ዘንፈል በማለት ፈክቶ የሚታየው ለጋ የጽጌ ረዳ አበባ ነው ።

«ጠጉር ሰሪ ቤት ሄዳለች ...»

«የናቴ ልጅ ፤ ሴት ያለችበት ቤት ምንም ቢሆን ህይወት አለው ። ልጆች እየተሯሯጡ ቢንጫጩበት ደግሞ ከዚህ የበለጠ ምንኛ በደመቀ ። ግን በአባትህ አጥንት ፤ በመካነ መቃብራቸውና በሚወዱት ታቦት ስም የምለምንህ ይህ መከላከያ የምትሉት ነገር ሀሳብህ ውስጥ እንዳይገባ ነው ። የእግዚአብሄርን ፈቃድ ስለሚጻረር ፤ የክርስቲያን ልጅ እንዲህ ያለውን የአረመኔ ተግባር መፈጸም የለበትም ። የናቴ ልጅ ፤ ተስፋ አታስቆርጠኝ ።»

አበራ የወንድሙን ፊት ላንዳፍታ ሰረቅ አድርጎ ተመለከተ ። የተመለከተው ነገር አስገረመው ። በነዚያ በደካከሙት ጉሬጥ አይኖች ውስጥ የተስፋ ጭላንጭል ይታያሉ ። በእድሜ ማረሻ ተሸርሽሮ ጠቁሮና ተጐሳቁሎ የነበረው ፊት አዲስ የህይወት ወዝ አግኝቷል ። የአልፍነሽም ፈገግታ እንደመስከረም ጮራ ክብ ፊቷ ላይ ከመማወቱም ሌላ ፤ የልጅነት ሰውነቷ እንደጥቅምት ቡቃያ ማፌት ጀምሯል ። ከሁለት ሳምንት በፊት የነገረችውን አስታወሰ ።—

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ፊአበርዬ ፤ እድሜ ላንተ ፤ ቤታችን እንደዱሮ የብስጭት ፤ የንትርክና የልቅሶ ጉሮኖ አይደለም ። አንተ ካገባህ ጊዜ ጀምሮ አባተ በጊዜ ቤቱ ይገባል ፤ አይጠጣም ፤ አይበሳጭም ። ስምምነትና ተስፋ ያለበት ቤት ከመንግስተ ሰማያት ላይ በልጥ አይቀርም ...»

ለወንድሙ ደህንነትና ተስፋ ምክንያት በመሆኑ ፤ አበራ አንድ አይነት ደስታ በልቡ ተሰማው ። ግን እስከመቼ ድረስ የወንድሚን ፍላጐት እያሟላሁ እዘልቀዋለሁ ? መቼ ይሆን ነጻነት አግኝቼ የራሴን ፍላጐት ለመከተል የምጀም ረው ? ሚስት ፤ ልጅ ስል ጐመን ሆኜ መቅረቴ አይደለም ? እያለ ሲያስብ ፤ የወንድሙ ሌላው መልክ በአይነ ህሊናው ታየው ።

ከጋብቻው በፊት ነበር ። አበራ ሉሊትን ለማግባት ስለ ቆረጠ ፤ ወንድሙን ለማስደሰት ሲል ማንን እንደሚያገባና መቼ ለማግባት እንዳሰበ አንድ ጠርሙስ ዉስኪ ይዞ ሂዶ ይነግራቸዋል ። «ወሬ መስሎኝ ነበር ፤ ለካስ እውነት ኖሯል ? እንግዲያውስ ስለሷ የሰማሁትም እውነት መሆን አለበት ። የናቴ ልጅ ፤ የጨዋ ልጅ መሳቂያ ፤ ያገር መሳለቂያ ለመ ሆን ካልፈለግህ በስተቀር ፤ ያባትህን አጽም ካረፈበት ቦታ በቁጣ ለመቀስቀስ ካላሰኘህ በስተቀር ፤ እሷን ማግባት የለብህም ። ባባትህ አጥንት ፤ በሚወዱት ታቦት ይዤሀ ለሁ .....» ይሉታል ።

«ለምን ? ህሳቤ ወደ ጋብቻ ቢመለስ ደስ የሚልህ መስሎኝ ነበር .....»

«ጓንዴታ ! ደስ ይለኛል እንጂ ። ግና ጋብቻ ደስ የሚለው ከእኩያ ጋር ሲሆን ነው ።»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«አልገባኝም ...»

«በዘርም ሆነ ባስተዳደግ እኩያህ አይደለችም ። አጥንተ ሰባራ መሆኗን ሰምቻለሁ ። በዚያ ላይ ደግሞ አገር ያሸነፈች ምግዩ ናት ። ስንቷ ጨዋ የጨዋ ልጅ ሞልታ ተርፋ ሳለች ...እንዴት የአባቴ ዘር ከዚህ ላይ ይበቅላል?»

«እንዲህ አቀርቅረህ የምታስበው ምንድንነው ?» ብለው እቶ አባተ ሲጠይቁት ፤ አበራ እንደመባነን ብሎ ቀና አለ ። ቆርቆሮው የሚያስተጋባው የዝናብ እሩምታ ጆሮው ውስጥ ገባ ። ጠጠር ከሰማይ እየረገፈ ቆርቆሮ ላይ የሚያርፍ ያህል እንጂ ዝናብ ብቻ የሚወርድ አይመስልም ። የመስኮቱን መስተዋት የዝናብ ወጨፎ እየገረፈው ያለቅሳል ። የአበራ ልብ አብሮት አለቀሰ ።

«ምንም ፤ ምንም አይደለም ፤» አለ ጉሮሮውን እሳሳና ።

«ታዲያ እንዲያ ባስቸኳይ የፈለከኝ እያየህኝ ለመተከዝ ኖሯል ?»

«አንድ ያልገባኝ ነገር አለ ። ከትናንት ወዲያ እማዬ ቤት ብሄድ ሰው ገብቶበት አገኘሁት ። ነገሩ እየከነከነኝ ቤትህ ስደርስ ፤ ያንተንም ቤት የማላውቃቸው ሰዎች ገብተውበት ቆዩኝ ። ምክንያቱ ምንድንነው ?»

እቶ አባተ የማይወዱት ነገር ወይም ሊመልሱት ያልፈለጉት ጥያቄ ሲያጋጥማቸው ፊታቸውን ኮስተር አድርገው ትከሻቸውን ያስቀድማሉ ። ድምጹን ከረር አድርጉ ፤ «የለም ጋሼ ፤ ምክንያቱን ማወቅ እለብኝ ፤» አላቸው ።

«አንተን የሚመለከት ጉዳይ አይደለም ...»

«እናቴ ጠጉሯ ከሸበተበት ቤት በማላውቀው ምክንያት

ድንገት ወጥታ ሳገኝ እንዴት አይመለከተኝም ፤» የዝናቡ ዶፍ በድንገት ገለል በማለቱ ፤ አበራ ድምጹን ዝቅ አደረገና «ማወቅ ይገባኛል ፤» ሲል ፊትለፊት ተጋተራቸው ።

አቶ አባተ የደቀኑትን ትከሻቸውን ከአበራ ፊት ገለል አደረጉና ጣራ ጣራውን እያዩ ፤ «አይ ነገሩ እስከዚህም አይደለም ። የኔን ቤት በሽህ አምስት መቶ ብር በወለድ አግድ ስላስያዝኩት ነው ። የእናታችንን ቤት ደግሞ በአ ርባ ብር አከራይቼዋለሁ ፤ ኪራዩ እዳችንን ቶሎ ለመክፈል ይረዳናል በማለት …»

«ይህ ሁሉ ጣጣ ላንድ ቀን ድግስ ሲባል ነው ?»

«ምን ይደረግ ፤ እናንተ የዘመኑ ወጣቶች ለማንኛውም ነገር ጊዜና ፋታ አትሰጡም ። ሰው ቢመክራችሁ አትሰሙም ። ያንተ ችኩልነት ደሞ በተለይ ነው ። ሰው ዘመድ አዝማዱን ሳያማክር እንዴት ብሎ በሁለት ሳምንት ውስጥ ማግባቱ ነው ብሎ ይነሳል ? …»

«ጋሼ ፤ ፍሬ ነገሩ ይህ አይደለም ። አስቀድሜ ሰርግና ድግስ የሚባል ነገር አልፈልግም ብዬ ነግሬህ ነበር ። እኔ በሀይ ወቴ እያለሁ ሉሲት የምትባለውን ሴት አታገባም ስትለኝ ከርመህ ፤ ቆርጬ መነሳቴን ስታውቅ ካልደገስኩ ሞቼ እገኛ ለሁ ፤ ሆድና ጀርባ ሆነን እንቀራለን ብለህ ገንዘብ እንዳለው ሰው ደገስክ ። ኩቶ አይገባኝም ፤ ጨርሶ አይገባኝም …»

«ምኑ ይገባሀል የናቴ ልጅ ። አይገባህም ። ባህላችንንና አስ ተሳሰባችንን አታውቀውማ ። አንድ ታናሽ ወንድሜ ሲያገባ እንዴት እንደ ባእድ ከዳር ቆሜ ብዩ ልመልከት ? ጐረቤት ምን ይለኛል ? የፊታውራሪ ወርቁ ልጅ ፤ የአባተ ወንድም ፤

በአመት ባፈና ባንትዬርጉ ልጅ ያለሰርግ ፣ ያለድግስ እን ደሁ አገባ ቢባል ጉረቤት ፣ አድርተኛውና የሚያውሩን ሰዉ ሁሉ ምን አይነት ትዝብት ላይ ይጥለናል ፣ ምን አይነ ትስ ግምት ይወስድብናል ፤ አባታችን በንፉግነት ተጠር ተው ስማቸው በየመንደሩ የቡና ቁርስ ከሚሆን ሞቼ መቀ በሬን እመርጣለሁ ። አባታችን በህይወታቸው ሳሉ በሰርግ ቀን ይቅርና በሌላውም ቀን ከሰው ተለይተው መብላትን አይወዱም ነበር ። እስከ እለተ ሞታቸው በክብር ጠብቀው ያቆዩት ስም እንዶት በልጆቻቸው ምክንያት ይበላሻ ፤ እሳቸው ያቆዩን ትንሽ ቅርስ ባይኖር ኖር አንተስ እጋል ጠሀ ልትሰጠንና ሰዉ አፍ ውስጥ ልታስገባን ነበር ። እግ ዜር እንዳለ የልፋቴን ዋጋ ይቁጠረው ብቻ ፤ ሌላ የምለው የለኝም ።»

አበራ ፤ «ከእዳ ሌላ ምን ተረፈኝ ?» ከማለት ሌላ በተጨማሪ የሚናገረው ነገር አልነበረውም ። ዝናቡ አባ ርቶ የምሽት ጸሀይ ደመናውን በፈገግታዋ እያቀለጠች ዝናብ ጠጥቶ ሰክሮ ቡናማ ፤ ቁጡና ችኩል ጉርፍ ከሚተ ፋው መሬት ላይ ወርቅማ ጨረሯን መፈንጠቅ ጀምራ ለች ። በትኩስ የአፈር ሽታ ፈንታ ትንፋሹን ወደ ላይ እየ ተነነ በየሰንሰሉና በየዛፉ ውስጥ ያለውን ክርፋት ፤ በየቦ ዩና በየግንቡ ስር ያለውን ቅርናት ላፍንጫ ያበስራል ።

ዛፎችና ቅጠሎች የዛር ዳንኪራቸውን አቁመው ደረታቸውን በደስታ ወደሰማይ መገልበጥ ጀምረዋል ። እየጠራ የሚሄደው ሰማይ የጸሀዩዋን ፈገግታ እየተቀበለ ይፈነጥቃል ። አበራ ግን በሀሳቡ ማእበል ውስጥ ሰጥሞ ብቅ ጥልቅ ሲል አመሸ ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«እንዲህ እያቅበጠበጠ የሚያስተክዝህ ምን ነገር መጣ ? የወንደላጤነት ኑሮህ ትዝ አለህ እንዴ ? ሱሚ ነው ከ አለችው ፤ የሚያንጸባርቅ ፈገግታ ፊቷ ላይ ፈንጥቃ ።

ሉሲት ገና ከማጉላ ቤት የወጣች ሙሽራ መስላለች ። ጠይምነቷ ወደወርቅማ ቀለም ተለውጧል ። ቀለሟን የለቀ ወጠው የለበሰችው ብጫ ቀሚስ ላይሆን አይቀርም ። ከሩ ደረቷና ዳሌዋ አበጥ ብለው ኩራት ጨምረዋል ። ያ ቅርብ ሆና ሩቅ ያለች የሚያስመስላት ፤ ያለድምቀት ፊቷ ላይ የሚሰራጨው ውብ ፈገግታ በመጠኑም ቢሆን ህይወት ያለው ድምቀት አግኝቷል ።

«ምን ይዘጋሀል ልጄ ? ለምን አታናግረኝም ? ከመሬት ተነ ስቶ እንዲህ የሚጋግርህ ነገር ምን መጣ ? ያስቀየምኩህ ነገር አለ ?» ስትል ጥያቄዋን ደረደረች ።

«ሉሲት ፤ ባከሽን ተይኝ ። ሂጂና ተኚ ። ብቻዬን መሆን እፈልጋለሁ ።»

«ጊዮን ሆቴል እወስድሻለሁ ብለህ ቃል ስጥተህኝ አልነበ ረም ?»

«አልወስድሽም በቃ !» ብሎ በድንገት ጆሮዋ እስኪናጋ ድረስ መኘባት ። ደንግጣ እያለቀሰች ወደመኝታ ቤት ሮጠች ።

የከበበው የዝምታ አዘቅት እሱ ያሳያትን የጭካኔ መን ፈስ እንደመሰተዋት አጉልቶ አቀረበለት ። ልቡ በጸጸት እንደ ደንጊያ እየከበደው ሂዶ ከተኛችበት ሲገልጣት አይናቿ እንባ አቅረው ፤ ጉንጮቿና ትራሷ በእንባ ርሰው አገኛት ። የእንባዋ ጨው ከንፈሩ ላይ እየተሰማው አይኖቿን ፤ ጉንጮ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ታውቃለህ ፤ ግን አታውቅም ። ህይወቱን በሙሉ በዚህ
ቃል ተጠቅሜ አላውቅም ። ካንደበቴ ወጥቶ አያውቅም ።
አበርቄ ፈራሁ ። ለምን እንደሆነ አላውቅም — ፈራሁ ።
እቀፈኝ ። አንገትህ ስር ሽጉጥ አርገኝ - ትንፋሽህ እንዲሞ
ቀኝ ።»

ልብሱን አወላልቆ አቀፋት ። አንገቱ ስር ሽጉጣት ።
ትንፋሹ ከትንፋሿ ፤ ሰውነቱ ከሰውነቷ ፤ ላቡ ከሷ ላብ ጋር
ተዋሀዱ ። እስካሁን ያላወቀችውን የፍቅር ጣእም በሙሉ
ለመውሰድ ፤ ተቆልፎ የኖረውን ልቧን ከፍታ ያላትን ፍቅር
ምንም ሳትቆጥብ ፤ ስሜቷን በሙሉ አውጥታ አበራ ህይወት
ውስጥ አንቆረቆረችለት ።

ለመጀመሪያ ጊዜ የጠይም ጣእትነት ስሜት አላደረ
ባትም ። ፍቅር ሰጥታ መውሰድ የምትችል የሰው ፍጡር ፤
ሴት መሆኗ አእምሮዋ ውስጥ ተሰረጸ ። ስሜቷ በደም ስሮቿ
እየተሰራጨ ሲሄድ የደስታ ጣር እያስለቀሳት የፍቅር እንባ
እንድታነባ አደረጋት — እቅፉ ውስጥ እንዳለች ተንሰቅስቃ
በደስታ አለቀሰች ።

የያዛት ሲቃ አልፎ አእምሮዋ ከተረጋጋ በኋላ ፤
«አበርቄ አንተ አረመኔ አይደለህም ፤» አለችው በደከመ
ድምጽ ።

«የምን አረመኔ!» በማለት እንዳልገባው ገለጸላት ።
«አንተ አረመኔ አይደለህም ማለቴ ጨካኝ ስላልሆንክና ስለ
ማምንህ...እና ስለምወድህ እንድታመልከኝ አልፈልግም
ማለቴ ነው ። ከዛሬ ጀምሮ ጣእት — ጠይም ጣእት አይደ
ለሁም ።»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

አበራ የሱሲትን አእምሮ ጤንነት ለመጠራጠር ምንም አልቀረውም ። ትኩር ብሎ ተመለከታት ። ፍርሀት አደረባት። ለንደ ክርስቶስ በምሳሌ መናገሩን ትተሽ ለማለት የፈለገሽውን ነገር በቀጥታ መንገድ ለምን አትነግሪኝም ‹‹ብሊል መላቅጡን ባጣ ድምጽ ጠየቃት ።

«በኋላ አትጠላኝም?»

«ለምን እጠላሻለሁ?»

«ታሪኩ ረጅም ነዋ ።»

«ግድ የለም ።»

እንዴ ወደሱ ፤ እንዴ ደግሞ ወደጣራው አሻቅባ ተመለከተች ። የፊቷ ቀለም ተለውጦ ደበብ አለ ። አበራ የሚጨብጠው ነገር ስለጠፋው ቶሎ ብሎ ሲጃራ ለኮሰ ። አይናቿ እየመነመነ የሚሄደውን የሲጃራ ጢስ ተከትለው ወደሩቅ ተጓዙ ። የህይወት ታሪኳን እንዲህ ስትል ጀመረች ፦

«የተወለድኩት እምቦ ፤ ጡሌ ከሚባል ፤ የአዋሽ ምንጭ ከሚፈልቅበት ተራራማ ቀበሌ ነበር ። ቀኑንና ወሩን ባላውቀውም ከእናቴ እንደሰማሁት አመተ ምህረቱ ትዝ ይለኛል ። ግን አልነግርህም ። እናቴ ስትልከኝ ሄጄ በማንቆርቆሪያ ወይም በቅል ውሀ የምቀዳበት ፤ ከዋርካ ስር የምትፈልቅ ምንጭና ፤ ያልተወሳሰበ ፤ ከተፈጥሮ ጋር እጅ ለእጅ ተያይዞ የሚራመድ ያገር ቤት ኑሮ ሁልጊዜ በአይኔ ይዞራል ። ንግድ ትምህርት ቤት ሳለሁ ያነበብኩት አንድ ልብወለድ ታሪክ ትዝ ይለኛል ። «አንዲን ልጅ ካገር ቤት ማውጣት ይቻላል ። የማይቻለው ግን አገር ቤቱን ከልቧ ውስጥ ማውጣት ነው፡፡» ይላል ። የተወለድኩባት ሰፍራ ከልቤ ወጥታ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

አታውቅም ። እናቴ ስትልከኝ ሄጄ ጐመን ቀንጥዬ የማመጣበት ዓር ፣ የተሰጣውን እህል ወፎችና ዶሮዎች እንዳይበሉት ስጠብቅ ፣ ጥላውን የሚያጠላልኝ የእህል ጉተራዋ አረንጓዴ ሜዳዎቹን እየቀደዱ በጥሩ መቅነት መስለው የሚጓዙት ጠባብ የእግር መንገዶች ትዝ ይሉኛል ። እኔ ናቼ መንገዶቹን ተከትለው ሲሄዱ ዶሮዎቼ የተሰጣውን እህል ይጭሩብኝ ነበር ። ሆኖም እናቴ እጅዋን አሳርፋብኝ አታውቅም …

«እናቴ ፣ እናቴ የምለው አባቴን ስለማላውቀው ነው። አባቴ የሞተው ገና በህጻንነቴ ነበር ። ስለሆነም እኔና እናቴ በታላቅ ፍርሀት ተጠምደን እንኖር ነበር ። ከእንጀራ አባቴ በስተቀር ሌላ ፍርሀት አናውቅም ። ቤት በገባ ቁጥር እናቴን ከመደብደብ ሌላ ስራ አልነበረውም ። እያደጉሁ ስሄድ የኔና የናቴ ኑሮ ገሀነም መስሎ ይታየኝ ጀመር ። ወንዶችን መጥላት ጀመርኩኝ ።

«ያደረብኝ ጥላቻ አእምሮዬ ስጥ ነፍስ ሲዘራ የቻለው ግን አንድ ቀን ጧት ነበር ። እናቴ የገዛችልኝን ትገሽ እንስራ ተሸክሜ ወደ ምንጯ እሄዳለሁ ፣ ቢራቢሮዎች ካንዱ አበባ ወደሌላ እየበረሩ ይጫወታሉ ። አብሬአቸው ለመጫወት አሰኝቶኝ ነበር — በድንገት ባልተጠና ኖር ። የማላውቀው ሰው አፌን አፍኖ ወደ ጫካ ሲጐትተኝ ሰምንድ ሆኑ አልገባኝም ነበር … እስከ … እስከ — አረመኔ! አረመኔዎች ፣ አረመኔዎች!»

አበራ ደቢት ዝም ሲያስኛት ሞከረ ። ግን የጀመረችውን ታሪክ እዚያ ላይ ለማቆም እቢ አልፈለገችም ። ለራ

ጉንጯና ከንፈሮቿን ከሳሙ በኋላ ፤ «ሉሉዬ ይቅርታ አድርጊልኝ። ዛሬ እኔ እኔ አይደለሁም ። ትልቅ የሀሳብ ማዕከል ውስጥ ገብቼ ነበር ። ታስታውሺ እንደሆን ከመጋባታችን በፊት ማንነቷን ከማያውቅ ሰው ጋር መኖር ጸጸትንና ሀዘንን ያስከትላል ብዬሽ ነበር ። ይሄውና ደረሰብሽ ፤ አዝናለሁ ።» በማለት ሊያጽናናት ሞከረ ።

እንባዋን ከፊቷ ላይ ጠራረገችና ፤ «ያዘንኩት ጌዬ ስለወሰድከኝ አይደለም ። ስለተኮነንብኝም አይደለም ። ስትመሀብኝ ደስ ይለኛል ። ግን የሚያሳዝነኝ ብቻህን ተጉልተህ በሀሳብ ስትጉላላ ነው ። ሚስት ለመቼ ናት ? ግን አይገባህም ። እንዴት ብዬ ላስረዳህ ። እወድሀለሁ ...»

አፏ በድንገት ተከፈተ ። አይኖቿ ወደውጭ ተጎልጉለው ፈጠጡ ። ፊቷ ላይ ያለው ደም እንዴ ቁልቁል ይወርዳል ፤ ወዲያውኑ ተመልሶ ጉንጮቿ ውስጥ ይተራመሳል ። ከመቅጽበት ልዩ ፍጥረት ሆነች ። የታመመች መስሎት እንግዷን ከትራስ ላይ ቀና አድርጎ ደገፋት ። ቀን የተሰራችው ጠጉር ተንጨፍርሮ ግንባሯ ላይ ዘንፈል ብሎአል ።

«ምን ሆንሻል ? ምን ነካሽ ?» አላት ደንግጦ እየተርበደበደ ።

በቀስታ ቀና ብላ አይን አይኑን ትመለከተው ጀመር ። እንደጨረቃ ሞራ እየፈካ የሚሄድ ፈገግታ ፊቷን አጥለቀለቀው ። ሆኖም ብርድ እንደ ያዘው ሰው ሰውነቷ ሲንቀጠቀጥ ተሰማው ።

«ምን እንዳልኩህ ሰምተሀል ?»

ግራ ገብቶት ምን እንዳለችው ለማስታወስ አእምሮውን ሲያተራምስ ቀደመችውና ፤ «እወድሀለሁ ነበር ያልኩህ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ጅም ዘመን አእምሮዋ ውስጥ ተቀብሮ የኖረውን ታሪክ
ለመተንፈስ የምትቃትት ትመስል ነበር ። በረጅሙ ተንፍሳ
ታሪኳን ቀጠለች ፡—

«ማካ ውስጥ በጀርባዬ ተንጋልዬ በደም ተለውሼ
አገኙኝ ። እንስራዬም እዚያው ጐኔ ተሰብራ እንክትክቷ
ወጥቶ ነበር ። የእንጀራ አባቴ ካበላሸኝ ሰው ጋር በጉን
ታርቆ በትንሽ ገንዘብ ክብሬን በሸጠው በሳምንቱ እናቴ
ሞታ ተቀበረች ። የሙት አመቷ ሳይወጣ የእንጀራ አባቴ
ባንዱ ዳረኝ ። ያ የተዳርኩለትም ሰው ክብር የሳትም በማ
ለቶ ጀርባዬ እስኪተላ ድረስ ገርፎኝ መሀሉ የተቆረሰ ዳቦ
አሸከመኝና ሰደደኝ ...

«ለዚህ ሁሉ በደል ፣ ጭካኔና ውርደት ወንድ የተባለ
ውን ሁሉ በክብሩም ሆነ በስቃይና በመከራ አንድ ባንድ
ለማስከፈል የቆረጥኩት ያን ቀን ጀርባዬ እየደማ ያንን
ዳቦ ተሸክሜ ወደ እንጀራ አባቴ ቤት ስጓዝ ነበር ። ጠይም
ግአት ሆንኩኝ ። ወዲያውኑ የተከተሉኝን ሰዎች በዘዴ
አታለልኩና ወደ ማካ ጉራ ብዬ ጠፋሁ ።»

የምትነግረው የህይወቷ ታሪክ ያስቀናው ወይም ያናደ
ደው ወይም ያሳዘነው መሆኑን ወይም አለመሆኑን አበራ
ስሜቱን ለይቶ ለማወቅ አልቻለም ። ምንም አቅጣጫ ያል
ያዘና የተወሳሰበ ሀሳብ ውስጥ ገብቶ ታሪኳን እያዳመጠ
ይቆይ ነበር ። አይኖቹን ጨፍኖ በአይነ ሀሊናው እንስሳ
መሳይ ግዙፍ ሰው ከላዩዋ ላይ ቆሞ ወደታች ሲመለከታ
ትና እሷ ማካ ውስጥ በጀርባዋ ተንጋላ ፣ በደም ተለውሳ
ሲያያት የቅናት ስሜት ሰውነቱን ዝግንን አደረገው ። ራሱን

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ለመቆጣጠር ትንፋሹን ወደ ውስጥ ሳበ ። ሱሲት ቀና ብላ አየችው ።

«እሰማሻለሁ ፤» አላት በጎረና ድምጽ ። ክንዷን ደገፍ አለችና ታሪኳን ቀጠለች ።

«ከቤቴ ርቄ ወይም ከመንደሬ ወጥቼ ሄጄ አላውቅም ፤ ቢሆንም ጠይም ጣእት ስለሆንኩኝ አልፈራሁም ። ከወንድ የበለጠ የሚያስፈራ ሌላ ምን አውሬ አለ ? ግን እሱን እግሬ ስር የማንበረክክበት መሳሪያና ልቡ በጣር እስኪ ደማ ድረስ የምገርፍበት አለንጋ እንዳለኝ ተረዳሁ - ሴትነቴ ። እንዲያውም ሴትነቴን እያሳየሁ እርቃኔን ስጋዬን መሄድ አስኝቶኝ ነበር ። ግን ምሽት መጣ ...

«የት እንደምሄድ፣ምን ለማድረግ እንደኮበለልኩ አላውቅም። የሚገፋፉኝ ያ ያደረብኝ ቂም በቀል ብቻ ነበር ። አምቦ ከተማ ስደርስ ልቤ እንደእሳት እራት ውል ውል እያለ ሲንሳፈፍ ተሰማኝ ። ጉልበቴ ዝሏል ። ሆዴ ተርቦ ይጮሀል፣ አፌ ደርቋል ። ካንድ ትልቅ ግቢ ብዙ ጎረምሶች እየወጡ ሲገቡ አየሁና ሄጄ በር ላይ ቁጭ አልኩ ። ዘበኛው ለማኝ መስዬው ሲያባርረኝ ሞከረና ለቅሶዬን በመመልከት ማን እንደሆንኩ ፤ ምን እንደምሰራ ሲጠይቀኝ አይተው ከጥቂት ጊዜ በኋላ ብዙ ጎረምሶች ተሰብስበው ሲያበቁ ተመሳሳይ ጥያቄ ባስተርጓሚ ይጠይቁኝ ጀመር ። ከጋልኛ ሌላ ቋንቋ አላውቅም ነበር ። ምንም ሳልደብቅ ታሪኬን አጫወትኳቸው ። ከዚያ ምን ልበልህ ... አጅበው ይዘውኝ ገቡ ። ካምስት ከስድስት ቀን በኋላ ነበር አምቦ የእርሻ ትምህርት ቤት ውስጥ መሆኔ የገባኝ ...

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«ተማሮቹ ገንዘብ እዋጥተው ሁለት ቀሚስና ጫማ ገዙ ልኝ ። ለባብሼ ብቅ እንዳልኩ የሁሉም አይን ተወርውሮ ሲያርፍብኝ እየሁና አንድ አይነት ትምክህት ተሰማኝ ። ጧእትነቴ ታወቀኝ ። ካንድ ወር በኋላ ይመስለኛል ፤ አንድ ሸምገል ያለ ፈረንጅና ሁለት ተማሮች ወደ አዲስ አበባ ይዘውኝ መጥተው እቴጌ መነን ትምህርት ቤት ጨመሩኝ ። ለሶስት ዓመት ያህል ያ ፈረንጅ እየተመላለሰ ይጠይቀኝ ነበር ። አራት ወይም አምስት ዓመት ከቆየሁ በኋላ ነበር አባትና እናቴ ያወጡልኝን ስም ለውጨ ሉሲት የተባልኩት

«ለምን ለወጥሽ ?» ብሎ ጠየቃት ።

«ማልቱ ቶሎሳ የሚባል ስም ለጠይም ጧእት ጥሩ ስም መስሎ ስላልታየኝ ...»

«ከዚያስ?»

«ከዚያማ ምን ልበልህ - በትምህርቴ ሰነፍ አልነበርኩም ። አስተማሮቼ ቢለምኑኝም ከሰከንደሪ ይልቅ ንግድ ትምህርት ቤት ለመግባት የመረጥኩት ቶሎ ስራ ለመያዝና ለመሽቀርቀር ... እና ጧእትነቴን ለማስመስከር ስል ነበር ...»

«ስንቱ መሰከረልሽ ታዲያ ?»

ጡንቻዎቹ ሲገታተሩ ተሰማት ።

«ያለፈው አለፈ ። ስለሱ አናውራ ። ወይኔ ዙርና እቀፈኝ!» አለችው ።

ወደሷ ዞሮ ርህራሄ በሌለበት በእንሰሳ ስሜት አቀፋት። ግቀፍ ሳይሆን እንቃት ። ጥፍሮቹ ያንገቷ ቆዳ ውስጥ ሰርስረው ገቡ ። ስላደረሰችበት ጉዳት ሁሉ ተበቀለባት ...ቂጧቷን ተወጣባት...ፍቅር አይሉት ጥላቻ!

ክንዱ ላይ የሚንጠባጠበው ትኩስ እንባዋ ስሜቷን እየከለሰለት ራሱን ለመቆጣጠር ከቻለ በኋላ በሻከረ ድምጽ ፣ «ሉልዬ ይቅርታ ፣ እኔ አልነበርኩም ። ዛሬ የሆንኩትን አላውቅም ፣» አላት ።

ከተኛቸበት ቀና ብላ ግንባሩን ሳመችው ። በስመመን አቅፎ ያዛት ። እሱም በተራው ትኩስ እንባ ወረደው ። ከረጅም ዝምታ በኋላ ነበር ለነሱ ስርግ በተደረገው ድግስ ምክንያት ወንድሙ ቤታቸውን በወለድ አግድ አስይዘው ፣ የእናቱን ቤት አከራይተው ስለወጡ ፣ እዳውን እስከሚ ከፍልበት ቀን ድረስ ያለውን እቅድ ለማዘግየት እንዳሰበ የነገራት ።

«እሰም በሙሉ አድምብኛል መሰለኝ ፣» አላት ።

ለጥቂት ጊዜ እሰበችና ፣ «ለዚህ ነው ችግሩ ፣ አንድ ጓደኛዬ ዘንድ አንድ ሺህ ሶስት መቶ ብር አለኝ። ጢት እምጥ ትን እንከፍላለን ። ቀሪውን ደሞ በዚህ ወር መጨረሻ እናጣ ራለን ። ስአሊ ከመሆን የሚያግድህ ነገር እንዲኖር አልፈ ልግም ። ህሊናውን ሸጦ በምኞት ከሚያኖረኝ ባል ጥሪውን ተከትሎ ማንነቱን ለማወቅ ከሚታገል ሰው ጋር ማቅቄ ብሞት ደስ ይለኛል ፣» አለችው ።

የተፈራረቀበት ደስታና ሀዘን ከአቅሙ በላይ ስለሆነ አንደግንድ ተጋድሞ ቀረ ። ሉሊት አይን አይኑን እያየች ለጥቂት ጊዜ ከተከዘች በኋላ የዛለውን ሰውነቷን ድካምና እንቅልፍ ወረሩት ። በአበራ ላይ ያላት ስሜት የመራራት ይሆን ወይም የመውደድ ፣ ልዩነቱ በግልጽ አልታያት ብሎ ሲያባንናት አደረ ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

፳

እንደሌላው ጊዜ ሁሉ ሰኞ የሚቀፍና የሚከብድ ቀን መስሎ አልታየውም ። ዱሮ ጢሙን ሲላጭ አንድ ቦታ ፊቱን ሳይቆርጥ አይቀርም ነበር ። አንድም ቦታ በምላጭ ያል ተቆረጠው ፊቱ የጸሀዩዋን ድምቀት በደስታ ያንጸባርቃል ።

አበራ እንደዚያን ቀን ፊቱ በደስታ ተሸልሞ አያውቅም። ህይወቱ በተስፋ ተጥለቅልቆ ነበር ። ሉሊት በሰጠችው ገንዘብ የወንድሙን እዳ አብዛኛውን በመክፈሉ ተጭኖት የነበረው ሸክም ሲቀለው በሁለትና በሶስት ቀን ውስጥ እናቱ ወደቤታቸው መመለሳቸውን በማወቁ ልዩ የደስታ ስሜት አድሮበት ለዘፈንና ለፉጨት እንዲቃጣ ያደርገው ነበር ። ግን ልቡ የደስታ ከበሮ የሚመታበት ሌላ ምክን ያት ነበረው ። ናፍቆትና ፍርሀት በሚፈራረቅበት ስሜት ሊጠባበቀው የነበረው ቀን መዳረሱ ተሰማው ። እንደበፊቱ የነጻነቷ ቀን ሩቅና ደብዛዛ መስሎ አልታየውም ።

ቢሆንም እንደልማዱ በሰአት ቢሮው አልደረሰም ። ጧትም ጊዜው ከጧቱ ለአራት ሰአት ሩብ ጉዳይ ሆኖአል ። ጧትም ሴት ከራስ ሆን ከሰአት በኋላ ሉሊት ግብጎግ እንደምትሄድ ጠጉሩዋ እስከ እግር ጥፍሯ አዘወትራ የምትሽቀረቀርበት ምክንያት ከቶ ሊገባው አልቻለም ። ታዲያ ተኳኩላና ለባብሳ እስከምትነሳበት ጊዜ ድረስ ሰአቱ ይሄዳል ። እነዚህ የቢሮ ሴቶች ደመወዝ የሚከፈላቸው ለስራቸው ሳይሆን ለመልካ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ቸው ቢሆን ነው እንጂ ቢሮ ለመሄድ ይህ ሁሉ ጌጥና ሽቶ ምን ያስፈልጋል ? ወቸ ጉድ ! ቀድሞውኑ የስልጣኔ ትርጉሙ ላይ ላዩን የሚታየው መልክ ብቻ ነው ብሎ ያስተማሩ ቸውስ ማንነው ? እያለ ሲያስብ ፤ ቢሮው እንደደረሰ፤ ሀይለ ማርያም እንደልማዱ ባንድ እጁ ጢሙ ወደላይ የሚተግ ሲጃራ ፤ በሌላው እጁ ደግሞ የተዘረጋ መጽሀፍ ይዞ፣ ቁጭ ብሎ ቆየው ። ከሚያነበው መጽሀፍ ላይ ቀና አለና የእጅ ሰአቱን ተመለከተ ።

የሱቅ በደረቴ የእጅ ቦርሳ የጽህፈት መኪናው ከሚቀመጥበት ጠረጴዛ ላይ ተጉልቷል ። እዚያው ቅርብ መኖሯን ለሚፈልጋት ሰው የምታስታውቅበት ዘዴ ነው ። «ሰአት በማየት ለምን ትቸገራለህ ? ጊዜ ትርጉም የለውም ፣ በጢት መጥቼ ከዚህ ወንበር ላይ ስጉለት ራሴን የምመለከተው የበሰበሰ እንቁላል ላይ የተቀመጠች ዶሮ እድርጌ ነው ። የሚገርመው ነገር ግማቱ አይሰማኝም ...»

«ምናልባት ግማቱ ተዋህዶህ ይሆናል ፤» አለው ያነብ የነበረውን መጽሀፍ አጥፎ ኪሱ እየከተተ ። ሌላውም የኮት ኪሱ ወፍራም መጽሀፍ አጭቆ ይዟል ።

አበራ ወንበሩ ላይ ጉብ ብሎ ሁለቴ ተሽከረከረና ፤ «ይሆን ይሆናል ። ግን ...ግን የህይወቴ ጥሪ ግሩም መአዛ ከመቼውም ይልቅ ዛሬ በጣም እየቀረበኝ ሄዷል ። አሁን ጊዜው ሩቅ አይደለም ። ውስጤ ገንፍሎ ቀለም ቀለም ይሸተኛል ። ትንሽ ቀን ...ትንሽ ቀን... እና... ጉመሙን አለመሆኔን ሲሆን ለራሴ አረጋግጣለሁ ...»

«እሱን ተወው ባክህ ። በርካሽ ቅኔ አትመጻደቅብኝ ። ባዶ ነው ።»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«አታምነኝም?»

«ቀርቷል ። የሚያሳዝነኝ በስብሰና ደምህ ውስጥ ረግቶ የሚኖረው ችሎታህ ነው ። ወኔ የለህም ። ግን አልፈርድብህም ። ለምን ? ተራ ሰው ነህ ። ተራ ሰው ደግሞ ከአካባቢው ጋር መመሳሰል አለበት ። ይህን እንተውና ይልቅ ሶሊት እንዴት ናት?»

«ለምን ቤት መጥተህ አትጠይቃትም ። እንትን ሳታነሳ ውላ አታውቅም ።»

«ባልና ሚስት ቤት መሄድ አልወድም ። በሽታቸው የሚተላለፍብኝ ይመስለኛል ። ግን እንደ እውነቱ ከሆነ ጭርስ ጊዜ የለኝም ። ከጊዜ ጋር መሽቀዳደም ጀምሬአለሁ ። ይህን ሰሞን ከመሬት ተነስቶ ጊዜ እያጠረብኝ የሚሄድ ይመስለኛል ።»

«ቀስ በል ።»

«ቀስ ለማለት አልችልም ። የሚገፋፋኝ አንድ ሀይል አለ ። በነገራችን ላይ ፤ ለመሆኑ አቶ አባተ እንዴት ናቸው ? ባንተ ማግባት ምን ያህል ደስታ እንደሚሰማቸው ይገባኛል ።» ከማለቱ የቢሮ ተላላኪው ገባና ወደ አበራ እያየ እንግዳ ውጭ ቆሞ ለመግባት የሚጠባበቅ መሆኑን ነገረው ። ባለ ጉዳይ መሆኑን ስለተረዳ ፤ «ብርቱ ስራ ይዘዋል ብለህ ሸኘው ።» በማለት አሰናበተውና እግረ መንገዱን ሁለት ትኩስ ቡና ይዞ በፍጥነት እንዲመጣ ካዘዘው በኋላ ሀሊናው ስለከበደው በጸጸት ራሱን ነቅንቆ ጠረጴዛው ላይ በግንባሩ ተደፋ ። ሀይለማርያምም አለው ።—

«አትጨነቅ ። የግል ሥራ በማውራትና ቡና በመጠጣት ከፍተኛ ደሞዝ ፤ በጉላይ ከገበሬ ላብ እየተጨመቀ የሚ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

መጣ ደሞዝ ፣ የምታገኘው አንተ ብቻ አይደለህም ። ሁሉም ሲያደርገው ባህል ይሆናል …እና ልንከራበት ይገባናል ። ይብላኝ ብቻ ላገሬ !»

«ጥቂት ቀን ስጠኝና እሳይሀለሁ ። ደም መጣጭ፣ ወፍራም፣ ህሊና ቢስ ተባይ መሆን አስጠልቶኛል ።»

«የቃላት ናዳ ቢሆንም ራስን መውቀስና መታዘብ ለመሻሻል የመጀመሪያ እርምጃ ነው ። እዚህ ላይ ነው ደካማነታችን ፣ ውድቀታችን— ሁልጊዜ ሌሎችን መውቀስ አለብን ።»

«በደህና መንፈስ የጀመርኩትን ቀን አበላሸህብኝ ። ባልመጣህ ኖሮ፣ ስራዬን ለመልቀቅ ከሉሲት ጋር ተመካክረን ጨርሰናል ። ችግሬ ወንድሜ ብቻ ነው—ልጅ እንድንወልድ ይፈልጋል ። ቅዳሜ ለት ስለመከላከያ መጥፎነት ሲያስረዳኝ ነበር የዋለው !» አለና ቢሮው እስኪያስተጋባ ድረስ ከት ብሎ ሳቀ ።

«እኔና አቶ አባትን የሚያቀራርበን አንድ ነገር አለ ። በምንፈልገው ነገር እንለያይ እንጂ ሁለታችንም አንድ ቅርስ በዚህ አለም ለማስቀረት እንጥራለን …እና የሁለታችንም ጥድፊያ ጊዜ እንደሌለን ያሳያል !» ካለ በኋላ ሀይለማርያም ቡናውን ቀምሶ እሬት እሬት ስላለው የተኮነጨውን እንደምንም ውጦ የተቀረውን ቁጭ አደረገ ።

«የሳቸውን ፍላጐት ጠለቅ ብለን ብንመረምር፣ የሚፈልጉት ዝርያ ለማስቀረት ብቻ አይደለም ። እምነታቸው ፣ አስተያየታቸውና ፣ የኑሮ ህልውናቸው ሁሉ ከሳቸው በኋላ ቋሚ ሆኖ እንዲቀር ነው ። ይህን ራሳቸው እንዲያደርጉት መሀን ናቸው ። ያላቸው ተስፋ አንተ ብቻ ነህ ። ይህ ፣ ለሳቸው

******ebook converter DEMO Watermarks*******

የሞትና የሽረት ጉዳይ ነው ። ነገር ግን ፤ የራሱን ማንነትና የኑሮ ህሉውና ገና ያላወቀ ሰው ፤ እንዲህ ያለው ተስፋ ሊጣልበት በእንቅርት ላይ ጆሮ ደግፍ ሳይሆንበት አይቀርም ። እንደነ አቶ አባተ ያሉት ሰዎች ፤ ይነስም ይብዛ ፤ ትርጉም ይትረው አይትረው ፤ የሚፈልጉትን ያውቃሉ ። ስለዚህ ጠንካሮች ናቸው ። ከሞኝነትና ካለማወቅ የሚመጣ ጥንካሬ አይደለም ...እንደምናስበው ። እኛ ግን የምንፈልገውን አናውቅም ...ፍለጋ ላይ ነን ። የኑሮውን ህሉውና ባወቀና ባላወቀ ሰው መሀል መግባባት ሊኖር አይችልም... እኛ ግን በምንም ነገር አናምንም ። እምነት የለንም ...ራሳችንን ፤ ማንነታችንን ስለማናውቅ ። በራሳችን ላይ እንኳን እምነት ቢኖረን ምናልበት ? ስለራሳችን የውነቱን ብናውቅ ! ለገዛ ራሳችን እንኳን ታማኝ ብንሆን ...»

«ካንተ ቡና ሳይሻል ቀርቶ ነው እንዲህ ያንገፈገፈህ !» ሲል ጠየቀው ፤ አበራ እርእስተ ነገራቸውን ለውጦ ።

«ስለቡና ጣእም ምን ታውቃለህና ! ይልቅ አንድ ነገር አስታወስከኝ ። ማንቆርቆሪያዬ ስለተበላሸ ሌላ መግዛት አለብኝ ። ያቺን ማንቆርቆሪያ በጣም እወዳት ነበር...»

«እኔ ልግዛልህ ።»

«ገንዘቡን ለልጅህ ቆጥብለት !» አለውና ለመሄድ ከተነሳ በኋላ ፤ «ሌላ ጸሎት የለኝም ። ከጋብቻ ሰውረኝ ከማለት... ጋብቻ በጣም እንደተስማማህ ይታየኛል ። ለመሆኑ ሉሊት እንዴት ናት ?»

«ዘወትር ፤ የት ነበርክ? ለምን አመሸህ? የት ትሄዳለህ ? ምን ታስባለህ ? ምን ሆነሀል ? ይህ አንቧል ... ፆ የለም ። ለቅሶ ቤት ውሰደኝ ። ጠጉር ሰሪ ቤት አድር

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ስኋ— ስንት ጣጣ ! ያገባሁት ምናልባት ሰላም አገኝ እንደሆን በማለት ነበር…ሆኖም ጀርባዬን አሽቶ የሚያጥባልኝ ሰው በማግኘቴ ባልደሰት አልቀረሁም ።»

«የሴቶች ጥረት ባሎቻቸውን በተቻላቸው መጠን የቤት ለማዳ ለማድረግ መሆኑን አትርሳ…»

«ከተቻላቸው ከዚያም አልፈው እቃ ያደርጉታል…»

«ለሉሲት የከበረ ሰላምታ አቅርብልኝ ።» ብሎት ሊወጣ ወደበሩ ሲራመድ ተሰማ ደጀኔ ወፍራም ሰውነቱን እንደኳስ እያንከባለለ ሀይለማርያምን ገፍትሮት ሲሮጥ ገባ። አበራ ሀይለማርያምን እንዲሰናበት ጊዜ አልሰጠውም ። «እንኳን ደስ ያለህ ልልህ ነው የመጣሁት!» አለው በሩጫ ምክንያት ትንፋሹ እያነሰው ።

«ለምን?»

«መቶ ብር የደሞዝ ጭማሪ ማግኘትህን አልሰማህም እንዴ? እንግዲያውስ የምስራች ! እናቴ ትሙት ፤ አንድ ነገር ይገባኛል ። ዛሬስ በማኪያቶ አንላቀቅም ።» ብሎት በረጅሙ ተነፈሰና ወንበር ላይ ተዘረፈጠ ።

ተሰማ ቁጭ ከማለቱ አንድ የመዝገብ ቤት ሰራተኛ የእጅ ላብ ያጠቆራትን ትንሽ ሬኮማንዴና ማዘዣ ይዞ መጥቶ አበራ ፊት አስቀመጠለት ። ሬኮማንዴዋ ውስጥ በስሙ አትጢጫ ፎርማውን አኖረና ማዘዣውን ተቀበለ ። መቶ ብር የደሞወዝ ጭማሪ ታዞለት ነበር ።

ተሰማ የጠበቀው ነገር ባለመሆኑ ተገርሞ መቀመጫው ላይ እየተቁነጠነጠ፤ «እንዲህ ፊት የሚያጠቁርና የሚያሳዝን ምን ነገር መጣ ? ከመቶ ብር በላይ አስበህ ኖሯል

******ebook converter DEMO Watermarks*******

እንዴ? እናቱ ትሙት፣ እኔ ይህን ያህል ባገኝ በደስታ ብዛት ጣራውን ቀድጄ እወጣ ነበር ፡፡» አለው ።

«የሰው ስሜት የተለያየ ነው ፡፡»

«በገንዘብ ላይ ያለው የሰው ስሜት ሁሉ አንድ አይነት መሆኑን እናቴ ነግራኛለች ። ገንዘብ ማግኘቱን የሚጠላ የለም ። አንተ ነህ ትገርማለህ ። ወይስ እንደሀ አፍ ተቆምቶ የመጣውን ምንም ሳልሰራ መብላት የለብኝም የምትለው ፈሊጥ ትዝ ብሎህ ነው ? ደሀን የፈጠረው እግዚአብሄር ነው እንጂ አንተ አይደለህም ። ወደሱ እንጋጠው ይውሁ ። አንተ ምንቸገረህ?»

አበራ ለጊዜው ለሰጡ የሚያውለው ጆሮ አልነበረውም። አይኖቹን ጨፍኖ በጥልቀት ወደውስጡ ተመለከተ ። ነገር ግን እርግጠኛ ዝንባሌውንና ስሜቱን ለመጨበጥ አልቻለም። ብቻውን እንደ እብድ ተንከትክቶ ሳቀ ። ተሰማም አብሮት እንዳይስቅ ቀልዱ ስላልገባው እንደተገኘ አፉን ከፍቶ ይመለከተው ጀመር ። አይኖቹ እንባ ዘርተውና ሆዱን ቁርጠት እስኪይዘው ድረስ ተንከትክቶ ከሳቀ በኋላ ፤ «የሚያስቀኝ ነገር ገብቶሀል ?» ሲል ጠየቀው ።

«አልገባኝም ።»

«እኔም ስላልገባኝ ነው የምስቀው ።»

«ምኑ ?»

«ምን ብዬ ልንገርህ ? እርሳው ።»

«እብደሀል መሰለኝ ?»

«እብድ ብሆን ኖሮ ይሻለኝ ነበር ። እኔን የሚያመኝ እብድ አለመሆኔ ነው ።»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ተሰማ አንድ ነገር ለመናገር አስቦ አፉን ከሞጣሞጠ በኋላ ዝም አለ ። ልናገር ወይስ ልተው በማለት ከራሱ ጋር ሙግት መያዙን ፤ በወገ፤ የተንጨፈጨፈው ወፍራም ፤ ክብ ፊቱ ይናገራል ። መቼም የሰማውንና ያየውን ቋጥሮ ለመ ያዝ ስለማይችል ፤ «ካልክስ ስላንተ የሚያሳብድ ነገር ሰምቻለሁ ። የሰማሁትም ስላንተ በጣም አድርጐ ከሚቀረ ቀርና ከሚያስብ፤እጅግ ከሚያደንቅህ ሰው ነው ፤» አለው ፤ ለሰባ ስጋ እንደሚዘጋጅ ቢላዋ ምላሱን ወፍራም ከንፈሩ ላይ በመሞረድ ስለት እያወጣለት ።

«ምን ሰማህ?»

«የሰማሁት ለጆሮ የሚቀፍ ነገር ነው ። እንኳን ባንተና በጠላቴም ላይ ቢደርስ አዝናለሁ ...»

«እኮ ምንድንነው ?»

አበራ በአእምሮው ውስጥ የሚጉላላውን ሀሳብ ለቀቅ አድርጐ ተሰማ የሚለውን ለማዳመጥ ወደሱ ዞረ— ከእንቅብ ገለባ ውስጥ አንድ ፍሬ አይጠፋምና በማለት አስቦ ። ተሰ ማም የአበራን ጆሮ በመማረኩ የልብ ልብ ስላገኘ ጉርድ በርሜል መሳይ አጭር፤ ወፍራም ሰውነቱ ተዝናና ። ላቡን ክክብ ቀይ ፊቱ ላይ በንጹህ ነጭ መሀረብ ጠረገና ፤ «ስለሎ ሊት ነው ፤» አለው ፤ «ታማኝና የባሏን ክብር የምትጠ ብቅ ሚስት አላገባህም ። ኮተቤ ከገጠር መናፈሻ ቡና ቤት ውስጥ ልትማግጥ ስትገባ አሁን ባለፈው ሰሞን በአይኑ ያያት ሰው ነግሮኛል ...»

«ቢቃህ! በቃህ ! ያገኘውን ጥሬ የሚሸረክት የወሬ ወፍም አትሁን ። ስራ ቢኖርህ የሰው ህይወት ውስጥ ገብተህ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

እንዲህ አትፈተፍትም ነበር ። ውጣ !» ብሎ ሲጮህበት ጊዜ ጅራቷን የኋላዋ እግሮች መካከል እንደ ከተተች ውሻ ኩስስ ፤ ሙሽሽ ብሎ ፤ ወፍራም ሰውነቱን እያንከባለለ ወጣ ። የሆነ ሆኖ ፤ አበራ አእምሮ ውስጥ አንድ አይነት ነቀርሳ ሳይተክልና ትኩስ ቁስል ልቡ ላይ ሳይተው አልሄደም ። ጠረጴዛው ላይ በግንባሩ ተደፍቶ የጠረጴዛውን ወለል በቡጢ እየደበደበ ፤ «አሁንስ የት ልግባ ? የት ብደርስ ፤ ምን ብሆን ይሻለኛል ? ጭንቀቴንና ስቃዩን እንግዲህ ማን ይሰማኝ ? ቀና ብዬ ባየው ባዶው ሰማይ አፉን ከፍቶ ይስቅ ብኛል !» በማለት በታላቅ ጣር ሲጨነቅ ቆየና ወረቀትና ብእር አንስቶ ሲያበቃ ማር ማር ካደረገ በኋላ ፣ ጸሀፊውን ፣ 'ሉቅ በደረቴን' አስጠራት ።

እያለቀሰች የስራ መልቀቂያ ደብዳቤውን ትመታ ጀመር.....

፫

አበራ የጐረሰውን እንጀራ ሳይሆን አእምሮው ውስጥ የሚንገዋለለውን ሀሳብ ነበር የሚያላምጠው ። ምግቡም ሆነ ሀሳቡ ምንም ጣእም ስላልሰጡት ገበታውን ትቶ ተነሳ ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ስራውን ለመልቀቅ እንደሚፈልግ ነግሮአት በመሰረቱ ቢስማሙም አሁን ሳያስጠንቅቃት ካደረገው ዘንድ ፤ ወንድ ፤ በዚያም ላይ የእለት እንጀራ አቅራቢ ባል በመሆኑ ፤ በቤት ጥላ ስር ወድቆና የሚስት ጥገኛ ሆኖ መኖሩን ሊቀበል አልቻለም ። የተፈጥሮን ድንጋጌ ያቃወሰ መስሎት ታየው ።

የሆነ ሆኗል በማለት ምንም ቢሞክር ወኔው እያመጸ አስቸገረው ። ከወኔው አመጽ ይበልጥ ግን ከሀሳብ እዘቅት ወስዶ የዶለው ሳይወድ በግድ አእምሮው ውስጥ ሰርጾ የገባው ጥርጣሬ ነው ።

ጣኦት ! ጠይም ጣኦት!

ከስራው ሰንብት የጠየቀበትን ደብዳቤ እያሰበ ፤ «ታዲያ ለምን በዚህ ሰአት አደረግሁት ?» ሲል ራሱን ጠየቀ። ወደ ውስጡ ዘልቆ ራሱን በመመርመር መልሱን ፍለጋ ላይ ሳለ ፤ «እንግዲህ ጀመርክ ?» አለችው ፤ ሶፊት ከፊት ለፊቱ ተቀምጣ ።

«ምኑን ?»
«ፓግርትህን»

ትኩር ብሎ እያያት አይኖቿን መረመረ ። ከራሱ ጥር ጣሬ ሌላ ምንም ሊያይባት አልቻለም ። አይኖቿ እሷ ላይ ተተክለው እንደመቆየታቸው መጠን ፤ ከህይወት ይበልጥ ግዙፍነቷ በአይኑ ህሊናው ጐልቶ ታየው ። ወደ ጠይም ጣኦት ተለወጠችበት ። ኒመለካት ። ወደዳት ።

«የስራ መልቀቂያ ደብዳቤዬን አቅርቤ ነው የመጣሁት ።» ሲል ድንገተኛ ዱብ እዳ ጣለባት ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ያልጠበቀችው ነገር በመሆኑ እንደመደንገጥ ብላ ፤ «ምን አስቸኮለህ ?» አለችው ።

«የመቸኮል ሳይሆን ምን ያህል እምነት ባንቺ ላይ እንዳለኝ ላሳውቅሽ ነው ፤» አላትና አእምሮው ውስጥ ሰርጾ የገባውን ጥርጣሬ መንጭቆ ለማውጣት ሞከረ ። እንግዲ በሆነ መንገድ ፤ «ከጥርጣሬ የሚመጣውን በሽታ ለማዳን ራስን መስዋእት ማድረግ ነው ፤» ሲል አሰበ ።

«አይ አበራ ፤ ለምን እንደሆነ እንጃ... ታሳዝነኛለህ...» ከማለቷ ፤ «እኔ የምፈልገው አፍቃሪ ሚስት ነው ። አዛኝ አላጣሁም፤» አላትና ወዲያውኑ ፤ ታዲያ ራሴን እግሯ ስር የጣልኩት ለምንድንነው? ሲል ራሱን ጠየቀ ። ራሱን በላ ። ምንም ሳይላት ተነስቶ ጥሏት ወጣ ።

ያን ቀን ማታ አምሽቶ ሲመለስ ጥምብዝ ብሎ ሰክሮ መጣ ። እየተንገደገደ ሄዶ ፊቱን በመስተዋት ለማየት ሲሞክር በማግሳቱ ፤ «ግሳት ብቻ !» ብሎ ወደ ሉሊት ዞረ ።

«አዛኝቱ! ጣኦት ከመሆን አልፈሽ እንደ እምዬ ማርያም አዛኝ ለመሆን ነው ? በኔ ላይ አይደለም !»

«ታሳዝነኛለህ ማለት ነውር ሆኖ ነው ይህ ሁሉ ጣጣ !» ስትለው ሁሉ «እኛ ከሚጠብቁው ቃል እንባዋ ይቀድም ነበር ።

«እኔ የሚታዘንልኝ ሰው አይደለሁም ። ወይስ የኔ ወንድነት ...ይህ ...እይው ይህ አልጠቅምም ብሎሽ ነው ? ...አዎን ፤ ዳሩ ምን ይሆናል ? ባንቺ አይፈረድም ። ወኔያችን ሞቶ ሀሞታችን ፈስሶ ሴት ሆነናል ። እዚያ ማካ ውስጥ እንጋሎ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

እንደተጫወተብሽ አረመኔ ብሆን ኖሮ አፍሽን ሞልተሽ ታሳዝነኛለህ አትይኝም ነበር ...»

ከተኛችበት እንደመብረቅ ተወርውራ ተነሳችና ፤ «እንግዲህ በቃህ !» አለችው በሚያንቀጠቅጥ ድምጽ ። ከንዴቷ የተነሳ የጋለው ፊቷ እንደተጠማ መሬት እንባዋን ባንዳፍታ ምጥጥ አድርጎ አደረቀው ። «አንተው ካመጣኸው የእቅጩውን ልንገርህና ፤ ያገባሁህ ለፍቅር አልነበረም ። ሆኖም ደግነትህ እየሳበኝ ላፈቅርህና ጥሩ ሚስት ለመሆን ሞክሬ ነበር ። እድል አልሰጠህኝም ። እንዲህ ከሆንክ ደሞ ገደል ልትገባ ትችላለህ ! ሉሊት ደንታ የላትም ። ለማንም ወንድ ደንታ የላትም ። ምን አይነት አበሳ ነው ? እንዴት ያለ ስቃይ ? አንተም አረመኔ ነህ ! በቃ!»

የተናገረችው ሁሉ ምን አይነት ስሜት አድርሶበት እንደሆነ ለማወቅ ዞር ብላ አየችው ። ሚዛኑን ለመጠበቅ እግሮቹን አንፈራኮ ቆሟል ። እንደክረምት ኩሬ ደፍርሰው ወደ ውጭ የተጐለጐሉት አይኖቹ አርፈውባታል ። ግን አያዩዋትም ፤ በትክክል ። ወደታች የተንጠለጠለው መንጋጋው ቂል አስመስሎታል ። ማጅራቱ የራሱን ቅል ደግፎ ለመያዝ ስላልቻለ እንደወገሬ ማሽላ አንገቱን ዘልሶ ከመታየቱም በላይ ጉያውን እንደጨበጠ ቀርቷል ።

ለማስታወክ ፈለገ ። ወደመታጠቢያ ቤት ለመሄድ ግን በሩ በየት በኩል እንደሆነ ለማወቅ አልቻለም ። ችግሩ ስለገባት እጁን ይዛ ወደመታጠቢያ ቤት መራችው ። ሰገራው አፍ ላይ ተደፍቶ ጉንበስ ቀና እያለ ሲያስመልሰው ሁሉ ልቡን ደግፋ ይዛለት ነበር ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ሁኩቱ ገለል ብሎለት ትንፋሽ ማግኘት ሲጀምር ፤ «ሀሞታችን ፈስሶ ያለቀው በዚህ አኳሆን ነው ፤ ሰገራ ገብቶ አልቋል ?» አላትና ውሀ ለቀቀበት …

፬

እኩለ ቀን ሲሆን ወይም ወደዚያ ገደማ ከእንቅልፉ ባነኖ ነቃ ። ሉሊት አጠገቡ የለችም ። ምንም ቢሰክር አእምሮውን ባለመሳቱ ማታ በሱና በሉሊት መካከል የሆነውን ለማስታወስ ሞከረ ። እሱ እንቅልፍ ይዞት እሷ በመሄዷ ተቆጨ እንጂ አላማረራትም ። ይልቅ አእምሮው ውስጥ የገባው እንግዲህ ሰው ምን ይለኛል ? የሚል ጥያቄ ነበር ። መልሱም ቢሆን አልተሰወረውም ። ከስራም ሆነ ከሚስት የማይረጋ አብድ እንደሚሉኝ አውቃለሁ በማለት ሲያስብ ቆይቶ ምን እንደመራው ሳያውቅ ፤ ከኮሞዲኖው ውስጥ አንድ ትንሽ ሽጉጥ አወጣ ። አቶ አባተ ለሰርጉ ያመጡለት ስጦታ ነበረች ።

«አንድ የጥይት አርሳስ … ዘለአለማዊ ሰላም … ባይ ርገውስ ? አሁን … አሁን …» ሰውነቱ በላብ ተደፍቋል ። ሆኖም የመኖር ፍላጐቱ አይሎ ከሚንቀጠቀጠው እጁ ጋር ይታገል ጀመር ። ነፍሱ ተለማመጠችው ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ለመኖር ብፈልግም ልኖር አልችልም ፤ ሲል ከራሱ ጋር ተከራከረ ። ያኔ ነበር ስለራሱ አንድ ነገር ያወቀው ይህን ህይወት ትቶ ለመሄድ የፈለገበትን ምክንያት የተረዳው።

«ሌላው የፈለገውን ቢለኝ ደንታ የለኝም …እሷም ከሄደች መንገዱን ጨርቅ ያድርግላት ። ብቻ ይቅርታ እንኳን ጠይቄአት ብትሄድ ኖሮ ምን ነበረበት ? ትሂድ ። እኔን የጨነቀኝ …»

የመኝታ ቤቱ በር በድንገት ብርግድ አለ ። ሉሲት ዘልቃ መስኮቱን ስትከፍት እጁ ውስጥ የነበረችውን ሽጉጥ ትራሱ ስር ደበቃት ።

«ነቅተሀል እንዴ ?»

«ሞቼ የምቀር መስሎሽ ኖሮዋል !»

«ማታ ላየህ ሰው ሳይመስለው አይቀርም !»

ስለማታው ጉዳይ እንደገና ለማንሳት አልፈለገም ። ዝም አለ ። ከጥቂት ደቂቃዎች በፊት ብአይኑ ሴጋ ሁለተኛ የማይገናኙ መስሎት ስጋት አድሮበት ነበር ። ስጋቱ ጨርሶ ከልቡ ባይጠፋም አሁን ስላያት መናደድ ጀመረና ፤ «ስራ ስትሄጂ ለምን ሳትቀሰቅሺኝ ወጣሽ ?» ብሎ በመጠየቅ አፈጠጠባት ።

«ስራ አልሄድኩም ።»

«ታዲያስ ?»

«ቤት ስፈልግ ነው የዋልኩት ።»

እጢው ዱብ ብሎ ፤ «የምን ቤት ! ?» አላት ።

«የኪራይ ቤት ነዋ ። አነስተኛ ቤት መፈለግ አለብን ብለ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ሆኝ አልነበረም ፤ በስድሳ ብር እዚህ አፍንጮ በር አጠገብ
ግሩም ቤት አግኝቻለሁ ። ባለሶስት ክፍል ሆኖ ሰፊ ምድር
ቤት አለው ። ምድር ቤቱ ከታደሰና ብርሀን እንዲያገኝ ከተደ
ረገ ግሩም ስቱዲዮ ይወጣዋል ። እንዲታደስ ገንዘብ ከፍዬ
ነው የመጣሁት — በአስር ቀን ውስጥ ይደርሳል ...»

ከተቀመጠበት ተነስቶ አቀፋት ። ለረጅም ጊዜ ተቃ
ቅፈው ቆሙ ። የሚነጋገሩት በልባቸው ትርታ ብቻ ነበር ።
«ያገባሺኝ ለፍቅር አለመሆኑን እያወቅሽ ይህን ሁሉ ምን
አሳሰበሽ ?» ሲል ጠየቃት ፤ የፈለገው የተናገረችው ሁሉ
ከልቧ አለመሆኑን እንድታረጋግጥለት ነበር ። ጥያቄውን
ወደጐን አድርጋ ፤ «ይልቅ የስእል ስራህን ስትጀምር እኔን
ጨርሶ እንዳትረሳኝ ቃል ግባልኝ» አለችው ። ቃል መግባ
ቱን በከንፈሩ ማህተም አረጋገጠላት ። ወዲያውኑ ለወደፊት
ሉሊትን እንዴት አድርጐ ሊሠራት እንደሚችል አንድ
ሀሳብ መጣለት — ያ በአይነ ህሊናው ከህይወት ይበልጥ
ጐልቶ የሚታየው ሩለምትሀት ግዙፍነቷ ነበር ።

በተጨማሪ አስር ቀን ...በጣርና በጭንቅ ተይዛ የነበ
ረችው ነፍሱ ፋታ አገኘች ። አሁን አስር ቀን ቀርቶታል ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

፳

«ታውቃለህ ፤» አለው ሀይለማርያም ፤ «አስር ቀን ... አስር ቀን ፤ አስሬ ሰትል እንደ ፌራህ ያስታውቃል ። ያ ቀን እንዲመጣ አትፈልግም ። ለዚህ ነው ቆይ እዳዬን ልጨርስ ስትል ከርመህ ጊዜው ሲደርስ በድንገት ተነስተህ ያገባኸው፤ ከዚያ ደሞ ሰራህን ለመልቀቅ ምቹ ጊዜ ስትጠብቅ ቆየህ ። ከዚህ በኋላስ ? ሚስትህ እርግዝ እስከምትወልድበት ቀን ድረስ መጠበቅ አለብህ ፤ አይደለም ? የእውነቱን ካልክ ያ ቀን እንዲደርስ ከቶ አትፈልግም !»

ሀይለማርያም ሉሊትን ለመጠየቅ ነበር የመጣው ። «አዎን ፤ ነው !» አለ አበራ በድንፋታ ፡— «ምክሬ ያልሆነልኝ እንደሆነስ ? እውነተኛ የተፈጥሮ ችሎታ መሆኑ ቀርቶ ባዶ የፈጠራ ስሜት ፤ ትንሽ አየር የሚያስተነፍሰው የሳሙና አረፋ ሆኖ ያገኘሁት እንደሆነስ ? ምን ለመሆን እችላለሁ ! ሀይወትን እንተውና ራሴንም ቢሆን ለማየት ድፍረት አይኖረኝም ። መሞት ይሻለኛል ። ይህ ለምን ሊገባህ አይችልም !» «ይገባኛል ። እውነተኛ ችሎታ አይኖፋር ናት ። ገበያ መውጣት ያስቸግራታል ። እኔን የማይገባኝ ግን በፍርሀት ጥይት ሰው በቁመናው ራሱን ሲገድል ነው ። አልታወቀህም እንጂ ፈርተሀል ። የሻንተ ፤ የዛገና የደነዘ ኡእምሮ በድንገት ተነስቶ ራሱን ለማዘዝ አይችልም ። ታፍና የኖረች ሀይወት ንጹህ አየር መተንፈስ ጭንቋ ነው ። ማስተጋባት

******ebook converter DEMO Watermarks*******

እንጂ መፍጠር ስቃይ ይሆንብናል ። በሽተኞች ነን ። እኢ ምሮአችን ታሟል ። ነፍሳችን ታማለች ። በሽተኞች ነን ። ፍርሀትህ ይገባኛል ...» እንዳለው አቶ አባተ አሳት ጉር ሰው ደረሱ ።

ሀይለማርያም ያንን ወፍራም ፈገግታውን እያሳያቸው ፤ «ምንነው ከናካቴው ሰላምታ እንኳን ነፈጉኝ ?» ሲላቸው ጊዜ ፤ «ተወኝ ብዬሀለሁ ። ባለጌን ካላደገ የገደለ ይጸድቃል የተባለው ያለምክንያት አይደለም ። ደሞ እንደቡዳ አታፍ ጥብኝ !» አሉት ። ወደ መኝታ ቤት ሂዶ ሎሊትን ከተሰና በተ በኋላ ቅሬታ ሳይገባው እየሳቀ ወጣ ።

ሎሊት የአቶ አባተንና የወይዘሮ ባፈናን አይን ማየት ካስጠላት ጊዜ የላትም ። በመጡ ቁጥር ስለዘራቸው ጥራትና ትልቅነት ፤ ስላለፈው ክብራቸውና የኑሮ ድሎት በሰፊው ስለሚያወሯት መስማት ሰልችቷታል ። ከመሰልቸትም በላይ በዘር አቋም ከሷ እንደሚሻሉና ወገናቸውን በክብር መያዝ እንደሚገባት በዙሪያ መንገድ የሚነግሯት እየመ ሰላት መናደድ ጀምራለች ። ወይዘሮ ባፈና በመጡ ቁጥር ፤ «ምንነው ወላጆችሽን አላስተዋወቅሽን ? ዘመዶችም የሉሽ ? እንዴት ሰው ያለዘር ይፈጠራል ?» ሳይሏት አይሄዱም ።

ሀይለማርያም ከመውጣቱ አቶ አባተ እንደልማዳቸው ትከሻቸውን ወደፊት አስቀድመው ፤ «ደሞ ምን ነካህና ከስራህ ተፈናጠርክ ?» አሉት ።

«ምንም ።»

«እንዴት ምንም ? ሰው ያለምክንያት ከስራው ይወጣል ? ገጤና አይደለም ። አንድ ቦታ ረግተህ ሰው እንዳትሆን የሚያዞር ፤ የሚያንከራትትና የሚያንቀዠቅዥ መድሀኒት

******ebook converter DEMO Watermarks*******

እንዳቀመሱህ ገብቶኛል ። የቀረህ ጨርቅህን ጥለህ መሄድ ነው ። ለዚህ ማርከሻው ጠበል ብቻ ነው — ሌላ አይደለም።

የወንድሙ አስተያየት ከሌሎችም እንደበት ይለማል ። ጥቂቶቹ ፤ አበራ የደረጃ እድገት ወይም የደመወዝ ጭማሪ ሲያገኝ ከስራው የሚያፈናቅለው በሽታ አለው ፤ የደረጃ እድገትን የሚያስጠላ መድሀኒት አቅምሰውታል ሲሉ ፤ ሌሎች ደግሞ ፤ የለም ፤ እንዲያው ሞኝነትና ልጅነት ይዞት ከሀላፊነት ለመሸሽ ያለው ነው በማለት መካሪ በማጣቱ ሲያዝኑ ፤ የተረፉት ፤ መቼ እንዲህ ሆንና ፤ እሱ ከገንዘብ በስተቀር ሌላ ፍላጐት የለውም ፤ ለገንዘብ ይሞታል ፤ ለዚህ ነው ለትንሽ የደመወዝ ጭማሪ እንደገረድ ከንዱ መስሪያ ቤት ወደሌላው እያለ የሚኖረው በማለት ስጋው አልቆ አጥንቱ እስኪቀር ድረስ በጭቀው ያሙታል ። አበራ ለዚህ ሁሉ ደንታ የለውም ። እሱን የጨነቀው የእስሩ ቀን እየተገባደደ መሄድ ብቻ ነው ።

፮

«ነገኮ የተወለድኩበት ቀን ነው ። እንዳጋጣሚ ሆኖ የመወረሻ ደሞዜንም የምቀበለው ነገ ነው ። ጥሩ አጋጣሚ አይደለም? አብረን ማክበር አለብን ፤» አለና ለሉሊት ነገራት ።

«ውይ በሞትኩት ! ለምን ቀደም ብለህ አልነገርከኝም አበራዬ ?»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«ትዝ ያለኝ አሁን የተፈጠርኩበትን ቀን ስራንዎ ነው ፡፡»
«የተፈጠርከበትን ቀን የሚያስረግም ምን ነገር መጣ ?»
«አላውቅም ፡፡ ምናልባት ፈርቼ ይሆናል ፡፡»

ባይሆን እንኳን ምንም ሳይፈራ በናፍቆት ነገን ሲጠብቅ ውሎ አደረ ፡፡ ከዚያ መከረኛ ቀን ሀሳቡን ወደሌላ የሚያመራ ማንኛውም ነገር ለጊዜውም ቢሆን ፋታ ስለሚሰጠው እንደትልቅ ቁም ነገር አድርጎት መመልከት ጀምሯል ፡፡ መጠጥ ብቻ ሳይሆን በግድም ሆነ በውድ ሉሲት ጋር ሳይታገልና ፍቅሩን ሳይጋልጽ ያደረበት ሉሲት የሰም— አሰፍ እልፍ ቀንም ቢሆን ፤ ይህ አዲስና እንግዳ የሆነ ጠባይ ባይገባትም ሰመመን ይሆናል በማለት ጠለቅ ብላ ለመመራመር አልሞከረችም ፡፡ ማን ለአበራ እንደሆነ አድራጎቱ ጠለቅ ያለ ትርጉም ይሰጠዋል ፡፡ የሚታየው ጊዜውን ማሳለፉ ብቻ አይደለም ፤ የሚፈልገው በፍቅር ጦር ሊጉዳት ነው — ጣፋጭ ደስታ የሚሰጠው ይመስል ፡፡

ያን ቀን ጧት ስንት ደቂቃ ጠብቋት ከቤት ሲወጡ እንዲያ እንደልማዷ ከእግር ጥፍሯ እስከራስ ጠጉሯ ተሽሞንሙና ስላያት ፤ «ቢሮ ለመሄድ አሁን ይህ ሁሉ ጌጥ ምን ያስፈልጋል ?» ሲል በአይኑ እያሽሟጠጠ ጠየቃት ፡፡

«እኔ ከማን እንሳለሁ ?» ነበር መልሷ ፡፡

የወጣችው ጸሀይ በሀይሏ የምትተማመን አይደለችም ፡፡ የሰማዩን አመድማ ቀለም ተቀብላ የምትወረውር ትመስላለች ፡፡ ማታ ዝናብ ዘንቦ ስለነበረ አየሩ ላይ የሚንሳፈፈው አቧራ በመታጠቡ ህይወትን የሚያድስ ንጹህና ቀዝቃዛ አየር ይነፍሳል ፡፡

******ebook converter DEMO Watermarks*******

አበራ ሉሊትን መስሪያ ቤቷ ካደረሳት በኋላ ወደ መስሪያ ቤቱ ሄዶ የመጨረሻ ደመወዙን ለመቀበል ጊዜ አልወሰደበትም ። መቀበሉንና ቀሪውን የወንድሙን እዳ ለመክፈል መሄዱን ሊነግራት ወደ ሉሊት ስልክ ደወለ ። አልነበረችም ። ትንሽ ቆይቶ እንደገና ደወለ ። የሄደችበትን የሚያውቅ አልነበረም ። በምክንያት ሳይሆን እንዲያው በስሜት ተነስቶ ወደ መስሪያ ቤቷ ሄደ ።

የፖሊስ ቆመጥ የሚያክሉ እድሜአቸው የገፋ ጥቁር የመስሪያ ቤቱ ዘበኛ አይተውት፣«የውሀዬ ጌታ» አሉት በቁልምጫ ። ሉሊትን ከተዋወቀበት ጊዜ ጀምሮ አልፎ አልፎ ኪሱ ውስጥ ያገኘውን ፍራንክ ለውሀ ጥምዎ እያለ ይጥልላቸው ስለነበረ ባዩት ቁጥር ጠብ እርግፍ ይሉለታል ።

«ምንነው ደህና ?»

«ሉሊትን ነበር የምፈልገው»

«አይ…አሁን እንዲያው ለጥቂት ። ወይዘሮ ሉሊት አሁን በቅርቡ ካንድ ሰው ጋር በጥቁር መኪና ሲወጡ ያየሁ መሰለኝ …»

«መኪናው ምን አይነት ነው ?…እ…ለብርቱ ጉዳይ ፈልጌአት ነበር ።»

«እንዴት አይነት ልበልህ የኔ ጌታ? አዎን፣የሄዱበት መኪና ቀለሙ ጥቁር ይሁን እንጂ ልክ የዚያ አይነት ነው ። ምን ነካህ ? ምንነው ደህና ?»

የ፲፱፻፺፱ አመተ ምህረት ሞዴል የሆነ ኦፔል መኪና ነው ። በዚያን ሰአት ተሰማ ደጀኔ ያሰማው ሹክሹክታ ከየትም መጥቶ ጆሮው ውስጥ ደወለ ። ጢት ሲያመጣት

******ebook converter DEMO Watermarks*******

የደረገችው ጌጥ ሁሉ ታየው ። የተርከፈከፈችው ሽቶ ሸተተው ። ለአይን ህሊናው ከህይወት በላይ ግዙፍ ሆነች ። መኪናውን እንደ አዙሪት አሽከርክሮ ወደኮተቤ የገጠር መናፈሻ ቡና ቤት እንደአውሎ ነፋስ በረረ ።

እውነትም በጓሮ በኩል ከቡና ቤቱና ከወጥቤቱ መካከል ባለው መተላለፊያ ላይ ጥቁር የ፲፱፻፶፱ አመተ ምህረት ሞዴል ኦፔል መኪና ቁሞ በማየቱ ልቡ ከውስጡ ተበጥሶ የወደቀ መሰለው ። አእምሮው እንደድር ተወሳስበው ሊጨበጡ በማይችሉ ሀሳቦች ውስጥ ገብቶ ይዋኝ ጀመር ።

መኪናው ውስጥ እንዳለ አሻቅቦ በከፍተኛ ውሀ ልክ ላይ የተሰራውን ሰቀላ ቤት ተመለከተ ። በረንዳውን ከዳር እስከዳር የሸፈኑት መጋረጃዎች ክፍሎቹን ከልለው አያሳዩም ። ቁጭ ብሎ በመጠባበቅ ሲወጡ ሊይዛቸው ልቡ ቢከጅልም በሀሳቡ ሉሊት ከሌላ ሰው ጋር ስትዳራ ፣ ስትጃ ስትና ፣ ላይ ከሌላ ሰው ላብ ጋር ተዋህዶ ፣ የሌላ ወንድ ጠረን ስትወስድ ማየቱ ሊያስቀምጠው አልቻለም ። ያ ግዙፍነቷ በአይኑ ህሊናው መጣ ። ስሜቱን የሚገታበት ሉጋም ከዳው ። የመኪናውን ድምጽ አሰማ ። ወዲያውኑ እንደ እህል ቀምሶ የማያውቅ የሚመስል ጥቁር ረጅም የሆቴሉ ቤት እንግዳ ተቀባይ ሲሮጥ መጣና «አቤት» አለው ፤ በሻሽ ወይም በነጠላ ፊቷን የሸፈነች አስከሬን መሳይ ቤት መኪናው ውስጥ ባለማየቱ እየተገረመ ። ብቻውን እዚህ የቤት ቄራ ውስጥ ምን ያደርጋል ? የሚል ጥያቄ ፊቱ ላይ ይነበባል ።

«የዚህ መኪና ጌታ ጓደኛዬ ነው ። በጣም ባስቸኳይ እፈልገው ነበር ። የተኛበትን ክፍል ታውቃለህ ?»

«እነሳቸው አራት ቁጥር ናቸው ።»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

በፈጣን እርምጃ ወደ አራት ቁጥር አመራ ። ምን ለማድረግ አስቦ እንደሆነ ግን አላወቀም ። አእምሮው ፈርጅ በሌላቸው ሀሳቦች ውስጥ ሰጥሞ መዋኘቱን አልተወም ። በሌላ ወንድ እቅፍ ውስጥ እንደሄዋን እርቃን ሰጋዋን በደስታ ስትፈነድቅ የማግኘቱ ሀሳብ ሰውነቱን ዘገነነው ።

በሩን አንኳኳ ። የመቃብር ዝምታ ። የሚሰማው የልቡ ትርታ ብቻ ነው ። እንደገና አንኳኳ ። «ማንነው ?» የሚል ወፍራም የወንድ ድምጽ ከውስጥ ሰማ ። አበራ መልስ አልሰጠም ። ለሶስተኛ ጊዜ አንኳኳ ። እንደገና የመቃብር ዝምታ ። በሩን ሰብሮ ለመግባት እንደተዋጊ በግ ወደኋላ አፈግፍጎ ወደፊት መንደርደር ባይ ሳለ ድንገተኛ ተኩስ ሰማ ። ወደ መኪናው ሮጦ ተመለሰና አቶ አባቱ የሰጡትን ሽጉጥ አውጥቶ ካቀባበለ በኋላ በመጣበት ፍጥነት ተንደርድሮ በሩን ሲሰብር ፤ የሞት ጥላ ያረፈበት ይመስል በመቃብር ዝምታ ተውጦ የነበረው ሰፈር ሰላሙ ባንዳፍታ ተናጋ ። ጩኸትና ሩጫ ሆነ ።

በየክፍሉ ውስጥ የነበሩት ሴቶችና ወንዶች ከየጉሬአቸው እየተፈተለኩ እንደሚወጡ አይጦች ሹልክ ፤ ሹልክ እያሉ ሲጠፉ ይታያሉ ። አበራ ሽጉጡን በቀኝ እጁ ይዞ ፤ ሰብሮ ከገባበት ክፍል ሲወጣ በህልም ኣለም ውስጥ የሚንሳፈፍ አስከሬን እንጂ ሰው አይመስልም ነበር ።

ህይወት የሌላቸውን አይኖቹን ምእት አለም ላይ አሳርፎ ደረጃውን ሲወርድ ፤ ሲመጣ ያነጋገረው የቡና ቤት አስተናጋጅ ብቻ ሲቀር ፤ ሌሎች ደጅ ተሰብስበው የነበሩት

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ሰዎች ገለል አሉለት ። አንዳንዶቹም እግሬ አውጭኝ እያሉ ወደጓሮ ዞሩ ።

ተላላኪው በሁለት እጆቹ ራሱን ይዞ ፤ «ምንነው ጌታው ? እንደእምላክ እምኜዎት… ምንነው እንዲህ ጉድ ሰሩኝ ? አወይ እንጀራዬ ! ሰርቼ እንዳልበላ ፤ እንዳያልፍልኝ ቀኑ…» እያለ እዬዬውን እንደዶፍ ሲያወርድ ፤ አበራ እንደ እብድ በሳቅ ፈነዳ ። የሳቅና የልቅሶ ልዩነት እስኪዘነጋው ድረስ ሳቀ ። በሳቅና በልቅሶ መሀል ተይዞ ፤ «እንዲህ ያለውን አጋጣሚ በፍጡሩ ላይ የሚያደርስ አምላክ ካለ ቀልደኛነቱ እንጂ አምላክነቱ አይታየኝም ።» እያለ ያስብ ነበር ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ክፍል ሶስት

፩

ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ያ ሀሳብ ከአእምሮው አልተለየም ። የአምላክ ቸርነት ፤ ፍቅርና ርህራሄ የሚባለው ነገር የቱ ላይ እንደሆነ ሊገባው ስላልቻለ የደረሰበትን ፈተና ለመቋቋም ልቡን ወደ አምላኩ መልሶ በልቅሶና በጸሎት እንደመማ ለድ የእግዚአብሄርን መኖር ጨርሶ ከልቡ እስከማውጣት ደረሰ ። እግዚአብሄርን ሳጣ አሰምና ምንም ምክንያት ለሌለው ከንቱ ህይወት አንዳች ጠብታ እንባ ሊያፈስ አል ቻለም ። ውስጡ እንደኮረት ሻክሮ የእንባው ከረጢት ከመድረቁም በላይ ፤ ለሞትም ሆነ ለሽረት ደንታ አልነ በረውም ። ብቻውን ቆሞ ቀረ — ያለፈጣሪ ።

ከመደንዘዙና ተስፋውን ቆርጦ የህይወትን ጣእም ከማጣቱ የተነሳ ፤ በወህኒ ቤቱ መኝታ ቤት ውስጥ ያለው ከሩቅ የሚገለማው የስገራ ግማት ፤ የመኝታ ቦታ ጥበ ትና ሰው ሆኖ መፈጠርን የሚያስጠላው እሲቃቂ ትፍ ግፍግ ፤ ለረጅም ጊዜ ውሀ ነክቶት የማያውቀው የሰዉ ገላ ክርፋት ፤ የሽራና የዝናብ ጫማዎች ጥምባት ፤ ከደረቅ ጥቁር ዳቦና ከረጋ ጥቁር የሽሮ ዶኬ ሌላ እህል ረስቶ የከረመ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

የሰው ትንፋሽ ሽታ—አዎን ፤ እነዚህ ሁሉ እንኳን ምንም ስሜት አልሰጡትም ። ለምንም ነገር ስሜት አልነበረውም ።

ጸጸቱ ራሱን ሶስተኛ ፖሊስ ጣቢያ ድረስ እንደበግ እየጐተተ ሂዶ እጁን መስጠቱ ነበር ። መቶ ጊዜ ደጋግሞ ፤ «ለምን ራሴን ሳልገድል ቀረሁ?» በማለት ሳይጠይቅ አልቀረም ። ግን ያኔ አላደረገውም ። ነፍሱ ምስጢሯን ስላልገለጸችለት ለምን እንዳላደረገው ምክንያቱ ሊገባው አልቻለም ።

ዞሮ ዞሮ የሚመለሰው ግን እዚያው፤ «እግዜር እንዲህ ያለውን አጋጣሚ እንዴት በሰው ላይ ይፈርዳል ?» የሚለው ሀሳብ ላይ ነው ። ከሉሊት ጋር የተገናኘበትን ቀን ምርር ብሎ ረገመው ።

«ብቻህን ተከዝህ እስከመቸ ድረስ ትዘልቀዋለህ ወንድም?» የሚል ድምጽ ሰማ ። በመጀመሪያ ፤ ከዚህ አለም ውጭ የመጣ ድምጽ መሰሎት ነበር ። ዙሪያውን ከነበሩት የሉ ብጤ እስረኞች አንዱ ሆኖ አገኘው ። ከሀሳቡ አለም ከመለየቱ በፊት የማይሰማው የእስረኞቹ ድምጽ አሁን እንደ ፈሳሽ ወንዝ እያጉረመረመ ጆሮዎቹ ውስጥ ገባ ። አንዳንዶቹ ላያቸው ላይ ያረጁትን ነጠላዎቻቸውን ይቋጫሉ ። ጥቂቶቹ ድሪቶአቸውን በመርፌና በክር ምወስወስ ይዘዋል ። ሌሎች ደግሞ ጸሀይ እየሞቁ ከየሸማቸው ላይ ተባይ ይለቅማሉ ። ከእስረኞቹ መካከል በጥርጣሬ መልክ የሚመለከቱትም አልጠፉም ። እንዲሁም ፤ ወጣትነቱንና ሁኔታውን እያዩ ከንፈራቸውን በመምጠጥ የሚያዝኑለት አልታጡም። አበራ ፤ አይኖቹን በደንብ ሲከፍት ከአብዛኞቹ እስረኞች

አፈንግጠው ባንድነት የሚያወሩ ጥቂት ሰዎች አየ ። አለባበሳቸውም ሆነ ሁኔታቸው የመጉሳቆልን መልክ አያሳዩም ። ከነዚህ መሀል አንዱ ከሸማቸው ላይ ተባይ ከሚለቅሙት እስረኞች ውስጥ አንዱን ጠርቶ እንዳሸከር ሲያዘው በማየቱ «እዚህም ?» በማለት ተገረመ ። ጆሮው ትእዛዙን አልሳተም ። «አስቲ ሂድና ስገራውን አጥበህ ጥራኝ ፤» የሚል ነበር ።

ዦር አለና አጠገቡ ቆሞ የነበረውን እስረኛ፤ «ያ ሰው በምን ምክንያት ነው እንዲህ አሽቆጥቁጦ ሌላውን እስረኛ የሚያዘው ?» ሲል ጠየቀው ።

«አንተም የጾበ ድርሻህን ወይም ሲጃራ ወይም ከውጭ የሚመጣልህን ምግብ ትርፍራፊ መስጠት ከቻልክ ብዙ እስረኞች እንዳሽከር ለማዘዝ ትችላለህ ። እኔም ስንቅ አቀባይ ዘመድ ፤ ቤሳ ብስቲን የሌለኝ ድሀ በመሆኔ ታዛዥህ ለመሆን ዝግጁ ነኝ ፤» ሲል ምንም ሳይዘገይ መለሰለት ።

አበራ ትኩር ብሎ ተመለከተው ። ሰውዬው ረጅም ፤ ደንደሳምና ጥቁር ሆኖ አይኖቹ በርበሬ ይመስላሉ ። የሚታየውን ሆዱን እያከከ ወደ ሀብታሞቹ ይመለከታል ። ታጥቦ የማያውቀው ጥቁር ቆዳው ላይ ጥፍሮቹ የሚተውት ነጭ መስመሮች ይታያሉ ። ጥቂቶቹ የሰውዬውን አይን ተከትለው ሄደዋል ። ሌሎች ደግሞ አበራ ላይ አፍጥጠው ቀርተዋል ።

አበራ ሳያስበው ሰውዬው ከጠገቡ በድንገት እንደ መቶ ሜትር ሯጭ ፈርጥጦ ሲሄድ፤ ሌሎችም ከያሉበት እንደ ወስፈንጥር ተወርውረው ተከተሉት ። ሁሉም በአንድ ላይ ተደራርበው ወድቀው ለጥቂት ጊዜ ከተንጫረረጩ በኋላ ፤

******ebook converter DEMO Watermarks*******

አበራ እጠገብ ቆሞ የነበረው ሰውዬ የተሻሙበትን ነገር ይዞ ከላዩ ላይ ጥሏቸው ተነሳ ። ትንቅንቁ ለቁራጭ ሲጃራ ነበር ። ይህንን በማየቱ ሰው ስለመሆኑ አድሮበት የነበረው ጥላቻ በይበልጥ ነፍስ ዘርቶ አንጀቱ ውስጥ ሲገላበጥ ተሰማው ። ከህይወት መስላል ስር መውደቅ የሰዉን ይሉኝታ፤ ክብርና ኩራት የትን ያህል እንደሚገፍ ለመጀመሪያ ጊዜ የአይን ምስክር ሆኖ ስለተረዳው አዲስ አይነት ፍርሀት አደረበት ። መላ ሰውነቱ ተንቀጠቀጠ ።

«እኔም ከጊዜ በኋላ እንዲህ እሆን ይሆን ?» የሚል ጥያቄ ገባው ። ላመጣት ተመኘ ። በዚያን ጊዜ የሲጃራ ሱስ ተቀስ ቅሶበት ማጤስ በጣም አስፈልጎት ስለነበረ አቅበጠበጠው...
«ጌታዬ ፤ ዘርጋው የሚሉዎትን አይመኑ ፤ ለስራው እንደሆን እኔ አለሁልዎት»፤ አለው አንዱ ልጅ እግር አስረኛ ። የለበ ሰው ልብስ ላዩ ላይ ተቦጫጭቆ አልቋል ። ከመጉሳቆሉ የተነሳ መልኩ ጠይም ይሁን ጥቁር ለይቶ ለማወቅ አይቻ ላም ።

«ለምን አላምነውም?» ሲል የማወቅ ጉጉት አድሮበት ጠየቀው ።

«ሰባቂ ነው ። እርስዎ አዲስ ስለሆኑ ባያውቁት ነው እንጂ የዘርጋው ብጤ ብዙ ሰባቂዎች አሉ ...»
«ምንስ ለማንስ ያሳብቃሉ ?»

«ሲጃራ ያጤሳል ፤ የተከለከለ መጽሀፍ አስገብቶ ያነባል ፤ እስረኞችን ያሳድማል ፤ ወህኒ ቤቱን ሰብሮ ለመውጣት ያስባል ፤ እያሉ ለወህኒ ቤቱ አስተዳደር ክፍል ያሳብቃሉ ። እንደሚያዩት የምንጠነበቀው እርስ በርሳችን ነው እንጂ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«የታሰርኩትማ እናቴን ገድዬ ነው ።»

«ለምን?!»

«አባቴ በህይወቱ ሳለ ቀበኛው የነበረውንና መርዝ አጠጥቶ ገድሎታል ተብሎ አገር የሚጠረጥረውን ሰው ካላገባሁ ብላ ተነሳችና ብመክራት ፤ በጎረቤት ባስመከራት ፤ እሻፈረኝ ብላ ስላስቸገረችኝ አንድ ቀን ተናድጄ በዱላ ማጅራቷን መትቼ ገደልኳት ።» ብሎ ዝም አለ ። አበራ ሌላ ነገር ይጨምራል በማለት ሲጠባበቀው ከተቀመጠበት ጨርቁን ጥሎ ተነስቶ ራሱን በመያዝ እየተንጎራደደ «ወይ እምዬ...ማህፀንሽ ምንኛ ይረግመኝ ? ወይ እምዬ...እምዬ እንዲቷ... ጡቶችሽ ምን ይሉኝ...» እያለ እዬዬውን ሲያቀልጠው ከእስረኞቹ አንዳቸውም ዞር ብለው አላዩትም ። ቁም ነገር ብሎ የተመለከተውም አልነበረም—አንድ መንግና ፖሊስ ከውጭ ሲንደረደር መጥቶ በጥፊ ብሎ ዝም እስኪያሰኘው ድረስ ። ወዲያውኑ ወደ አበራ ተመልሶ ምንም እንዳልነካውና ምንም እንዳልሆነ ሰው ሆኖ ፤ «አደራዎን እንግዲህ ያስጠጉኝ... ያለእርስዎና ያለፈጣሪ ረዳት የለኝም ። ዘርጋው እንደሆን አይሆንዎትም!» አለውና እግሩ ላይ ወደቀ ።

ሲጃራው እንዴት እንደሚገኝ በመጠየቅ ፈንታ፤«ከዘርጋው ጋር አትቀደዱም መሰለኝ!» በማለት ፍላጎቱንም ሆነ እረዳሀለሁ ብሎ ቃል መስጠቱን ለማዘግየት ሞከረ ።

«የጥላቻ ሳይሆን እሱ በስብቀትም ሆነ ከእስረኞቹ በመስረቅ እንደምንም ይኖራል ። ቤቱ ነው ። ከወህኒ ቤት በወጣ በሳምንት ወይም በወር ተመልሶ ይመጣል ። አሁን ግን የመጨረሻው ሳይሆን አይቀርም ። ሌሊት ካንድ ሽማግሌ ግሪክ ቤት ሰርስሮ ገብቶ ሲነቃበት ጊዜ ገድሎት ከኪሱ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

አስራሁለት ብር ብቻ አግኝቶ እሷንም ሳይጠቀምባት ተያዘ...» ብሎ የጀመረውን ሳይጨርስ አበራ ስሙ ሲጠራ ሰማና ተነስቶ ሄደ ።

የጠራው ፖሊስ ወህኒ ቤቱ ጽህፈት ቤት ድረስ በአስቸኳይ እንደሚፈለግ ነገረውና እያጀበ ወሰደው ። እንደ ደረሰ ሀይለማርያምን በማግኘቱ ባለፉት አስራ ሶስት ቀኖች ውስጥ ተሰምቶት የማያውቀው ደስታ ልቡን ወረረው ። «የት ጠፍተህ ከረምክ?» ብሎ ሲጠይቀው፤ንዴቱንም ሆነ ደስታውን እንኳን ሊደብቀው አልቻለም ። ሆኖም ትርጉም ሊሰጠው ያልተቻለዉ አንድ አይነት ስሜት ሀይለማርያም ፊት ላይ ይነበብ ነበር ። ከአበራ ይልቅ ሀይለማርያም በይበልጥ ተጉሳቁሎ ነበር ።

«አልጠፋሁም ። ከተሰፋዬ ጋር የመከላከያ ምስክሮች ስንሰበስብና ነገሩን ስናጠና የቀረበብህን ክስ ስንመረምር ፋታም ጊዜ አላገኘሁም ።»

«ወንድሜስ? ካገር ቤት ተመልሷል?»

«አልተመለሱም ። ነገ ወይም ከነገ ወዲያ ይገባሉ ተብሎ ይጠበቃሉ ። የሰሙለት ምን እንደሚሆኑ ለመገመት አልችልም ። እጅግ ሀዘን ይሆንባቸዋል ።»

«እናቴስ?»

መልስ ሳይሰጠው ሀይለማርያም ፊቱን አዞረ ። ትንሽ እንደቆየ ፤ «ፍርድ ቤቱ እንዳይህ የፈቀደልኝ ስለእናትህ ጉዳይ ነው ።» አለው ሲቃ በያዘው ድምጽ ።

«ሞታለች፤ አይደለም ?»

«አዎን ።»

«መቼ?»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«ከትናንት ወዲያ ። ከታሰርክ ቀን ጀምረው ካልጋ አልተነሱም ። ሆስፒታል ልወስዳቸው በጣም ጥሬ ነበር ። አልታመምኩም ፤ እንዲያውም በጣም ጤና ይሰማኛል ብለው አሸነፉኝ ። እልፍነሽም መጥታ ልታይህ ያልቻለችው በዚህ ምክንያት ነው ።»

ከዚያ ለረጅም ጊዜ ሁለቱንም ከባድ ዝምታ ዋጣቸው ። አበራን ለመጠበቅ የቆመው ፖሊስ ብቻ ነገሩን ሰምቶ ሲያለቅስ ይሰማ ነበር ።

«እንባ የለኝም ። ለማልቀስ አልችልም ። በድን ሆኛለሁ ። ሞት እንኳ ካቅሙ ሸሸኝ ፤» በማለት ለሀይለማርያም ሳይሆን ለራሱ ሙክ ብሎ አወራ ። የድምጹ ባዶነት ተመልሶ ጆሮዎቹ ውስጥ አስተጋባ ። በዚያ ባዶ በሆነው ድምጽ ፤ «እናቴን ገደልኳት ፤ ልቀብራትም አልቻልኩም ። በህይወቷም ሆነ በሞቷ ከዳኋት ። እግዜር ቢኖር ይህን አጋጣሚ በሰው ላይ ይፈርዳል?» አለ ።

ሀይለማርያም ፊቱን ወደ አበራ አዞሮ ፤ «ይሆን ያህል ሆደ ባሻ አትሁን ። ራስህንም አታማር ... ባታውቀው ነው እንጂ ወደፈለገበት ሲመራህ እግዜር በጥበቡ አውቆ ያደረገው ነገር ይሆናል ፤» አለው ።
«ከዚህ የተሻለ ቀላል መንገድ አጥቶ ነው?»
«ባሉ እይን ምን ከባድ ወይም ቀላል ነገር አለ? የሰዉ ደካማነት ነው...»

አበራ ሀይለማርያም የሚለውን ጨርሶ ለመስማት ትእግስት ስላጠረው ፤ «ከመቼ ወዲህ ነው ለእግዜር ጠበቃ የሆንከው!» ሲል ጮኸበት ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ...» እንዳለው ፖሊሱ ...«ስእት ደር ሷል» አላቸው ። የማስታወስ እንጂ የትእዛዝ ድምጽ አል ነበረም ። «በሁለት ተቃራኒ አቅጣጫዎች ስንጓዝ ይታየ ኛል ።» በማለት በመከራከር ፊንታ የእግዚአብሄርን ጉዳይ ደምድሞ ሲያበቃ አቀርቅሮ ለጥቂት ጊዜ ካሰበ በኋላ፤

«ሉሲትስ እንዴት ናት ?» ብሎ ጠየቀው ።

«አሁንም ይቅርታ አላደረገችልህም ። ሴቶች አንድ አይነት እምነት ካደረባቸው ሀሳባቸውን ለመለወጥ ተአምር ያስፈ ልጋል...»

«እሷ ደሞ በተለይ የባሰች ግትር ናት ። ለመሆኑ አሁን የት ነው ያለችው ?»

«አዲሱ ቤት ነች ። ዛሬ እንኳን መጥታ እንድታይህ ላግባ ባት ሞክሬ ነበር ። አልሆነልኝም.......»

«አያስፈልግም ነበር ። አሁን በአለም ላይ አጥብቄ የምፈል ገው ነገር ቢኖር ሞትን ብቻ ነው...»

«ስለሱ አታስብ ። የሴትዮዋ ወገኖች ደምህ ጠምቶአቸዋል ። ከገመድ ጫፍ ተንጠልጥለህ ለማየት ሲሉ ማናቸውንም ነገር ከማድረግ የሚመለሱ አይደሉም ። አቅም አላቸው ። በዚህ ላይ ደሞ ያንተን ነገር የወሰደው አቃቤ ህግ በምን ምክንያት እንደሆነ እንጃ ሊያስቅልህ ታጥቆ ተነስቷል ። ስለዚህ ምን አስቸኰለህ ?»

ሀይለማርያም ትንሽ ቆይቶ በወህኒ ቤቱ አስተዳደር ፈቃድ መሰረት ዳቦ ፤ የዳቦ ቅቤ ፤ ሰርዲንና ቶኖ ፤ ከፍራፍ ሬዎች ዘር ደግሞ ብርቱካን ፤ ሙዝና ፖም ፤ እንዲሁም ስድስት ፓኮ ሲጃራ ፤ ገንዘብም ጭምር ትቶለት በአራት

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ቀን ውስጥ ፍርድ ቤት እስከሚገናኙበት ድረስ ተሰናብቶት ሲወጣ የአበራ ልብ አብሮት ሄደ ። አንድ ስሜት መጥቶ ሁለተኛ በአይኑ ስጋ እንደማይገናኙ ነገረው ። ለእናቱ መርዶ ልቡ ውስጥ ተቀርቅሮ የቀረው እንባ ወደላይ ገንፍሎ አይ ኖቹ ውስጥ አቀረረ ። ወደ በሩ ሮጦ፤ «ሀይለማርያም፣ ሀይለ ማርያም!» እያለ ተጣራ ። ሀይለማርያም ግን ርቆ ሂዶ ነበር ። «አንድ ነገር ሆኜ ነው እንጂ ይህ ለጤና አይደለም ። ወይም ከሱ መለየቴን ጠልቼ ይሆናል !» በማለት እያሰበ ወደወሀኒ ቤቱ ተመለሰ ። ገና ከመድረሱ ተሸከሞት የነበረውን ምግብ እንቀበልህ በማለት ብዙ እስረኞች እንደዝንብ ከበቡት ። አልለቀቀላቸውም!

፳

በእኩለ ሌሊት ነበር ንቃግነቱ የታወሰው ። ሀሣረት ተጫነው ። የእናቱ ሞትና ያለበት ሁኔታ ፤ ከጓደኛው የመለ የትና ቀስ እያለ በእንፉቅቅ እየመጣበት የሚሄደው ከህይወት መሰላል ስር የመውደቅ ዝንባሌ እየከበዱት ሄዱ ። እንዳይገ ላበጥ ሰው በሰው ላይ ተደራርቦ ስለተኛ ቦታ አልነበረውም ። ግማት፤ ክርፋት ፤ ጥምባት፤ በዚያ ላይ መአት ቁንጫዎች ከስር ይፈተፍቱት ነበር ። በሰው ላይ እየሮጠ ሂዶ የበላውን አስመ ለሰ ። ለመጀመሪያ ጊዜ በዝምታ ስቅስቅ ብሎ አለቀሰ—በው ድቅት ጨለማ፤ በእስረኞች ትንፋሽና ላብ በገለማ ሌሊት ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ከዚያ በኋላ ለመቶኛትም ሆነ ለማሰብ ስላልቻለ እስረኞቹ የሚያወሩትን ያዳምጥ ጀመር ። አብዛኞቹ በሰላም ተኝተዋል ። አንዳንዶቹ ሲያኮርፉ የተኙበት በረት ያስተጋባል ። ጥቂቶቹ የሚያወሩት ወሬ ፤ «...ሲያምጽ ሲል ተያዘ... እነ...ሲያምጹ ነው ይባላል...ተማሪዎች ሽብር እንሰተዋል...» የሚል ሲሆን ፤ ውይይታቸው ከሁከትና ከብጥብጥ አካባቢ ርቆ አይሄድም ። ቀንም የሚሠራው ይኸው ነበር ። አንድ እስረኛ ፍርድ ቤት ወይም ሀኪም ቤት ሂዶ ሲመለስ ሁሉም ተሰብስበው የሚጠይቁት ፤ «ከተማ ምን ይወራል?» የሚል የጸጥታን ጉዳይ የሚመለከት ወሬ ነው ። እስረኞች በወል የሚከተሉት የፖለቲካ እምነት ቢኖር ሁከትና ብጥብጥ መሆኑን አበራ ቀስ በቀስ እየገባው ሄደ ።

ጧት ከእስረኞቹ አንዱ የሆነ የመኝታ ቤቱ ካፖ ከእንቅልፉ ያለርህትና ቀሰቀሰው ። እንቅልፍ አጥተው ያደሩትን አይኖቹን ለመክፈት ሲጣጣር ፤ «አንተ እጅህ እልፊታ ብሉ ነው እንጂ የተሻለ የመኝታ ቦታ እሰጥህ ነበር ።» አለው ። ምንም ሳይናገር አምስት ብር አውጥቶ ሰጠው ። ብዙ ገንዘብ የሰጠ ም አልመሰለውም ። የካፖው አይን ያየውን ለማመን አቅቶት ወደ ሁሜ ተጐለጐለ ። ምግብም ሲጨምርለት ነበር — ካስቀመጠበት ባያጣው ኖሮ ። ከሁለት ብርቱካንና ካንድ ፓም በስተቀር ሌላው ሁሉ ተሰርቋል ።

ያን ቀን ማታ አበራ ከስገራ ቤቱ የራቀ ሰፋ ያለ ቦታ ባማግኘቱ እየተገላበጠ ቁንጫዎቹን ለመከላከል ችሎ አደረ ። ጧት የተቀሰቀሰውም በትህትና ነበር ። ተነስቶ ውጭ ሲወጣ እስረኞቹ ሁሉ በያሉበት እንገታቸውን ደፍተው ዝምታ ውጧቸው በማየቱ እንግዳ ነገር ሆነበት ። አካባ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ቢው እንደአና ቤት እረጭ ከማለቱም ሌላ የአየሩ ክብደት ተጫነው ። ወዲያውኑ የወህኒ ቤት ፖሊሶች ፊሽካ እየነፉ እስረኞቹን ሁሉ ወደየመኝታ ቤታቸው መለሷቸው ። አበራ ወደ ሰጅ እግሩ እስረኛ ጠጋ ብሎ ፤ «ምንድንነው ? ምን መጣ?» ሲል ጠየቀው ።

«ከመካከላችን አንዱ በሞት ተቀጥቶ ነው !» አለው ።

አበራ በነገሩ እየተገረመ እንዳጋጣሚ ወደታች ሲመለከት ሰውዬው ኪስ ውስጥ ብርቱካን አየ ። ራሱ በማፈር ሳይነቃበት ቶሎ ብሎ አይኑን ወደሌላ አቅጣጫ አዞረ ። ብዙ አልቆየም ። ወደ ጽህፈት ቤቱ ተጠራ ። ሀይለማርያምን ለማየት የነበረው ጉጉት በጣም የጠነከረ ስለነበረ በሩጫ ደረሰ ። በሀይለማርያም ምትክ ጠበቃው ተስፋዬ ቁምላቸው የሀዘን መልክ ተጐናጽፎ ጠበቀው ።

አበራና ተስፋዬ በዩኒቨርሲቲ ኮሌጅ የክፍል ጓደኞች ነበሩ ። የቅጽል ስሙ «ወስፌ» ነበር ። ምክንያቱም አፍንጫው ፤ ከቀኝ አይኑ ወደግራ አፉ ተወርውሮ እንደወስፌ ከመዋጋቱም ሌላ ፤ ትናንሽ አይኖቹ ደግሞ እንደአረቄ መርፌ ሰውን ስለሚጠቀጥቁና በተጨማሪ ፤ ስለታም ፊቱና ድምጹ ለፋሲካ እንደተሳለ ቢላዋ አየሩን ስለሚቆርጡ ነው ። ይኩራራበት የነበረው ጥቁር ሉጫ ጠጉሩ እንደመሳሳት ብሏል ። ጠጉሩ መሳሳት የጀመረውም የግል ጥብቅና ስራ ጽህፈት ቤት ከከፈተ ወዲህ ሳይሆን አይቀርም ።

እንዲያውም እንደእውነቱ ከሆነ የተከሳሽ ጠበቃ ሆኖ ሲቆም የመጀመሪያ ሙከራው በመሆኑ ዝናን ለማትረፍ በታላቅ ትጋት ጉዳዩን ይከታተላል ። ነገር ግን ይህን ትጋት አበራ ፤ ስለታም ፤ ጠይም ፊቱ ላይ አሁን ሊያይ አልቻለም ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

አበራ ጉሮሮውን አሳላና ፤ «ምን ችግር ገጠመህ ተስፋዬ?» ብሎ ጥርጣሬ በተመላበት ድምጽ ጠየቀው ።

ተስፋዬ ጽህፈት ቤቱ ውስጥ ተንጐራደደ ። ዝግ ብሎ የመሄድ ልምድ የለውም ። ሲሄድ እንደኳስ ይንጥራል ። እንደ ልማዱ እጆቹን አወናጨፈና ፤ «ልነግርህ የፈለግሁትን ነገር እያጠናሁ ነበር የመጣሁት ። ተበታተነብኝ ። እንዴት ብዬ እንደምነግርህ ግራ ገብቶኛል ...» ብሎ ሳይጨርስ ፤ አበራ አቋረጠውና ፤ «አይዞህ ንገረኝ ፤ ማንኛውንም ነገር ለመስማት ዝግጁ ነኝ ።» አለው ።

«ስለወንድምህና ስለሀይለማርያም ነው ...»

«ምን ሆኑ ?»

«ወንድምህ ሀይለማርያምን ሉሲት ዘንድ አግኝተውት በጥይት ስለመቱት ዛሬ ጧት ሞተ ። ወንድምህም ወዲያውኑ በገዛ እጃቸው ህይወታቸውን አሳልፈዋል ።» አለውና እንደ በቱ ውስጥ ተቅርቅሮ ሲተናነቀው የነበረውን ትንፋሽ በረጅሙ ተንፍሶ ወደ ውጭ አወጣው ።

አበራ ፤ «ሀዘን ሲበዛ አስቂኝ ይሆናል !» ከማለት ሌላ ምንም ሊናገር አልቻለም ። ግን አይስቅም ነበር ።

«ከመሞቱ በፊት ላንተ አድርስልኝ ያለኝ መልእክት አለ ። ‘ለኔ ስትል በርታ ፤ ስራህ ለወንድምህ ዝርያ ለኔ ሀውልት ይሁኑ ፤ በዚህ አለም ያለኝ ቅርስ መጽሀፎቼ ናቸውና በሚገባ እንራቸው ። ጽንስ ጽሁፎቼን በተቻለህ ጊዜ ከንቱ ምኞት በሚል አርእስት አሳትማቸው ። የቤት ኪራይ አልከፈልኩምና ከፈልልኝ ። አዳው ወደ መቃብር አብሮኝ እንዲሄድ አልፈልግም ፤’ ብሎሀል ።» እንዳለው አበራ እእምሮውን ስቶ ወደቀ ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

፫

አበራ ከወር በላይ ተኛ ። ለመሞት ጣረ ። ነፍሱ ግን ከስጋው ለመለየት ፈቃደኛ አልነበረችም ። ለመሞት የነበረው ምኞት እየገፋ ሲሄድ ነፍሱም በበኩሏ ትግሏን እያጠነከረች ትሄድ ነበር ። በመጨረሻ ብርታት ሰጥቶት ከአልጋ ያስነሳው የተስፋዬ ብስጭት ነበር ። በአበራ ከአልጋ ላይ መዋል ምክንያት የፍርድ ቤቱ ቀጠሮ እየተላለፈና ቀኑ ቀን እየወለደ በሄደ መጠን የተስፋዬም ብስጭትና የመንፈስ ቅዝቃዜ እየጨመረ ይሄድ ነበር ። ለገንዘብ ደንታ የለውም ። ሀይለማርያም የአበራን መኪና በአራት ሽህ ስድስት መቶ ብር ሸጦ ከዚያ ውስጥ ሶስት ሺህ ያህል ቢሰጠው እንኳን አልተቀበለም ። ወጭውን ለመሸፈን ያህል ብቻ ስድስት መቶ ብር ወስዶ የተቀረውን መለሰለት ። የፈለገው የአበራን ነገር ከግቡ በማድረስ ዝናን ለማትረፍ ብቻ ነበር ።

ከብስጭቱ የተነሳ አንድ ቀን ምኒልክ ሆስፒታል ድረስ ሄዶ ፤ «እዚህ በጀርባህ ተኝተህ የምታንቀላፋው ከህግ ለመሸሽ አስበህ እንደሆነ ንገረኝ ፤ ለከንቱ ቀጠሮ ፍርድ ቤት መመላለሱ በልቶኛል ። በርትተህ መነሳት አለብህ!» ብሎ ሲጮህበት ፤ አበራ ከተኛበት አሻቅቦ አየው ። ተስፋዬ አልተለወጠም ። ያው በትምህርት ቤት የሚያውቀው ተስፋዬ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ነው ። ዝናን ለማትረፍ የማያደርገው ነገር አልነበረም ። ዩኒቨርሲቲ ኮሌጅ በነበሩበት ዘመን አብዛኛዎቹ ተማሪዎች ተስፋዬ ለዝና ሙት መሆኑን ስለሚያውቁ እንዲወከላቸው እሱን በመምረጥና ሆይ ሆይ በማለት እያነሳሱት ከጄዝዊቶ ችና ከባለስልጣኖች ጋር ያጋፍጡት እንደነበረ አስታወሰ ። ዛሬ ፍርድ ቤት መቅረብ ደስታ የሚሰጥህ ከሆነ ዝግጁ ነኝ ነው ብሎት ሰላም የሰፈነበት እንቅልፍ አግኝቶ እንዳደረ ሰው ከተኛበት ዘሎ ተነሳ ። መቃብር በሚመስለው እእም ሮው ውስጥ ታስራ ስትሟገት የከረመችው ነፍሱ ፈነደቀች ። አልፍነሽ ግን ደስ አላላትም ። ክብ ፊቷ ላይ እንደመስከረም ሙራ ይጫወት የነበረው ፈገግታዋ ጠፍቶ ጥቁር ቁቢት ለብሳ ከሰውነቷ ወጥታለች ።

አበራ ከሆስፒታል በወጣ በአራተኛው ቀን ላይ ጧት ወደ አራት ሰአት ተኩል ገደማ አንደኛ የወንጀል ችሎት ቀረበ ። የውጭው አየር ጭፍግግ ብሎ ዝናብ ቢያካፋም ችሎቱ በሰው ተጨናንቆ ክፍሉ ውስጥ የነበረው ሙቀት ትንፋሽ ያሳጣል ። እዚያ የሚገኙት ሰዎች አብዛኛዎቹ ባለጉዳዮች ፤ ገሚሶቹ ደግሞ የፍርድ ቤት አየር ሱሰኞች ሲሆኑ ፤ ጥቂቶቹ የተስፋዬን ክርክር ለመስማት የመጡ ነበሩ ።

አበራ በግራ በኩል ካለው ከተከሳሽ ሳጥን ውስጥ ገብቶ ቆሞ ነበር ። አንድ ሰው በህግ ፊት ጥፋተኛነቱ ሳይረጋገጥ በግራ በኩል የሚውልበት ምክንያት ሊገባው አልቻለም ። ምስጢሩን ለመመራመር ሀሳቡን አልገፋበትም ። አይኖቹን ወደ ዳኞቹ አዞረ ። የመሀል ወይም ሰብሳቢው

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ዳኛ የአፍንጫቸው ቀዳዳዎች ላይ በወደቀው መነጽር ላይ ሆነ በምጨምጩት ትናንሽ አይኖቻቸው አእምሮውን ዘልቀው ሲመለከቱት አገኘችው...ለጥቂት ጊዜ እንደኑብርና እንደፍየል ተፋጠው ተያዩ ... የቀኝና የግራ ወንበር ዳኞች አቀርቅረው ይጽፉ ነበር ። ሶስቱም ጠይም ፣ ሽበታምና ጥቁር ካባ የደረቡ በመሆናቸው ፣ ሁሳቡን ምን ቢያረዝመው ፣ ከጊዜውና ከዘመናዊው የወንጀለኛ መቅጫ ህግና ስነ ስርአት ጋር እነርሱን ለማገናኘት አታተው ። በነፍሱ በመጣ ጉዳይ ሲያምናቸው አልቻለም ።

አቃቤ ህጉ ጭብጡንና በተከሳሽ ላይ የሚያቀርበውን ማስረጃ እንዲያስረዳ ተጠየቀ ። ጊዜ አልወሰደም ። ተጣድፎ አሏ ። በእይታ ህሊናው አበራ ከገመድ ጫፍ ተንጠልጥሎ እንደሚያይ በመጠጥ ሀይል የተጠበበ ጉበት የሚመስለው ራሱና የቦዙት ትላልቅ አይኖቹ ሊደበቁ አልሞከሩም ።

«የተከበረው ፍርድ ቤት ነጋ በማለት ለዛ በሌለውና በተንዛዛ ድምጽ ከወረቀት በማንበብ ጭብጡን ማስረዳት ጀመረ፡— «ተከሳሽ ፣ ወይዘር አለምነሽ ጓዴ የተባሉትን ቤት ሰኔ ፲፰ ቀን ፲፱፻፸፩ እ ፡ ም ፣ ሁሙስ ከጧቱ በአምስት ሰአት ካስር ደቂቃ ላይ በጊጠር መናፈሻ ቡና ቤት በሽጉጥ መግደሉን ራሱ በውዴታ በሰጠው ቃል ማመኑንም ፣ አምስት የአይን ምስክሮች ቀርበው ወንጀሉን ለመፈጸሙ በማያጠራጥር ሁኔታ ማረጋገጣቸውንና እንዲሁም ወይዘር አለምነሽ ጓዴን የገደለው ጥይት ከተከሳሹ ሽጉጥ መተኮሱን ኤክስፐርቶች የሰጡት ማረጋገጫ ያስረዳልኛል ። ወንጀሉ አስቀድሞ የታሰበበት ለመሆን አያጠራጥርም ነጋ ብሎ ሲወርስ በቀኝ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

በኩል አሰፍስፈው ቆመው የነበሩት የሟቿ ወገኖች ዳኛው ተናደው ጠረጴዛቸውን እስኪደበድቡ ድረስ ንልልታቸውን አቀበሉ ።

እንዲሞት የሚፈልጉ ሰዎች በመኖራቸው አበራ የመኖር ፍላጐት አደረበት ። ወደ ተስፋዬ ተመለከተ ። ተስፋዬ በራሱ ላይ ያለው መተማመን ብርታት ሰጠው ። ተስፋዬ ፤ እንደ ኳስ ከተቀመጠበት ንጥር ሲነሳ ስስታም ፊቱ አየሩን ሰንጠቀው ። አዲስ የለበሳትን ጥቁር ካባ በፍቅር ስሜት ትከሻው ላይ አስተካከለ ። ስስታም ድምጹ የያንዳንዱን ሰው ጆሮ ይቀድ ጀመር ። «ሀተታ አላበዛም ። ደንበኛዬ ወንጀሉን የፈጸመው አስቀድሞ በማሰብ ሳይሆን ፤ ባልታሰበና በድንገተኛ አጋጣሚ ፤ እንዲሁም ከፍ ያለ አስገዳጅነት ባለው መንፈስን የሚለውጥ ስሜት ምክንያት መሆኑን በማቀርባቸው መከላከያ ምስክሮች አማካይነት እንዳስረዳ ይፈቀድልኝ ።» ሲል ጥያቄውን አቀረበ ።

አቃቤ ህጉም ሆነ ተስፋዬ ተቻኩለው ነበር — አንዱ ጥላቻውን ለመወጣት ፤ ሌላው ዝናን ለማትረፍ ።

ጥያቄውን የተቃወመ ሰው ባለመኖሩ ተስማ ደጀኔ ለምስክርነት ቀረበ ። ክብደት ጨምሮአል ። እንደሙጫ ክብ ፤ ወፍራም ፊቱ ላይ የሚጣበቀው ፈገግታው በተጨማሪ ህፍረትን ቀላቅሎ ይታያል ። የፍርድ ቤቱን ስነ ስርአት ከፈጸመ በኋላ ፤ «ከአበራ ጋር ትተዋወቃላችሁ?» ሲል ተስፋዬ የመጀመሪያውን ጥያቄ አቀረበለት ።

«አዎን ።»

«እውቀታችሁ እንዴት ነበር ?»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«ጓደኞች ነበርን ።»
«ጓደኝነታችሁ የተቋረጠበት ጊዜ የለም?»
«ከመስሪያ ቤቱ ሲወጣ ገደማ ጓደኝነታችን ተቋርጦ ነበር ።»
«በምን ምክንያት?»

ወፍራም ፊቱን ላብ አስመጠው ። ነጭ መሀረብ አው ጥቶ ላቡን ጠረገ ። እናቴ ትሙት ይል ይሆን ? እያለ አበራ ይጠባበቀው ነበር ። ጉሮሮውን እንደመጠራረግ ሲል ትን አለውና አሳለው ።

«ምክንያቱም ...ምክንያቱማ...አዎን ፤ ባለቤትህ በገጠር መናፈሻ ቡና ቤት ከሰው ጋር ስትማግጥ ሰው አይቶ ነግሮ ኛልና ተጠንቀቅ ብዬ ስለነገርኩት ነው...»
«እንዴት አወቅህ?»
«በአይኔ አየሁ ብሎ ሰው ስለነገረኝ ነው የነገርኩት...»
«የነገረህን ሰው ታስታውሳለህ?»
«ገድሉ በዛብህ ይባላል ።»

የአበራ ልብ መምታቱን ሳንዳፍታ ስባቆመ ትንፋሽ አጠ ረው ። አቃቤ ህጉ መስቀልኛ ጥያቄ እንዲጠይቅ ተፈቀደለት።
«ሁኔታውን ስታይ የነገርከውን ያመነህ አልመሰለህም?»
«ተቆጥቶ ከቢሮው አስወጣኝ ።»
«አላመነህም ማለት ነው ።»

አቃቤ ህጉ ሌላ ጥያቄ ስላልነበረው ተስፋዬ ሁለተኛ የመከላከያ ምስክሩን አስጠራ ። ሉሊት ነበረች ። የአበራ ልብ ስንጥቅ አለበት ። በሁለት ወር ውስጥ ሲያያት ያን ቀን የመጀመሪያ ጊዜው ነበር ። የሉንና የፊን ሁኔታ በመ ገመት ሀፍረት አደረበት ። በማቅርቀር አይኖቿን ሸሸ ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ጥቁር በጥቁር ለብሳ ነበር ። ስሜቱ በፍቅርና በጥላቻ ተወሳሰበበት ። ያ አእምሮው ውስጥ ግዙፍ የሚሆነው ጠይም ጣእትነቷ መጣበት ።

«ገድሉ በዛብህ ከሚባለው ሰው ጋር ግንኙነታችሁ ምን ነበር?»

«አበራን ከማግባቴ በፊት ወዳጆች ነበርን ።»

«አልገባኝም ።»

«ፍቅረኞች ነበርን ማለቴ ነው ።»

«ፍቅረኞች ከሆናችሁ ለምን አበራን አገቡት?»

«ገድሉ እያስገደደኝና እያስፈራራኝ ነው እንጂ እኔ አልወደውም ነበር ። ስለዚህ ከሱ ለማምለጥ ስል አበራን አገባሁት ። ካገባሁት በኋላ ግን ምንም ግንኙነት አልነበረንም...»

«ይበቃል ወይዘሮ ሉሊት ። ሰኔ ፲፰ ቀን ፲፱፻፷፱ ዓ.ም ሀሙስ ጧት ሲያደርጉ የዋሉትን ሁሉ ቢነግሩኝ ።»

«በተባለው ቀን ፤ አበራ ፤ ወደ ሶስት ሰአት ተኩል ገደማ ወስዶ ቢሮ ጣለኝ ። ቢሮ እንደገባሁ ለሀይለማርያም ስልክ ደወልኩለት ። የደወልኩበትም ምክንያት ፤ መጥቶ ከተማ እንዲወስደኝና አበራ የተወለደበት ቀን ስለነበር ስጦታ እንዲያጋዛኝ ነበር ። መጥቶ ከተመካከርን በኋላ ወደ ከተማ ወሰደኝ ። ግን ገንዘብ ስላልነበረኝ ወደ ወርቅ ሰሪ ቤት ሄድንና የነበረኝን ያንገትና የእጅ ጌጥ ከሸጥኩ በኋላ የተፈለገው ስጦታ ከሚገኝበት ሱቅ ገብተን ገዛንና ወደቤት ወሰደኝ...»

«ቀኑ ፤ አበራ የተወለደበት ቀን ነበር ። በተጨማሪ ስለቀኑ የሚያስታውሱት ነገር አለ?»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«አዎን ፤ አበራ ከስራ ወጥቶ ስለነበረ የመጨረሻ ደሞዙን የሚቀበልበት ቀን ነበር ።»

«ወይዘሮ ሉሲ ፤ አበራ ስራውን የለቀቀው በድንገት ነው?»

«ስራውን የሚለቅበትን ቀን አላማከረኝም እንጂ ያሰበበት ከመጋባታችን በፊት ነበር ።»

«ስራውን ለመልቀቅ የፈለገበትን ምክንያት ያውቃሉ?»

«ሰአሊ ለመሆን ነው?»

«የገዙለት ስጦታ ምን ነበር?»

«የሰአሊ መሳሪያዎች ።»

«ሀይለማርያም ወደ እርስዎ ዘንድ የመጣው በእርስዎ አሳሳቢነት ነበር? ወይስ በገዛ ራሱ?»

«በኔ አሳሳቢነት ነበር ።»

«ከሀይለማርያም ጋር ለመውጣት እንዳሰቡ ለአበራ አማከረውት ነበር?»

«አላማከርኩትም ።»

«እርስዎና ሀይለማርያም ተያይዛችሁ የሄዳችሁበት መኪና ምን አይነት ነበር?»

«የ፲፱፻፶፱ አ፣ ም ሞዴል ጥቁር ኦፔል መኪና ነበረች ።»

«ሌላ ጥያቄ የለኝም ፤» አለና ተስፋዬ ለመስቀልኛ ጥያቄ ሉሲትን ለአቃቤ ህጉ ለቀቀለት ።

እቃቤ ህጉ መስቀልኛ ጥያቄውን ለማቅረብ ተነሳ ።

«ካገባሽ ወዲህ ገድሉ በዛብህ አስፈራርቶሽ ያውቃል?»

«አያውቅም ። የት አግኝቶኝ?»

«ግጠር መናፈሻ ቡና ቤት ከወንድ ጋር ሂደሽ ታውቂያለሽ?»

«ሂጄ አላውቅም ።»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«የውነቱን ለመናገር የመሀላ ቃል እንደሰጠሽ ማስታወስ አለብሽ ። ከማግባትሽ በፊት ከልዩ ልዩ ወንዶች ጋር ወጆተ ባለው ቡና ቤት በየጊዜው ትመላለሺ እንደ ነበረ በቂ ማስ ረጃ ሲቀርብ ይችላል ...»ከማለቱ ተስፋዬ፤«ተቃውሞ አለኝ!» ሲል ስለታም ድምጹን አሰማ ።

ለመጀመሪያ ጊዜ የመሀል ዳኛው ካቀረቀሩበት ቀና ብለው፤ «ተቃውሞህ ምንድንነው?» ብለው ጠየቁት ።

«የተከሰሱት ወይዘሮ ሉሊት አለመሆናቸውን አቃቤ ህጉ እንዲረዱልኝ ያስፈልጋል ። ጥያቄው ከነገሩ ጋር ምንም አግባብ የለውም ...» ብሎ ሳይጨርስ ፤ አቃቤ ህጉ ጠረጴ ዛውን እየደበደበ፤«ጥያቄው ከነገሩ ጋር ፍጹም የሆነ አግባብ አለው ። እንዳለው ሴትዮዋ ከምትሰጠው መልስ ለመረዳት ይቻላል ፡» ሲል ዳኛው የተስፋዬን ተቃውሞ ፤ «አልተቀበ ልንም» በማለት ውድቅ አድርገው አቃቤ ህጉ ጥያቄውን እንዲቀጥል ፈቀዱለት ።

«ማስረጃውን ከማቅረባችን በፊት የውነቱን ብትናገሪ ይሻ ላል ። ሄደሽ ታውቂያለሽ፤ አታውቂም?»

«ብዙ ጊዜ ሄጃለሁ ። ግን ሁሉም ከማግባቴ በፊት ነው ።»

«ቅድም ቃለ መሀላሽን ረስተሽ ዋሽተሻል ማለት ነው ? የተናገርሽው ሁሉ ውሸት እንዳልሆነ በምን እናውቃለን ? ለመሆኑ ተከሳሹ የሰአሊነት ችሎታ እንዳለው እንዴት ለማ መን ቻልሽ ? የሰራውን ስእል ወይም ችሎታውን የሚመ ሰክር ስራ አሳይቶሽ ያውቃል?»

«አያውቅም» አለች ፤ ቅስሙ በተሰበረ ድምጽ ። እንባዋ ሳያቋርጥ ይወርድ ነበር ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«እንቺ በዚያን ሰአት ከሀይለማርያም ጋር መውጣትሽን ተከሳሹ በሌላ መንገድ ከሌላ ሰው ለማወቅ አይችልም!» «ይችል ይሆናል ።»

የሟቾ ወገኖች በቂም ጥርሶቻቸውን ሲያፋጩባት ሌሎቹ በሀዘን ከንፈራቸውን ይመጥጡ ነበር ።

ወዲያውኑ የሉሲት መስሪያ ቤት ዘበኛ የዝናብ ማማና የተንዘረፈፈ ቅጠሊያ የወታደር ካቦርት እየጐተቱ ስስትኛ የመከላከያ ምስክር በመሆን ቀረቡ…

በሉሲት በኩል ያላሰበውና ያልጠረጠረው ነገር ቢመፈጠሩ ተስፋዬ በራሱ ላይ የነበረው መተማመንና ትምክህት በመጠኑም ቢሆን መቀነሱን የቀድሞውን ስለት ያጣው ድምጹ ይመሰክር ነበር ። ግን ተስፋዬ ተስፋ አልቆረጠም ። ጥያቄውን መወርወር ጀመረ ።

«ሰኔ ፲፭ ቀን ፲፱፻፳፪ ዓ፣ ም ሀሙስ ጧት በእርስዎና በተከሳሹ መካከል የሆነውን ሊነግሩኝ ይችላሉ?»

«እንዴታ! አሳምሬ ነው እንጂ! ወደ አራት ሰአት ገደማ ይመስለኛል፤ በመኪናው ሲገሰግስ መጥቶ ሉሲት የት እንዳለች ጠየቀኝ ። ለጥቂት በሌላ መኪና እንዳመለጠችው ነገርኩት ።»

«ይህን እንደነገሩት ዝም ብሎ ሄደ ወይስ ሌላ ሌላ የጠየቀዎት ጥያቄ ነበር?»

«በምን አይነት መኪና እንደሄደች ጠየቀኝና እሷ የሄደችበት መኪና ተመሳሳይ አጠገባችን ስለነበረች ያቺን በምትመስል መኪና ነው የሄደችው ብዬ አመለከትኩት ። ወዲያውኑ መኪናውን አዙሮ ሲከንፍ ሄደ።»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«አጠገባችሁ ቆማ የነበረችው መኪና ሉሊት ከሄደችበት መኪና ጋር በቀለም ወይስ በቅርጽ ነበር የምትመሳሰለው?»

«የሚመሳሰሉት በቅርጻቸው ነበር እንጂ በቀለም አልነበረም ። ሉሊት የሄደችው በጥቁር መኪና ነበር ።»

ተስፋዬ አስር የሚሆኑ ቁመታቸውና ስፋታቸው ተመሳሳይ የሆኑ ፎቶግራፎች አምጥቶ ምንም ምልክት እንዳሌላቸው ለመሀል ዳኛው ካሳያቸው በኋላ ሉሊት የሄደችበትን መኪና አይነት ዘበኛው መርጠው እንዲሰጡት ጠየቃቸው ። አገላብጠው አንድ ባንድ ከተመለከቱ በኋላ ፤ «ሉሊት የሄደችበት መኪና ጥቁር ነች እንጂ ልክ ይህችን ትመስላለች ።» ብለው የመረጡትን ፎቶግራፍ ሰጡት ። ተስፋዬ ተቀብሎ ለመሀል ዳኛው ሰጣቸው ። ቡላማ የ፲፱፻፶፱ አ·ም ኦፔል መኪና ነበረች ።

አቃቤ ሕግ ዘበኛውን ተረከባቸውና ፤ «ተከሳሹን የምታስታውስበት ሌላ ምክንያት የለህም?» ሲል ጠየቃቸው ።

«ባለቤቱን ሲያመጣና ሲወስድ...»

«ይህ ብቻ ሳይሆን አልፎ አልፎ ውለታ አልዋለልህም?»

«የውሀ መጠጫ በየጊዜው ይሰጠኝ ነበር ።»

«ከዚህ የበለጠ ሰጥቶህ አያውቅም ?»

«አንድ ቀን አስር ብር ሰጥቶኛል።»

«ለመሆኑ ደሞዝህ ስንት ነው?»

«ሀያ አምስት ብር።»

ሰአቱ ስለደረሰ ቀጠሮው ለሌላ ቀን ተወስኖ ችሎቱ ተበተነ ። አበራ ሉሊትን በአይኑ ይፈልግ ነበር ። አላገኛ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ትም ። እልፍነሽ ብቻ እንባዋን እየረጨች የወህኒ ቤቱ መኪና ድረስ ሸኘችው ። አንድ ፖሊስ ገፍትሮ ባይመልሳት ኖሮ ሊያነጋግረው በጣም ጓጉታ ነበር ።

የፍርዱ አካሄድ ምን ስሜት እንደሰጠው ለመገመት አበራ አልቻለም ። ተስፋ የሚሰጥ ወይም የሚያስቆርጥ ሆኖ አላገኘውም ። የፈለገው ነገር ቢኖር በቀጠሮው ቀን ወደ ፍርድ ቤት ተመልሶ የሉሊትን አይን ማየት ነበር ። የሆነው ቢሆን ፤ ብታምነውም ባታምነውም ፤ እውነቱን ከሱ አፍ ሳትሰማ እንድትለየው አልፈለገም ። በሌላ በኩል እሱን ለማስደሰት ስትል ጌጣጌጧን የመሸጧ ነገር እንጀቱን ይበላው ነበር ።

፩

በቀጠሮው ቀን ወደ ፍርድ ቤት ሲመለስ ችሎቱ ካለፈው ጊዜ ይበልጥ በሰው ታምቆ አገኘው ። የሰው ትርምስና ትንፋሽ ፤ የቦታ ጥበትና ትፍግፍግ ፤ ምኑም አይደሉም ። ተለማምዷቸዋል ። ሉሊትም ሆነች እልፍነሽ በቦታው የሉም ። የችሎቱ ሙቀት ቢያፍንም ትዝታዜ ተሰማው — ከብቸኝነት የሚመጣ የመንፈስ ትዝታዜ — ያለፈጣሪ ፤ ያለዘመድ ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«ከዚህ ቀደም የአቃቤ ህጉ ዋና ምስክር በፈለግሁት ጊዜ ለመስቀልኛ ጥያቄ እንዲቀርብልኝ በጠየቅሁትና ፍርድ ቤቱ በተስማማበት መሰረት አሁን እንዲቀርብልኝ የተከበረው ፍርድ ቤት ይፍቀድልኝ ፤» ሲል ተስፋዬ በትኩስ ተስፋ አንሰራራ ። ትናንሽ አይኖቹ ሁሉንም ፤ ዳኞቹንም ጭምር ፤ እንደመርፌ ከመጠቅጠቃቸውም በላይ ፤ ስለታም ፊቱ አየሩን ግራና ቀኝ ይቆርጥ ነበር ። እንደፈለገው የሰው አይን ሁሉ አረፈበት ። ውሀ እንዳገኘች አሳ ሆኖ ነበር ። በጥያቄው መሰረት የገጠር መናፈሻ ቡና ቤት ተሳላኪ ቀርቦ ነበር ። አበራ የሰውዬውን ፊት ሊያስታውስ አልቻለም ።

«ከዚህ ቀደም ቃልህን ስትሰጥ ተከሳሹ ሽጉጥ ይዞ በሩን ስብሮ ሲገባ አይቻለሁ ፤ ሲተኩስ ግን አላየሁም ብለህ መስክረሀል ። የፈለገውን ሰው በስም ጠርቶ እንዳልጠየቀ ህም ተናግረሀል ። 'የዚህ መኪና ባለቤት ስንት ቁጥር ነው የተኛው? ብሎ ጠይቆኝ ጓደኛዬ ነው በማለት ዋሽቶ ስላ ባባኝ አራት ቁጥር ነው ያሉት ብዬ ነገርኩት' በማለት መመስከርሀ ይታወሳል ። ነገር ግን የመጀመሪያው ጥይት የተተኮሰው ከውስጥ ወይስ ከውጭ ነበር?»

«ከውስጥ ይሁን ከውጭ አላውቅም ።»

«መልካም ። አስታውስ ፤ በቅጡ አስታውስ ። ውጭ ካንተ ሌላ ማንም ሰው አልነበረም ። የመጀመሪያውን ተኩስ ስት ሰማ ምን አየህ?»

«ተከሳሹ ወደ መኪናው ሮጦ ሄደ ።»

«ከዚያስ?»

«ወደአራት ቁጥር ክፍል ሮጦ ተመለሰ ።»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

«ምን አድርጌ ተመለስክ?»

«ምን አውቄ!»

«የመጀመሪያው ጥይት ከተተኮሰ በኋላ ተከሳሹ ወደመኪናው የሮጠው የመኪናውን በር ለመቆለፍ ነው ? ፍሬን ለመያዝ ነው ? ወይስ መስተዋት ለመዝጋት? ወይስ እቃ ለመውሰድ? ምን አይነት እቃ? አታውቀውም ፤ አላየህም ። ደንግጠህ አይንህን ጨፍነህ ይሆናል ። ያየኸው ወደ መኪናው ሮጦ ከተመለሰ በኋላ በሩን ሰብሮ ሲገባ ብቻ ነው ፤ አይደለም?»

«አዎ።»

«ከዚህ ቀደም ቃልህን ስትሰጥ ተከሳሹ ከመጀመሪያው ተኩስ በኋላ ወደ መኪናው ሮጦ መመለሱን አልመሰከርክም ነበር ፤ ለምን ?»

«የጠየቀኝ አልነበረም ።»

«ካልጠየቁህ ያየኸውን አትመሰክርም ማለት ነው?»

የሚሰጠው መልስ አልነበረውም ። አቃቤ ህጉ ተደናግጦ ይንቆራጠጥ ነበር ። ከረጅም ዝምታ በኋላ ተስፋዬ አምስተኛውንና የመጨረሻ የመከላከያ ምስክሩን አስጠራ ።

ቀትረ ቀላል ሆኖ እንጀቱ ከጀርባው ጋር የተጣበቀ ሰው ነበር ። አበራ ሰውዬውን አይቶት አያውቅም ። መልኩ ቀይ ፤ ቁመናው መካከለኛ ሆኖ ፤ የግራና የቀኝ ጉንጮቹን ማዲያት ጠብሶት ነበር ።

ተስፋዬ ፣ ቀኑን ፤ ሰአቱንና ቦታውን ጠቅሶ በዚያን ጊዜ ሰውዬው የት እንደ ነበረ ጠየቀው ። አበራ የሰውዬውን መልክ በተለይ አይኖቹን ለማስታወስ ቻለ ። «በተባለው ቀንና ሰአት ከሚስቴ ከወይዘሮ አለምነሽ ጓዴ ጋር በገጠር

******ebook converter DEMO Watermarks*******

መናፈሻ ቡና ቤት አራት ቁጥር ክፍል ውስጥ ነበርን ገ ቢል በማያወላውልና ምንም ይሉኝታ በሌለበት ጆሮ ባሚ ስብ ወፍራም ድምጽ መለሰለት ።

«ምን ስታደርጉ እንደነበረ ለመጠየቅ አልፈልግም ። ሆኖም የርስዎና የሟቿ ፣ የወይዘሮ አለምነሽ ጓደኛ እውቀት ምን እንደ ሆነና ከመቼ ጊዜ ጀምራችሁ እንደምትተዋወቁ ያስረዱኝ።» «እኔና ወይዘሮ አለምነሽ የተዋወቅነው በአስተማሪነት ጎንደር ሄጀ በምሰራበት ጊዜ ነበር ። ካምስት አመት በፊት ይሆናል ። ከተማሪዎቼ አንዷ ነበረች ። በከንፈር ወዳጅነት ስንኖር በድንገት ወላጆቿ ዳሯት ። እኔም በንዴት ያስተማሪ ነቴን ስራ ትውኩና ወደ አዲስ አበባ መጥቼ ሚስት አገባሁ ። ቢሆንም አዲስ አበባ በመጣች ቁጥር እንገናኝ ነበር…»

«መልካም ። ወይዘሮ አልፍነሽ የሚኖሩት ጎንደር ነበር ማለት ነው ፤ አይደለም?»

«ነው ።»

«መልካም ። ሟቿ ወደ አዲስ አበባ የመጡት መቼ ነበር?»

«አደጋው ከመድረሱ ከሳምንት በፊት ይመስለኛል ።»

«ተከሳሹ መጥቶ የተኛችሁበትን ክፍል በር ሲያንኳኳ ምን አደረጉ?»

«መጀመሪያ ዝም አልኩ ። ለሁለተኛ ጊዜ ሲያንኳኳ ማን ነው ? ብዬ ብጠይቅ መልስ ባለማግኘቴ ልብሴን ለመልበስ ስነሳ በሩ በሀይል ስለተንኳኳ ለማስፈራራት ያህል የነበረች ኝን አንድ ጥይት ተኮስኩ ። ከዚያ የሆነውን ለማስታወስ አልችልም ።»

«ተከሳሹ በሩን ሰብሮ ሲገባ እርስዎ የት እንደነበሩና ምን

******ebook converter DEMO Watermarks*******

እንደሆነ ለመጠየቅ አልፈልግም ። የመኪናዎን ቁጥርና አይነት ብቻ ቢነግሩኝ ይበቃል ።»

«መኪናዬ ጥቁር ፲፱፻፶፱ እ፡ም ኦፔል ናት ።»

ኢዮቤ ሀጉ ተነስቶ ፣ «ሚጇና ተከሳሹ አንተ የማታውቃው ግንኙነት ይኑራቸው አይኑራቸው ታውቃለህ?» ብሎ መስቀልኛ ጥያቄ ወረወረበት ።

«አላውቅም ።»

«ሚጇ ከጐንደር ስትመጣ ግንኙነት የምታደርገው ካንተ ጋር ብቻ ነው?»

«አይደለም ።»

«ለምሳሌ ከተከሳሹ ጋር ግንኙነት ሊኖራት ይችላል?»

«ተቃውሞ አለኝ!» ሲል ተስፋዬ ድምጹን አሰማ ።

የመሀል ዳኛው ፣ «ተቃውሞህን አስረዳ !» አሉት ።

«መሪ ጥያቄ በመሆኑ ምስክሩ መመለስ የለበትም ።»

«ተቀብለናል ።»

ኢዮቤ ሀጉ ጀምሮት የነበረውን ጥያቄ ትቶ ወደ ሌላ ሄደ ። «እሺ ፣ ከዚህ በፊት በሰው ሚስት ላይ ተይዘህ ፍርድ ቤት ቀርበህ አታውቅም ?»

«ቀርቤአለሁ ።»

«ስንት ጊዜ?»

«ሁለት ጊዜ »

«የተከሳሹ ጠበቃ በሩ ከተሰበረ በኋላ የት እንደነበርክ አልጠይቅህም በማለት አልፎህ ነበር ። እኔ ግን እጠይቅሀለሁ ። የት ነበርክ?»

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ሰውዬው ላብ አሰመጠው ። እየሟሸሸ ሄደ ።

«አልጋ ስር ነበርኩ ።»

ከአልጋው ስር ራቁቱን እየተጐተተ ብርክ ይዞት ሲወጣ አይኖቿ ላይ ይነበብ የነበረው ፍርሀት አበራን ትዝ አለው ። ሴትዮዋ ከዚያ ቀደም ፍጹም አጋጥመዋት የማታውቃቸውን የአበራን አይኖች እያየች ፤ እየመረመረች ፤ «ለምን? ለምን?» በማለት ትንፋሽ ባጠረው ድምጽ ስትጠይቀው ፤ «እኔም ለምን እንደሆነ አላውቅም ። እግዚአብሄርን ጠይቂው !» ብሏት መውጣቱን ጭምር አበራ አስታወሰ ።

ለጥቂት ጊዜ ችሎቱን ከባድ የሆነ ዝምታ ዋጠው ። ሶስቱ ዳኞች አፍ ለአፍ ገጥመው በሹክሹክታ መነጋገር ይዘዋል ። ባለጉዳዩም ፤ ለወሬ ሞትኩ ባዩም ፤ እጣፋሪውም ሁሉ ችሎቱን ከአፍ እስከገደፉ ስለሞላው ክፍሉ ውስጥ ከታመቀው ከሰው ትንፋሽ በስተቀር ሌላ አየር የለም ። ሞትም ሆነ ሽረት መቃረቡ ለአበራ ተሰማው ። በመስኮት አሻግሮ ውጭ የምትጫወተውን ጸሀይ ተመለከተ ። የዳመናው ጥላ መሬቱን እያሽጐረጐረ በአረንጓዴ መስክና በዛፎች ላይ ሲሮጥ በማየቱ ለንጹህ ቀዝቃዛ አየር ጓጓ ። ሀይወት ጠማው ። ነፍሱ የሙጥኝ አለችው ። ዋናው ጉጉቱ ግን ሉሲትን ለማነጋገር ባይችል እንኳን ባአይኑ ሳንዳፍቃ እይቷት ሲሰናበታት ነበር ። ግን የለችም ።

እቃቢ ህጉ የፍርድ ሀሳቡን ለመስጠት እንዲህ ሲል ጀመረ ፤— «...የቀረቡት የመከላከያ ምስክሮች ሞራላቸው ከማጠራጠሩም በላይ ፤ ተከሳሹ በተንኮልና በወስላታነት አለመነሳቱን አላረጋገጡም ...የተማረ ሰው እንጉል በሁለ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ቱም በኩል የሚቆርጥ ስለት ያለው ቢላዋ እንደመሆኑ መጠን እንዲህ ያለውን ተንኮል አይፈጽምም ለማለት አንችልም ። በሟቿና በተከሳሹ መካከል የነበረውን ግንኙነትና ፤ በተከሳሹና በሀይለማርያም መካከል የነበረውን አግባብ እንዳናውቅ ሁለቱም ዋና ምስክሮች በግፍ ተገድለዋል ። አጋጣሚ ላለመሆኑ የነገሩ አካባቢ ሁኔታ አይደግፍም ...

«ተከሳሹ ፈቃድ የሌለው መሳሪያ ይዞ ለምን በተለይ በዚያን እለት ከቤቱ ወጣ? በተጨማሪ ፤ ተከሳሹ የፈጸመውን ወንጀል ሳይክድ ሟቿን ለመግደል የበቃሁት ባለቤቴ መስላኝ በመሳሳት ነው ሲል ቃሉን ሰጥቷል ። እርግጥ የተከሳሹ ባለቤት በዚያን ሰአት ሀይለማርያም ካሳ ከሚባል ከተከሳሹ የቅርብ ጓደኛ ጋር እንደነበረች ታውቋል ። ግን ፤ ሀይለማርያም በተከሳሹ ወንድም ተገድሏል ። ገዳዩም ወዲያውኑ በገዛ እጁ ህይወቱን አሳልፎአል ። በምን ምክንያት ? ምን ለመደበቅ ? ወይም ምን እንዳይገለጽ ለማድረግ? ይህ ሁሉ አጋጣሚ ሊሆን አይችልም ...

«አጋጣሚ ነው ለማለት ካልቻልን ፤ አስቀድሞ የታሰበበት ፤ በወስላታነት ፤ በቂመኛነትና በግፍ የተፈጸመ ወንጀል መሆን አለበት ። ስለዚህ የተከበረውን ፍርድ ቤት የምጠይቀው በአንቀጽ ፭፻፳፪ ፤ ንኡስ ቁጥር ፩ (ሀ) መሰረት የጥፋተኛነት ውሳኔ እንዲሰጠኝ ነው ።»

ተስፋዬ የፍርድ ሀሳቡን ለመስጠት ጊዜ አልወሰደበትም። ፊቱ ላይ የመገረም ሁኔታ ይታይ ነበር ። ስለታም ፊቱ የሚኸረድድ ፈገግታ ተጎናጽፎአል ። በታ የጠበባት ቀጭን

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ሪዙ ፤ ከቀኝ አይኑ ተወርውሮ ወደ ግራ ከንፈሩ የሚሄደ ውን አፍንጫውን ለመንካት ምንም አልቀራትም ።

ዐቃቤ ህጉ ፤ ደንበኛዬ ከስህተት የደረሰበትን ምክንያት ፣ በተለይም የስህተቱንና የነገሩን አካባቢ ሁኔታ በቅጡ ሳይመረምሩ ፤ የማይሆንና አግባብ የሌለው የፈጠራ ጥርጣሬ በማምጣት ፤ በአንቀጽ ፭፻፳፱ ፤ ንኡስ ቁጥር ፩ (ሀ) መሰረት ውሳኔ እንዲሰጥ መጠየቃቸው ህጋዊ መንገድ አይደለም ። ተከሳሹ በትንኮል ሳይሆን ወንጀሉን ሊፈጽም የቻለው በመሳሳት ስሜት ፤ ባጋጣሚ ምክንያት መሆኑን የመከላከያ ምስክሮቹ አስረድተዋል ። አጋጣሚና አስገዳጅነት ያለው ፤ መንፈስን የሚለውጥ ስሜት ለመሆኑ ለማንም ግልጽ ነው ። ከዚህም ሌላ ፤ መጀመሪያ ሄዶ በር ሲደበድብ ምንም መሳሪያ እንዳልነበረው ለማወቅ አያስቸግርም ። ከውስጥ ጥይት ከተተኮሰ በኋላ ወደ መኪናው ሮጦ የተመለሰው የመኪናውን በር ለመዝጋት ወይም ፍሬን ለመያዝ ሳይሆን ፤ መሳሪያ ለማምጣት እንደሆነ ግልጽ ነው ። ሽጉጡ በጣም አነስተኛ በመሆኗ ላትታይ ትችላለች ። በተጨማሪ ፤ የተከሳሹን የሰአሊነት ችሎታ የሚጠራጠር ካለ ችሎታውን ለፍርድ ቤቱ ለማሳየት ዝግጁ ነኝ ። ለማንኛውም ነገር ተከሳሹ በስህተትና ባጋጣሚ ምክንያት በፈጸመው ወንጀል ተጸጽቶ እጁን ለፍርድ ባለስልጣን መስጠቱ ይታወሳል ። የተከበረው ፍርድ ቤት ይህን ሁሉ ተመልክቶ ተከሳሹን በነጻ እንዲለቀው እመለከታለሁ ።»

ሌላ ዝምታ ችሎቱ ላይ ወደቀ ። ክፍሉ ውስጥ ያለው ከሩቅ እንደእሳት ወላፈን የሰው ጉንጭ የሚልሰው አየር እንኳን እንደመቀዝቀዝ አለ ። የአበራ ነፍስ እንደገና

******ebook converter DEMO Watermarks*******

የሙጢኝ በትል ተሰማው ። የሚሰማው ቅዠቃዜ ይሁን ሙቀት ለይቶ ለማወቅ አልቻለም ። ያለስሜትና ያለሀሳብ እንደድጥኝ ደንጊያ ፈዝዞ ቀረ ። የአንጎሉ አንዱ ክፍል ብቻ ሉሊት! ሉሊት! እያለ ይሙሀል ።

የመሀል ዳኛው ተንስተው ቆሙ ። ከህይወት በላይ ግዙፍ መስለው ታዩት ። የአበራ ልብ እንደመቆም አለ ። የዳኛው ከንፈሮች በሚያደርጉት እያንዳንዱ ንቅናቄ ነበር የልቡ ትርታ የተመጠነው ። ዝግ ፣ በጣም ዝግ ያለ ድምጽ ነው ።

«ተከሳሹ ሚሚን ወይዘሮ አለምነሽ ጓዴን ለመግደሉ አምኗል ። በተጨማሪም ተመስክሮበታል ። ያገዳደሉን ሁኔታ ከመዝገቡ ስንመረምር ተከሳሽ ሚሚን ሚስቴ ከሌላ ወንድ ጋር በመባለግ ላይ ነች በሚል መሳሳት በተነሳ ስሜት ተገፋፍቶ የገደላት ለመሆኑ ተገንዝበናል ። ይህም በወንጀለኛ መቅጫ ህግ በቁጥር ፭፻፵ (፩) መሰረት ፣ ተከሳሽ ፣ አድራጎቱ ሊያስከትል የሚችለውን እርግጠኛ ነገር በተሳሳተ መንገድ በመገመት በስህተት ስሜት ተነሳስቶ ወንጀል መስራቱን ያስረዳል ። ስለዚህ ተከሳሽ ከፍ ባለ ደም በሚያፈላ ምክንያት በስሜት የተነሳ ሚሚን ስለገደለ በወንጀለኛ መቅጫ ህግ በቁጥር ፭፻፴፱ (ለ) መሰረት በሰባት አመት እስራት እንዲቀጣ ፈርደናል ።»

የአበራ ነፍስ የሙጢኝ ብላ ከተደበቀችበት ማህደር ወጥታ በደስታ መፈንደቅ ጀመረች ። ንግግሩን ጨርሶ ጫብ ወጥ ጨባ እንደሚጠብቅ ሰው ፣ ተስፋዬ ወዲህና ወዲያ እያማተረ ችሎቱን ከአፍ እስከገደፉ የሞሉትን ሰዎች ይመለከት

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ጀመር ። አበራ ሶስቱን አመታት እንዴት ለማሳለፍ እንደሚችል ከማሰብ አልቦዘነም ። በዝምታ ፣ ሉሊት! ሉሊት! እያለ መጮሁንም አልተወም ።

ወዲያውኑ ፣ ገድሉ በዛብህ በፖሊሶች ታጅቦ ገባ ። አበራ ተከሳሾች የሚቆሙበትን ሳጥን ለቀቀለት ። የቀረበበት ክስ ፣ «ገድሉ በዛብህ ማህይም የሆኑትን አረጋዊ ሚስቱን ያለ ኀን ቋሚና ተንቀሳቃሽ ሀብት ሁሉ በቁሜም ሆነ ከሞትኩም በኋላ አውርሼዋለሁ የሚል ጽሁፍ በማጭበርበር ካስፈረማቸው በኋላ ፣ መርዝ አጠጥቷቸው ሲገድላቸው ሲል መያዙ ስለተረጋገጠበት በአጭበርባሪነትና በነፍስ መግደል ሙከራ ለፍርድ ቀርቧል ። » የሚል ነበር ።

አበራ ከተከሳሽ ሳጥን ሲወርድና ገድሉ በእግሩ ተተክቶ ወደ ተከሳሽ ሳጥን ሲገባ ፣ ላንዳፍታ ፣ እንዲያው ላንዳፍታ ተያዩ ። አንዱ የሌላውን አእምሮ ዘልቆ ለማየት ያህል የሁለቱም አይኖች እንደጦር ተወረወሩ ። መሀል መንገድ ላይ ተጋጩ ። ያንዱ አይን ሌላው ላይ ነጠረ — እንደመብረቅ ኳስ ። እና.. ከዚያ ግጭት በወጣው ብልጭታ ውስጥ ሁለቱም ሉሊትን አዩዋት ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

፳

ከቀጠሮ ቤት ወደ ፍርደኞች መኝታ ቤት ተዛወረ ። እንደበፊቱ የቦታ ጥበት አላጋጠመውም ። በመኝታ ቤቱ አዳራሽ ከሚገኙት ቆጦች ውስጥ አንዱ ተሰጠው ። እዚ ህም ሆነ እዚያ የእስረኞቹ መንፈስ ምንም ያህል ልዩነት የለውም ። የሚወራው ስለብጥብጥና ሁከት ነው ። ልዩነት ፈኖር ቀጠሮ ቤት ከነበሩት እስረኞች ይበልጥ ፍርደኞች ስለሴትና ስለብቸኝነት ያለማቋረጥ ማውራታቸው ነው ።

በእስር ቤት የሚሰማው ብቸኝነት አበራን ደነቀው ። ዘመድና ወዳጅን ፤ በተለይ እንደልብ ከቦታ ቦታ የመዘዋወ ርን ነጻነት በሚያስብበት ጊዜ ፤ ብቸኝነት ልቡ ውስጥ ገብቶ ውርጭ ላይ እንዳደረ ብረት ይቀዘቅዘዋል ። በሌላ በኩል ደግሞ በወህኒ ቤቱ ውስጥ ከእስረኞች ብዛት የተነሳ ላንዳ ፍታ እንኳን ብቻ የመሆን እድል ስለማይገኝ ሰው መሆንና ሰው ማየት እስኪያንገፈግፍውና እስኪያንገሸግሸው ድረስ አስጠልቶት ያሰቃየዋል ። እርስ በእርስ ከመጋፋት ሌላ ምርጫ የለም ።

ስለሴት ጉዳይ ሲያስብ አንድ ያጋጠመው ነገር ትዝ አለው ። ጢት በማለዳ ነበር ። እስረኞቹ ውጭ ወጥተው ጸሀይ ይሞቁ ነበር ። ወንዶቹ ከሚያድሩበት በረት በስተግራ

******ebook converter DEMO Watermarks*******

በኩል ከሚገኘው ሌላ ጉሮኖ የቤት እስረኞችም እንዲሁ ወጥተው ነበር ። ሴቶቹም ወንዶቹም ከሚለያያቸው የሽቦ አጥር ላይ ተንጠልጥለው ሩቅ ለሩቅ አይኖቻቸው እስኪ ፈዙ ድረስ መተያየት ላይ ሳሉ ፤ በሁለት የወንድ እስረ ኞች መካከል ግብ ግብ ተነሳ ። ሌሎች እስረኞች በግድ ባይገላግሏቸው ኖሮ ተያይዘው በሞቱ ነበር ።

ጠቡ ከበረደ በኋላ አበራ ወደ አንዱ እስረኛ ጠጋ ብሎ ፤ «ለምንድንነው የተጣሉት?» ሲል ጠየቀው ።

«የአይን ቁራኛውን ስላየበት ነው ።»

ነገሩ ውስጡ ድረስ ዘልቆ እንቀጠቀጠው ። ሆኖም ስለ ሉሊት ማሰቡን አልተወም ። ወደ ጽህፈት ቤቱ ተጠርቶ ሲሄድ ሁሉ ስለሉሊት ያስብ ነበር ። አይኑን ለማመን አልቻ ለም ። ሉሊት ነበረች ያስጠራችው ። አይኑ እሷ ላይ ስለተ ተከለ አልፍነሽንና ተስፋዬን ዞር ብሎ እንኳን አላያቸውም ። ብቻቸውን እንዲሆኑ በማለት ሁለቱም ትተዋቸው ወጡ ። የሚያደርገው ጠፋው ። እሷ ግን ሮጣ ተጠመጠመችበት ።

ለረጅም ጊዜ እንደተቃቀፉ ከቆዩ በኋላ ፤ «በሌላ ቤት የለወጥከኝ መስሎኝ ነበር ፤ እምነት እየጣልኩብህ በምሄ ድበት ጊዜ ፤ በቤት ላይ ተጋደለ የሚል ወሬ ስለሰማሁ ግራ ገባኝ ።» አለችው ።

«ነገሩ ሳይገባሽ ቀርቶ ይቅርታ ሳታደርጊልኝ ብሞት ነፍሴ የሰላም እረፍት አይኖራትም ነበር ። ከእንግዲህ ምን ይቆ ረኛል?»

«ሊገባኝ አልቻለም እንጂ ሀይለማርያም ሊያስረዳኝ ሞክሮ ነበር ። አላመንኩትም ። ሳላምነው ህይወቴ በማለፍ ሀዘን

******ebook converter DEMO Watermarks*******

ከልቤ ሰዘሐለም አይወጣም ፤ የሞተው ለኛ ሲል ነው ።»
«አውቃለሁ ፤ ለኛ ሲል ነው—እንደክርስቶስ ። እንዴት ነበር አሟሟቱ?»

«ለምን እንደሆነ እንጃ ፤ ወንድምህ አዲሷ ቤት ድረስ ሲገሰግሱ መጡ ። እንደሚመስለኝ አመጣጣቸው ለኔ ነበር ። ያን ቀን እኔና ሀይለማርያም አብረን እንደነበርን አውቀዋል ። ሲያዩት ደማቸው ተሰወጠ ። 'አንተ ጋኔን !' አሉት ። ሊያስረዳቸው ሞከረ ። 'አጥፊዬ አንተ መሆንክን ድሮውኑ አውቄ ነበር !' ብለው ሽጉጣቸውን ሲመዙ እሮጬ ወጣሁ... በጀርባው ተንጋሎ ወደጣራ እያየ ፤ የሚያምነኝ ሰው አጣሁ ሲል ትዝ ይለኛል...»

እንደገና ሁለቱንም ረጅም ዝምታ ዋጣቸው ። የመረረ እንባ በዝምታ ሁለቱም አነቡ ። ከዚያ በኋላ ፤ «ይቅርታ ካደረግሽልኝ ዘንድ የምልሽን ስሚኝ ...እኔ እስር ቤት ሆኜ አንቺ ውጭ ሆነሽ ...እንዴት ልበልሽ? ...አዎን ፤ አብረን ሳለን በቅናት ተሰቃይቼ የማሰቃይሽ ሰው አሁን ምን ይሰማኛል ? ለሆነው ሁሉ እወድሻለሁ ። ጸጸት የለኝም ። ግን ነጻነት ልሰጥሽ እፈልጋለሁ...»

«ለምን አበርዬ ? ለሶስት አመት ይቅርና እስከ አለም ፍጻሜም ድረስ ቢሆን እጠብቅሃለሁ ...»
«አውቃለሁ ። ግን ፤ ተሰቃይቼ ሳሰቃይሽ አልፈልግም ። የወህኒ ቤት ኑሮ ሰዉን ምን ያህል እንደሚለውጥ ሳስረዳሽ አልችልም ። በከፋ ቅኝት አለም ውስጥ ስለምንኖር ሰው ጭው አለያም እንጓጓለን ። ጉጉቱ ስለማይሟላና ሩቅ ስለሚሆንብን ያስቀናናል ። ከጊዜ በኋላ ስሜቱ በሽታ ይሆናል ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

እና ተመልሰን እንደቀድሞአችን ለመሆን አንችልም ። በንጹህ መንፈስና በቅን ልቦና አሁኑኑ ብንለያይ ይሻላል ።» «እጠብቅሀለሁ ። አንተ የሌለህበት ህይወት ጣእም አይሰጠኝም ። አንተን በታማኝነት በመጠበቅ ያለፈውን ጥፋቴን ሁሉ እግዜር ይቅር እንዲለኝ እድል ስጠኝ ። አንተም ሳትለወጥ ትወጣለህ ብዬ አይደለም ። ማንነቱን ያወቀ ሰው ሆነህ እንደምትወጣ ተስፋ አለኝ ። ይልቅ የተወለድክበትን ቀን ምክንያት በማድረግ የገዛሁልህን ስጦታ ተቀበለኝ ።»

አሻቅቦ ጣራውን ተመለከተ ። አቀርቅሮ የማማውን ጫፍ እንደ አዲስ ፍጡር አየው ። ቀና ሲል ፊትለፊት አይን ለአይን ተጋጩ ። እሱ ከታሰረ በኋላ ገደሉ በዛብህን እንጋግራው እንደሆን ሲጠይቃት ቃጣውና ፤ ብጠይቃት ምን ያደርጋል ? አንድ አይነት ተስፋ ባትሰጠው መቼ እንደዚህ ያለውን እርምጃ ይወስድ ነበር? በማለት ጥያቄውን መልሶ ዋጠው ። ቢሆንም የተናገረችው ሁሉ ከልቧ መሆኑ ቢሰማውም የወደፊት እድላቸው ያልተጣመረ መስሎ ስለታየው ፤ «ሉልዬ አትቀየሚኝ ፤ እኔም ሆንኩ አንቺ አዲስ ህይወት ፤ አዲስ ተስፋ መሻት አለብን ። አዲስ ህይወት መቀበል የጀግኖች ሙያ ነው ። ሸክም ልሆንብሽ አልፈልግም ። ደህና ሁኚ ፤ » አላትና ፊቱን አዞረ...

የያዘችውን ስጦታ በቀስታ ቁጭ አድርጋ እንባዋን እያረገፈች ወደ በሩ ስትራመድ ፤ አላስቻለው ብሎት ወደኋዋ ዞሮ በአይን ሊሸኛት ፈለገ ። ዞር ሲል የለችም ። «ይቅናሽ የኔ ጠይም ጣኦት ፤» ሲል ባዶው ክፍል ድምጹን ወሰዶ አስተጋባ ።

******ebook converter DEMO Watermarks*******

፶

ወደወህኒ ቤት የተመለሰው የዱሮው አበራ ሳይሆን ሌላ ከወህኒ ቤቱ አድማስ ባሻገር የሚመለከት አበራ ነው ። ምክንያቱም ፣ አዲስ ህይወትና የመኖር አላማ ይዞ ነበር የተመለሰው ። ሉሲት ያመጣችለትን የስእል መሳሪያዎቹ ስጦታ ከፍቶ እጁ እየተንቀጠቀጠ አንድ ባንድ ተመለከታቸው ።

መሳሪያዎቹን ይዞ ወደ ውጭ ወጣ ። አዎን ፣ አድማሱ የተወሰነ ነው ። በየካምፑ ተመድበው በየቦታው ስራ ላይ የሚገኙት እስረኞች ህልም ወይም በህልም አለም ውስጥ ያሉ መስለው ታዩት ።

በአካል እዚያ ናቸው ። በሀሳብ ግን ከተወሰነው አድማስ አልፈው ሄደዋል ። ከውጭው አለም በወል ያላቸው ነገር ቢኖር የፍም እሎሎ መስላ ከአድማስ መከዳ ላይ የተኛችው ጸሀይ ብቻ ነች ።

እስረኞቹ የሚሰሩት ስራ ምንም ጠብ የሚል ነገር የለውም ። ምክንያቱም ፣ የሚቆፍሩት መሬት ማህጸኗን ነፍጋቸው ፣ እነሱም ሀይላቸውንና ልባቸውን ስላልሰጧት ነው ። እሷ የነርሱ ፣ እነርሱ የሷ አካል አይደሉም ። ሁኔታው ሁሉ እንደህልም ነው ። ከህልም አለም ውጭ ሆና

******ebook converter DEMO Watermarks*******

በእውን የሚታየው ፤ አካባቢውን የሚጫነው የወሀኒ ቤቱ ሰገነት ብቻ ነው ።

የሀይለማርያም ድምጽ ፤ «ለኔ ስትል በርታ ፤ ስራህ ለወንድምህ ዝርያ ፤ ለኔ ሀውልት ይሁን ፤» አለው ፤ ከአድማስ ባሻገር መጥቶ ። ከፊት ለፊቱ በስሌዳ ላይ ተወጥሮ የነበረው ባዶ ነጭ ሸራ ህይወት አርግዞ ነፍስ ይዘራ ዘንድ ሙሉ ሀይሉን ፤ ስሜቱንና ሀሳቡን አሳርፎበት ይጎተጉተው ጀመር… ጸሀዩዋ ጠልቃ ቀኑ እስኪጨልም ድረስ ። 'ነገም ሌላ ቀን ነው…'

******ebook converter DEMO Watermarks*******